

คำนำ

หนังสือนำร่องน่านน้ำไทย เล่ม ๒ (อทร. ๗๗๑๕) ได้รวบรวมข่าวสารที่จำเป็นแก่การเดินเรือ ผัง ตะวันตกของประเทศไทย (ทะเลอันดามัน) โดยใช้ข้อมูลล่าสุดที่ได้รับจนถึงวันที่จัดพิมพ์ โดยรวบรวมมาจาก เอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- รายงานการสำรวจแผนที่ทะเล ของกองสำรวจแผนที่ กรมอุทกศาสตร์
- รายงานการสำรวจสมุทรศาสตร์ ของกองสมุทรศาสตร์ กรมอุทกศาสตร์
- แผนที่เดินเรือไทย ของกรมอุทกศาสตร์
- ทำเนียบไฟและทุ่น ของกรมอุทกศาสตร์
- หนังสือมาตราน้ำ
- อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
- พจนานุกรมภูมิศาสตร์ อังกฤษ - ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
- บรรณสารดินฟ้าอากาศ และสถิติของกรมอุตุนิยมวิทยา
- แผนที่ประเทศไทย ชุด L ๗๐๑๗ มาตรฐานส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ กรมแผนที่ทหาร
- หนังสือทำเนียบไฟและทุ่น ของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๗
- ข้อมูลทำเรือ และแผนที่ทางเข้าแม่น้ำต่าง ๆ จากกรมเจ้าท่า
- การออกปฏิบัติราชการเก็บรวบรวมข้อมูลของ กกค.อศ. ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๕

นักเดินเรือผู้ใดที่พบข้อมูลที่ผิดไปจากที่ลงไว้ในหนังสือนำร่องน่านน้ำไทย เล่ม ๒ (อทร. ๗๗๑๕) นี้ ขอให้แจ้งรายละเอียดมายัง กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือเพื่อจะได้แก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องต่อไป

แผนกเอกสารการเดินเรือ
กองอุปกรณ์การเดินเรือ
กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ
เลขที่ ๒๒๒ ถนนริมทางรถไฟเก่า
บางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐

สารบัญ	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำอธิบาย	ญ
ระบบหุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย	ฐ
บทที่ ๑ ภูมิอากาศของประเทศไทย	
๑.๑ ขนาดและที่ตั้ง	๑
๑.๒ ภูมิประเทศและการแบ่งภาคทางอุตุนิยมวิทยา	๑
๑.๓ ลมมรสุมกับภูมิอากาศของประเทศไทย	๓
๑.๔ ลักษณะทางภูมิอากาศของประเทศไทยในรอบปี	๘
บทที่ ๒	
๒.๑ จ.ระนอง	๑๖
รูปแผนผัง จ.ระนอง	๑๗
ตอนที่ ๑	
๒.๒ ภาพประกอบคำบรรยายบริเวณแม่น้ำปากจั่นแม่น้ำกระบุรี ปากแม่น้ำกระ	๑๘
๒.๓ คำแนะนำการเดินเรือจากปากแม่น้ำกระ อ.ละอุ่น จ.ระนอง	๑๘
ภาพที่ ๑. แม่น้ำกระบุรี และบริเวณปากน้ำกระ	๑๘
ภาพที่ ๒. ปากแม่น้ำกระ และบริเวณใกล้เคียง	๑๙
ภาพที่ ๓. แหลมวิกตอเรียบอยด์, เกาะสองเหนือ, เกาะสองใต้	๑๙
ภาพที่ ๔. ทำเทียบเรือรับจ้าง บริเวณปากคลองด่าน ด้านหน้าทิศตะวันออก	๑๙
ภาพที่ ๕. ขณะที่เรือยนต์รับจ้างขนาดเล็ก กำลังแล่นผ่าน	
คลองด่านไปยังเกาะสองของประเทศสหภาพพม่า	๑๙
ภาพที่ ๖. ปากน้ำกระบุรี – ทำเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง	๒๐
ภาพที่ ๗. ขยายบริเวณทำเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง	๒๐
ภาพที่ ๘. กลุ่มเกาะม่วง	๒๐
ภาพที่ ๙. กลุ่มเกาะขวาง ประกอบไปด้วย เกาะยาว เกาะเสียด	
และเกาะขวาง	๒๐
ภาพที่ ๑๐. เกาะมุด, คลองมะลิวัน, คลองเขม่าใหญ่และ	
คลองละอุ่นทางฝั่งไทย	๒๒
ภาพที่ ๑๑. คลองละอุ่น	๒๓

ตอนที่ ๒

๒.๔ ภาพประกอบพร้อมคำอธิบายและที่อันตรายในย่านที่เข้าใกล้ปากน้ำกระ ด้านทิศใต้ ตั้งแต่กระโจมไฟเกาะพยามกระโจมไฟเกาะสระระนีย์ และบริเวณใกล้เคียง	๒๔
ภาพที่ ๑. เกาะพยาม และเกาะขามด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ เวลากลาง	๒๔
ภาพที่ ๒. เกาะนุ้ย	๒๕
ภาพที่ ๓. โบสถ์กลางน้ำฝั่งตะวันออกเกาะพยาม	๒๕
ภาพที่ ๔. สะพานท่าเทียบเรือ ด้านฝั่งตะวันออกของเกาะพยาม	๒๕
ภาพที่ ๕. ถนนและร้านค้าบริเวณปลายแหลมท่าเทียบเรือที่เกาะพยาม	๒๕
ภาพที่ ๖. เกาะพยามด้านทิศเหนือ เกาะทะลุ	๒๖
๒.๕ คำแนะนำการนำเรือเข้าเทียบท่าที่เกาะพยามด้านทิศตะวันออก	๒๖
ภาพที่ ๗. เกาะช้างด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้	๒๖
ภาพที่ ๘. เกาะช้างด้านตะวันตกเฉียงใต้ และเกาะทะลุ	๒๗
ภาพที่ ๙. เกาะโคม เกาะต้นไม้ และเกาะช้าง	๒๗
ภาพที่ ๑๐. เกาะช้างด้านทิศเหนือ เกาะลมราบ เกาะลูกปราง เกาะสินไห และกลุ่มเกาะภู มิ	๒๘
ภาพที่ ๑๑. เกาะสินไหด้านทิศใต้	๒๘
ภาพที่ ๑๒. หมู่บ้านอิสลาม ด้านตะวันออกของเกาะสินไห	๒๙
ภาพที่ ๑๓. เกาะลูกสินไหอยู่ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะสินไห	๒๙
ภาพที่ ๑๔. เกาะสนไทย เกาะตากรุข เกาะปลิง เกาะหม้อ เกาะสนพม่า และลักษณะของร่องน้ำทางทิศใต้ของปากน้ำกระบุรี	๒๙
ภาพที่ ๑๕. เกาะสนไทย เกาะปลิง เกาะหม้อ	๓๐
ภาพที่ ๑๖. เกาะหลาม เกาะคัน เกาะจู้นิก เกาะสนพม่า และลักษณะร่องน้ำปากทางเข้าแม่น้ำกระบุรีด้านทิศใต้	๓๐
ภาพที่ ๑๗. หมู่บ้านที่เกาะเหลา ด้านทิศตะวันออก	๓๑
ภาพที่ ๑๘. เกาะสนพม่า บริเวณปลายแหลมด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ฝั่งตะวันออก	๓๑
ภาพที่ ๑๙. เกาะสระระนีย์ ด้านทิศใต้	๓๒
ภาพที่ ๒๐. คลองระนองหรือแม่น้ำระนอง เกาะคณที เกาะกลาง และคลองระนองเก่า	๓๒

	หน้า
ภาพที่ ๒๑. ด้านสุลทากกร ด้านตรวจคนเข้าเมือง อยู่บริเวณปากคลองระนอง ด้านทิศเหนือของเกาะคณที	๓๒
ภาพที่ ๒๒. ทำเทียบเรือประมง แพปลา ที่บริเวณด้านทิศตะวันตกของเกาะกลาง	๓๓
ตอนที่ ๓	
๒.๖ คำแนะนำการนำเรือจากปากคลองระนองเต่า - ทำเทียบเรือประมงบนเกาะ กลาง ด้านทิศตะวันตกพร้อมภาพประกอบ	๓๔
ภาพที่ ๑. คลองระนองเต่า และทำเทียบเรือแพปลาบนฝั่งตะวันตกของเกาะกลาง	๓๔
ภาพที่ ๒. ทู่นไฟปากร่องของช่องทางเข้าคลองระนองเต่า	๓๔
ภาพที่ ๓. หลักรำกับร่องด้านซ้าย (สีขาว - แดง) ทางทิศใต้ของเกาะคณที	๓๔
ภาพที่ ๔. หลักรำภายในคลองระนองเต่า	๓๔
ภาพที่ ๕. ศาลกรมหลวงฯ และทำเทียบเรือบนฝั่งเกาะกลางด้านทิศตะวันตก	๓๕
ภาพที่ ๖. เกาะสนพม่า ถึง คลองระนองเต่า	๓๖
ภาพที่ ๗. ลักษณะที่ตั้งของ จ.ระนอง	๓๖
ภาพที่ ๘. แนวถนนจากท่าเรือ เข้ามายังตัวเมืองระยอง	๓๖
ภาพที่ ๙. แผนที่เส้นทาง จ.ระนอง	๓๖
ตอนที่ ๔	
๒.๗ แนะนำการเดินทางเรือผ่านช่องระหว่างเกาะตาครุฑ เกาะคั่น เกาะสนพม่า	๓๗
ภาพที่ ๑. แผนที่เดินเรือไทยหมายเลข ๓๓๑ แสดงลักษณะเส้นทาง การนำเรือผ่านระหว่างเกาะตาครุฑ เกาะคั่น เกาะสนพม่า	๓๗
ภาพที่ ๒. ขณะนำเรือผ่านทางทิศใต้ของเกาะสนพม่าและยังมีฐานปืนกลพม่าอยู่บริเวณปลายแหลมในกลุ่มต้นสน	๓๗
ภาพที่ ๓. เกาะคั่นด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้	๓๗
ภาพที่ ๔. เกาะคั่นด้านทิศตะวันออก และเกาะตาครุฑด้านตะวันตก	๓๘
ภาพที่ ๕. เกาะหลามด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้	๓๘
๒.๘ คำแนะนำในการเดินเรือ จากเกาะโคม เกาะสระระนีย์ และที่จอดเรือ	
ทำเทียบเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง	๓๙
ภาพที่ ๖. ช่อง Bell Passage เกาะโคม เกาะช้าง และเกาะสินไห	๓๙
ภาพที่ ๗. ขณะนำเรือกำลังเปลี่ยนไปถือเข็ม ๐๕๐ ด้านซ้าย เกาะสินไห	
ด้านขวาปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะช้าง	๓๙

	หน้า
ภาพที่ ๘. ขณะนำเรือผ่านอ่าวทางด้านทิศใต้ของเกาะช้าง ผ่านเกาะراب และทางขวาของเกาะลูกปลาย	๔๐
ภาพที่ ๙. ขณะที่เรือถ่อเข็ม ๐๕๘ - ๐๕๙ หัวเรือจะตรงกับ ยอดเขาลูกนอกสุดของเกาะเหล้าด้านทิศเหนือ	๔๐
ภาพที่ ๑๐. เกาะปลิงด้านทิศตะวันออก	๔๐
ภาพที่ ๑๑. เกาะหม้อด้านทิศใต้	๔๐
๒.๙ ที่จอดเรือ (ปากคลองระนอง)	๔๑
ภาพที่ ๑๒. เกาะสระระนีย์ ทำเทียบเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง ทำเทียบเรือของบริษัทอันดามันคลับ	๔๑
ภาพที่ ๑๓. ขยายบริเวณทำเทียบเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง	๔๑
๒.๑๐ สายน้ำขึ้น - ลง และกระแสน้ำ	๔๒
ตอนที่ ๕	
๒.๑๑ คำบรรยายลักษณะของขอบฝั่ง และเกาะต่าง ๆ ตั้งแต่เขาบางจาก จ.ระนอง ลงไปทางทิศใต้ - ช่องเป็ยะน้ำ	๔๔
ภาพที่ ๑. เขาบางจากด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้	๔๔
ภาพที่ ๒. คลองบางริน หมู่บ้านหาดทรายดำ เกาะทรายดำ และเกาะกลม	๔๔
ภาพที่ ๓. หมู่บ้านหาดทรายดำ - บริเวณปากคลองบางริน	๔๔
ภาพที่ ๔. เกาะกลม เกาะไฟไหม้ เกาะโพธิ์ ด้านทิศตะวันออก	๔๕
ภาพที่ ๕. เกาะทะลุ และเกาะโพธิ์ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้	๔๕
ภาพที่ ๖. เกาะดาวัว เกาะวัวดำ เกาะวัวแดง และอ่าวอ่าง	๔๖
ภาพที่ ๗. เกาะดาวัวดำ เขาพ่อตาโฆงโคง แหลมเขาอ่าวอ่าง	๔๖
ภาพที่ ๘. เขาบางเบน ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	๔๗
ภาพที่ ๙. เกาะเป็ยะน้ำ เกาะเป็ยะน้ำน้อย และเกาะเทา	๔๗
ภาพที่ ๑๐. ช่องเป็ยะน้ำ แหลมมะนาว และคลองภาพในช่องเป็ยะน้ำ	๔๘
๒.๑๒ คำบรรยายลักษณะของกลุ่มเกาะใกล้ฝั่งและที่อันตรายจากช่องเป็ยะน้ำ -ช่องปากคุระ-ช่องเกาะพระทองและช่องเกาะพระ	๔๙
ภาพที่ ๑๑. เกาะค้ำควา(๑) และหินขาว(๒) ด้านทิศตะวันออก	๔๙
ภาพที่ ๑๒. กลุ่มลูกกำ เมื่อมองจากทิศ ซอ. เกาะกำใหญ่(๑) เกาะลูกกำตก(๒) เกาะกำนุ้ย(๓)เกาะลูกกำกลาง(๔) และเกาะลูกกำออก(๕)	๔๙
ภาพที่ ๑๓. เกาะลูกกำใต้(๑) เกาะกำใหญ่(๒) และเกาะล้าน(๓) ด้านทิศตะวันออก ๕๐	
ภาพที่ ๑๔. เกาะลูกกำใต้(๑) และหินปึก(๒) ด้านทิศใต้	๕๐

	หน้า
ภาพที่ ๑๕. เกาะล้าน ด้านทิศเหนือ	๕๑
ภาพที่ ๑๖. คลองกำพวง	๕๑
ภาพที่ ๑๗. เกาะไขใหญ่(๑) และเกาะร่วม(๒)	๕๒
ภาพที่ ๑๘. เกาะร่วมด้านทิศตะวันตก	๕๒
ภาพที่ ๑๙. เกาะราและกระโจมไฟเกาะราด้านทิศตะวันตกช่องปากคุระอยู่ที่ ด้านทิศเหนือของกระโจมไฟเกาะรา	๕๓
ภาพที่ ๒๐. ช่องปากจก ด้านทิศตะวันตก	๕๓
ภาพที่ ๒๑. ช่องเกาะพระทอง ด้านทิศตะวันตก	๕๔
ภาพที่ ๒๒. เกาะคอเขา เมื่อมองจากทางทิศเหนือไปทางทิศใต้	๕๔
ภาพที่ ๒๓. ขอบฝั่งของเกาะคอเขา และคลองปากเกาะ	๕๕
ภาพที่ ๒๔. ช่องปากเกาะ	๕๕
จ.พังงา	๕๖
๒.๑๓ คำบรรยายเกาะใกล้ฝั่งและลักษณะกระแสน้ำ รวมทั้งที่อันตราย จากช่องปากเกาะ เขาน้ำยักษ์ และทะเลใน	๕๖
ภาพที่ ๒๕. เกาะกาทางทิศตะวันตก	๕๖
ภาพที่ ๒๖. แหลมหั่วกรังน้อย	๕๖
ภาพที่ ๒๗. แหลมหั่วกรังใหญ่	๕๗
ภาพที่ ๒๘. แหลมหินใบ(๑)	๕๗
ภาพที่ ๒๙. อ่าวเขาหลัก	๕๘
ภาพที่ ๓๐. อ่าวเขาหลักตอนใต้(๑) แหลมอ่าวขาม(๒) คลองทุ่งมะพร้าว(๓)	๕๘
ตอนที่ ๖	
๒.๑๔ คำแนะนำการนำเรือผ่านหมู่เกาะกำ และที่จอดเรือบริเวณเกาะกำ	๖๑
ภาพที่ ๑. แผนที่บริเวณหมู่เกาะกำและที่จอดเรือเล็ก	๖๑
ภาพที่ ๒. หมู่เกาะกำด้านทิศใต้ ประกอบไปด้วย เกาะกำใหญ่(๑) เกาะลูกกำตก(๒) เกาะกำนุ้ย(๓) เกาะลูกกำกลาง(๔)	๖๑
๒.๑๕ คำแนะนำการนำเรือเข้าไปยังท่าเทียบเรือคุระบุรี	๖๒
ภาพที่ ๓. แผนที่เดินเรือไทย หมายเลข ๓๓๒ บริเวณช่องปากคุระ	๖๒
ภาพที่ ๔. เขาปากคลองเกรียม(๑) ช่องปากคุระ(๒) และกระโจมไฟเกาะรา	๖๒
ภาพที่ ๕. ท่าเทียบเรือคุระบุรี และร่องน้ำเข้าท่าเทียบเรือคุระบุรี	๖๒
ภาพที่ ๖. ปลายแหลมบริเวณหมู่บ้านหาดทรายดำ	๖๒
ภาพที่ ๗. ภาพขยายบริเวณท่าเทียบเรือคุระบุรี	๖๓

	หน้า
ภาพที่ ๘. ขณะนำเรือออกจากท่าเทียบเรือกระบี่	๖๔
ภาพที่ ๙. หมู่บ้านทุ่งนางคำ ขณะนำเรือออกจากท่าเทียบเรือกระบี่ จะอยู่กราบขวา	๖๔
๒.๑๕ คำแนะนำการนำเรือเข้าช่องปากคุระ-ช่องเกาะพระทอง และท่าเทียบเรือบริเวณใกล้เคียง	๖๔
ภาพที่ ๑๐. เกาะพระทอง	๖๔
ภาพที่ ๑๑. เกาะราด้านทิศตะวันออก	๖๕
ภาพที่ ๑๒. สะพานท่าเทียบเรือบ้านทุ่งออง ที่หน้าเขาบ่อไทร	๖๕
ภาพที่ ๑๓. ศาลกลางน้ำในช่องเกาะพระทองที่เป็นที่ตื้น	๖๕
ภาพที่ ๑๔. สะพานท่าเทียบเรือ ที่ปากคลองห้างสูง	๖๕
ภาพที่ ๑๕. ช่องเกาะพระทองด้านทิศตะวันตก เมื่อมองจากทะเลเข้าหาฝั่ง	๖๕
ภาพที่ ๑๖. ท่าเทียบเรือ ที่บ้านคอเขา	๖๖
๒.๑๖ คำบรรยายกลุ่มเกาะชั้นนอก ที่จอดเรือ ที่อันตรายที่ควรระมัดระวังในการเดินเรือ	๖๗
ภาพที่ ๑๗. แผนที่เดินเรือไทย หมายเลข ๓๐๗ A หมู่เกาะสุรินทร์	๖๗
ภาพที่ ๑๘. แผนที่เดินเรือไทยหมายเลข ๓๐๗B หมู่เกาะสิมิลัน	๖๘
ภาพที่ ๑๙. เกาะเมียงด้านทิศเหนือ(๑) และทุ่งนุญเรือ(๒)	๗๐
 บทที่ ๓	
(ตั้งแต่เกาะภูเก็ต ถึง ปากร่องเกาะนก จ.กระบี่)	
๓.๑ เกาะภูเก็ต – จังหวัดภูเก็ต	๗๑
๓.๒ ฝั่งด้านใต้ของเกาะภูเก็ต – ฝั่ง – กระโจมไฟ – คำแนะนำ	๗๒
ภาพที่ ๑. บริเวณท่าเทียบสถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเล สายน้ำขึ้น – ลง (Tidal Streams)	๗๒
๓.๓ ท่าจอดเรือภูเก็ต – และบริเวณใกล้เคียง – สิ่งอันตราย – กระโจมไฟ	๗๓
ภาพที่ ๒. ประภาคารกาญจนภิเษก	๗๔
ภาพที่ ๓. ประภาคารเกาะตะเก่าน้อย	๗๕
ภาพที่ ๔. กระโจมไฟเกาะแก้วน้อย	๗๖
๓.๔ เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ	๗๖
๓.๕ สิ่งอันตราย – เรืออับปาง – ทุ่นเรือจม	๗๗
๓.๖ คำแนะนำ – ข้อระมัดระวังเข้าท่าเรือน้ำลึกนำตามหลักนำและทุ่น มีทุ่นจตุรทิศกำกับอยู่(ตะวันออก)	๗๗

	หน้า
๓.๓ ฟุ้งด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต – ขอบฟุ้ง	๓๘
๓.๔ ช่องปากพระ – ปากช่องด้านตะวันออก	๓๙
๓.๕ สายน้ำขึ้น - ลง – (Tidal Streams)	๔๐
๓.๑๐ เกาะและสิ่งอันตรายที่อยู่ทางตะวันออกของเกาะภูเก็ต	๔๐
๓.๑๑ คำแนะนำเรือที่เดินทางมาจากตอนใต้เพื่อไปยังคลองบ่อแสนและคลองมะรุ่ย	๔๔
๓.๑๒ สายน้ำขึ้น – ลง (Tidal Streams)	๔๔
๓.๑๓ ก้นอ่าวพังงา – กระจังไฟ – จ.พังงา	๔๔
ภาพที่ ๕. กระจังไฟเกาะนมสาวน้อย	๔๕
๓.๑๔ คำแนะนำเรือที่เดินมาจากทางใต้เพื่อเข้าอ่าวพังงา	๔๕
๓.๑๕ คำแนะนำเรือที่จะเดินทางออกจากก้นอ่าวพังงาเพื่อไปแหลมทางนาค และอ่าวกระบี่	๔๘
ภาพที่ ๖. กระจังไฟเกาะนก	๔๙
๓.๑๖ เขabenแผ่นดิน	๕๐
จังหวัดกระบี่	๕๐
๓.๑๗ เกาะนก – เกาะยาว สตูล	๕๒
ภาพที่ ๗. ปรากฏการณ์เกาะนก	๕๒
๓.๑๘ ฟุ้ง – ปากทางเข้าก้นดั่งและบริเวณใกล้เคียง – หิน - เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ	๕๔
๓.๑๖ ลำน้ำตรังเหนือปากแม่น้ำขึ้นไป	๕๔
๓.๑๘ ก้นดั่ง – เขาก้นดั่ง – จ.ตรัง	๕๕
จังหวัดตรัง	๕๖
๓.๑๙ คำแนะนำ ร่องใต้ก้นดั่ง	๕๗
ภาพที่ ๘. กระจังไฟหยงสตาร์	๕๘
๓.๒๐ เกาะใกล้ฟุ้ง (offlying islands) และสิ่งอันตราย – กระจังไฟ	๑๐๐
ภาพที่ ๙. กระจังไฟเกาะนุเหลาโบ๊ต	๑๐๐
๓.๒๑ คำแนะนำ - ที่ทอดสมอเส้นและทางเดินเรือตั้งแต่เกาะนุโล้นไม้ไฟถึงแม่น้ำตรัง	๑๐๓
๓.๒๒ ฟุ้ง – กระจังไฟ	๑๐๔
ภาพที่ ๑๐. กระจังไฟตันหยงโป	๑๐๖
จังหวัดสตูล	๑๐๗
๓.๒๓ เกาะใกล้ฟุ้ง – ที่อันตราย – กระจังไฟ	๑๐๘
ภาพที่ ๑๑. กระจังไฟเกาะยาว	๑๐๘

	หน้า
ภาพที่ ๑๒. กระจังไฟแหลมปยู	๑๐๕
๓.๒๔ ที่จอดเรือ ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ เมืองสตูล	๑๐๕
๓.๒๕ เกาะตะรุเตา – ขอบฝั่งรอบเกาะและที่อันตราย	๑๐๕
๓.๒๖ ช่องลังกาวี (Langawi Sound) – กระแสน้ำ – ฝั่งด้านเหนือของเกาะลังกาวี	๑๑๑
๓.๒๗ กลุ่มเกาะอาดัง	๑๑๑
ภาพที่ ๑๓. กระจังไฟบนเกาะปะลัย	๑๑๓
ภาพที่ ๑๔. กระจังไฟเกาะตะง่าห์	๑๑๔
๓.๒๘ ที่ทอดสมอระหว่างถูดมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๑๔
๓.๒๙ คำแนะนำช่องทางระหว่างเกาะอาดังกับเกาะหลีเป๊ะ	๑๑๕
๓.๓๐ ทู่นเพื่อแสดงแนวเล็งเขตแดนทางทะเลระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย	๑๑๕

คำอธิบาย

หนังสือนำร่องเล่ม ๒ (อทร. ๓๓๑๕) นี้ ใช้เพิ่มเติมข้อมูลและรายละเอียด ซึ่งไม่ได้ลงไว้ในแผนที่เดินเรือและบรรณสารอื่นใดของกรมอุทกศาสตร์ โดยจะให้ข้อมูลที่จำเป็น เพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ การใช้หนังสือนำร่องนี้ให้ใช้ประกอบกับแผนที่เดินเรือ ซึ่งนำหมายเลขขึ้นมาอ้างอิงไว้ในแต่ละหัวข้อ การปรับปรุงแก้ไขหนังสือนำร่องนี้ จะกระทำโดยการออกประกาศชาวเรือ และจะรวบรวมแก้ไขในการพิมพ์ครั้งต่อไป

บรรณสารอื่นที่ใช้ประกอบ

๑. ทำเนียบไฟและทุ่น ใช้ดูรายละเอียดของประกาศการ ระจิมไฟ และทุ่นที่ไม่ให้รายละเอียดสมบูรณ์ไว้ในหนังสือ
๒. ประกาศชาวเรือ ใช้แจ้งรายการแก้ไขเปลี่ยนแปลงลักษณะของเครื่องช่วยการเดินเรือ ต่าง ๆ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในแผนที่ และข้อมูลในหนังสือร่องน้ำ ประกาศชาวเรือนี้จะขอได้จากแผนกเอกสารการเดินเรือ กรมอุทกศาสตร์ โดยไม่คิดมูลค่า

หมายเหตุ

แผนที่ที่ใช้อ้างอิง โดยปกติใช้แผนที่เดินเรือมาตราส่วนใหญ่ที่สุด แต่บางกรณีอาจอ้างถึงแผนที่มาตราส่วนเล็ก เมื่อมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้มากกว่า

พื้นที่ฝักทางทหาร รายละเอียดการฝัก วันเวลาของการฝักในพื้นที่เหล่านี้ จะแจ้งเป็นคราว ๆ ไป โดยใช้ประกาศชาวเรือ

ชื่อต่าง ๆ ใช้ชื่อเป็นทางการ แต่ถ้าชื่อใดมีชื่อที่ชาวพื้นเมืองยังนิยมใช้อยู่ก็จะใส่ประกอบกับชื่อทางราชการไว้ในวงเล็บ ชื่อที่กล่าวเป็นครั้งแรกหรือใช้ขึ้นต้นประโยค จะพิมพ์ด้วยอักษรเข้มระดับน้ำ การทำนายน้ำจริงที่เวลาใด ๆ ให้ดูจากหนังสือมาตราน้ำของ กรมอุทกศาสตร์ ละติจูดและลองจิจูด นำมาจากแผนที่ที่ใช้อ้างอิง

แบริงและทิศ แสดงโดยการใช้ทิศจริงในแผนที่ นับตามเข็มนาฬิกาจาก ๐๐๐° (เหนือ) ถึง ๓๕๕° แบริ่งของวัตถุ หลักนำ หรือเสี้ยวไฟที่ให้ไว้มองจากทางด้านทะเล

ลม ทิศที่ให้เป็นทิศที่ลมพัดมา หน่วยเป็นนอต

กระแส น้ำ ทิศที่ให้เป็นทิศซึ่งน้ำไหลไป หน่วยเป็นนอต

ระยะทาง ในทะเลวัดเป็นไมล์ทะเล จากขอบละติจูดของแผนที่ซึ่งมีค่า ๑/๖๐ ของ ๑ องศาบนบกวัดเป็นเมตรหรือกิโลเมตร

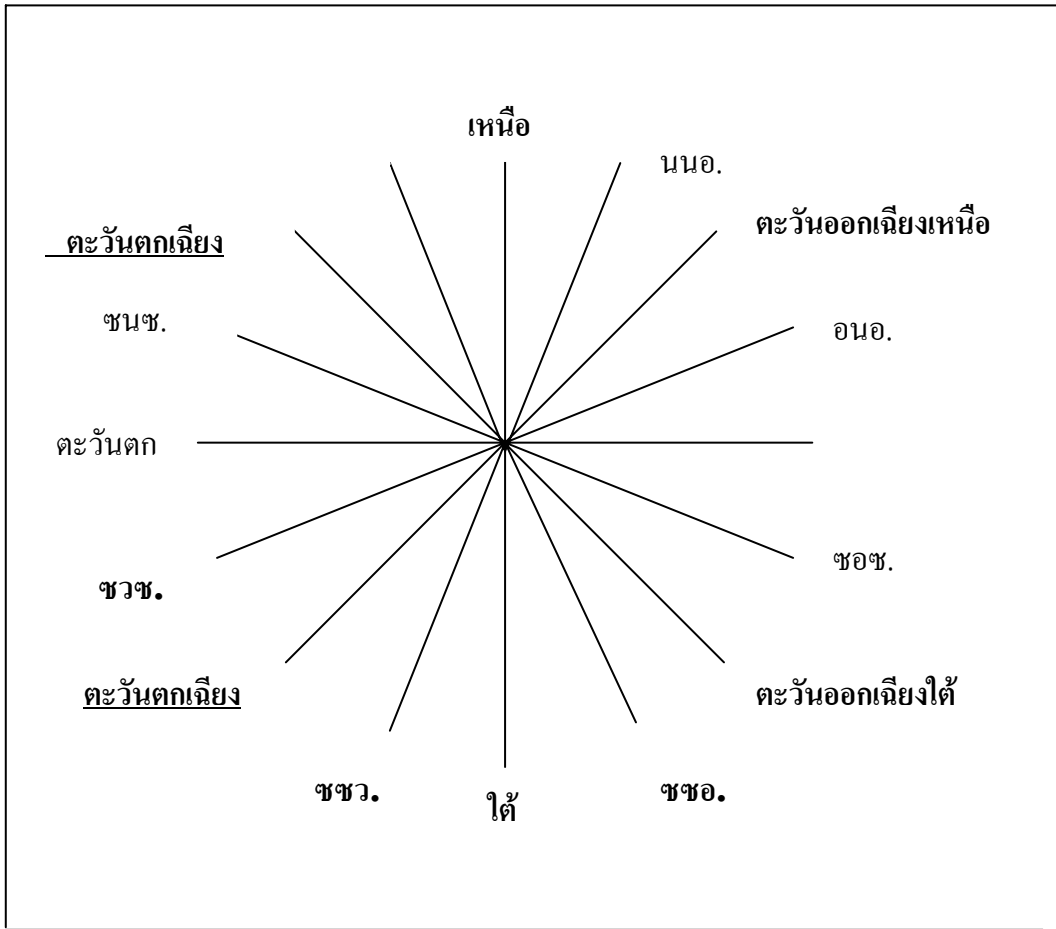
ความลึก เป็นความลึกหักลงหาน้ำทะเลต่ำสุดหรือ(LLW) เส้นเกณฑ์แผนที่ เว้นแต่จะกล่าวเป็นอย่างอื่น หน่วยเป็นเมตร

ความสูงวัตถุ เป็นความสูงวัดขึ้นไปจากระดับทะเลปานกลาง หน่วยเป็นเมตร
 ค่าบลที่ของทู่่น ค่าบลที่จริงอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ เนื่องจากข้อจำกัดในการวาง หรือการ
 เปลี่ยนแปลงของลักษณะอุทกศาสตร์
 อักษรย่อที่ใช้ในหนังสือนี้

ก.	=	เกาะ
กก.	=	กิโลกรัม
กม.	=	กิโลเมตร
ข.	=	เขา (ภูเขา)
ค.	=	ตำบล
อ.	=	อำเภอ
จ.	=	จังหวัด
ชม.	=	ชั่วโมง
ลอง.	=	ลองจิจูด
แลต.	=	ละติจูด
ม.	=	เมตร

อักษรย่อที่ใช้กับทิศ

เหนือ	=	นอร์ธ	=	ทิศ ๐๐๐°
นนอ.	=	นอร์ธ นอร์ธ อีสต์	=	ทิศ ๐๒๒°.๕
ตะวันออกเฉียงเหนือ	=	นอร์ธ อีสต์	=	ทิศ ๐๔๕°
อนอ.	=	อีสต์ นอร์ธ อีสต์	=	ทิศ ๐๖๗°.๕
ตะวันออก	=	อีสต์	=	ทิศ ๐๙๐°
อซอ.	=	อีสต์ เซาท์ อีสต์	=	ทิศ ๑๑๒°.๕
ตะวันออกเฉียงใต้	=	เซาท์ อีสต์	=	ทิศ ๑๓๕°
ซซอ.	=	เซาท์ เซาท์ อีสต์	=	ทิศ ๑๕๗°.๕
ใต้	=	เซาท์	=	ทิศ ๑๘๐°
ซซว.	=	เซาท์ เซาท์ เวสต์	=	ทิศ ๒๐๒°.๕
ตะวันตกเฉียงใต้	=	เซาท์ เวสต์	=	ทิศ ๒๒๕°
วซว.	=	เวสต์ เซาท์ เวสต์	=	ทิศ ๒๔๗°.๕
ตะวันตก	=	เวสต์	=	ทิศ ๒๗๐°
วนว.	=	เวสต์ นอร์ธ เวสต์	=	ทิศ ๒๙๒°.๕
ตะวันตกเฉียงเหนือ	=	นอร์ธ เวสต์	=	ทิศ ๓๑๕°
นวน.	=	นอร์ธ นอร์ธ เวสต์	=	ทิศ ๓๓๗°.๕

ระบบทุ่นในน่านน้ำไทย

BUOYAGE SYSTEM IN THAI WATERS

ทุ่นเครื่องหมายแสดงร่องน้ำ

FAIRWAYS AND CHANNELS

	ทางด้านกราบซ้าย Port hand	ทางด้านกราบขวา Starboard hand
เครื่องหมายบนยอด Topmarks		
ทุ่น Buoys	 or or 	 or or
ไฟ Lights	สีแดง, จังหวะใด ๆ Red, Any rhythm	สีเขียว, จังหวะใด ๆ Green, Any rhythm
ทุ่นไฟ Light Buoys		

ทุ่นเครื่องหมายแสดงบริเวณที่ปลอดภัยหรือเข้าใกล้ฝั่ง

SAFE WATER, LANDFALL

เครื่องหมายบนยอด Topmarks	 or
ทุ่น Buoys	 or or
ไฟ Lights	สีขาว, จังหวะไฟเท่ากันหรือไฟวนหรือวันยาว ๑ วินาที ทุก ๑๐ วินาที หรือจังหวะไฟสัญญาณสากล อักษร "A" White, Isophase, Occulting or One long flash every 10 s. or Mores "A"
ทุ่นไฟ Light Buoys	

ทุ่นเครื่องหมายพิเศษ

SPECIAL MARKS

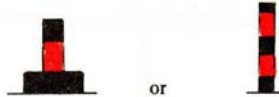
เครื่องหมายบนยอด Topmarks	
ทุ่น Buoys	
ไฟ Lights	สีเหลือง, จังหวะใด ๆ Yellow, Any rhythm

เครื่องหมายบนยอดท่อน
Top Mark

ท่อน
Buoy
ไฟ
Lights

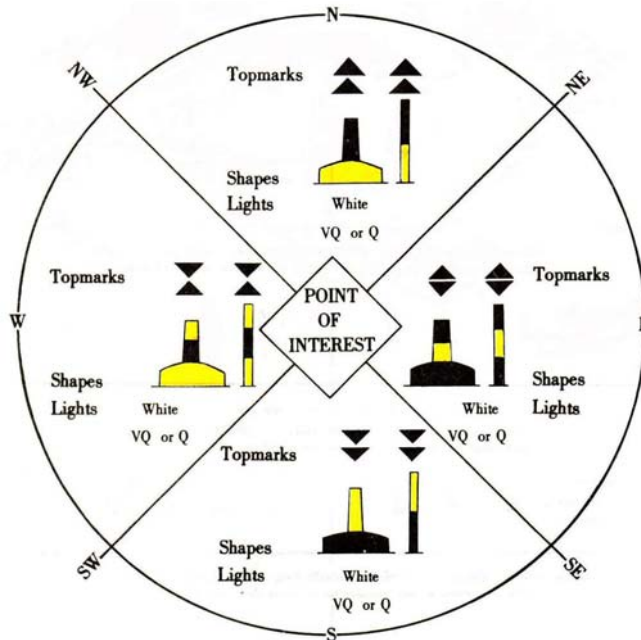
ท่อนเครื่องหมายแสดงสิ่งอันตรายโดดเดี่ยว

ISOLATED DANGER

สีขาว, รับเป็นหมู่ ๒ รับ
White, Group flashing fl(2)

ท่อนเครื่องหมายจตุรทิศ
CADINAL MARKS
จตุรทิศด้านทิศเหนือ
(North Mark)

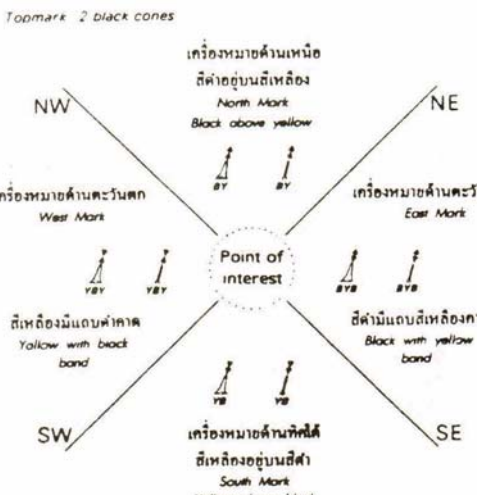

จตุรทิศด้านทิศตะวันตก
(West Mark)

จตุรทิศด้านทิศตะวันออก
(East Mark)

จตุรทิศด้านทิศใต้
(South Mark)

ภาพแสดงทู้ในระบบ A ของสมาคมประกาศาระหว่างประเทศ
 Illustration of IALA Buoyage System A

เครื่องหมายไม่มีไฟ UNLIT MARKS	เครื่องหมายมีไฟ LIGHTED MARKS
<p>เครื่องหมายจตุรทิศใช้แสดงทิศทางในการเดินเรือ โดยบอกซีกด้านที่จะเดินเรือผ่าน Cardinal Marks indicating navigable water to the named side of the mark</p>	
<p>Topmark: 2 black cones</p> <p>เครื่องหมายด้านเหนือ สีดำอยู่บนสีเหลือง North Mark Black above yellow</p> <p>เครื่องหมายด้านตะวันออก East Mark Black with yellow band</p> <p>เครื่องหมายด้านใต้ สีเหลืองอยู่บนสีดำ South Mark Yellow above black</p> <p>เครื่องหมายด้านตะวันตก West Mark Yellow with black band</p> <p>Point of interest</p>	<p>ไฟสีขาว White light</p> <p>Time (seconds) 0 5 10 15</p> <p>North Mark: VQ or Q, VQ FI or Qk FI</p> <p>East Mark: VQ(3)15s or Q(3)10s, VQk FI(3)15s or Qk FI(3)10s</p> <p>South Mark: VQ(6)+LFI 10s or Q(6)+LFI 15s, VQk FI(6)+LFI 10s or Qk FI(6)+LFI 15s</p> <p>West Mark: VQ(9)10s or Q(9)15s, VQk FI(9)10s or Qk FI(9)15s</p> <p>อีกพร้อเช่นเดียวกับที่โบนทูนแบบซอน ระยะเวลา 5s, 10s และ 15s, อาจไม่แสดงในแผนที่ The same abbreviations are used for lights on spar buoys and beacons The periods, 5s, 10s and 15s, may not always be charted.</p>
<p>เครื่องหมายอันตรายโดดเดี่ยว: สร้างขึ้นบนสิ่งอันตรายนั้นโดยบริเวณรอบๆเดินเรือผ่านได้ Isolated Danger Marks, stationed over dangers with navigable water around them.</p>	
<p>ลักษณะสีดำมีแถบสีแดงคาดตามแนวนอน เครื่องหมายบนยอด ลูกกลมสีดำซ้อน 2 ลูก Body: black with red horizontal bands) Topmark: 2 black spheres</p> 	<p>ไฟสีขาว White light</p> <p>FI(2) GpFI(2)</p>
<p>เครื่องหมายแสดงบริเวณที่ปลอดภัย เช่น เครื่องหมายแสดงแนวกลางร่องน้ำและเครื่องหมายแสดงริมฝั่งผ่านเข้าใกล้ที่เรือ Safe Water marks, such as mid-channel and landfall marks.</p>	
<p>ลักษณะแถบสีแดงและสีขาวในทางตั้ง เครื่องหมายบนยอด(ถ้ามี) ลูกกลมสีแดง Body: red and white vertical stripes Topmark: (if any) red sphere</p> 	<p>ไฟสีขาว White light</p> <p>Isd. or Oc. or LFI 10s or Mo(A)</p>
<p>เครื่องหมายพิเศษ: ไม่มีได้ประสงค์จะใช้ช่วยในการเดินเรือเป็นสำคัญ แต่ใช้แสดงให้ทราบถึงพื้นที่ใดในกรณีพิเศษ Special Marks, not primarily to assist navigation but to indicate special features.</p>	
<p>ลักษณะรูปร่างไม่กำหนด: สีเหลือง เครื่องหมายบนยอด(ถ้ามี) กากบาทสีเหลือง Body: (shape optional) yellow Topmark: (if any) yellow X</p> 	<p>ไฟสีเหลือง Yellow light</p> <p>FI Y etc</p> <p>* Abbreviations under this sign are obsolete</p>

ระบบทุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ เป็นเจ้าที่ตามกฎหมายในเรื่องเครื่องหมายช่วยในการเดินเรือในน่านน้ำไทย ดังนั้น กรมอุทกศาสตร์จึงได้กำหนดระบบเครื่องหมายช่วยการเดินเรือขึ้นใหม่แทนระบบเก่า โดยอนุโลมตามระบบทุ่นของสมาคมประภาคารระหว่างประเทศที่ใช้ในภาค A ซึ่งนานาประเทศได้ตกลงกันในที่ประชุม ณ กรุงโตเกียว พ.ศ. ๒๕๒๓ ระบบนี้กำหนดแบบของเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้ ๕ แบบ ซึ่งอาจนำไปใช้ประกอบกันได้

๑. แสดงขอบเขตทางข้างแนวทางเดินเรือ (LATERAL MARKS)

๑.๑ เครื่องหมายแสดงขอบเขตทางข้าง เป็นระบบทุ่นที่นำมาใช้สำหรับบอกแนวทางเดินเรือ โดยทั่วไปใช้กับร่องน้ำทางเดินเรือ ที่ได้กำหนดขอบเขตร่องน้ำไว้แน่นอนแล้ว เครื่องหมายเหล่านี้ใช้แสดงขอบเขตของร่องน้ำ ซึ่งจะอยู่ทางด้านซ้ายและขวาของเส้นทางเดินเรือ

๑.๒ ทิศทางโดยทั่วไปที่ชาวเรือใช้ในขณะที่แล่นเข้าท่าเรือ แม่น้ำ ปากแม่น้ำ หรือทางอื่น ๆ ใช้ทิศทางแล่นเข้ามาจากทะเล (from seaward)

แนวทางเดินเรือและในร่องน้ำทางเดินเรือ (FAIRWAYS AND CHANNELS)

ทางด้านกราบซ้าย

สี	:	แดง
รูปร่าง (ทุ่น)	:	ทรงกระบอก (กระป๋อง) เสาหรือขอน
เครื่องหมายยอด (ถ้ามี)	:	ทรงกระบอก (กระป๋อง) ทาสีแดง ๑ อัน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีแดง จังหวะใด ๆ ก็ได้
หมายเลข (ถ้ามี)	:	หมายเลขคู่ เรียงตามลำดับจากทะเลเข้าไปหาฝั่ง

ทางด้านกราบขวา

สี	:	เขียว
รูปร่าง (ทุ่น)	:	ทรงกรวย เสาหรือขอน
เครื่องหมายยอด (ถ้ามี)	:	รูปฝ่าชีทาสีเขียว ปลายแหลมชี้ขึ้น ๑ อัน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีเขียว จังหวะใด ๆ ก็ได้
หมายเลข (ถ้ามี)	:	หมายเลขคี่ เรียงตามลำดับจากทะเลเข้าไปหาฝั่ง

๒. เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตรายตามทิศหลักทั้งสี่ทิศ (Cardinal Marks)

๒.๑ เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตรายที่ใช้ในการแสดงทิศทางในการเดินเรือนั้นก็เพื่อให้ชาวเรือพบว่า ณ ด้านใดเป็นด้านที่ปลอดภัยต่อการเดินเรือที่จะแล่นผ่านสิ่งอันตรายนั้น

๒.๒ เลี้ยวทั้งสี่ของทิศหลัก (ทิศเหนือ ตะวันออก ใต้ และตะวันตก) นั้นเป็นแท้จริงจริงคือ จะอยู่ระหว่าง นว. - นอ., นอ. - ซอ., ซอ. - ซว., ซว. - นว. นับจากจุดที่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ

เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย (วางไว้ทางเหนือสิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด	:	รูปฟลาซีทาสีดำ ๒ อัน ซ้อนกัน ปลายแหลมชี้ขึ้น
สี	:	สีดำอยู่บนสีเหลือง
รูปร่าง (ท่อน)	:	ไม่จำกัด, เส้าหรือขน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีขาว จังหวะเร็วมากหรือเร็ว

เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย (วางไว้ทางตะวันออกของสิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด	:	รูปฟลาซีทาสีดำ ๒ อัน ซ้อนกัน ฐานชนกัน
สี	:	สีดำมีแถบสีเหลืองขนาดกว้างคาดตามแนวนอน ๑ แถบ
รูปร่าง (ท่อน)	:	ไม่จำกัด, เส้าหรือขน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีขาว จังหวะเร็วมาก ๓ วับ ทุก ๕ วินาที หรือ จังหวะเร็ว ๓ วับ ทุก ๑๐ วินาที

เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย (วางไว้ทางใต้ของสิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด	:	รูปฟลาซีทาสีดำ ๒ อัน ซ้อนกันปลายแหลมชี้ลง
สี	:	สีเหลืองอยู่บนสีดำ
รูปร่าง (ท่อน)	:	ไม่จำกัด, เส้าหรือขน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีขาว จังหวะเร็วมาก ๖ วับ วาบยาว ทุก ๑๐ วินาที หรือจังหวะเร็ว ๖ วับ วาบยาว ทุก ๑๕ วินาที

เครื่องหมายแจ้งอันตราย (วางไว้ทางตะวันตกของสิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด	:	รูปฟลาซีทาสีดำ ๒ อัน ซ้อนกันปลายแหลมชนกัน
สี	:	สีเหลืองมีแถบสีดำขนาดกว้างคาดตามแนวนอน ๑ แถบ
รูปร่าง (ท่อน)	:	ไม่จำกัด, เส้าหรือขน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีขาว จังหวะเร็วมาก ๕ วับ วาบยาว ทุก ๑๐ วินาที หรือจังหวะเร็ว ๕ วับ วาบยาว ทุก ๑๕ วินาที

๓. เครื่องหมายสิ่งอันตรายโดดเดี่ยว (ISOLATED DANGER MARKS)

เครื่องหมายแสดงสิ่งอันตรายที่อยู่โดดเดี่ยว เป็นเครื่องหมายที่สร้างขึ้นบนส่วนอันตรายนั้น หรือทอดสมอไว้บนสิ่งอันตรายนั้น และบริเวณรอบ ๆ สิ่งอันตรายมีน้ำลึกพอที่เรือจะแล่นผ่านได้

เครื่องหมายบนยอด	:	ลูกกลม ๒ ลูก ซ้อนกัน ทาสีดำ
สี	:	สีดำมีแถบสีแดง ๑ แถบ หรือหลายแถบคาดตามแนวนอน
รูปร่าง (ท่อน)	:	ไม่จำกัด, เส้าหรือขน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีขาว วับเป็นหมู่ ๒ วับ

๔. เครื่องหมายแสดงบริเวณที่ปลอดภัย (SAFE WATER MARKS)

เครื่องหมายแสดงบริเวณที่ปลอดภัย ใช้แสดงให้ทราบว่ารอบ ๆ บริเวณเครื่องหมายนั้นเรือแล่นผ่านได้ เครื่องหมายเหล่านี้รวมทั้ง เครื่องหมายแสดงแนวกลางร่องน้ำ และแสดงจุดกึ่งกลางร่องน้ำต่าง ๆ ด้วย และยังอาจใช้เป็นเครื่องหมายแสดงปากแม่น้ำหรือเริ่มเห็นฝั่งย่านเข้าใกล้ท่าเรือ

สี	:	แถบสีแดงและสีขาวในทางตั้ง
รูปร่าง (ทูน)	:	กลม เสาหรือขอน มีรูปกลมบนเครื่องหมายบนยอด
เครื่องหมายบนยอด	:	ลูกกลมทาสีแดงลูกเดียว
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีขาว จังหวะไฟเท่ากันหรือวับวับ หรือวับยาว ๑ วับ ทุก ๑๐ วินาที หรือจังหวะไฟสัญญาณสากลอักษร "A"

๕. เครื่องหมายพิเศษ (SPECIAL MARKS)

เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ไม่ประสงค์จะใช้ช่วยในการเดินเรือเป็นสิ่งสำคัญ แต่ใช้แสดงให้ทราบถึงพื้นที่ใด ๆ เป็นกรณีพิเศษหรือตามลักษณะที่แจ้งไว้ในเอกสารการเดินเรือต่าง ๆ เช่น -

- เครื่องหมายแสดงที่ทิ้งมูลดิน
- เครื่องหมายแสดงบริเวณการฝึกทางทหาร
- เครื่องหมายแสดงสายเคเบิลและท่อ
- เครื่องหมายแสดงปลายท่อทางระบายน้ำ
- เครื่องหมายแสดงที่จอดเรือกักกันโรคติดต่อ
- เครื่องหมายแสดงบริเวณที่หย่อนใจทางน้ำ (เช่นสนามกีฬาทางน้ำ)

สี	:	เหลือง
รูปร่าง (ทูน)	:	ไม่จำกัด
เครื่องหมายบนยอด	:	เครื่องหมายกากบาท ทาสีเหลือง ๑ อัน
ไฟ (ถ้ามี)	:	ใช้ไฟสีเหลือง จังหวะใด ๆ ก็ได้

บทที่ ๑

ภูมิอากาศของประเทศไทย

ขนาดและที่ตั้ง

ประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย ระหว่างละติจูด ๕ ๓๗ .๐ N - ๒๐ ๒๗ .๐ N และระหว่างลองจิจูด ๙๗ ๒๒ .๐ E - ๑๐๕ ๓๗ .๐ E มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดประเทศสหภาพพม่าและลาว
ทิศตะวันออกเฉียงใต้	ติดประเทศลาวประเทศกัมพูชาและอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดประเทศสหภาพพม่าและทะเลอันดามัน

ภูมิประเทศและการแบ่งภาคทางอุตุนิยมวิทยา

ประเทศไทยเป็นประเทศเล็ก ลักษณะภูมิประเทศและลมฟ้าอากาศส่วนใหญ่คล้ายคลึงกัน มีแตกต่างกันบ้างเพียงเล็กน้อย การแบ่งภาคของประเทศไทยในทางอุตุนิยมวิทยาจึงพิจารณารูปแบบภูมิอากาศและแบ่งประเทศไทยออกได้เป็น ๕ ภาค ดังนี้

ภาคเหนือ ประกอบด้วย ๑๕ จังหวัด ได้แก่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พะเยา น่าน แพร่ อุดรดิตถ์ สุโขทัย ตาก กำแพงเพชร พิจิตร พิษณุโลก พิจิตร และเพชรบูรณ์ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ภูเขา มีภูเขาคิดกันเป็นพืดในแนวเหนือ-ใต้ สลับกับหุบเขาทั้งแคบและกว้างมากมาย ทิวเขาที่สำคัญได้แก่ ทิวเขาแดนลาว ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือ กั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหภาพพม่าและเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำปิง ทางตะวันตกมีทิวเขาดนนงชัยและทิวเขาตะนาวศรีบางส่วน ตอนกลางของภาคมีทิวเขาฝิปันน้ำ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำวังและแม่น้ำยม ด้านตะวันออกมีทิวเขาหลวงพระบางซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำน่าน และมีทิวเขาเพชรบูรณ์บางส่วนเป็นแนวกั้นระหว่างภาคนี้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยอดเขาที่สูงที่สุดในประเทศไทยคือดอยอินทนนท์อยู่ในเทือกเขาจอมทอง เขตจังหวัดเชียงใหม่ สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒,๕๖๕ เมตร

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ๑๕ จังหวัด ได้แก่ หนองคาย เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี สกลนคร นครพนม มุกดาหาร กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร อำนาจเจริญ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและลาดต่ำไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ทางตะวันตกมีทิวเขาเพชรบูรณ์และทิวเขาแดงพญาเย็นเป็นแนวกั้นระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคเหนือและภาคกลาง ส่วนทางใต้มีทิวเขาสันกำแพงกั้นระหว่างภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และทิวเขาพนมดงรักกับพนมแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับประเทศกัมพูชา ทิวเขาเพชรบูรณ์และทิวเขาดงพญาเย็นซึ่งสูงประมาณ ๘๐๐ เมตร ถึง ๑,๓๐๐ เมตร และ ทิวเขาพนมดงรัก ซึ่งสูงประมาณ ๔๐๐ เมตร เป็นแนวกั้นกระแสน้ำตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้บริเวณด้านหลัง เขาซึ่งได้แก่พื้นที่ทางด้านตะวันตกของภาคมีฝนน้อยกว่าทางตะวันออก

ภาคกลาง ประกอบด้วย ๑๕ จังหวัด ได้แก่ นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง สระบุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ระดับพื้นที่ลาดลงมาทางใต้ตามลำดับจนถึงอ่าวไทย ในภาคนี้มีภูเขาบ้างแต่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่ไม่สูงมาก เว้นแต่ทางด้านตะวันตกใกล้ชายแดนประเทศสหภาพพม่ามีเทือกเขาตะนาวศรีวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ต่อเนื่องมาจากภาคเหนือเป็นแนวกั้นพรมแดนกับประเทศสหภาพพม่า และมีความสูงเกินกว่า ๑,๖๐๐ เมตร ทางตะวันออกมีทิวเขาดงพญาเย็นเป็นแนวแบ่งเขตภาคนี้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออก ประกอบด้วย ๘ จังหวัด ได้แก่ นครนายก ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาและที่ราบ ทางตะวันออกเฉียงใต้ของภาคมีทิวเขาบรรทัดเป็นแนวกั้นพรมแดนกับประเทศกัมพูชา ถัดเข้ามามีทิวเขาจันทบุรี ทางเหนือมีทิวเขาสันกำแพงและพนมดงรักวางตัวในแนวตะวันตก-ตะวันออกเป็นแนวแบ่งเขตภาคนี้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทางตะวันตกและทางใต้เป็นฝั่งทะเลติดกับอ่าวไทย มีเกาะใหญ่น้อยมากมาย

ภาคใต้ เป็นคาบสมุทรขนาบด้วยทะเลสองด้าน ด้านตะวันตกคือทะเลอันดามัน ด้านตะวันออกคืออ่าวไทยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทะเลจีนใต้ ทางตอนบนของภาคมีทิวเขาตะนาวศรีซึ่งวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ต่อเนื่องมาจากภาคเหนือและภาคกลางเป็นแนวกั้นพรมแดนกับประเทศสหภาพพม่า ทางตอนล่างของภาคมีทิวเขาภูเก็ตและทิวเขานครศรีธรรมราชวางตัวในแนวเหนือ-ใต้แบ่งภาคนี้ออกเป็นสองส่วน คือที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกติดกับอ่าวไทยซึ่งมีอาณาเขตกว้างขวาง และที่ราบด้านตะวันตกขนานกับชายฝั่งทะเลอันดามันและช่องแคบมะละกาซึ่งเป็นบริเวณแคบกว่าที่ราบด้านตะวันออก ทางทิศใต้ของภาคมีทิวเขาสันกาลาคีรีเป็นแนวกั้นพรมแดนกับประเทศมาเลเซีย

ภาคนี้แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ภาคใต้ฝั่งตะวันออก ได้แก่บริเวณตอนบนของภาคต่อเนื่องถึงที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วย ๖ จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล

ลมมรสุมกับภูมิอากาศของประเทศไทย

ประเทศไทยอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมสองชนิด คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

มรสุมตะวันตกเฉียงใต้

มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกใต้บริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร มรสุมนี้จะนำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมากและฝนชุกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเลและเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น

มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

หลังจากหมดอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้แล้วประมาณกลางเดือนตุลาคมจะมีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ มรสุมนี้มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกเหนือแถบประเทศมองโกเลียและจีน จึงพัดพาเอามวลอากาศเย็นและแห้งจากแหล่งกำเนิดเข้ามาปกคลุมประเทศไทย ทำให้ท้องฟ้าโปร่ง อากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไป โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคใต้จะมีฝนชุกโดยเฉพาะภาคใต้ฝั่งตะวันออก เนื่องจากมรสุมนี้นำความชุ่มชื้นจากอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม

การเริ่มต้นและสิ้นสุดมรสุมทั้งสองชนิดอาจผันแปรไปจากปกติได้ในแต่ละปี

ฤดูกาล

ประเทศไทยโดยทั่ว ๆ ไปสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน ระหว่างกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว ระหว่างกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และเป็นระยะที่ซีกโลกเหนือหันเข้าหาดวงอาทิตย์ โดยเฉพาะเดือนเมษายนบริเวณประเทศไทยมีดวงอาทิตย์อยู่เกือบตรงศีรษะในเวลาเที่ยงวัน ทำให้ได้รับความร้อนจากดวงอาทิตย์เต็มที่ สภาวะอากาศจึงร้อนอบอ้าวทั่วไป ในฤดูนี้แม้ว่าโดยทั่วไปจะมีอากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาปกคลุมถึงประเทศไทยตอนบน ทำให้เกิดการปะทะกันของมวลอากาศเย็นกับมวลอากาศร้อนที่ปกคลุมอยู่เหนือประเทศไทยซึ่งก่อให้เกิดพายุฝนฟ้า

คะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายได้ พายุฝนฟ้าคะนองที่เกิดขึ้นในฤดูนี้ มักเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าพายุฤดูร้อน

ลักษณะอากาศในฤดูร้อนพิจารณาจากอุณหภูมิสูงสุดของแต่ละวัน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้ อากาศร้อนจะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕.๐ องศาเซลเซียส – ๓๕.๕ องศาเซลเซียส อากาศร้อนจัดจะมี อุณหภูมิ ตั้งแต่ ๔๐.๐ องศาเซลเซียส ขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเมื่อมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทยและร่องความกดอากาศต่ำพาดผ่านประเทศไทยทำให้มีฝนชุกทั่วไป ร่องความกดอากาศต่ำนี้ปกติจะพาดผ่านภาคใต้ในเดือนพฤษภาคม แล้วจึงเลื่อนขึ้นไปทางเหนือตามลำดับจนถึงช่วงประมาณปลายเดือนมิถุนายนจะพาดผ่านอยู่บริเวณประเทศจีนตอนใต้ ทำให้ฝนในประเทศไทยลดลงระยะหนึ่งและเรียกว่าเป็นช่วงฝนทิ้ง ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคมปกติร่องความกดอากาศต่ำจะเลื่อนกลับลงมาทางใต้พาดผ่านบริเวณประเทศไทยอีกครั้งทำให้มีฝนชุกต่อเนื่องจนกระทั่งมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดเข้ามาปกคลุมประเทศไทยแทนที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ประมาณกลางเดือนตุลาคมประเทศไทยตอนบนจะเริ่มมีอากาศเย็นและฝนลดลง โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เว้นแต่ภาคใต้อย่างยังมีฝนชุกต่อไปจนถึงเดือนธันวาคมและมักมีฝนหนักถึงหนักมากจนก่อให้เกิดอุทกภัย โดยเฉพาะภาคใต้ฝั่งตะวันออกซึ่งจะมีปริมาณฝนมากกว่าภาคใต้ฝั่งตะวันตก อย่างไรก็ตามการเริ่มต้นฤดูฝนอาจจะช้าหรือเร็วกว่ากำหนดได้ประมาณ ๑-๒ สัปดาห์

เกณฑ์การพิจารณาปริมาณฝนในระยะเวลา ๒ ชั่วโมงของแต่ละวันตั้งแต่เวลา ๐๗๐๐ ของวันหนึ่งถึงเวลา ๐๗๐๐ ของวันรุ่งขึ้น ตามลักษณะของฝนที่ตกในประเทศที่อยู่ในเขตร้อนย่านมรสุมมีดังนี้

ฝนวัดจำนวนไม่ได้	ปริมาณฝนน้อยกว่า ๐.๑ มิลลิเมตร
ฝนเล็กน้อย	ปริมาณฝนระหว่าง ๐.๑ – ๑๐.๐ มิลลิเมตร
ฝนปานกลาง	ปริมาณฝนระหว่าง ๑๐.๑ – ๓๕.๐ มิลลิเมตร
ฝนหนัก	ปริมาณฝนระหว่าง ๓๕.๑ – ๕๐.๐ มิลลิเมตร
ฝนหนักมาก	ปริมาณฝนตั้งแต่ ๕๐.๑ มิลลิเมตรขึ้นไป

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ เมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว ๑ - ๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวน ไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง โดยเฉพาะบริเวณภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งจะหมดฝนและเริ่มมีอากาศเย็นช้ากว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะอากาศในฤดูหนาวพิจารณาจากอุณหภูมิต่ำสุดของแต่ละวัน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

อากาศหนาวจัด	อุณหภูมิต่ำกว่า ๘.๐ องศาเซลเซียส
อากาศหนาว	อุณหภูมิระหว่าง ๘.๐ – ๑๕.๕ องศาเซลเซียส
อากาศเย็น	อุณหภูมิระหว่าง ๑๖.๐ – ๒๒.๕ องศาเซลเซียส

อุณหภูมิ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อน สภาพอากาศโดยทั่วไปจึงร้อนอบอ้าวเกือบตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีของประเทศไทยมีค่าประมาณ ๒๗ องศาเซลเซียส อย่างไรก็ตามอุณหภูมิจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่และฤดูกาล พื้นที่ที่อยู่ลึกเข้าไปในแผ่นดินบริเวณตั้งแต่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือจนถึงภาคเหนือจะมีอุณหภูมิต่างกันมากระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาวและระหว่างกลางวันกับกลางคืน โดยในช่วงฤดูร้อนอุณหภูมิสูงสุดในตอนบ่ายปกติจะสูงถึงเกือบ ๔๐ องศาเซลเซียส หรือมากกว่านั้นในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนจัดที่สุดในรอบปี ส่วนฤดูหนาวอุณหภูมิต่ำสุดในตอนเช้ามีค่าจะลดลงอยู่ในเกณฑ์หนาวถึงหนาวจัด โดยเฉพาะเดือนธันวาคมถึงมกราคมเป็นช่วงที่มีอากาศหนาวมากที่สุดในรอบปี ซึ่งในช่วงดังกล่าวอุณหภูมิจึงลดลงต่ำกว่าจุดเยือกแข็งได้ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือบริเวณพื้นที่ซึ่งเป็นที่อกเขาหรือบนยอดเขาสูง สำหรับพื้นที่ซึ่งอยู่ติดทะเลได้แก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ความผันแปรของอุณหภูมิในช่วงวันและฤดูกาลจะน้อยกว่า โดยฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัดและฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัดเท่าพื้นที่ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปในแผ่นดิน

ปริมาณฝน

โดยทั่วไปประเทศไทยมีฝนอยู่ในเกณฑ์ดีพื้นที่ส่วนใหญ่มีปริมาณฝน ๑,๒๐๐-๑,๖๐๐ มิลลิเมตรต่อปี ปริมาณฝนรวมตลอดปีเฉลี่ยทั่วประเทศมีค่าประมาณ ๑,๕๕๐ มิลลิเมตร ปริมาณฝนในแต่ละพื้นที่ผันแปรไปตามลักษณะภูมิประเทศนอกเหนือจากการผันแปรตามฤดูกาล บริเวณประเทศไทยตอนบนปกติจะแห้งแล้งและมีฝนน้อยในฤดูหนาว เมื่อเข้าสู่ฤดูร้อนปริมาณฝนจะเพิ่มขึ้นบ้างพร้อมทั้งมีพายุฟ้าคะนอง และเมื่อเข้าสู่ฤดูฝนปริมาณฝนจะเพิ่มขึ้นมากโดยจะมีปริมาณฝนมากที่สุดในเดือนสิงหาคมหรือกันยายน พื้นที่ที่มีปริมาณฝนมากส่วนใหญ่จะอยู่ด้านหน้าทิวเขาหรือด้านรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ได้แก่ พื้นที่ทางด้านตะวันตกของประเทศและบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะที่อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด มีปริมาณฝนรวมตลอดปีมากกว่า ๔,๐๐๐ มิลลิเมตร ส่วนพื้นที่ที่มีฝนน้อยส่วนใหญ่อยู่ด้านหลังเขาได้แก่พื้นที่บริเวณตอนกลางของภาคเหนือและภาคกลาง และบริเวณด้านตะวันตกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับภาคใต้มีฝนชุกเกือบตลอดปี ยกเว้นช่วงฤดูร้อน พื้นที่บริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันตกซึ่งเป็นด้านรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะมีปริมาณฝนมากกว่าภาคใต้ฝั่งตะวันออกในช่วงฤดูฝน โดยมีปริมาณฝนมากที่สุดในเดือนกันยายน ส่วนช่วงฤดูหนาวบริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันออกซึ่งเป็นด้านรับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีปริมาณฝนมากกว่า

ภาคใต้ฝั่งตะวันตก โดยมีปริมาณฝนมากที่สุดในเดือนพฤศจิกายน พื้นที่ที่มีปริมาณฝนมากที่สุดของภาคใต้ อยู่บริเวณจังหวัดระนองซึ่งมีปริมาณฝนรวมตลอดปีมากกว่า ๔,๐๐๐ มิลลิเมตร ส่วนพื้นที่ที่มีฝนน้อยได้แก่ ภาคใต้ฝั่งตะวันออกตอนบนด้านหลังทิวเขาตะนาวศรี บริเวณจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

ความชื้นสัมพัทธ์

ประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนใกล้เส้นศูนย์สูตรจึงมีอากาศร้อนชื้นปกคลุมเกือบตลอดปี เว้นแต่ บริเวณที่อยู่ลึกเข้าไปในแผ่นดินตั้งแต่ภาคกลางขึ้นไป ความชื้นสัมพัทธ์จะลดลงชัดเจนในช่วงฤดูหนาวและ ฤดูร้อน โดยเฉพาะฤดูร้อนจะเป็นช่วงที่ความชื้นสัมพัทธ์ลดลงต่ำสุดในรอบปี ในบริเวณดังกล่าวมีความชื้น สัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ๗๒-๗๔ เปอร์เซ็นต์และจะลดลงเหลือ ๖๒-๖๕ เปอร์เซ็นต์ในช่วงฤดูร้อน และเคยมี ความชื้นสัมพัทธ์ลดลงต่ำที่สุดเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ ที่จังหวัดสุพรรณบุรี และเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๐๑ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนบริเวณที่อยู่ติด ฝั่งทะเลได้แก่ภาคตะวันออกและ ภาคใต้จะมีความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่า โดยเฉพาะภาคใต้มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ๗๕-๘๐ เปอร์เซ็นต์

จำนวนเมฆในท้องฟ้า

ในช่วงฤดูหนาวต่อเนื่องถึงต้นฤดูร้อน(พฤศจิกายนถึงมีนาคม) ปกติประเทศไทยจะมีท้องฟ้าโปร่ง และมีเมฆปกคลุมน้อยกว่าช่วงอื่น ๆ ของปี เมฆที่ปกคลุมในช่วงดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเมฆชั้นสูง และมีเมฆ ก่อตัวในทางตั้งเช่นเมฆคิวมูลัสหรือเมฆคิวโมโลนิมบัสที่ก่อให้เกิดฝนฟ้าคะนองได้บ้าง โดยเฉพาะช่วงตั้งแต่ เดือนมีนาคมเป็นต้นไปถึงพฤษภาคม เมื่อเข้าสู่ฤดูฝนส่วนใหญ่ท้องฟ้าจะมีเมฆมากหรือมีเมฆเต็มท้องฟ้าวัน แต่ในช่วงฝนทิ้งประมาณปลายเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคมอาจมีโอกาสมิที่มีท้องฟ้าโปร่งได้

พายุฟ้าคะนอง

ประเทศไทยตอนบนมีโอกาสเกิดพายุฟ้าคะนองมากในช่วงเดือนเมษายนถึงตุลาคม โดยเฉพาะเดือน เมษายนถึงพฤษภาคมเป็นช่วงที่มีโอกาสเกิดพายุฟ้าคะนองได้มากเนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว จึงมี การยกตัวขึ้นของมวลอากาศ และอาจมีมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาในขณะที่มวลอากาศร้อนปก คลุมอยู่เหนือประเทศไทยทำให้เกิดการปะทะกันของมวลอากาศร้อนและเย็น ซึ่งในกรณีที่มีพายุฟ้าคะนอง รุนแรงอาจมีฝนตกหนักถึงหนักมาก มีลมกระโชกแรงและอาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายได้ ส่วน ภาคใต้เกิดขึ้นได้มากในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤศจิกายน

ลมผิวพื้น

ลมผิวพื้นที่พัดปกคลุมประเทศไทยผันแปรไปตามฤดูกาล ในฤดูหนาวหรือฤดูมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือลมที่พัดปกคลุมประเทศไทยตอนบนส่วนใหญ่เป็นลมฝ่ายเหนือและลม ตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคใต้ลมที่พัดปกคลุมส่วนใหญ่เป็นลมตะวันออกเฉียงเหนือและลมตะวันออก ในช่วงฤดูฝนหรือฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ลมที่พัดปกคลุมประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นลมตะวันตก ลม

ตะวันตกเฉียงใต้และลมใต้ สำหรับช่วงฤดูร้อนเป็นช่วงที่ลมแปรปรวน แต่พื้นที่ส่วนใหญ่โดยเฉพาะประเทศไทยตอนบนมักมีลมฝายได้พัดปกคลุม

พายุหมุนเขตร้อน

ประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างบริเวณแหล่งกำเนิดของพายุหมุนเขตร้อนทั้งสองด้าน ด้านตะวันออกคือมหาสมุทรแปซิฟิกและทะเลจีนใต้ ส่วนด้านตะวันตกคืออ่าวเบงกอลและทะเลอันดามัน โดยพายุมีโอกาสเคลื่อนจากมหาสมุทรแปซิฟิกและทะเลจีนใต้เข้าสู่ประเทศไทยทางด้านตะวันออกมากกว่าทางตะวันตก ปกติประเทศไทยจะมีพายุเคลื่อนผ่านเข้ามาได้โดยเฉลี่ยประมาณ ๓ - ๔ ลูกต่อปี บริเวณที่พายุมีโอกาสเคลื่อนผ่านเข้ามามากที่สุดคือภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะทางตอนบนของภาค ในระยะต้นปีระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคมเป็นช่วงที่ประเทศไทยปลอดจากอิทธิพลของพายุ ในช่วงเดือนเมษายนเป็นเดือนแรกของปีที่พายุเริ่มเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยทางภาคใต้ แต่มีโอกาสน้อยและเคยเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวในรอบ ๔๗ ปี (พ.ศ.๒๕๔๖) พายุเริ่มมีโอกาสเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคมโดยส่วนใหญ่ยังคงเป็นพายุที่เคลื่อนมาจากด้านตะวันตกเข้าสู่ประเทศไทยตอนบน และตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นไปพายุส่วนใหญ่จะเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยทางด้านตะวันออก โดยช่วงระหว่างเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคมพายุยังคงเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยตอนบน ซึ่งบริเวณตอนบนของภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ที่พายุมีโอกาสเคลื่อนผ่านเข้ามามากที่สุด และเดือนกันยายนถึงตุลาคมพายุมีโอกาสเคลื่อนเข้ามาได้ในทุกพื้นที่ โดยเริ่มเคลื่อนเข้าสู่ภาคใต้ตั้งแต่เดือนกันยายน ในสองเดือนนี้เป็นระยะที่พายุมีโอกาสเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยได้มาก โดยเฉพาะเดือนตุลาคมมีสถิติเคลื่อนเข้ามาที่สุดในรอบปี สำหรับช่วงปลายปีตั้งแต่เดือนเดือนพฤศจิกายนพายุจะเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยตอนบนได้น้อยลงและมีโอกาสเคลื่อนเข้าสู่ภาคใต้มากขึ้นเมื่อถึงเดือนธันวาคมพายุมีแนวโน้มเคลื่อนเข้าสู่ภาคใต้เท่านั้น

พายุหมุนเขตร้อนมีชื่อเรียกต่างกันไปตามแหล่งกำเนิด เช่น พายุที่เกิดในอ่าวเบงกอลและมหาสมุทรอินเดียเรียกว่า “ไซโคลน” เกิดในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ ทะเลแคริบเบียน อ่าวเม็กซิโก และทางด้านตะวันตกของเม็กซิโกเรียกว่า “เฮอริเคน” เกิดในมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตก มหาสมุทรแปซิฟิกใต้ และทะเลจีนใต้เรียกว่า “ไต้ฝุ่น” เกิดแถบทวีปออสเตรเลียเรียก “วิลลี-วิลลี”

พายุหมุนเขตร้อนที่มีอิทธิพลต่อลมฟ้าอากาศของประเทศไทยส่วนใหญ่มีแหล่งกำเนิดในมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตกและทะเลจีนใต้ ซึ่งมีการแบ่งเกณฑ์ความรุนแรงของพายุตามข้อตกลงระหว่างประเทศโดยใช้ความเร็วลมใกล้ศูนย์กลางพายุดังนี้ พายุดีเปรสชัน ความเร็วลม ๓๐ - ๓๓ นอต พายุโซนร้อน ความเร็วลม ๓๔ - ๔๗ นอต พายุโซนร้อนชนิดรุนแรง ความเร็วลม ๔๘ - ๖๓ นอตพายุไต้ฝุ่น ความเร็วลม ๖๔ นอตขึ้นไป

พายุที่เคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยตอนบนส่วนใหญ่เป็นพายุดีเปรสชัน เพราะพื้นดินและเทือกเขาของประเทศสหภาพพม่า เวียดนาม ลาว และกัมพูชาที่ล้อมรอบประเทศไทยตอนบนเป็นปัจจัยที่ช่วยลดความ

รุนแรงของพายุก่อนที่จะเคลื่อนมาถึงประเทศไทย ดังนั้นความเสียหายที่เกิดจากลมแรงจึงน้อยกว่าภาคใต้ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นพื้นที่เปิดสู่ทะเล พายุที่เคลื่อนเข้าสู่อ่าวไทยและขึ้นฝั่งภาคใต้ขณะมีกำลังแรงขนาดพายุโซนร้อนหรือไต้ฝุ่นจะมีผลกระทบเป็นอย่างมากจากคลื่นพายุซัดฝั่ง ลมที่พัดแรงจัด และฝนที่ตกหนักถึงหนักมากจนเกิดอุทกภัย รวมทั้งคลื่นลมแรงในอ่าวไทย ดังเช่นที่เคยเกิดขึ้น ๓ ครั้งในอดีต ได้แก่พายุโซนร้อน “แฮเรียต” ที่เคลื่อนเข้าสู่แหลมตะคอกพุก จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๒๕-๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ พายุไต้ฝุ่น “เกย์” ที่เคลื่อนเข้าสู่จังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๒ และพายุไต้ฝุ่น “ลินดา” ที่เคลื่อนเข้าสู่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขณะมีกำลังแรงเป็นพายุโซนร้อนเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

ลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทย

เดือน ม.ค.

ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย บริเวณความกดอากาศสูงจากไซบีเรียกำลังแรงเคลื่อนตัวลงมาเป็นระลอก ปกคลุมตอนใต้ของประเทศจีน ได้แผ่ลมลงมาทางใต้มีแนวปกคลุมถึงมาเลเซีย ตั้งแต่ตอนกลางของประเทศไทยขึ้นไป ได้รับมวลอากาศที่มีคุณสมบัติเย็นและแห้ง ตอนบนของประเทศอากาศหนาวและหนาวจัดเป็นบางวัน สำหรับภาคใต้ชายฝั่งตะวันออกมีฝนตกชุกเพราะได้รับมวลอากาศอุ่นที่มาจากทะเลจีนใต้

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝนน้อย ๑ - ๓ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ ส่วน เข้ามีฟ้าผ่า ทิศนวิสัยปานกลาง ๖ - ๕ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๑ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝนน้อย ๑ - ๓ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ ส่วน เข้ามีฟ้าผ่า ทิศนวิสัยปานกลาง ๘ - ๑๐ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๑ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝนน้อย ๖ - ๑๓ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ถึงเต็มท้องฟ้า เข้ามีฟ้าผ่า ทิศนวิสัยปานกลาง ๖ - ๕ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๔ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝนน้อย ๓ - ๔ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๔๕ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนโซนร้อน ไม่มี

เดือน ก.พ.

ระยะปลายลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงจากไซบีเรียอ่อนกำลังลง หย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมประเทศพม่าและตอนกลางของประเทศไทยบางวัน ตอนเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือยังได้รับมวลอากาศจากจีนที่มีคุณสมบัติเย็นและแห้ง ตอนบนของประเทศอากาศหนาว

และหนาวจัดเป็นบางวัน แต่ภาคกลางและภาคใต้ได้รับมวลอากาศอุ่นที่มาจากทะเลจีนใต้ อาจมีฝนตกจาก ลมพัดสอบ

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝนน้อย ๒ - ๕ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ ส่วนในตอนเช้า ตอนเย็นจะลดลง เข้ามีหมอกบางและฟ้าหลัวตอนกลางวัน ทิศนวิสัยปานกลาง ๖ - ๘ กม. เข้าเป็นลมฝายเหนือ ส่วนตอนบ่ายเป็นลมฝายใต้ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๔๔ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝนน้อย ๒ - ๓ วัน ฟ้าโปร่งเป็นส่วนมาก บ่ายอาจมีมากขึ้น เข้ามีหมอกบางและฟ้าหลัวตอนกลางวัน ทิศนวิสัยปานกลาง ๗ - ๙ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๓ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝน ๒ - ๑๓ วัน ฟ้าโปร่งเป็นส่วนมาก บ่ายอาจมีมากขึ้น เข้ามีฟ้าหลัว ทิศนวิสัยปานกลาง ๖ - ๙ กม. ลมตะวันออก เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๔ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝนน้อย ๓ - ๔ วัน มีเมฆบางส่วน ๓/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๙ - ๑๐ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๒๕ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร็อน ไม่มี

เดือน มี.ค.

ช่วงเปลี่ยนมรสุม จะมีลมขึ้นและลมลงแสดงอาการเด่นชัดตอนใกล้ฝั่ง อากาศร้อนอบอ้าวในตอนปลายเดือน ห่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมตอนกลางของประเทศไทย ลมส่วนใหญ่เป็นลมฝายใต้และฝายตะวันออก อุณหภูมิสูงขึ้นโดยทั่วไป มีหมอกหนาทางตอนเหนือ, ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง พายุฟ้าคะนองเริ่มรุนแรงขึ้นเป็นบางแห่งในเวลาบ่ายระยะปลายเดือน อาจมีพายุลูกเห็บทางตอนเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝน ๔ - ๗ วัน มีเมฆเป็นส่วนมากและมากขึ้นในตอนบ่ายและค่ำ ๕/๘ ส่วนในตอนเช้า ตอนเย็นจะลดลง เข้ามีหมอกบาง ทิศนวิสัยปานกลาง ๘ - ๑๐ กม. เข้าเป็นลมฝายเหนือ ส่วนตอนบ่ายเป็นลมฝายใต้ เฉลี่ย 4 นอต สูงสุด 44 นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่น เล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝน ๓ - ๖ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๔/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๗ - ๙ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๓ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๒ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกได้ชุมพร มีฝน ๔ - ๕ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๔/๘ ส่วน เข้ามีฟ้า
หวั ทิศนวิสัยปานกลาง ๗ - ๘ กม. ลมตะวันออก เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๔ นอต ทะเลมึกลับ
เล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๕ - ๗ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๘ - ๑๐
กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๒๕ นอต ทะเลเรียบถึงมึกลับ
เล็กน้อย(๑ - ๒ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนโซนร้อน ไม่มี

เดือน เม.ย.

ช่วงเปลี่ยนมรสุม จะมีลมขึ้นและลมถ่วงแสดงอาการเด่นชัดตอนใกล้ฝั่ง ห่อมความกด
อากาศต่ำปกคลุมตอนบนของประเทศไทย อากาศร้อนจัด มีหมอกแดดหนาทางตอนเหนือ,
ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง ลมส่วนใหญ่เป็นลมฝ่ายใต้และฝ่ายตะวันตกเฉียงใต้ อุณหภูมิสูงขึ้น
โดยทั่วไป พายุฟ้าคะนองรุนแรงขึ้นและมีลมกรรโชกแรงเป็นครั้งคราว อาจมีพายุลูกเห็บทางตอนเหนือและ
ตะวันออกเฉียงเหนือ

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝน ๕ - ๗ วัน มีเมฆเป็นส่วนมากและมากขึ้นในตอนบ่ายและค่ำ
6/8 ส่วนในตอนเข้ามีฟ้าหวั ทิศนวิสัยปานกลาง ๘ - ๑๐ กม. ลมฝ่ายใต้ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๔๕
นอต ทะเลเรียบถึงมึกลับเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝน ๕ - ๖ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ วันในตอน
เข้ามี ฟ้าหวั ทิศนวิสัยปานกลาง ๗ - ๑๐ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๔ นอต
สูงสุด ๔๕ นอต ทะเลเรียบถึงมึกลับเล็กน้อย (๑ - ๒ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝน ๕ - ๗ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ ส่วน เข้ามีฟ้า
หวั ทิศนวิสัยปานกลาง ๗ - ๘ กม. ลมตะวันออก เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๓๘ นอต ทะเลเรียบถึงมึ
กลับเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๑๒ - ๑๔ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๖/๘ ส่วนทิศนวิสัยปานกลาง ๗
- ๘ กม. ลมตะวันออกถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๓๓ นอต ทะเลเรียบถึงมึกลับ
เล็กน้อย (๑ - ๒ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนโซนร้อน ไม่มี

ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านทางตอนใต้ของภาคใต้

เดือน พ.ค.

เริ่มมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมเป็นลมฝ่ายใต้และตะวันตกเฉียงใต้ โดยทั่วไปตั้งแต่ภาค
กลางของประเทศขึ้นไปจะมีเมฆเป็นส่วนมากกับมีฝนหรือพายุฟ้าคะนองเป็นแห่ง ๆ ในระหว่างบ่ายถึงค่ำ

แต่ในช่วงร่องมรสุมเคลื่อนตัวขึ้นมาพาดผ่านถึงภาคกลาง จะทำให้ภาคกลางมีเมฆมากกับมีฝนกระจายเกือบทั่วไป และพายุฝนฟ้าคะนองเป็นแห่ง ๆ ส่วนภาคใต้ยังคงมีฝนหนาแน่นมากกว่าทุกภาค

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝน ๑๕ - ๒๒ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๕ - ๑๐ กม. ลมฝ่ายใต้ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๔๕ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝน ๑๕ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมฝ่ายใต้ถึงตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๕ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝน ๑๕ - ๑๗ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๖/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมแปรปรวน เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๔๖ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๒๐ - ๒๔ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๔๕ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร้อน ไม่มี

ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านทางตอนบนของภาคใต้

เดือน มิ.ย.

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ร่องมรสุมเคลื่อนตัวขึ้นมาพาดผ่านถึงภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือจึงทำให้บริเวณนี้มีฝนเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ภาคกลางจะมีเมฆเป็นส่วนมากกับมีฝนหรือพายุฟ้าคะนองเป็นแห่ง ๆ ในระหว่างบ่ายถึงค่ำ

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝน ๑๕ - ๒๕ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๒ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๖ นอต สูงสุด ๕๑ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อยถึงปานกลาง (๒ - ๕ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝน ๑๕ - ๑๖ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๑ กม. ลมฝ่ายใต้ถึงตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๓๗ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝน ๑๕ - ๑๗ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๒ กม. ลมแปรปรวน เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๓๗ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต) ห่างฝั่งมีคลื่นปานกลางเป็นครั้งคราว

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๑๘ - ๒๕ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อยถึงปานกลาง (๑ - ๕ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร้อน ไม่มี

ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านทางตอนเหนือของประเทศ

เดือน ก.ค.

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ร่องมรสุมเคลื่อนตัวขึ้นมาพาดผ่านทางตอนใต้ของประเทศไทย จึงทำให้ทางตอนบนของประเทศไทยมีฝนเกิดขึ้นน้อย อาจเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝน ๑๒ - ๒๕ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๒ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๖ นอต สูงสุด ๔๖ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝน ๑๕ - ๑๗ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๑ กม. ลมฝ่ายใต้ถึงตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๔๒ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝน ๑๕ - ๑๖ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๑ กม. ลมแปรปรวน เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๔๕ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๑๘ - ๒๓ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๓๖ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อยถึงปานกลาง (๓ - ๖ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร้อน ไม่มี

ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านทางตอนใต้ของประเทศไทย

เดือน ส.ค.

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ร่องมรสุมเคลื่อนตัวขึ้นมาพาดผ่านทางตอนใต้ของประเทศไทย ต้นเดือนและเคลื่อนตัวลงมาพาดผ่านภาคเหนือและอีสาน จึงทำให้ทางตอนบนของประเทศไทยมีฝนหรือฝนฟ้าคะนองเกิดขึ้นเกือบทั่วไป ภาคกลางลงมามีฝนหรือฝนฟ้าคะนองกระจายโดยเฉพาะในช่วงบ่ายและค่ำ

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝน ๑๓ - ๒๗ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้า ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๒ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๖ นอต สูงสุด ๕๑ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝน ๑๘ - ๑๕ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้า ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๑ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๓๖ นอต ทะเลเรียบถึงมีคลื่นเล็กน้อย (๑ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝน ๑๕ - ๑๖ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๑ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๑๘ - ๒๓ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้า ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย 5 นอต สูงสุด 48 นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อยถึงปานกลาง (๓ - ๖ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร้อน เคยมี ๓ ลูก

ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านทางตอนเหนือของประเทศ

เดือน ก.ย.

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ร่องมรสุมพาดผ่านตอนบนของประเทศไทย และเคลื่อนตัวลงมาผ่านภาคกลางและอ่าวไทย จึงทำให้มีฝนหนาแน่นเกือบทั่วไป โดยเฉพาะภาคกลางภาคตะวันออกและภาคใต้ฝั่งตะวันตก เป็นเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดในรอบปี

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝน ๑๗ - ๒๕ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้า ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๑๐ - ๑๒ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้เฉลี่ย ๖ นอต สูงสุด ๔๗ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝน ๑๘ - ๑๕ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้า ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมฝ่ายใต้ถึงตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๓๕ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝน ๑๖ - ๑๘ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๘ - ๑๐ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๒๑ - ๒๔ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยดี ๕ - ๑๐ กม. ลมฝ่ายตะวันตก เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๔๒ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อยถึงปานกลาง (๔ - ๘ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร้อน เคยมี ๔ ลูก

ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านทางตอนเหนือของประเทศ

เดือน ต.ค.

เริ่มเปลี่ยนฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เป็นมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงจากตอนเหนือของจีนมีกำลังแรงขึ้นและแผ่ลงมาทางใต้ มีแนวหน้าปกคลุมถึงภาคเหนือของไทยในตอนต้นเดือน และถึงภาคกลางประมาณกลางเดือน ร่องมรสุมพาดผ่านตอนใต้ของภาคกลางประเทศไทย จึงทำให้ทางมีฝนเกือบทั่วไปและหนักเป็นแห่ง ๆ

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝนตกหนาแน่น ๑๗ - ๒๕ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้าตลอดวัน ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัย ๗ - ๑๐ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๖ นอต สูงสุด ๔๗ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝนชุก ๑๖ - ๑๘ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้าโดยมากตอนบ่ายและค่ำ ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๖ - ๘ กม. ลมฝ่ายใต้ถึงตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๓๕ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝนชุกหนาแน่น ๑๘ - ๒๐ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้าตลอดวัน ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๘ - ๑๐ กม. ลมตะวันตกเฉียงใต้ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๒๒ - ๒๔ วัน มีเมฆมากถึงเต็มท้องฟ้า ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๖-๘ กม.ลมฝ่ายตะวันตกเฉียง ๕ นอต สูงสุด ๔๒ นอต ทะเลมึลึนเล็กน้อยถึงปานกลาง(๔-๘ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร้อน มีโอกาสสูงที่จะเข้าสู่อ่าวไทย
ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านทางตอนใต้ของประเทศ

เดือน พ.ย.

เริ่มฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงจากตอนเหนือของจีนมีกำลังแรงขึ้นและแผ่ลงมาทางตะวันตกเฉียงใต้ มีแนวหน้าปกคลุมถึงภาคใต้ของไทย ร่องมรสุมพาดผ่านประเทศมาเลเซีย จึงทำให้ทางมีฝนตกชุกทางชายฝั่งด้านตะวันออกของภาคใต้

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝนตกน้อย ๔ - ๘ วัน มีเมฆมาก ๗/๘ ส่วน เข้ามีฟ้าหลัว ทิศนวิสัย ๗ - ๑๐ กม. ลมฝ่ายเหนือถึงตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมึลึนเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝนชุก ๘ - ๑๖ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้าเกือบตลอดวัน ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๖ - ๑๐ กม. ลมตะวันออกเฉียงเหนือเฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๓๘ นอต ทะเลมึลึนเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต) ห่างฝั่งมีคลื่นปานกลางประมาณ ๕ ฟุต

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝนชุกหนาแน่น ๒๒ - ๒๔ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้าเกือบตลอดวัน ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๘ - ๑๐ กม. ลมตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๔๑ นอต ทะเลมึลึนเล็กน้อยถึงปานกลาง (๓ - ๕ ฟุต)

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๑๕ - ๑๗ วัน มีเมฆมากถึงเต็มท้องฟ้า โดยเฉพาะตอนบ้ายและต่ำ ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๖ - ๘ กม. ลมตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๓ นอต สูงสุด ๒๖ นอต ทะเลมึลึนเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนไซนร้อน มี ๕ ลูก
ร่องความกดอากาศต่ำ พาดผ่านประเทศมาเลเซีย

เดือน ธ.ค.

ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย บริเวณความกดอากาศสูงจากไซบีเรียกำลังแรงเคลื่อนตัวลงมาปกคลุมตอนกลางของประเทศจีน ได้แผ่ลงมาทางใต้มีแนวหน้าปกคลุมถึงมาเลเซีย ตั้งแต่ตอนกลางของไทยขึ้นไป ได้รับมวลอากาศที่มีคุณสมบัติเย็นและแห้ง ตอนบนของประเทศอากาศหนาวและหนาวจัดเป็นบางวัน สำหรับภาคใต้และอ่าวไทยได้รับมวลอากาศที่มาจากทะเลจีนใต้ที่มีคุณสมบัติอุ่นและชื้น จะมีฝนไปอีกระยะหนึ่งตอนต้นเดือน

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก มีฝนตกน้อย ๒ - ๔ วัน ท้องฟ้าโปร่งถึงมีเมฆบางส่วน ส่วนมากเป็นเมฆชั้นสูง เข้ามีฟ้าหลัว ทิศนวิสัยปานกลาง ๗ - ๘ กม. ลมตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกเหนือชุมพร มีฝนชุก ๕ - ๑๓ วัน ท้องฟ้าโปร่งถึงมีเมฆบางส่วน ส่วนมากเป็นเมฆชั้นสูง มีเมฆชั้นต่ำบ้างในตอนบ่าย ทิศนวิสัยปานกลาง ๗ - ๘ กม. ลมฝ่ายเหนือ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๔ ฟุต)

อ่าวไทยฝั่งตะวันตกใต้ชุมพร มีฝนชุกหนาแน่น ๑๖ - ๑๘ วัน มีเมฆมากเกือบเต็มท้องฟ้าเกือบตลอดวัน ๗/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลาง ๘ - ๑๐ กม. ลมตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๔ นอต สูงสุด ๔๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อยถึงปานกลาง (๒ - ๔ ฟุต) ห่างฝั่งมีคลื่นปานกลาง

ฝั่งทะเลอันดามัน มีฝน ๗ - ๘ วัน มีเมฆเป็นส่วนมาก ๕/๘ ส่วน ทิศนวิสัยปานกลางถึงดี ๘ - ๑๑ กม. ลมตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๕ นอต สูงสุด ๓๐ นอต ทะเลมีคลื่นเล็กน้อย (๒ - ๓ ฟุต)

ปรากฏการณ์พายุหมุนเขตร้อน ไม่มี

เอกสารอ้างอิง

วิรัช มณีสาร, เรือโท. *ลักษณะภูมิประเทศและลักษณะอากาศตามฤดูกาลของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย*. เอกสารวิชาการเลขที่ ๕๕๑.๕๘๒-๐๒-๒๕๓๘, ISBN : ๙๗๔-๙๕๖๗-๒๕-๓, กันยายน ๒๕๓๘.

วิรัช มณีสาร, เรือโท. *สถิติองค์ประกอบอุตุนิยมวิทยาของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทยในคาบ ๓๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๓๓)*. เอกสารวิชาการเลขที่ ๕๕๑.๕๘๒-๐๓-๒๕๓๘, ISBN : ๙๗๔-๙๕๖๗-๒๕-๕, กันยายน ๒๕๓๘.

ฝ่ายกรรมวิธีข้อมูล. *สถิติภูมิอากาศของประเทศไทย ในคาบ ๓๐ปี (พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๓๓)*. รายงานข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเลขที่ ๕๕๑.๕๘๒-๐๒-๒๕๓๘, ISBN : ๙๗๔-๙๕๕๔-๘๐-๑, กองภูมิอากาศ, กรมอุตุนิยมวิทยา, กระทรวงคมนาคม.

บทที่ ๒

จ.ระนอง

(แผนที่เดินเรือที่เกี่ยวข้อง หมายเลข ๐๔๕, ๓๐๗, ๓๓๑, ๓๕๒)

จังหวัดระนองถือเป็นจังหวัดแรกสุดทางภาคใต้ทางฝั่งมหาสมุทรอินเดียอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร เป็นระยะทาง ๕๖๘ กิโลเมตร แม้จะเป็นจังหวัดเล็ก ๆ แต่ก็มีสิ่งน่าสนใจมากมาย เป็นจังหวัดที่มีฝนตกชุกมากที่สุดจนมีชื่อเรียกว่า “ เมืองฝนแปดแดดสี่ ” คือ ใน ๑ ปี จะมีฝนตกถึงแปดเดือนและมีแสงแดดเพียงแค่สี่เดือนเท่านั้น นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของคอคอดกระ ซึ่งเป็นส่วนที่แคบที่สุดของแหลมมลายู โดยมีความยาวทั้งจังหวัดในแนวเหนือ – ใต้ ทั้งสิ้น ๑๖๕ กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุดของจังหวัดเพียง ๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา และป่าไม้

อาณาเขตของจังหวัดระนอง มีพื้นที่ประมาณ ๓,๒๕๘ ตารางกิโลเมตร

ทิศเหนือ	- ติดต่อกับ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร และประเทศสหภาพพม่า
ทิศใต้	- ติดต่อกับ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี และ อ.กระบุรี จ.พังงา
ทิศตะวันออก	- ติดต่อกับ อ.เมือง อ.สวี และ อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร
ทิศตะวันตก	- ติดต่อกับ อ.เกาะสอง เขตทวาย ประเทศสหภาพพม่า และมหาสมุทรอินเดีย

ระยะทางจากตัวจังหวัดระนอง (อ.เมือง) ไปยังอำเภอต่างๆ ดังนี้

- อ.กระบุรี ๕๗ กิโลเมตร
- อ.ละอุ่น ๔๓ กิโลเมตร
- อ.กะเปอร์ ๕๒ กิโลเมตร
- กิ่ง อ.สุขสำราญ ๘๕ กิโลเมตร

การเดินทางจาก กรุงเทพฯ - จ.ระนอง ใช้เส้นทาง ถนนสายชนบุรี – ปากท่อ(พระราม ๒)ระยะทาง ๕๐ กิโลเมตร แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๔ (ถ.เพชรเกษม) ผ่าน จ.เพชรบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ถึงสี่แยกชุมพรแล้วเลี้ยวขวาไปจนถึง จ.ระนอง รวมระยะทาง ๕๖๘ กิโลเมตร

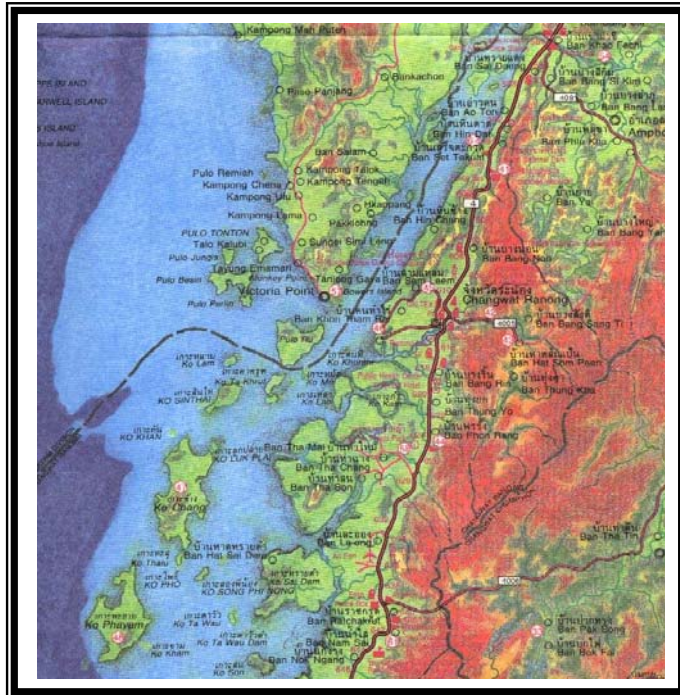
การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง มีรถออกจากสถานีขนส่งสายใต้ทุกวัน วันละ๗ เที่ยว ตั้งแต่เวลา ๐๘.๔๐ - ๒๑.๔๕ น.หรือโทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. ๐-๒๔๓๔-๕๕๕๗ - ๘ และที่ขนส่ง จ.ระนอง โทร.๐-๗๗๘๑-๑๕๔๘

การเดินทางโดยรถไฟ จากสถานีหัวลำโพง ลงรถที่ จ.ชุมพร แล้วต่อรถโดยสารหรือแท็กซี่ไป จ.ระนอง อีก ๑๑๗ กิโลเมตร หรือโทร.สอบถามได้ที่ ๐-๒๒๒๓-๗๐๑๐

การเดินทางโดยเครื่องบิน บริษัทบางกอกแอร์เวย์ มีเที่ยวบิน กรุงเทพฯ – ระนอง บริการสัปดาห์ละ ๕ วัน ในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑ ชั่วโมง ๒๐ นาที และมีเที่ยวบิน

ระนอง - ภูเก็ต บริการทุกวันจันทร์-ศุกร์ และอาทิตย์ โดยสอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร.๐-๒๒๕๓-๔๕๖-๖๓
สำนักงานระนอง โทร. ๐-๗๗๘๓-๕๐๕๖-๗

การเดินทางโดยเรือในปัจจุบัน ไม่มีเรือโดยสารจากที่ใดมา จ.ระนอง จะมีก็แต่เรือรับจ้างขนาดเล็กที่รับส่ง
ผู้โดยสารระหว่าง ปากน้ำระนองกับฝั่งแหลมวิกตอเรียของประเทศไทยพม่า และเรือเร็วของท่าเรือ
บริษัทอันดามันคลับซึ่ง เดินทางไปยังเกาะสน ประเทศสหภาพพม่า

รูปแผนผัง จ.ระนอง

ตอนที่ ๑

ภาพประกอบคำบรรยายบริเวณแม่น้ำปากจั่น-แม่น้ำกระบุรี-ปากแม่น้ำกระ

คำแนะนำการเดินทางเรือจากปากแม่น้ำกระ-อ.ละอุ่น จ.ระนอง

(แผนที่เดินเรือที่เกี่ยวข้องหมายเลข ๐๔๕, ๓๐๗, ๓๓๑, ๓๕๒)

แม่น้ำปากจั่นมีต้นกำเนิดจากภูเขาปลายคลองทรายอ่อน ระหว่าง อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร กับ อ.กระบุรี จ.ระนอง ไหลลงทางทิศ ชว. ลงสู่แม่น้ำกระบุรีประมาณ ละติจูด ๑๐ องศา ๕๐ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๘๘ องศา ๐๐ ลิปดา ตะวันออก แม่น้ำปากจั่นตั้งแต่ อ.กระบุรีลงไปจนถึง ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ระนอง มีชื่อเรียก เปลี่ยนไปเป็น แม่น้ำกระบุรี หรือ แม่น้ำกระ มีความกว้างบริเวณหน้าที่ว่าการ อ.กระบุรี ประมาณ ๒๓๐ เมตร เมื่อไหลลงไปทางทิศใต้ แม่น้ำจะเริ่มกว้างขึ้นจนถึงบริเวณบ้านปากน้ำ จะมีความกว้างประมาณ ๒.๕ ไมล์

ภาพที่๑ แม่น้ำกระบุรี และบริเวณปากน้ำกระ

แม่น้ำกระบุรี ถือเป็นแม่น้ำแบ่งพรมแดนระหว่างประเทศไทย บริเวณ จ.ระนอง กับ ประเทศสหภาพพม่า บริเวณเมืองมะลิวัน ทั้งสองฝั่งแม่น้ำเป็นป่าและภูเขา มีราษฎรอาศัยอยู่ห่างกันเป็นระยะ ๆ ในลำน้ำมี เกาะ กองหิน และที่ตื้นหลายแห่ง ทั้งทางด้านฝั่งประเทศไทยและฝั่งประเทศสหภาพพม่า นอกจากนี้ยังมีคลองขนาดเล็กและใหญ่ ที่ใช้แบ่งพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหภาพพม่า

ภาพที่ ๒ ปากน้ำกระและบริเวณใกล้เคียง

ปากน้ำกระบุรีและบริเวณใกล้เคียง (ภาพที่ ๒) มีเกาะขนาดใหญ่ เกาะขนาดเล็ก และที่ตื้นหลายแห่ง ทางด้านฝั่งไทย บริเวณ บ้านปากน้ำ จ.ระนอง จะอยู่ตรงข้ามกับแหลมวิกตอเรียปอยต์ ของประเทศพม่า มีคลองระนองหรือคลองด่าน อยู่ระหว่างเกาะคณทีกับเขาปากน้ำ และปากคลองด่าน จะมีเกาะเล็กๆอยู่เกาะหนึ่ง มีชื่อว่าเกาะสระระนีย์ (เกาะผี) ตั้งอยู่ที่บริเวณ ละติจูด ๕ องศา ๕๗.๖ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๙๘ องศา ๓๕.๓ ลิปดา ตะวันออก ช่องทางเดินเรือที่เข้าสู่ปากน้ำกระที่เรือใหญ่ใช้กัน มีอยู่ ๓ ช่องทาง คือ ช่องที่เรือเดินมาจากทางทิศเหนือ ทางทิศตะวันตก และทิศใต้สำหรับช่องทางเดินเรือที่มาจากทางทิศเหนือ และทิศตะวันตกเป็นช่องทางเดินเรือผ่านน่านน้ำประเทศสหภาพพม่า จึงไม่ขอก้าวไว้ในหนังสือเล่มนี้ ผู้นำเรือสามารถหารายละเอียดได้จาก หนังสือ Pilot Book ของอังกฤษ ตอนที่กล่าวถึง Bay of Bengal Vol.2 ส่วนช่องทางเดินเรือทิศใต้จะได้อีกกล่าวต่อไป

ภาพที่ ๓ แหลมวิกตอเรียปอยต์(๑) เกาะสองเหนือ(๒) เกาะสองใต้(๓)

แหลมวิกตอเรียปอยต์ เป็นปลายแหลมอยู่ทางทิศใต้สุดของเทือกเขามะลิวัน มีลักษณะเป็นยอดเขาชันเกลี้ยง บริเวณปลายแหลม เป็นที่ตั้งที่ว่าการอำเภอและที่ทำการของราชการ ได้แก่ สถานีตำรวจ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ด่านศุลกากร โรงพยาบาล ท่าเทียบเรือ และที่ทำการราชการอื่นๆ นอกจากนั้นยังมีเสาธง สูง ๒๓ เมตร อยู่บนเนินเขาสูง ๕๗ เมตร และที่ชายฝั่งทิศเหนือของเสาธง ห่างออกมา ประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร

มีเสาวิทยุ ๒ เสา ตั้งอยู่บนเนิน ๑๑๗ เมตร และมีสนามบินแห่งหนึ่งอยู่ห่างจากเนินสูง ๕๗ เมตร ไปทางทิศเหนือประมาณ ๗ ไมล์และทางทิศ ๐๒๕ ของเสาธง ห่างออกมาประมาณ ๑.๑ ไมล์ มีเจดีย์สีทองและวัดที่สร้างขึ้นใหม่มองเห็นได้ชัดเจน ในปัจจุบันนั้นแหลมวิกตอเรียปอยต์ อยู่ในการปกครองของ อ.เกาะสอง ประเทศสหภาพพม่า (ภาพที่ ๓)

ภาพที่ ๔ ท่าเทียบเรือรับจ้าง บริเวณปากคลองด้านด้านทิศตะวันออก เป็นท่าเรือรับจ้างที่จะเข้าไปยังฝั่งอำเภอเกาะสองของประเทศสหภาพพม่า (แหลมวิกตอเรียปอยต์) โดยใช้คลองด้านเป็นเส้นทางสัญจร

ภาพที่ ๕ ขณะที่เรือยนต์รับจ้างขนาดเล็ก กำลังแล่นผ่านคลองด้านไปยังฝั่งเกาะสอง ของประเทศสหภาพพม่า อัตราค่าจ้าง ๑๐๐ บาท/ลำ และตรงปากคลองด้านด้านขวาของภาพ คือ ด้านตรวจคนเข้าเมืองและด่านศุลกากร ภายในคลองด้านแห่งนี้ เวลานั้น น้ำจะตื้นมาก จนเห็นสันทรายใต้น้ำหลายแห่งไปจนถึงเกาะผี ตรงปากคลอง ดังนั้นเรือใหญ่ที่กินน้ำลึก จึงจอดเรือบริเวณทิศ ขว.ของเกาะผี แล้วใช้เรือยนต์ ขนาดเล็กมาขึ้นฝั่งที่ทำเทียบเรือรับจ้าง (ภาพที่ ๔)

แม่น้ำกระบุรี โดยทั่วไป ไหลในทิศ นนอ. ระหว่างฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้หรือฤดูฝน เรือยนต์และเรือประมงขนาดเล็ก เดินเรือขึ้นไปได้จนถึงหน้า อ.กระบุรี ซึ่งมีน้ำลึกประมาณ ๑.๗ เมตร ผู้มีความชำนาญภูมิประเทศสามารถเดินเรือขึ้นไปได้จนถึงปากคลองบางใหญ่เหนือ ทางฝั่งประเทศไทย ซึ่งจะอยู่ตรงข้ามกับคลองเขม่าด้วน ทางฝั่งประเทศสหภาพพม่า มีระยะทางประมาณ ๒๐ ไมล์ จากปากน้ำกระบุรี

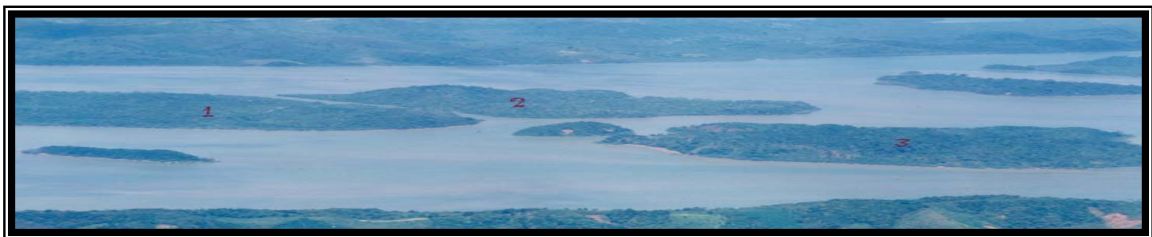
ภาพที่ ๖ ปากน้ำกระบุรี-ท่าเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง

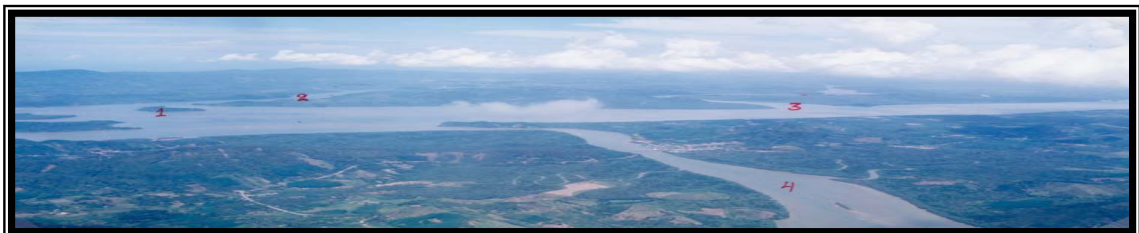
ภาพที่ ๗ ขยายบริเวณท่าเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง

ภาพที่ ๘ กลุ่มเกาะม่วง

ภาพที่ ๙ กลุ่มเกาะขวาง ประกอบไปด้วย เกาะยาว(๑) เกาะเสียด(๒) และเกาะขวาง(๓)

ภาพที่ ๑๐ เกาะมุด(๑) คลองมะลิวัน(๒) คลองเขม่าใหญ่(๓) และคลองละอุ่นทางฝั่งประเทศไทย(๔)

เรือใหญ่ที่จะเดินทางจากปากน้ำกระบรี ไปยังคลองมะลิวันทางฝั่งประเทศสหภาพพม่า ให้เดินเรือกลาง แม่น้ำขึ้นไปโดยผ่านทางทิศตะวันออกของเกาะลูกม่วง ซึ่งเป็นหินสองกองโผล่พ้นน้ำ อยู่ทางทิศตะวันออกของกลุ่มเกาะม่วง ซึ่งเป็นเกาะ ๓-๔ เกาะ อยู่ก่อนไปทางประเทศสหภาพพม่า (ดูรูปที่ ๘) ห่างขึ้นไปจากแหลมวิกตอเรียปอยด์ ประมาณ ๑๐ ไมล์ เมื่อผ่านหินลูกม่วงขึ้นไปแล้วให้เดินเรือชิดไปทางฝั่งตะวันตกจนถึงปากคลองมะลิวัน ซึ่งอยู่ห่างจากแหลมวิกตอเรียปอยด์ ประมาณ ๑๔ ไมล์ และมีเกาะมุดตั้งอยู่ปากคลองมะลิวัน ภายในคลองมะลิวันเรือใหญ่สามารถเดินเรือเข้าไปได้ประมาณ ๓ ไมล์ ต่อจากนั้นคลองจะแคบและคดเคี้ยวยิ่งขึ้น แต่เรือยนต์ขนาดเล็กสามารถเดินเรือเข้าไปได้จนถึงบ้านมะลิวัน ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปประมาณ ๕ ไมล์จากปากคลองมะลิวัน

เรือใหญ่ที่จะเดินเรือต่อจากปากคลองมะลิวัน ไปตามแม่น้ำกระบรี ให้ถอยเข้าช่องระหว่าง เกาะมุดกับเกาะเสียด ภายในช่องนี้มีที่ตื้นชันนาบอยู่ทั้งสองด้าน เมื่อพ้นช่องนี้จึงเดินเรือกลางแม่น้ำกระบรีไปอีกประมาณ ๔ ไมล์ จะถึงคลองเขม่าใหญ่ทางฝั่งประเทศสหภาพพม่า(ดูภาพที่ ๑๐) ต่อจากคลองเขม่าใหญ่ให้เดินเรือไปทางฝั่งประเทศสหภาพพม่าอีกประมาณ ๔ ไมล์จะถึงปากคลองเขม่าด้านทางฝั่งประเทศสหภาพพม่า จะมี เกาะเล็กๆ ชื่อเกาะลุงทอง อยู่เกือบกึ่งกลางปากคลองเขม่าด้าน และตรงกันข้ามกับคลองเขม่าด้านคือ คลองบางใหญ่เหนือ ที่อยู่ทางฝั่งประเทศไทย

กลุ่มเกาะขวาง(ภาพที่ ๙) ประกอบไปด้วยเกาะยาว เกาะเสียด เกาะขวาง และเกาะเล็กๆ อีก ๒ เกาะ กลุ่มเกาะขวางตั้งอยู่กลางแม่น้ำกระบรี ห่างจากปากน้ำกระบรี ประมาณ ๑๑ ไมล์ เกาะขวางแบ่งแม่น้ำกระบรีออกเป็น ๒ ช่อง ซึ่งเป็นช่องที่กว้างและลึกพอที่เรือใหญ่จะผ่านได้ทั้ง ๒ ช่องทาง และยังมีช่องทางแม่น้ำแคบๆ ช่องหนึ่งภายในกลุ่มเกาะนี้ ชื่อว่า “ช่องกำแพง” เรือเล็กสามารถเดินผ่านได้ ช่องทางน้ำทางทิศตะวันตกของกลุ่มเกาะขวาง มีร่องน้ำลึกพอที่เรือใหญ่สามารถเดินผ่านได้ แต่มีกองหินและที่ตื้นอยู่หลายแห่ง เรือใหญ่ที่เดินผ่านช่องนี้ให้เริ่มถอยเข้าชิดทางฝั่งตะวันออก ตั้งแต่แหลมเสรีจกวด ที่มียอดเขาสูง ๕๓ เมตร ห่างจากปลายคลองด้านขึ้นมา ๙ ไมล์ แล้วเดินเรือเลาะฝั่งขึ้นไปจนถึงเกาะขวาง จึงเปลี่ยนไปเดินเรือชิดปลายทาง นอ. ของเกาะขวาง มีกองหินที่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือทั้งหมด ๓ แห่ง คือ หินแพซึ่งอยู่พ้นน้ำ หินทรายแดงอยู่ใต้น้ำลึกประมาณ ๑.๒ เมตร และหินท่าครอบซึ่งอยู่ใต้น้ำลึก ๔.๔ เมตร

ภาพที่ ๑๐ คลองมะลิวัน(๑)

คลองตะอูนอยู่ทางเหนือหินท่าครอบ และเกาะขวางขึ้นไปประมาณ ๑ ไมล์ และไหลผ่าน ต.บ้าน
ใน อ.ตะอูน จ.ระนอง(ภาพที่ ๑๑) มีปากคลองช่วงที่ไหลบรรจบกับแม่น้ำ กระบุรีกว้างประมาณ ๔๐๐ เมตร
น้ำในลำคลองตื้นเรือขนาดใหญ่เข้าไปไม่ได้ จึงเป็นเส้นทางสัญจรของเรือเล็กๆเท่านั้น กระแสน้ำตรงปาก
คลองตะอูน มีความเร็วประมาณ ๒-๓ นอต

คลองลำเลียง เป็นคลองทางฝั่งไทย ที่อยู่เหนือปากคลองบางใหญ่เหนือ ขึ้นไปประมาณ ๒ ไมล์
คลองลำเลียงไหลมาลงแม่น้ำกระบุรี ใน ต.ลำเลียง อ.กระบุรี มีปากคลองกว้างประมาณ ๑๒๐ เมตร

ตอนที่ ๒

ภาพประกอบพร้อมคำบรรยายและที่อันตรายในย่านเข้าใกล้ปากน้ำกระ ด้านทิศใต้ ตั้งแต่กระโจม ไฟเกาะพยาม – กระโจมไฟเกาะสระระนีย์ และบริเวณใกล้เคียง

ภาพที่ ๑ เกาะพยาม(๑) และเกาะขาม(๒) ด้านทิศ ตะวันตกเฉียงใต้เวลาน้ำลง จะเห็นแนวสัน
ทรายเชื่อมต่อกัน ระหว่างเกาะพยามและเกาะขาม

กระโจมไฟเกาะพยาม ตั้งอยู่บนเนินเขาปลายแหลมด้านทิศตะวันตกสุดของเกาะพยามใน
ตำบลที่ ละติจูด ๙ องศา ๔๓.๘ ลิปดาเหนือ ลองจิจูด ๙๘ องศา ๓๒.๑ ลิปดา ตะวันออก ตัว
กระโจมเป็น โครงเหล็กโปร่งสามขา ทาสีขาว สูง ๑๕ เมตร ความสูงของไฟเหนือระดับน้ำทะเล
ปานกลาง ๖๐ เมตร ลักษณะไฟ FL (2) 12s 60m 10M

เกาะพยาม ตั้งอยู่ห่างไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะสระระนีย์ประมาณ ๑๕ ไมล์
เป็นเกาะแรกสุดของช่องทางที่จะเข้าสู่ปากแม่น้ำกระบุรีจากทางด้านทิศใต้ มียอดสูงเด่นชัดก่อน
ไปทางปลายทิศ ซอ. ของเกาะ มีความสูงประมาณ ๒๒๓ เมตร มีต้นไม้หนาแน่นทางทิศ
ตะวันตกของเกาะ ประกอบไปด้วยอ่าวที่เว้าและลึก ๒ อ่าว ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เรือ
ท้องฉิมที่ชำนาญสามารถเข้าไปหลบคลื่นในอ่าวด้านทิศใต้ได้ ในบริเวณน้ำลึก ๑๐ เมตร อยู่ห่าง
ฝั่งหาดทรายออกไปประมาณ ๑.๕ ไมล์ มีพื้นที่ท้องทะเลเป็นทรายปนโคลน เรือประมงขนาดเล็กที่
กินน้ำตื้น อาจเข้าไปจอดใกล้หาดในที่น้ำลึกประมาณ ๔ เมตร ซึ่งจะห่างฝั่งหาดทรายประมาณ
๕๐๐ เมตร มีเกาะหินขนาดเล็ก (ภาพที่ ๒) สูงประมาณ ๑๕ เมตร ชื่อ “เกาะนุ้ย” อยู่ห่างจุดปลาย
แหลมสุดทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะพยามประมาณ ๕๕๐ เมตร และทางทิศตะวันตก
เฉียงใต้ ของเกาะนุ้ยห่างไปประมาณ ๐.๕ ไมล์ มีหินอยู่หนึ่งก้อน เมื่อน้ำลงจะโผล่้ำสูง
ประมาณ ๑.๕ เมตร ถ้าน้ำขึ้นจะมองไม่เห็น ความลึกรอบกองหินกองนี้ประมาณ ๑๕ เมตร

เกาะขามเป็นเกาะขนาดเล็กสูงประมาณ ๙๓ เมตร อยู่เกือบติดฝั่งเกาะพยาม ด้านทิศ
ตะวันออกเฉียงใต้ เวลาน้ำลงจะมีแนวสันทรายเชื่อมต่อกับปลายเกาะขามไปจนถึง เกาะพยาม
(ภาพที่ ๑)

ภาพที่ ๒ เกาะน้อย(๑) อยู่ห่างปลายแหลมทิศ ของตะวันตกเฉียงใต้เกาะพยาม ๕๕๐ เมตร

ภาพที่ ๓ โบสถ์กลางน้ำ ฝั่งตะวันออกเกาะพยาม

ภาพที่ ๔ สะพานท่าเทียบเรือ ด้านฝั่งตะวันออกของเกาะพยาม

ภาพที่ ๕ ถนนและร้านค้าบริเวณปลายแหลมท่าเทียบเรือที่เกาะพยาม

บนเกาะพยามมีราษฎรอาศัยอยู่หลายครัวเรือน ในปัจจุบันได้ยกฐานะขึ้นเป็น ต.เกาะพยาม อ.เมือง จ.ระนอง มีสถานที่ตากอากาศ และฟาร์มเลี้ยงหอยมุก อยู่ทางฝั่งทิศตะวันตกของเกาะก่อนลงไปทางใต้ นอกจากนี้พื้นที่บนเกาะ ยังเป็นแหล่งปลูกมะม่วงหิมพานที่สำคัญของ จ.ระนอง (ชาวบ้านเรียกมะม่วงหิมพานว่า “กาหุย”) และที่ฝั่งหาดทรายด้านตะวันออกของเกาะมีโบสถ์กลางน้ำ และสะพานท่าเทียบเรือ (ดูภาพที่ ๓ ซึ่งปัจจุบันชำรุดไม่สามารถเทียบได้) ถัดจากโบสถ์กลางน้ำ และสะพานท่าเทียบเรือลงมาทางใต้ มีสะพานท่าเทียบเรือของกรมประมงอยู่อีกแห่งหนึ่ง(ภาพที่ ๔) ซึ่งสะพานนี้อยู่ตรงหน้าหมู่บ้านเกาะพยามเป็นสะพานปูนอย่างดี ใช้ในการลำเลียงสินค้าขึ้นไปขายยังบนฝั่ง จ.ระนอง เรือประมงขนาดเล็กและเรือรับส่ง

นักท่องเที่ยว มักจะมาเที่ยวที่ท่าเรือแห่งนี้ ซึ่งหน้าท่ามีความลึกประมาณ ๔ เมตร และมีถนนปูน รถมอเตอร์ไซด์รับจ้างไว้บริการสำหรับเที่ยวรอบๆ เกาะพยาม(ภาพที่ ๕)

ภาพที่ ๖ ขวาศูดของภาพคือเกาะพยามด้านทิศเหนือ ด้านซ้ายคือเกาะทะเล และฝั่งแผ่นดินที่ทอดตัวยาวลงไปทางทิศใต้

คำแนะนำการนำเรือเข้าเทียบท่าที่เกาะพยามด้านทิศตะวันออก

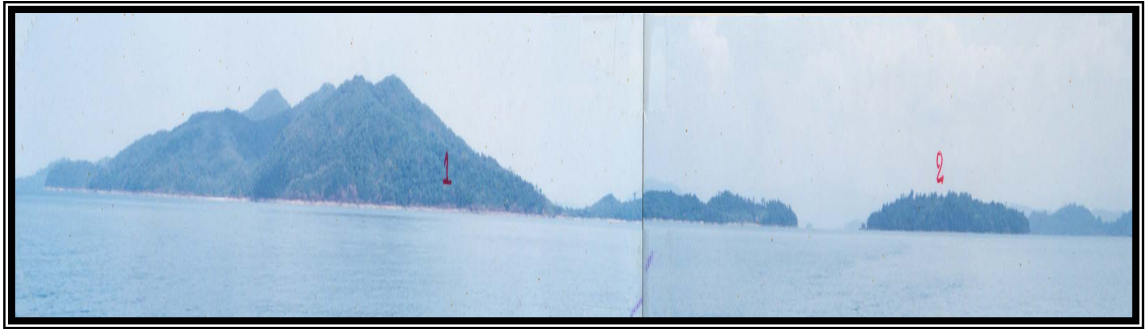
ผู้นำเรือสามารถนำเรือเข้ามาได้ทั้งจากด้านทิศเหนือและทิศใต้ของเกาะพยาม ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะเรือที่เข้ามาทางด้านทิศเหนือ เนื่องจากทางด้านทิศใต้น้ำตื้นและมีเฉพาะเรือท้องถิ่นที่ชำนาญภูมิประเทศเท่านั้นที่เข้ามาจากทางด้านทิศใต้ การนำเรือที่เข้ามาจากทางด้านทิศเหนือของเกาะพยาม ให้นำเรือแล่นเลียบมาทางปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะพยาม เนื่องจากน้ำลึก แล้วจึงถอยเข้ตรงไปยังเกาะโพธิ์ จนเห็นทูนกำกับร่องอยู่ระหว่างเกาะโพธิ์กับฝั่งตะวันออกของเกาะพยามจึงนำเรือเข้าระหว่างทูนเขียวและทูนแดง แล้วถอยเข้ลงไปทางทิศใต้จนถึงแนวสะพานท่าเทียบเรือทางด้านทิศตะวันออกของเกาะพยาม(ดูภาพที่ ๕ และ ๖ ประกอบ) แล้วนำเรือเลี้ยวไปทางขวา ตรงเข้าหาท่าเทียบเรือในทิศตั้งฉากกับฝั่งเมื่อเข้าใกล้ท่าเทียบเรือจึงค่อยๆถ่วงมูเข้าเทียบ โดยไม่ควรใช้เครื่องถอยหลังมาก เพราะด้านท้ายเรือออกไปมีแนวน้ำตื้น และที่ทิศเหนือของท่าเทียบเรือมีหลักต้นมะพร้าวอยู่ใต้น้ำ ซึ่งถ้าน้ำลงมากจะโผล่ให้เห็น แต่ถ้าน้ำขึ้นต้องระวังหลักจะกระแทกท้องเรือ ในฤดูลมตะวันออก ถ้ามลแรงจะจอดเทียบท่าไม่ได้ เพราะคลื่นลมค่อนข้างแรงและจะทำให้เรือกระแทกกับท่าเรือ จึงควรนำเรือไปจอดทอดสมอที่อ่าวใหญ่ด้านทิศตะวันตกของเกาะพยาม

ภาพที่ ๗ เกาะช้างด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้

เกาะช้างตั้งอยู่ทางทิศ น.นอ.ของเกาะพยามห่างกันประมาณ ๒ ไมล์ เป็นเกาะที่มีภูเขาทอดตัวยาว มียอดสูงสุดอยู่กลางเกาะสูงประมาณ ๓๗๒ เมตร มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นทั้งเกาะ และเป็นเกาะที่สูงที่สุดใน

บริเวณนี้ ยอดของเกาะช้างใช้เป็นที่หมายที่ดีในการนำเรือ มีแนวสันทรายตื้นเป็นบริเวณกว้างยื่นออกทางด้านชายฝั่งทิศตะวันออกของเกาะ และจากฝั่งแผ่นดินด้านเขาบางจากก็มีแนวสันทรายตื้นยื่นออกมาไกลเช่นกัน จึงคงเหลือเป็นร่องน้ำแคบๆ ยากต่อการสังเกตในเวลาน้ำขึ้น แต่จะเห็นเป็นแนวน้ำตื้นทั้ง ๒ ด้านได้ชัดเจนในเวลาน้ำลง และทางด้านทิศตะวันออกของเกาะช้าง มีกองหินอันตรายอยู่กองหนึ่งเป็นหิน โผล่หน้า และไม้โผล่หน้า อยู่ห่างจากเกาะช้างประมาณ ๑,๑๐๐ เมตร และอยู่ทางทิศตะวันตกของร่องน้ำ เรือท้องถื่นขนาดเล็กที่ชำนาญเท่านั้น จึงสามารถสัญจร ไป-มา ผ่านร่องน้ำด้านทิศตะวันออกในเวลาน้ำขึ้น

ภาพที่ ๘ เกาะช้างด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้(๑) และเกาะทะเล(๒)

จากฝั่งทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะช้างมีบริเวณที่ตื้น ความลึกของน้ำน้อยกว่า ๖ เมตร แลยื่นออกมาไกลประมาณ ๑.๕ ไมล์ (ภาพที่ ๘) เข้าไปหาปลายด้านทิศเหนือของเกาะพยาม และมีร่องน้ำลึกประมาณ ๘-๒๖ เมตร อยู่ชิดปลายทิศเหนือสุดของเกาะพยาม มีแนวร่องไปทางทิศตะวันออกผ่านไปทางทิศใต้ของ เกาะทะเล และอยู่ระหว่างกึ่งกลางระหว่างเกาะทะเลกับเกาะโพธิ์น้อย ต่อไปแนวน้ำลึกจะอ้อมขึ้นไปทางทิศเหนือผ่านชิดปลายแหลมทางใต้สุดของเกาะช้างด้านทิศตะวันออก ตามแนวร่องน้ำนี้เรือใหญ่ที่ชำนาญภูมิประเทศสามารถนำเรือเข้าไปทอดสมอบริเวณหน้าอ่าวด้านทิศ ซอ.ของเกาะช้างได้

ภาพที่ ๙ จากซ้ายคือเกาะโคม(๑) เกาะต้นไม้(๒) เกาะช้าง(๓)

เกาะโคมตั้งอยู่ทางทิศ วนว. ของปลายแหลมด้านทิศเหนือสุดของเกาะช้าง(ภาพที่ ๙) ห่างประมาณ ๐.๕ ไมล์ เป็นเกาะที่มีขนาดเล็กและสูงชัน มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นทางด้านทิศเหนือ และด้านทิศตะวันออกมีน้ำลึก ช่องทางระหว่างเกาะโคมกับเกาะช้างเป็นร่องน้ำลึกที่ใช้ในการเดินเรือ(เรียกว่าช่อง “Bell Passage” ใน

แผนที่เดินเรืออังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีที่ดินหลายแห่ง ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะโคม บางแห่งมีระดับน้ำเหนือที่ดินเพียง ๐.๕ เมตร และยื่นออกไปทางทิศ ขว. ของ เกาะโคม ประมาณ ๒.๕ ไมล์
กระโจมไฟเกาะโคมตั้งอยู่บยอดเกาะโคมความสูงของไฟเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒.๕ เมตร ตัวกระโจมเป็นหอคอยอิฐ ทาสีขาวสูง ๑๒ เมตร ตัวกระโจมไฟสังเกตเห็นได้ยากในเวลากลางวันเพราะมีต้นไม้บัง จะโผล่พ้นยอดไม้ขึ้นมาเล็กน้อยเฉพาะส่วนที่เป็นตะเกียงเท่านั้น โดยมีลักษณะไฟ FL 3s 55m 13M
เกาะต้นไม้(ภาพที่ ๕) เป็นเกาะหินเล็กๆสูง ๑๔ เมตร อยู่ห่างจากปลายแหลมด้านเหนือสุดของเกาะช้างไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ ๑.๕ ไมล์ และอยู่ห่างจากเกาะช้างประมาณ ๕๕๐ เมตร ส่วนทางทิศใต้ของเกาะต้นไม้ ห่างประมาณ ๑ ไมล์ มีหินโผล่ น้ำ สูงประมาณ ๐.๕ เมตร

ภาพที่ ๑๐ เกาะช้างด้านทิศเหนือ(๑) เกาะลมราบ(๒) เกาะลูกปลาย(๓) เกาะสินไห(๔) และ กลุ่มเกาะภูมิ(๕)

เกาะลมราบ(ภาพที่ ๑๐) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอ่าวด้านทิศเหนือของเกาะช้าง เป็นเกาะที่มีลักษณะเป็นที่ราบ มีแนวสันทรายติดต่อกับเกาะช้างเป็นแนวยาว จะเห็นได้ชัดเจนในเวลาน้ำลง

เกาะลูกปลาย(ภาพที่ ๑๐) เป็นเกาะหินเล็กๆ เตี้ยน้ำ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะลมราบกลุ่มเกาะภูมิ(ภาพที่ ๑๐) ประกอบไปด้วยเกาะเล็กๆ ๔ เกาะ โดยเกาะที่ สูงสุดชื่อ “เกาะภูมิ” สูง ๔๕ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของปลายแหลมด้านตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะสินไห ห่างประมาณ ๐.๒๕ ไมล์

ภาพที่ ๑๑ เกาะสินไห ด้านทิศใต้

ภาพที่ ๑๒ หมู่บ้านอิสลาม ด้านตะวันออกของเกาะสินไห

ภาพที่ ๑๑ เกาะลูกหินไทรอยู่ด้าน ซอ. ของเกาะสินไห

เกาะสินไห ตั้งอยู่ห่างออกไปทางทิศ นอ. ของเกาะโคม(ภาพที่ ๑๑) ประมาณ ๑.๑๕ ไมล์ มียอดเขาสูงสุด ๑๖๒ เมตร อยู่บริเวณทิศ นอ. ของตัวเกาะ และที่บริเวณปลายแหลมด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะ เป็นเนินเตี้ย มีต้นไม้และหาดทรายสั้นๆ ยอดของเกาะสินไหเป็นที่หมายที่ดีมากในการนำเรือเข้าช่องกลางระหว่างเกาะโคมกับเกาะช้าง และบนเกาะสินไหมีราษฎรอาศัยอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของเกาะ(ภาพที่ ๑๒) ชาวบ้านส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ประกอบอาชีพทำการประมง มีโรงเรียนและมัสยิดอยู่บนเกาะ มีสะพานทำเทียบเรืออยู่ที่หน้าหมู่บ้าน ซึ่งเรือประมงเล็กๆ ใช้ในการขนถ่ายสินค้า และมีน้ำคั้นมาก ในเวลาน้ำลง น้ำจะแห้งออกมาจนถึงปลายสะพาน และทางด้านทิศตะวันออกของเกาะสินไห เมื่อน้ำลงต่ำสุดจะเห็นโขดทรายปนโคลนยื่นออกจากฝั่งไปไกลประมาณ ๑ ไมล์ คลุมไปไกลจนถึงเกาะลูกหินไทร(ภาพที่ ๑๓) ซึ่งเป็นเกาะหินเล็กๆ มีต้นไม้ขึ้นอยู่ทางด้านทิศ ตะวันออกเฉียงใต้ ของเกาะสินไห

ภาพที่ ๑๔ เกาะสนไทย(๑) เกาะตาครุฑ(๒) เกาะปลิง(๓) เกาะหม้อ(๔)เกาะสนพม่า(๕) และลักษณะของร่องน้ำทางด้านทิศใต้ของปากน้ำกระบุรี

เกาะสนไทยและเกาะตาครุฑ หรือเกาะครุฑ(ภาพที่ ๑๔) ทั้งสองเกาะตั้งอยู่ห่างไปทางทิศตะวันออกของเกาะสินไห ประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ เกาะสนไทยอยู่ทางทิศใต้ของเกาะ ตาครุฑ มีลักษณะเป็นเกาะราบต่ำ มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น และมีกระโจมไฟตั้งอยู่บนเกาะ ส่วนเกาะ ตาครุฑสูงประมาณ ๑๐๘ เมตร มีบริเวณที่เป็นกองหินอันตรายยื่นออกไปทางด้านทิศตะวันตกของเกาะตาครุฑ ห่างประมาณ ๐.๕ ไมล์

กระโจมไฟเกาะสนไทย ตั้งอยู่ทางปลายแหลมด้านทิศตะวันออกของเกาะสนไทย ตัวกระโจมเป็นโครงเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง ๑๕ เมตร ความสูงของไฟเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๓๕ เมตร มีลักษณะไฟ F1 (2) 10s 35m 10M

เกาะปลิง เป็นเกาะเล็กๆสูง ๕๐ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศ นอ.ของเกาะสนไทย ห่างประมาณ ๐.๓๕ ไมล์ (ภาพที่ ๑๔) ที่ปลายแหลมด้านทิศ ซ.ของเกาะปลิง มีสันทรายแห้งในเวลาน้ำลง จะยื่นออกไปทางเกาะสนไทย เป็นระยะประมาณ ๘๐๐ เมตร

เกาะหม้อ เป็นเกาะสูงชัน มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น สูง ๘๘ เมตร ตั้งอยู่ทาง ทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะปลิง ห่างประมาณ ๘๒๕ เมตร

ภาพที่ ๑๕ เกาะสนไทย(๑) เกาะปลิง(๒) เกาะหม้อ(๓)

เกาะสนไทย เกาะปลิง เกาะหม้อ เกาะทั้งสามเกาะนี้ ตั้งเรียงรายไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาพที่ ๑๕) อยู่ริมร่องน้ำลึก ของเส้นทางเดินเรือทางเข้าปากน้ำกระบุรี

ภาพที่ ๑๖ เกาะหลาม(๑) เกาะคัน (๒) เกาะจั่นก(๓) เกาะสนพม่า(๔) เกาะเหลา(๕)และลักษณะของร่องน้ำปากทางเข้าแม่น้ำกระบุรีทางด้านทิศใต้

เกาะหลาม มียอดเกาะสูง ๑๐๒ เมตรตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะสินไห(ภาพที่ ๑๖) ห่างประมาณ ๑ ไมล์ และมีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นทั้งเกาะ

เกาะคัน เป็นเกาะเล็กๆตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะตาครุฑ(ภาพที่ ๑๖) ห่างประมาณ ๕๐๐ เมตร

เกาะจั่นก เป็นเกาะเล็กๆตั้งอยู่ทาง น.น.ว. ของเกาะคัน(ภาพที่ ๑๖) ห่างประมาณ ๘๐๐ เมตร ในปัจจุบันทั้งเกาะหลาม เกาะคัน และเกาะจั่นก ยังเป็นปัญหาเรื่องชายแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหภาพพม่า

ภาพที่ ๑๗ หมู่บ้านที่เกาะเหลา ด้านทิศตะวันออก

เกาะเหลา เป็นเกาะที่มีลักษณะราบต่ำ มีโรงเรียนและหมู่บ้านอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะ(ภาพที่ ๑๗) ชาวบ้านนับถือศาสนาอิสลาม

ภาพที่ ๑๘ เกาะสนพม่า บริเวณปลายแหลมด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ฝั่งตะวันออก

เกาะสนพม่า เป็นเกาะขนาดใหญ่อยู่ในเขตประเทศสหภาพพม่า มียอดสูง ๑๖๓ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะตาครุฑ และอยู่ทางใต้ของแหลมวิกตอเรียปอยด์(ภาพที่ ๑๖และ๑๘) ช่องระหว่างเกาะสนพม่า กับแหลมวิกตอเรียปอยด์ กว้างประมาณ ๑ ไมล์ ซึ่งเป็นช่องทางเดินเรือเข้าปากน้ำ กระบุรี จากทางทิศตะวันตกและทิศเหนือ(ดูภาพที่ ๑๖) ที่ปลายแหลมสุดทางด้านทิศ นอ.ของเกาะสนพม่าต่อจากแหลมวิกตอเรียปอยด์ เป็นที่ตั้งของ โรงแรมขนาดใหญ่และบ่อนคาสิโน มีท่าเทียบเรือสำหรับบริการรับ-ส่งผู้โดยสาร ที่หน้าบ่อนคาสิโนไปยังแหลมวิกตอเรียปอยด์ และที่ท่าเทียบเรืออันดามันกลับทางฝั่งประเทศไทย นอกจากนี้ปลายแหลมด้านทิศใต้ของเกาะสนพม่ายังเป็นที่ตั้งของฐานปืนกลของทหารสหภาพพม่า

ในบรรดาเกาะต่างๆที่กล่าวข้างต้นนี้ มีร่องน้ำแคบๆ แยกระหว่างกันทุกเกาะแต่มีใช้ร่องน้ำที่ปลอดภัยในการเดินเรือ เพราะมีหินปะการังและสันทรายตื้นยื่นออกจากเกาะเป็นระยะไกลเกือบทุกเกาะ

ปากทางเข้าแม่น้ำกระบุรี อยู่บริเวณแนวโค้งระหว่างฝั่งแหลมวิกตอเรียปอยด์กับฝั่งปากคลองระนองเต่า ซึ่งอยู่ทางทิศ อซอ. ของแหลมวิกตอเรียปอยด์ห่างกันประมาณ ๒.๕ ไมล์(ภาพที่ ๒๐) และที่บริเวณปากทางเข้าแม่น้ำกระบุรีมีสันทรายตื้นอยู่แห่งหนึ่ง มีระดับน้ำเหนือสันทรายเพียง ๒.๗ เมตร อยู่ห่างฝั่งปลายแหลมด้านทิศ นอ.ของเกาะสนพม่า ประมาณ ๐.๖๕ ไมล์ เป็นแนวยาวไปตามแม่น้ำกระบุรีประมาณ ๒ ไมล์

ภาพที่ ๑๕ เกาะสระระนีย์ ด้านทิศใต้

เกาะสระระนีย์ และกระโจมไฟเกาะสระระนีย์ เดิมมีชื่อเรียกว่า “เกาะผี” แล้วเปลี่ยนเป็น เกาะสระระนีย์ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๐ มีลักษณะเป็นเกาะหินเล็กๆ ตั้งอยู่บริเวณปากคลองระนอง (ภาพที่ ๑๕) มีกระโจมไฟตั้งอยู่บนเกาะ ตัวกระโจมเป็นโครงเหล็กโปร่งสูง ๑๐ เมตร ความสูงของไฟเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑๘ เมตร มีลักษณะไฟคือ FI 3s 18m 9M ที่ชายฝั่งบริเวณเขาปากน้ำ ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะสระระนีย์ เป็นที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยว ที่พักตากอากาศของโรงแรมจันทร์สมธารา มีท่าเทียบเรือขนาดเล็กและมีถนนเข้าไป อ.เมือง จ.ระนอง

ภาพที่ ๒๐ คลองระนองหรือแม่น้ำระนอง(๑) เกาะคณฑี(๒) เกาะกลาง(๓) และคลองระนองเต่า(๔)

ภาพที่ ๒๑ ด้านซ้ายคือ ด้านศุลกากร ด้านขวาคือ ด้านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่บริเวณปากคลองระนอง ด้านทิศเหนือของเกาะคณฑี

ภาพที่ ๒๒ ท่าเทียบเรือประมง แพปลา ที่บริเวณด้านทิศตะวันตกของเกาะกลาง

คลองระนองหรือแม่น้ำระนอง เป็นคลองแคบๆ ขึ้นไปจนถึง อ.เมือง จ.ระนอง ซึ่งอยู่ไกลจากปากคลองประมาณ ๒ ไมล์ น้ำในคลองระนองช่วงบ้านปากน้ำ น้ำขึ้นเกือบแห้งขาดเมื่อน้ำลงต่ำสุดเรือยนต์และเรือหางยาวขนาดเล็กเท่านั้นที่สามารถสัญจรได้ เวนจ์ของน้ำประมาณ ๓ เมตร (ภาพที่ ๒๐)

เกาะคณทิ เป็นเกาะติดฝั่งอยู่ทางทิศใต้ของปากคลองระนอง(ภาพที่ ๒๐) มีบ้านราษฎรเรียงรายอยู่ตามชายฝั่งด้านทิศเหนือของเกาะเรียกว่า “บ้านปากน้ำ” มีด่านตรวจคนเข้าเมือง ด้านสุดเกาะ(ภาพที่ ๒๑) วัด และโรงเรียนอยู่บนเกาะแห่งนี้

เกาะกลาง เป็นเกาะที่อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะคณทิ(ภาพที่ ๒๐) แยกกันกับเกาะคณทิโดยลำคลองที่เชื่อมต่อระหว่างคลองระนองกับคลองระนองเต่า ซึ่งในปัจจุบัน(พ.ศ.๒๕๔๔) กรมเจ้าท่ากำลังขุดลอกคลองนี้อยู่และทางฝั่งของเกาะกลางขึ้นไปจนถึงทิศเหนือของเกาะกลางก็เป็นท่าเทียบเรือที่สำคัญของ จ.ระนอง(ภาพที่ ๒๒) โดยเรือประมงจะใช้เส้นทางเข้า-ออก เนื่องจากมีท่อน้ำไฟฟ้ากับร่องน้ำ และหลักนำในการนำเรือ

คลองระนองเต่า มีปากคลองไหลออกทะเลบริเวณปลายทิศใต้ของเกาะคณทิที่ปากคลองระนองเต่า มีบริเวณน้ำตื้น เมื่อพ้นปากคลองเข้าไปภายในแล้ว มีร่องน้ำลึกพอที่เรือประมงจะแล่นเข้า-ออก ทำแพปลาได้ตลอดเวลา(ภาพที่ ๒๐) กรมเจ้าท่าได้มาทำการขุดลอกคลอง และวางท่อน้ำไฟฟ้ากับร่องน้ำ และหลักนำ เพื่อให้เรือประมงขนาดใหญ่สามารถเข้าออกได้ตลอดเวลา

ตอนที่ ๓

คำแนะนำการนำเรือจากปากคลองระนองเต่า-ท่าเทียบเรือประมงบนเกาะกลาง ด้านทิศตะวันตก
พร้อมภาพประกอบคำบรรยาย

ภาพที่ ๑ คลองระนองเต่า และท่าเทียบเรือแพปลาบนฝั่งตะวันตกของเกาะกลาง

ภาพที่ ๒ ท่อนไฟฟ้ากรองของช่องทางเข้าคลองระนองเต่า

ภาพที่ ๓ หลักกำกับร่องด้านซ้าย(สีขาว-แดง) ทางทิศใต้ของเกาะคณที

ภาพที่ ๔ หลักนำภายในคลองระนองเต่า

จากบริเวณปากคลองระนองเต่า เข้ามาจนถึงบริเวณท่าเทียบเรือแพปลา ด้านทิศตะวันตกของเกาะกลาง จะมีเครื่องหมายช่วยในการนำเรือ คือท่อนไฟฟ้ากรอง(ภาพที่ ๒) ท่อนสีเขียว หมายเลข ๑ หลักกำกับร่อง

ด้านซ้าย(ภาพที่ ๓) และหลักนำอีก ๑ คู่ที่ใช้เป็นที่หมายในการนำเรือ เข้ามายังท่าเทียบเรือบนฝั่งตะวันตกของเกาะกลาง ท่อนไผ่ปากร่องอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะเหลา ถัดเข้ามาเป็นท่อนไผ่สีเขียวหมายเลข ๑ อยู่ทางฝั่งขวาของร่องน้ำ ส่วนหลักกำกับร่องด้านซ้าย (สีขาว-แดง) จะอยู่ทางด้านทิศใต้ของเกาะคณที ก่อนเลี้ยวซ้ายเข้าคลองระนอง ซึ่งบริเวณรอบๆหลักกำกับร่อง นี้ น้ำจะตื้นมาก(ภาพที่ ๓) ไม่ควรนำเรือเข้าใกล้ ส่วนหลักนำ(ภาพที่ ๔) จะอยู่ภายในคลองระนองแต่่า ในปัจจุบันหลักนำต้นหน้าได้ถูกเรือประมงชนล้มลง ชาวบ้านจึงได้นำท่อนเหล็ก มาปักไว้แทนหลักนำที่จมอยู่ใต้น้ำ(ภาพที่ ๔)

ภาพที่ ๕ ศาลกรมหลวงฯ และท่าเทียบเรือบนฝั่งเกาะกลางด้านทิศตะวันตก

เรือที่เดินทางเข้ามายังปากน้ำกระดานทิศใต้ เมื่อผ่านเกาะเหลาขึ้นมาแล้ว จะเห็นท่อนไผ่ปากร่องอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะเหลา ให้เลี้ยวขวา เลี้ยวท่อนไผ่ปากร่อง โดยให้ท่อนไผ่ปากร่องอยู่ทางขวา เข้มประมาณ ๐๕๐ ท้ายเรือจะตรงกับยอดเขาเล็กๆ ที่หัวเกาะสนพม่า หัวเรือจะจี๋ท่อนสีเขียวหมายเลข ๑ แล้วแต่งเรือให้เข้าแนว Inline ของหลักนำ โดยเอาท่อนเขียวไว้ทางกราบขวา ตามกฎการเดินเรือ จากท่อนเขียวให้นำเรือโดยให้หลักกำกับร่องน้ำด้านซ้าย(สีขาว-แดง)อยู่ทางหัวเรือซ้ายเล็กน้อย ที่รอบๆหลักกำกับร่องดังกล่าวจะเป็นเนินทรายตื้น ห้ามนำเรือเข้าไปใกล้มาก เวล่าน้ำลงจะเห็นสันทรายโผล่น้ำชัดเจน เมื่อนำเรือมาจนถึงใกล้หลักนำหลักหน้า จึงค่อยๆเปลี่ยนเข็มไปทางซ้ายโดยไม่เข้าไปชิดหลักกำกับร่องดังกล่าวเพราะจะติดสันทราย และไม่นำเรือล้าเข้าไปในคลองระนองแต่่า เพราะตรงหัวเรือมีสันทรายและซากเรือจม แต่ให้นำเรือชิดไปทางเกาะกลางซึ่งจะมองเห็นศาลกรมหลวงฯ (กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ตามภาพที่ ๕) อยู่บนฝั่งเกาะกลาง บริเวณท่าเทียบเรือท่าแรก การนำเรือภายในคลองระหว่างเกาะคณทีกับเกาะกลาง ให้นำเรือชิดมาทางฝั่งเกาะกลางเพราะน้ำจะลึก ที่ท่าเทียบเรือและแพปลาแทบทุกแพบนฝั่งเกาะกลางสามารถ รับ-ส่ง น้ำจืด และน้ำมันเชื้อเพลิงได้โดยนำหน้าท่าเทียบเรือลึกประมาณ ๓ เมตร ท่าเทียบเรือมีตลอดแนวด้านทิศตะวันตกของเกาะกลางขึ้นไปจนถึงด้านทิศเหนือ นอกจากนี้ยังมีถนนสภาพดีเข้าไปยังตัวเมือง จ.ระนอง ระยะทางประมาณ ๔ กิโลเมตร ที่บริเวณใกล้ๆท่าเทียบเรือมีสาธารณูปโภคครบครัน ทั้งไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ร้านอาหาร โรงน้ำแข็ง ธนาคาร ร้านขายของ เป็นต้น

ภาพที่ ๖ ตั้งแต่เกาะสนพม่า(๑)-คลองระนองเฒ่า(๒)

ภาพที่ ๗ ลักษณะที่ตั้งของ จ.ระนอง

ภาพที่ ๘ แนวถนนจากท่าเทียบเรือ เข้ามายังตัวเมืองระนอง

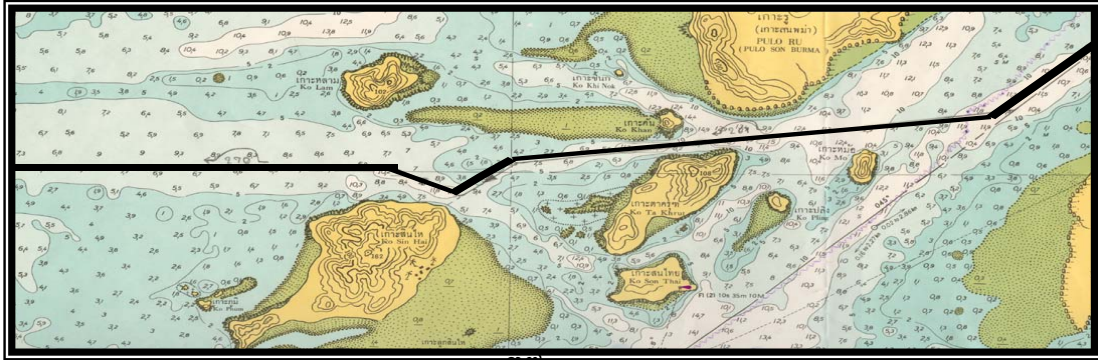

แผนผังพร้อมภาพแสดงลักษณะที่ตั้งของ จ.ระนอง และส่วนราชการต่างๆ จากบริเวณท่าเทียบเรือ บนฝั่งตะวันตกของเกาะกลาง(ภาพที่ ๘) จะมีถนนเข้ามาในตัวเมือง จ.ระนอง เรียกว่า ถนนสะพานปลา โดยมีที่ตั้งส่วนราชการต่างๆ(ตามภาพที่ ๘)

ภาพที่ ๘ แผนผังเส้นทาง จ.ระนอง

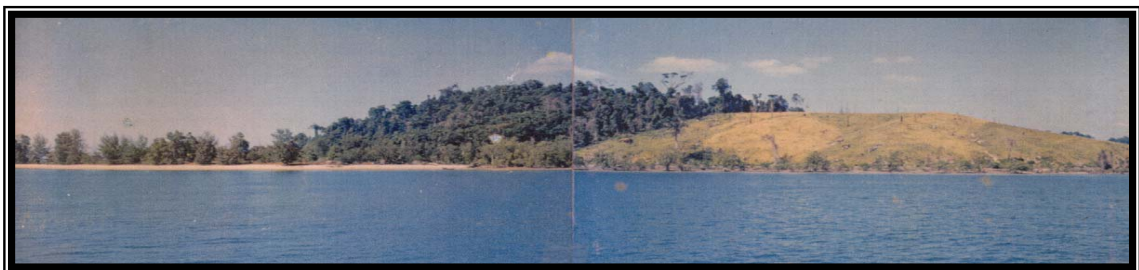
ตอนที่ ๔

คำแนะนำการเดินเรือผ่านช่องระหว่างเกาะตาครุฑ-เกาะคั่น-เกาะสนพม่า

ภาพที่ ๑ แผนที่ ๓๓๑ แสดงลักษณะเส้นทางการนำเรือผ่านช่องระหว่างเกาะตาครุฑ-เกาะคั่น-เกาะสนพม่า

บริเวณชายแดนไทย-สหภาพพม่า ด้านปากแม่น้ำกระบุรี มีเกาะอยู่ ๓ เกาะ ที่ยังเป็นปัญหาระหว่างเขตแดนไทย-สหภาพพม่า และยังไม่สามารถหาข้อตกลงได้ คือ เกาะหลาม เกาะคั่น และเกาะจิ้งก (ภาพที่ ๑) และมีร่องน้ำที่เรือขนาดเล็กขนาดเรือตรวจการณ์ชายฝั่งสามารถแล่นผ่านได้แต่ควรผ่านในเวลาน้ำขึ้น มีที่อันตราย คือหินใต้น้ำระหว่างเกาะครุฑกับเกาะคั่น สันทรายใต้น้ำระหว่างเกาะคั่นกับเกาะหลาม และสันทรายใต้น้ำด้านทิศตะวันออกของเกาะสินไห (ภาพแผนที่หมายเลข ๓๓๑ ในภาพที่ ๑)

ภาพที่ ๒ ขณะนำเรือผ่านทางทิศใต้ของเกาะสนพม่า และยังมีฐานปืนของสหภาพพม่าอยู่บริเวณปลายแหลม

ในกลุ่มต้นสน

ภาพที่ ๓ เกาะคั่นด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้

ภาพที่ ๔ ด้านซ้ายคือเกาะคั่นด้านทิศ
ตะวันตก ด้านขวาคือเกาะตาครุฑด้านทิศ
ตะวันตกเมื่อมองไปทางท้ายเรือ)

ภาพที่ ๕ เกาะหลามด้านทิศ ตะวันออกเฉียงใต้

ในการนำเรือ เมื่อมาถึงด้านทิศเหนือของเกาะตาครุฑให้นำเรือเข้าช่อง กึ่งกลางระหว่างเกาะตาครุฑกับเกาะคั่น(ภาพที่ ๓ และ ๔) โดยที่หัวเรือจะถือเข็มในแนวตรงเส้นแบ่งประมาณ ๑/๓ของระยะห่างระหว่างเกาะหลามกับเกาะสินไห(เข็มประมาณ ๒๖๑) เมื่อผ่านมาถึงแนวหินด้าน ทิศตะวันตกของเกาะตาครุฑ จึงค่อยๆเปลี่ยนเข็มไปทางซ้ายเข้าไปทางทิศเหนือของเกาะสินไหเพื่อหลบที่ตื้น โดยสามารถเข้าไปใกล้เกาะสินไหได้ แล้วจึงค่อยเปลี่ยนเข็มไปทางขวาจนแบริงยอดเกาะตาครุฑได้ ๐๕๐ จึงถือเข็ม ๒๗๐ ตรงออกไปผ่านทางด้านทิศใต้ของเกาะหลามทางกราบขวา(ภาพที่ ๕) จนผ่านบีมของเกาะโคมทางกราบซ้าย จึงเลี้ยวซ้ายเข้าหาเกาะโคม และต้องระวังที่ตื้นด้านทิศตะวันตกของเกาะโคม สำหรับร่องน้ำนี้ การนำเรือผ่านตามเส้นทางที่อธิบายข้างต้นจะง่ายกว่าการนำเรือย้อนกลับทางเดิม

คำแนะนำการนำเรือจากเกาะโคม-เกาะสระระนีย์และที่จอดเรือ-ท่าเทียบเรือเนกประสงค์ จ.ระนอง

ภาพที่ ๖ ช่อง Bell Passage ด้านซ้ายของภาพคือเกาะโคม(๑) เกาะด้านขวาของภาพคือปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะช้าง(๒) ตรงกลางของเกาะสินไห(๓)

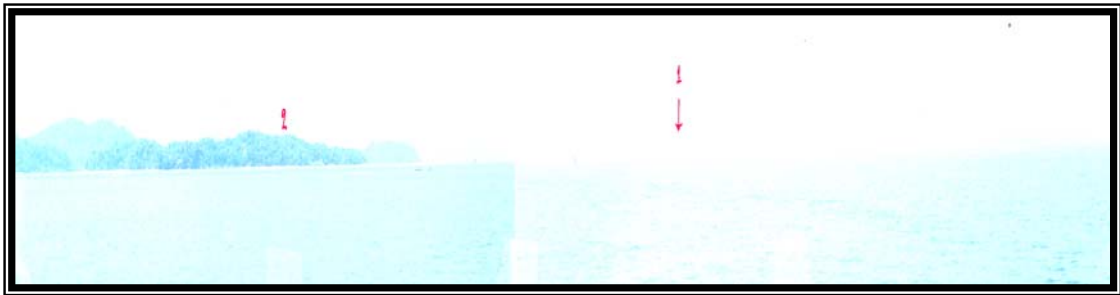
ภาพที่ ๗ ขณะที่เรือกำลังเปลี่ยนไปถ้ำเข็ม ๐๕๐ ด้านซ้ายของภาพคือเกาะสินไห ด้านขวาของภาพคือปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะช้าง

เรือที่เดินทางมาจากทางทิศใต้ เมื่อผ่านเกาะพยามขึ้นมาจนเลยด้านทิศใต้ของเกาะช้างแล้ว ให้ตั้งลำเพื่อตรงเข้าช่องระหว่างเกาะโคมกับปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะช้าง ที่เรียกว่า Bell Passage (ตามภาพที่ ๖) โดยถ้ำเข็มประมาณ ๐๔๗-๐๔๘ เข็มนี้จะนำเรือเข้าสู่กึ่งกลางช่องระหว่างเกาะช้างกับเกาะโคม โดยที่วิวของยอดเกาะสินไหจะอยู่ในแนว Inline กับยอดปลายแหลมที่ยื่นออกมาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเกาะสินไห เมื่อผ่านระหว่างเกาะโคมกับเกาะช้างเข้าไปแล้ว

จนบรรจบกระโจมไฟเกาะโคมได้ ๒๗๐ ให้เลี้ยวขวาไปถ้ำเข็ม ๐๕๐ ท้ายเรือจะตรงกับกระโจมไฟเกาะโคม หัวเรือจะตรงกับยอดเขาเล็กๆที่ชายฝั่งตรงปากคลองหงาว(ดูภาพที่ ๗)

ภาพที่ ๘ ในขณะที่นำเรือผ่านอ่าวทางด้านทิศเหนือของเกาะช้าง(เข็ม ๐๕๐)ผ่านเกาะลมราบ(๑) และทางขวาของเกาะลูกปราย(๒)

ภาพที่ ๙ ในขณะที่เรือถือเข็ม ๐๕๘-๐๕๙ หัวเรือจะตรงกับยอดเขาลูกนอกสุดของเกาะเหล้าด้านทิศเหนือ(๑) ด้านซ้ายของภาพคือเกาะสนไทย(๒)

ภาพที่ ๑๐ เกาะปลิงด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ ๑๑ เกาะหม้อด้านทิศใต้

ในขณะที่เรือถือเข็ม ๐๕๐ หลังจากผ่านช่อง Bell Passage เข้ามาแล้ว จะผ่านอ่าวทางด้านทิศเหนือของเกาะช้าง เกาะลมราบ และเกาะลูกปรายทางกราบขวา(ภาพที่ ๘) หลังจากนั้นนำเรือตรงไปจนเบร้งเกาะลูกสินไหทางกราบซ้ายได้ ๐๐๐ จึงเปลี่ยนไปถือเข็มประมาณ ๐๕๘-๐๕๙ โดยหัวเรือจะตรงกับยอดเขาชายฝั่ง

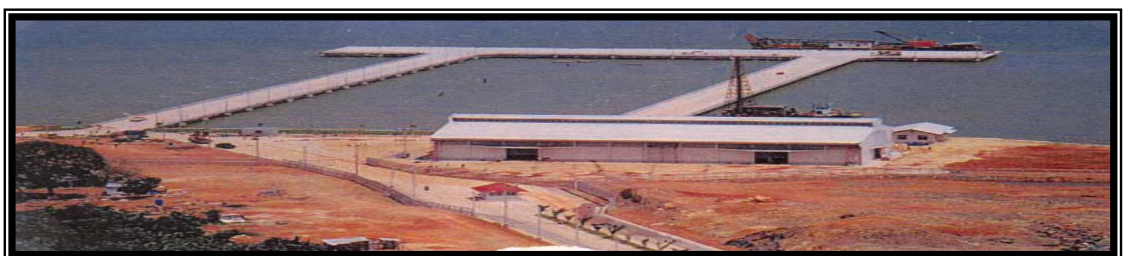
ลูกนอกสุดที่อยู่ทางด้านทิศเหนือของเกาะเหลา(ภาพที่ ๕) นำเรือตรงไปด้วยเข็มดังกล่าวจนกระทั่งแบริงกระโจมไฟเกาะสนไทย ทางหัวเรือซ้ายได้ประมาณ ๐๑๓-๐๑๔ จึงเปลี่ยนไปถือเข็ม ๐๔๕ โดยเข็มนี้หัวเรือจะตรงกับกระโจมไฟเกาะสระระนีย์ ท้ายเรือจะตรงกับยอดเขาที่สูงที่สุดของเกาะช้าง คือยอด ๓๗๓ เมตร และในเข็มนี้จะผ่านเกาะสนไทย เกาะปลิง และเกาะหม้อทางกราบซ้าย โดยที่จะแล่นเลียบเกาะหม้อ ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ในระยะใกล้ประมาณ ๔๐๐ เมตร ซึ่งจะเป็นร่องน้ำลึก(ภาพที่ ๑๐ และ ๑๑) และถ้าในขณะที่นำเรือเข้าไปยังปากน้ำกระบุรีมีทัศนวิสัยไม่ดีจะมองไม่เห็นเกาะสระระนีย์จากระยะไกล ให้ใช้อาคารจันทร์สมริสอร์ทซึ่งมีหลังคาสีแดง เห็นได้เด่นชัดอยู่ด้านหลังเกาะสระระนีย์ เป็นที่หมายเข้าไปก่อน จนกระทั่งเห็นกระโจมไฟเกาะสระระนีย์จึงค่อยใช้กระโจมไฟเป็นที่หมายในการนำเรือต่อไป

ที่จอดเรือ

โดยปกติสามารถจอดทอดสมอเรือใหญ่ได้ที่ปากคลองระนองในบริเวณพื้นที่น้ำลึก ๖ เมตรทาง ทิศซ.ของเกาะสระระนีย์ ห่างจากเกาะประมาณ ๖๐๐-๘๐๐ เมตร และทอดสมอไม่ล้ำแนวเล็งระหว่างกระโจมไฟเกาะสระระนีย์กับเขาม่วงหลาก(แนว Inline) เข้าไปทางฝั่งเขาม่วงหลากหรือเขาเขียว ซึ่งเป็นเนินเขาริมฝั่งสูงประมาณ ๘๐ เมตร อยู่ในทิศ ๐๓๐ จากเกาะสระระนีย์ ห่างประมาณ ๑ ไมล์ ในบริเวณที่ทอดสมอ จะมีเรือหางยาวรับจ้าง แล่นระหว่างบ้านปากคลองไป แหลมวิกตอเรียปอยด์ซึ่งสามารถใช้เดินทางไปที่บ้านปากคลองหรือที่ทำเรือแพปลาได้

ภาพที่ ๑๒ เป็นภาพต่อเนื่อง ตั้งแต่เกาะสระระนีย์(๑)-ท่าเทียบเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง(๕)ท่าเทียบเรือที่มีหลังคาสีเขียวเป็นแนวยาว คือท่าเทียบเรือของบริษัทอานดามันคลับ(๒)ถัดมาเป็นท่าเทียบเรือของบริษัททกจอนันต์ปลาปน(๓) และท่าแพปลา ชื่อ แพปลาแสนสดใส(๔)

ภาพที่ ๑๓ ขยายบริเวณท่าเทียบเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง

ในปัจจุบันเรือขนาดใหญ่ หรือเรือสินค้าสามารถนำเรือเข้าไปจอดเทียบท่าได้ที่ ท่าเรืออเนกประสงค์ จ.ระนอง ซึ่งอยู่เลยเกาะสระระนีย์ขึ้นไปทางทิศเหนือตามแนวแม่น้ำกระบุรีประมาณ ๓ ไมล์ จากเกาะสระระนีย์

ให้เดินเรือประมาณกึ่งกลางแม่น้ำ หรืออาจจะค่อนข้างมาทางฝั่งไทย เมื่อผ่านมาทางปลายแหลมเขาม่วงหลากทางฝั่งไทย จะมีท่าเทียบเรือตลอดแนวชายฝั่งขึ้นไปจนถึงท่าเทียบเรือเอนกประสงค์ จ.ระนอง เช่น ท่าเทียบเรือของบริษัทอัครดามันคลับ(หลังศาลาสี่เหลี่ยมภาพที่ ๑๒)

ท่าเทียบเรือของบริษัทอัครดามันคลับ(ภาพที่ ๑๒ กลาง) ท่าเทียบเรือแพปลาแสนสดใส(ตัวอาคารสี่เหลี่ยมในภาพที่ ๑๒ ภาพล่าง) สำหรับท่าเทียบเรือแพปลาแสนสดใส เรือตรวจการณ์ชายฝั่งสามารถเข้ามารับน้ำจืดและน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทำแพปลาแห่งนี้ได้ ในการนำเรือเข้าเทียบให้นำเรือเข้าในลักษณะตั้งฉากกับท่าแล้วจึงค่อยๆ ใช้เครื่องปั่นเรือเอาท้ายเข้าที่ท่าเทียบ เพื่อป้องกันเรือติดตื้นเวลาน้ำลงมากๆ ซึ่งความลึกน้ำหน้าท่าเทียบจะเหลือเพียง ๓ เมตร สำหรับเรือที่มีขนาดใหญ่ไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอสให้นำเรือเลยท่าเรือแพปลาแสนสดใส ขึ้นไปเทียบที่ท่าเรือเอนกประสงค์ จ.ระนอง (ภาพที่ ๑๓) ซึ่งมีความยาวของหน้าท่าเทียบประมาณ ๑๓๔ เมตร กว้าง ๒๖ เมตร ความลึกน้ำหน้าท่าประมาณ ๑๕ เมตร มีท่อส่งน้ำจืด น้ำมันเชื้อเพลิง และโรงเก็บสินค้าอยู่บริเวณท่าเรือด้วย

นอกจากนี้ยังมีร่องน้ำลึกอีกร่องหนึ่งที่ไม่ต้องผ่านช่องระหว่างเกาะ โคมกับเกาะช้างในการนำเรือเข้าและออกจากแม่น้ำกระบือ คือร่องน้ำลึกที่ผ่านด้านทิศเหนือของเกาะ โคม และผ่านปลายด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ โคม ในระยะใกล้ประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ เมตร โดยใช้เข็ม ๐๕๐ หรือ ๒๗๐ ในการผ่านเข้าและออก เมื่อเรือผ่านเลียบบเกาะ โคมออกไปด้วยเข็ม ๒๗๐ หัวเรือจะตรงกับยอดเขาทางด้านทิศใต้ของเกาะ เซนต์แมทธิวส์ แล้วจึงนำเรือออกไปจนห่างเกาะ โคม ๒.๕ ไมล์ จึงเปลี่ยนไปถือเข็มใหม่ต่อไป

สายน้ำขึ้น - ลง(Tidal Streams) และกระแสน้ำ (Currents)

สายน้ำขึ้นลงบริเวณช่องทางด้านทิศใต้ของปากน้ำกระบือ โดยปกติน้ำขึ้น น้ำลง จะขนานไปกับร่องน้ำ โดยน้ำขึ้นจะไหลเข้าแม่น้ำ ส่วนน้ำลงจะไหลออกสู่ทะเล มีบริเวณน้ำเชี่ยววนเป็นระลอก ในช่องระหว่างเกาะ โคมกับปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะช้าง กระแสน้ำไหลพุ่งเข้าหา

เกาะ โคมแรงทั้งในเวลาขึ้นและน้ำลง การเดินเรือในบริเวณนี้ควรใช้ความระมัดระวังและตรวจสอบที่เรืออยู่เสมอ โดยเฉพาะหน้าน้ำเกิด การจอดเรือต้องใช้ความระมัดระวังเพราะกระแสน้ำแรงมาก สมอเรืออาจเคาได้ง่าย ส่วนระหว่างเกาะช้างกับแผ่นดินเวลาน้ำขึ้นสายน้ำไหลขึ้นทางทิศเหนือ เวลาน้ำลงสายน้ำไหลลงทางทิศใต้

สายน้ำที่ไหลลงตอนแม่น้ำกระบือ แบ่งออกเป็น ๒ ทาง ทางทิศ นอ.ของ เกาะสนพม่า ทางหนึ่งไหลออกไปทางทิศตะวันตก และอีกทางหนึ่งไหลลงไปทางทิศใต้

สายน้ำที่ไหลขึ้นไปทางทิศตะวันออก ผ่านด้านทิศเหนือของเกาะสนพม่าแล้ววกขึ้นทางทิศ นอ. เข้าหาช่องทางเข้าแม่น้ำกระบือ จะมีแนวน้ำวนเป็นระลอกในช่องด้านทิศเหนือของเกาะสนพม่า

กระแสน้ำในร่องน้ำทางเดินเรือ ด้านทิศตะวันออกของเกาะปลิง น้ำไหลขึ้นแรงประมาณ ๒-๓ นอต ในหน้าน้ำเกิด

กระแสน้ำในร่องน้ำใกล้เกาะสระระนีย์ มีกระแสน้ำมีความเร็วประมาณ ๒-๓ นอต ส่วนตรงบริเวณ
ปากทางระหว่างแหลมวิกตอเรียปอยด์กับเกาะสนพม่า กระแสน้ำมีความเร็วประมาณ ๓-๔ นอต

ตอนที่ ๕

คำบรรยายลักษณะของขอบฝั่งและเกาะต่างๆตั้งแต่เขาบางจาก จ.ระนอง ลงไปทางทิศใต้-ช่องเป็ยน้ำ

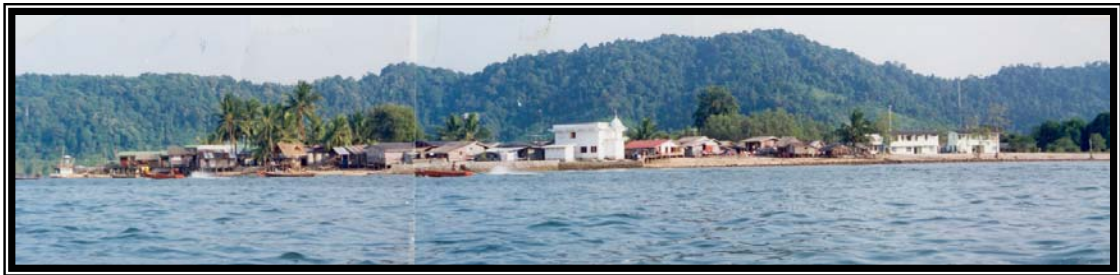

ภาพที่ ๑ เขาบางจากด้านทิศ ตะวันตกเฉียงใต้

เขาบางจากเป็นเขาติดฝั่ง อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของเกาะช้าง มีหมู่บ้านบางจากอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของภูเขา เป็นหมู่บ้านชาวประมงเล็กๆ ประมาณ ๑๐ หลังคาเรือน ชาวบ้านประกอบอาชีพทำกะปิขาย ในเวลาน้ำลงจะเห็นแนวสันทรายยื่นออกมาไกลจากหน้าหมู่บ้าน ซึ่งน้ำตื้นมาก ไม่แนะนำให้เข้าไปทั้งในเวลาน้ำขึ้นและน้ำลง (ดูภาพที่ ๑)

ภาพที่ ๒ ปากคลองบางรีน(๑) หมู่บ้านหาดทรายดำ(๒) เกาะทรายดำและเกาะกลม(๔)

ภาพที่ ๓ หมู่บ้านหาดทรายดำ บริเวณปากคลองบางรีน

คลองบางรีน เป็นคลองที่อยู่ทางด้านทิศใต้ของเขาบางจาก มีปากคลองอยู่ที่ ละติจูด ๕ องศา ๔๗.๕ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๘๘ องศา ๓๒.๐ ลิปดา ตะวันออก น้ำที่บริเวณปากคลองจะตื้น คลุมออกมาจนถึงเกาะโพธิ์ และเกาะไฟไหม้ที่บริเวณปากคลองบางรีนบนฝั่งเกาะทรายดำ จะมีหมู่บ้านชื่อ “หมู่บ้านหาดทรายดำ” (ภาพที่ ๒ และ ๓) เป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่มีมัสยิด โรงเรียน สถานีอนามัย ร้านขายของชำ มีท่าเทียบเรือประมงของชาวบ้านอยู่ที่หน้าหมู่บ้าน

ภาพที่ ๔ เกาะกลม(๑) เกาะไฟไหม้(๒) เกาะโพธิ์(๓) ด้านทิศตะวันออก

มีเกาะเล็กๆชื่อ “เกาะกลม” (ภาพที่ ๔) ตั้งอยู่ปากทางเข้านคลองบางรีนและอยู่ประมาณทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของหมู่บ้านหาดทรายดำ ห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ ในคลองบางรีน มีบ้านบางรีน ซึ่งมีแร่ดิบอยู่มาก ในสมัยก่อนเรือลำเลียงแร่ดิบจะผ่านเข้านอกคลองนี้อยู่เป็นประจำ เพื่อลำเลียงแร่ขึ้นเรือใหญ่ ซึ่งจอดอยู่ที่ปากคลองระนอง ในปัจจุบันใช้เส้นทางบก ในคลองบางรีนจึงไม่ค่อยมีเรือสัญจร ชายฝั่งตั้งแต่คลองบางรีนขึ้นไปทางทิศ นนอ.จนถึงปากคลองระนองแต่่าประมาณ ๕.๕ ไมล์ เป็นขอบฝั่งราบต่ำ มีป่าไม้ชายเลนตลอดชายฝั่ง มีแนวสันทรายปนโคลนแห้งเมื่อเวลาน้ำลงจะแผ่ยื่นออกไปไกลฝั่งมาก

เกาะไฟไหม้(ภาพที่ ๔) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะข้างห่างประมาณ ๑.๕ ไมล์ สูง ๔๕ เมตร ที่ประมาณกึ่งกลางระหว่างเกาะโพธิ์กับเกาะไฟไหม้มีหินปริมน้ำกองเล็กอยู่กองหนึ่ง ไม่ควรนำเรือเข้าไปใกล้

ภาพที่ ๕ เกาะทะลุ(๑) และเกาะโพธิ์ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้(๒)

เกาะทะลุ(ภาพที่ ๕) ตั้งอยู่ปลายแหลมด้านทิศใต้ของเกาะข้างห่างประมาณ ๕๕๐ เมตร มียอดสูง ๕๐ เมตร

เกาะโพธิ์และเกาะโพธิ์น้อย ตั้งอยู่ทางทิศ ซซอ. ของเกาะข้างห่างประมาณ ๑.๕ ไมล์ และในช่องระหว่างเกาะทะลุกับเกาะโพธิ์น้อย มีร่องน้ำลึกตั้งแต่ ๕-๒๒ เมตร สามารถเข้าไปจอดเรือกำบังคลื่นลมได้ หรือจะอ้อมทางด้านทิศใต้ของเกาะทะลุเข้าไปจอดเรือที่อ่าวด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะข้างก็ได้

ภาพที่ ๖ เกาะดาวัว(๑) เกาะวัวดำ(๒) เกาะวัวแดง(๓) และอ่าวอ่าง(๔)

เกาะดาวัว(ภาพที่ ๖) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะพยาม ห่างจากจุดปลายทิศตะวันออกของเกาะพยาม ประมาณ ๓.๒๕ ไมล์ มียอดสูง ๑๑๐ เมตร

เกาะวัวดำ(ภาพที่ ๖) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะดาวัว ห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ และที่ด้านทิศตะวันออกของเกาะวัวดำมีเกาะเล็กๆอีกเกาะหนึ่ง ห่างประมาณ ๐.๒ ไมล์ ชาวบ้านเรียกว่าเกาะวัวแดง(ภาพที่ ๖) ทั้งเกาะวัวดำและเกาะวัวแดง ตั้งอยู่บน โขดแห่งยื่นติดต่อกันออกมาจากฝั่งด้านทิศใต้ของเกาะทรายดำ

อ่าวอ่าง(ภาพที่ ๖) เป็นอ่าวที่อยู่ต่อลงมาทางทิศใต้ของเกาะทรายดำมีลำคลองเล็กๆหลายสายไหลมาลงในอ่าวอ่าง ทำให้น้ำภายในอ่าวตื้น และมีขอบฝั่งเป็นป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์

ภาพที่ ๗ เกาะดาวัวดำ(๑) เขาพ่อตาโขงโคง(๒) และแหลมเขาอ่าวอ่าง(๓)

เกาะดาวัวดำ(ภาพที่ ๗) ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะวัวดำ ห่างลงไปประมาณ ๑.๕ ไมล์ ระหว่างเกาะวัวดำและเกาะดาวัวดำมีลำคลองชื่อว่า “คลองทรายขาว” อยู่ลึกเข้าไปในฝั่งแผ่นดินจนถึงบ้านราชกรูด ส่วนแหลมที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะวัวดำ เรียกว่า “แหลมเขาอ่าวอ่าง” (ภาพที่ ๗) ซึ่งมียอดเขาสูง ๒๖๔ เมตร ลึกเข้าไปในแผ่นดินประมาณ ๑๐ ไมล์ มีเทือกเขาสูงอยู่หลายลูกต่อเนื่องยาวไปตามชายฝั่ง เช่น ภูเขาพ่อตาโขงโคง(ภาพที่ ๗) มียอดสูงสุดเป็นรูปกรวย สูง ๕๗๕ เมตร อยู่ห่างไปทางทิศตะวันออกของปลายที่สุดของเกาะพยาม ห่างประมาณ ๑๔ ไมล์ ภูเขาพระมี ที่ตั้งอยู่ทางทิศ อนุ. ของแหลมบ้านทุ่งนางดำ ห่างประมาณ ๕.๗๕ ไมล์ เป็นภูเขาที่สูงที่สุดในบริเวณนี้ มียอดสูงเกินกว่า ๑,๐๐๐ เมตรขึ้นไปอยู่หลายยอด ยอดที่ สูง ๑,๑๓๘ เมตร และ ๑,๑๐๗ เมตร อยู่ติดกับบริเวณกึ่งกลางเทือกเขา

ภาพที่ ๘ เขابางเบน ด้านทิศ ตะวันตกเฉียงเหนือ

เขابางเบน(ภาพที่ ๘) เป็นภูเขาชายฝั่ง มียอดสูง ๒๕๐ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะพยามห่างประมาณ ๙ ไมล์ ยอดเขابางเบนใช้เป็นที่ยกนาคำเรือได้เป็นอย่างดี เพราะมียอดสูงเห็นเด่นชัด ที่ด้านทิศเหนือของเขابางเบน มีอ่าวบางเบนซึ่งเป็นอ่าวที่มีน้ำตื้น มีลำคลองเล็กๆหลายสายไหลลงมาในอ่าวรวมทั้งคลองบางเบนด้วย ภายในอ่าวบางเบนและเชิงเขابางเบน มีราษฎรอาศัยอยู่หลายหมู่บ้าน

ภาพที่ ๙ เกาะเป็ยะน้ำ(๑) เกาะเป็ยะน้ำน้อย(๒)และเกาะเทา(๓)

เกาะเป็ยะน้ำ(ภาพที่ ๙) เป็นเกาะที่สูงชัน มียอดสูง ๒๐๕ เมตร ตั้งอยู่ห่างไปทางทิศ ซซอ. ของปลายด้านทิศใต้ของเกาะพยามห่างประมาณ ๙ ไมล์เป็นเกาะที่อยู่ในแนวเดียวกับขอบฝั่ง

เกาะเป็ยะน้ำน้อย(ภาพที่๙)ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะเป็ยะน้ำ แยกออกจากเกาะเป็ยะน้ำด้วยร่องน้ำกว้างประมาณ ๑๕๐ เมตร ตรงกลางร่องลึก ๖ เมตร แต่เมื่อผ่านเข้าไปแล้วน้ำจะตื้นและแห้งจนเห็นสันทรายโคลนน้ำเมื่อเวลาน้ำลง ช่องนี้ใช้ได้เฉพาะเรือหางยาวขนาดเล็กในเวลาน้ำขึ้นเท่านั้น

เกาะเทา(ภาพที่ ๙) เป็นเกาะที่มีขนาดเล็กกว่าเกาะเป็ยะน้ำเล็กน้อย ตั้งอยู่ชิดเกาะเป็ยะน้ำด้านทิศตะวันออก เมื่อมองจากทะเล เกาะเทาจะถูกบังด้วยเกาะเป็ยะน้ำจนมืด จนมองคล้ายเป็นเกาะเดียวกัน

ภาพที่ ๑๐ ช่องเป็ยะน้ำ(๑) แหลมมะนาว(๒) และคลองภายในช่องเป็ยะน้ำ

ช่องเป็ยะน้ำ(ภาพที่ ๑๐) เป็นร่องน้ำที่อยู่ระหว่างเกาะเป็ยะน้ำกับแหลมมะนาว ซึ่งเป็นฝั่ง แผ่นดิน (แหลมมะนาวเป็นแหลมที่มีเนินเขาลาดชันทอดตัวลงไปทางทิศใต้ประมาณ ๑ ไมล์ จนถึงยอดเขาที่สูง ๑๒๕ เมตร) ร่องน้ำบริเวณเกาะเป็ยะน้ำที่แคบที่สุดมีความกว้างประมาณ ๖๐๐ เมตร ภายในช่องนี้จะลึกชันและมีความลึกน้ำประมาณ ๑๘-๒๖ เมตร กระแสน้ำมีความเร็วประมาณ ๒-๓ นอต และมีกระแสน้ำวนปั่นป่วน ใกล้ๆกับปลายด้านทิศใต้ของเกาะเป็ยะน้ำ ที่ช่อง เป็ยะน้ำนี้เป็นทางเข้าออกของคลอง ๓ สายและเมื่อผ่านเข้าไปในช่องแล้ว ภายในจะขยายออกเป็นเว็งน้ำกว้างซึ่งเป็นที่ๆคลองทั้ง ๓ สายไหลมาบรรจบกัน คลองที่ตรงเข้าไปทางทิศตะวันออก คือ คลองกะเปอร์ซึ่งจะอยู่ลึกเข้าไปจนถึง อ.กะเปอร์ จ.ระนอง ส่วนอีกสองคลองมีน้ำไหลและฝั่งขึ้นมาจากทางทิศใต้มีชื่อว่า “คลองบางบอนและคลองนาคา” บริเวณเว็งน้ำในช่องเป็ยะน้ำนี้สังเกตยาก มีความลึกของน้ำไม่สม่ำเสมอมีทั้งร่องลึกและ โขดตื้น มีเกาะอยู่หลายเกาะและมีภูเขาที่ไม่มีชื่อเรียกตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ห่างจากช่องเป็ยะน้ำเข้าไปประมาณ ๔ ไมล์ มียอดเขารูปกรวยสูง ๑๕๕ เมตร สามารถใช้เป็นที่หมายในการนำเรือเข้าช่องเป็ยะน้ำได้เป็นอย่างดี และการที่คลองใหญ่ทั้ง ๓ สายไหลมาบรรจบกันแล้วไหลออกสู่ทะเลโดยผ่านช่องแคบๆเพียงช่องเดียว ในวันน้ำเกิดเมื่อน้ำไหลแรง มวลของน้ำจากคลองทั้ง ๓ สายจะไหลมาชนกันบังเกิดเป็นเสียงดังคล้ายกับเสียงประทัด ยิ่งในเวลากลางคืนที่ดึกสงัดเสียงน้ำไหลมาบรรจบกันนี้จะดังก้องไปทั่วบริเวณเว็งน้ำฟังดูน่ากลัวเป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นช่องนี้จึงได้ชื่อเรียกว่า “ช่องเป็ยะน้ำ” อันได้มาจากเสียงบรรจบกันของน้ำนั่นเอง ตรงปากช่องเป็ยะน้ำช่วงออกสู่ทะเล มีร่องน้ำลึก ๖-๑๖ เมตร ออกไปทางทิศตะวันตก เป็นระยะทางประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ จากปากช่องเป็ยะน้ำ จากนั้นน้ำจะตื้นขึ้นบางบริเวณมีน้ำลึกเพียงแค่ ๒-๔ เมตร บริเวณน้ำตื้นที่ขวางปากทางเข้าช่องเป็ยะน้ำนี้ กว้างประมาณ ๑ ไมล์ มีพื้นที่ท้องทะเลเป็นทรายปนโคลนโดยจะอยู่ระหว่างเกาะเป็ยะน้ำและเกาะค้างคาว สำหรับเรือท้องถิ่นขนาดเล็กสามารถเข้าออกได้ช่องเป็ยะน้ำตลอดเวลา แต่เรือท้องถิ่นไม่ขอแนะนำให้เข้าโดยลำพัง ที่จุดเรือที่ดีคือบริเวณน้ำลึก ๕-๑๖ เมตร โดยจะมีพื้นที่ท้องทะเลเป็นโคลน อยู่ทางด้านในห่างทางเข้าช่องเป็ยะน้ำไปประมาณ ๐.๕ ไมล์

คำบรรยายลักษณะของกลุ่มเกาะใกล้ฝั่งและที่อันตรายจากช่องเป็ย่น้ำ-ช่องปากคุระ-ช่องเกาะพระทองและช่องเกาะพระ

ภาพที่ ๑๑ เกาะค้ำควา(๑) และหินขาว(๒) ด้านทิศตะวันออก

เกาะค้ำควา(ภาพที่ ๑) ที่ชาวบ้านท้องถิ่นเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “เกาะมันมะหลง” เป็นเกาะสูงชัน สูงประมาณ ๑๓๓ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะพยามห่างประมาณ ๘ ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งทางทิศตะวันตกของแหลมมะนาวประมาณ ๔ ไมล์ เกือบรอบด้านของเกาะจะสูงชัน ยกเว้นตามภาพทางทิศตะวันออกที่มีหาดทราย และมีหินยื่นออกมาไกลถึง ๑๐๐ เมตร เกาะค้ำควาสามารถใช้เป็นที่หมายในการเดินเรือได้เป็นอย่างดี

หินใสวหรือหินขาว(ภาพที่ ๑๑) เป็นหินใสวน้ำสูงประมาณ ๖ เมตร สามารถเห็นได้เด่นชัด ยอดหินมีสีขาวคล้ำ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะค้ำควา ห่างออกมาประมาณ ๓๕๐ เมตร น้ำในช่องระหว่างเกาะค้ำควากับหินขาว ลึกประมาณ ๑๔ เมตร โดยรอบๆหินนี้จะมีความลึกชัน

ภาพที่ ๑๒ กลุ่มลูกกำ เมื่อมองจากทิศ ซอ. เกาะกำใหญ่(๑) เกาะลูกกำตก(๒)เกาะกำนุ้ย(๓) เกาะลูกกำกลาง(๔) และเกาะลูกกำออก(๕)

กลุ่มเกาะลูกกำ(ภาพที่ ๑๒) ตั้งอยู่ห่างประมาณ ๓-๖.๕ ไมล์ ทางทิศ ซซว. ของเกาะค้ำควา ประกอบไปด้วยเกาะใหญ่น้อยดังนี้

เกาะกำใหญ่(ภาพที่ ๑๒) เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะลูกกำมียอดสูงที่สุดอยู่ประมาณกึ่งกลางเกาะสูง ๒๕๖ เมตร ทางด้านทิศตะวันออกมีแนวน้ำลึก ๘ เมตร ห่างออกมาประมาณ ๑.๕ ไมล์ ในบริเวณนี้มีน้ำ

ลิกไม่สม่ำเสมอบางแห่งมีน้ำลึกเพียง ๔.๕ เมตร และมีแนวสันทรายที่มีน้ำลึกเพียง ๑.๒ เมตร เป็นแนวยาวประมาณ ๑ ไมล์ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะกำใหญ่

เกาะลูกกำตก(ภาพที่ ๑๒) เป็นเกาะเล็กๆ สูง ๑๐๕ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะกำใหญ่ เวลานั้นจะเห็นหาดทรายแห่งโผล่ติดต่อกันระหว่างเกาะกำใหญ่กับเกาะลูกกำตก

เกาะกำนุ้ย(ภาพที่ ๑๒) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะกำใหญ่มียอดสูง ๒๕๔ เมตร ซึ่งใช้เป็นที่ยกขุดหินนำเรือ จากทางด้านทิศใต้ผ่านเข้าไปในช่องของหมู่เกาะกำ

เกาะลูกกำกลาง(ภาพที่ ๑๒) ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะกำนุ้ยสูง ๔๕ เมตร และมีเกาะไม่มีชื่อ อยู่ต่อเนื่องขึ้นไปจากปลายทางทิศเหนือสุดของเกาะลูกกำกลาง เมื่อเวลาน้ำลงจะมีโขดหินแห่งโผล่ติดต่อกัน

เกาะลูกกำออก(ภาพที่ ๑๒) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะลูกกำกลางประมาณ ๒๕๐ เมตร นอกจากนี้ยังมีหินปลาซึ่งเป็นกองหินมียอดโผล่หน้าหลายยอดยาวประมาณ ๒๕๐ เมตร อยู่ทางทิศเหนือของเกาะลูกกำออก

ภาพที่ ๑๓ เกาะลูกกำใต้(๑) เกาะกำใหญ่(๒) และเกาะล้าน(๓) ด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ ๑๔ เกาะลูกกำใต้(๑) และหินปัก(๒) ด้านทิศใต้

เกาะลูกกำใต้(ภาพที่ ๑๓ และ ๑๔) และกระโจมไฟเกาะลูกกำใต้ เกาะลูกกำใต้มียอด ๒ ยอด ยอดสูงกว่าอยู่ทางทิศเหนือสูงประมาณ ๘๓ เมตร ส่วนยอดทางทิศใต้มีความสูงน้อยกว่าประมาณครึ่งหนึ่งของยอดที่อยู่ทางทิศเหนือ ระหว่างยอดทั้งสองมีหาดทรายแคบๆ เชื่อมติดต่อกัน เกาะลูกกำใต้นี้อยู่ห่างไปทางทิศซ.ว. ของปลายเกาะด้านทิศใต้ประมาณ ๑ ไมล์

ภาพที่ ๑๕ เกาะล้าน ด้านทิศเหนือ

เกาะล้าน(ภาพที่ ๑๕) เป็นเกาะที่มียอดสูงชัน ๒๐๒ เมตร มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น ตั้งอยู่ทางด้านทิศ
ซซอ. ของปลายด้านทิศใต้ของเกาะกำใหญ่ห่างประมาณ ๒ ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งแผ่นดิน ๓.๒๕ ไมล์ มีหินอยู่
ชายฝั่งเกือบรอบเกาะ และมีโขดหินที่มีน้ำลึกน้อยกว่า ๑.๘ เมตร ขึ้นออกจากเกาะข้างไปทางทิศ ोनอ.
ประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ (จากแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๕๒) บนยอดเกาะลูกกำใต้มีมีกระโจมไฟเกาะลูกกำใต้
ลักษณะกระโจมไฟ เป็นกระโจมโครงเหล็กโปร่งสามขา ทาสีขาว ตัวกระโจมสูง ๑๕ เมตร ความสูงของไฟ
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๘๘ เมตร ลักษณะไฟ Fl 8s 98m 15M สามารถนำเรือเข้าไปจอดได้ทางทิศ
เหนือของเกาะลูกกำใต้บริเวณน้ำลึกประมาณ ๖ เมตร

หินปัก(ภาพที่ ๑๔) เป็นหินโผล่ที่มียอดสูง ๕.๘ เมตรอยู่ทางทิศตะวันออก ตัวเกาะตั้งอยู่ทางทิศ
ตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะลูกกำใต้ห่างประมาณ ๐.๕ ไมล์ และมีหินใต้น้ำกองหนึ่งมีน้ำเหนือหิน ๕.๑ เมตร
อยู่ในแบริง ๒๑๕ ของหินปักห่างประมาณ ๑.๕ ไมล์ อยู่ในแบริง ๒๕๘ ของยอดเกาะล้านห่างประมาณ ๒.๕
ไมล์ น้ำลึกรอบกองหินประมาณ ๘-๑๐ เมตร สํารวจเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๘ ช่องน้ำระหว่างเกาะต่างๆในกลุ่มเกาะ
กำ เรือต่างถิ่นไม่ควรเดินเรือผ่าน เนื่องจากมีความลึกน้ำไม่สม่ำเสมอ เรืออาจติดตื้นได้ง่าย ขอบฝั่งจากปากน้ำ
คลองบางเบนถึงแหลมกล้วย เป็นระยะทางประมาณ ๑๕ ไมล์ ในแนว ซซว. ส่วนใหญ่เป็นฝั่งหาดทรายมีต้น
สนขึ้นเป็นแนวยาว ชายฝั่งด้านนี้มีแนวน้ำตื้นยื่นออกมาทางทิศตะวันตกไกลจนถึงด้านทิศตะวันตก
ตะวันออกของเกาะกำใหญ่ และเกาะลูกกำใต้ เกาะล้านก็ตั้งอยู่บนขอบน้ำตื้นบริเวณนี้ด้วย

เกาะหนูเป็นเกาะเล็กๆ สูงประมาณ ๖๐ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศ วซว. ของแหลมกล้วยห่างประมาณ ๐.๕
ไมล์ มีแนวน้ำตื้นยื่นออกจากเกาะหนูไปทางทิศ วซว. ไกลประมาณ ๔ ไมล์ และห่างฝั่งประมาณ ๓.๕ ไมล์

ภาพที่ ๑๖ คลองกำพวง

เกาะกำฟ่อง(ภาพที่ ๑๖) เป็นขนาดเล็ก มีปากคลองไหลทางด้านทิศใต้ของแหลมกล้วย ห่างลงมาประมาณ ๑ ไมล์ ฉะนั้นน้ำในคลองจึงตื้นมาก เรือเล็กต่างถิ่นไม่ชำนาญพื้นที่ไม่ควรเข้าไป ตรงช่วงปากคลองมีสันดอนทรายขวางอยู่ ภายในคลองมีหมู่บ้าน และถนนออกจากหมู่บ้านไปสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)

ภาพที่ ๑๗ เกาะไข่ใหญ่(๑) และเกาะร่ม(๒)

เกาะไข่ใหญ่(ภาพที่ ๑๗) ตั้งอยู่ทางทิศ ซซว. ของแหลมกล้วยห่างประมาณ ๖ ไมล์ มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น บนเกาะไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ และมียอดสูงประมาณ ๑๑๐ เมตร

ภาพที่ ๑๘ เกาะร่มด้านทิศตะวันออก

เกาะร่ม(ภาพที่ ๑๘) เป็นเกาะหินเล็กๆ(Islet) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของเกาะไข่ใหญ่ ห่างกันประมาณ ๒.๗๕ ไมล์ มียอดเป็นหินมีต้นไม้ขึ้นประมาณ ๒-๓ ต้น มองเห็นได้ชัดเจน ในการสำรวจแผนที่ของกรมอุทกศาสตร์(พ.ศ. ๒๕๔๔) พบว่ามีกองหินปะการัง โผล่น้ำและไม่โผล่น้ำกองหนึ่ง อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะร่มห่างประมาณ ๑ ไมล์ และทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะร่ม ห่างประมาณ ๑ ไมล์ มีกองหินปะการังโผล่น้ำและไม่โผล่น้ำอยู่อีกกองหนึ่ง และที่ใกล้ๆทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะร่มนี้ ยังมีหินใต้น้ำอยู่อีก ๒-๓ แห่งบริเวณรอบๆเกาะร่มและเกาะไข่ใหญ่ จึงเป็นที่อันตรายไม่ควรนำเรือเข้าใกล้ ในเวลาน้ำลงต่ำจะปรากฏคลื่นหัวแตกกระทบกับหิน เห็นเป็นฟองขาวหลายแห่งบริเวณนี้

**ภาพที่ ๑๙ เกะราและกระโจมไฟเกาะราด้านทิศตะวันตกช่องปากคุระอยู่ที่ด้านทิศเหนือของ
กระโจมไฟเกาะรา**

เกาะรา หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “เกาะระ” เป็นเกาะใกล้ฝั่งที่มีลักษณะของยอดเขาเรียงตัวในแนวทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ ขนานกับแนวขอบฝั่ง อ.คุระบุรี จ.พังงา ทิวทั้งเกาะมีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น มียอดเขาสูง ๒๒๘ เมตร อยู่ประมาณกึ่งกลางของเกาะ(ภาพที่ ๑๙) นอกจากนี้ยังมีหมุดสามเหลี่ยมของกรมแผนที่ทหารอยู่ บนเกาะนี้ด้วย

กระโจมไฟเกาะรา(ภาพที่๑๙) ตั้งอยู่บนปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะรา ตัวกระโจมเป็นหอคอย คอนกรีต ต่อยอดด้วยโครงเหล็กโปร่งสีขาว ความสูงของไฟเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๓๗ เมตร ลักษณะไฟ FI(3) 8s 37m 10M

ภาพที่ ๒๐ ช่องปากจก ด้านทิศตะวันตก

ช่องปากคุระ เป็นช่องทางทิศเหนือสุดของช่องทางเข้าคลองตะกั่วป่าที่มีอยู่ ๔ ช่องทาง ช่องปากคุระ อยู่ในแนวระหว่างปลายทิศเหนือสุดของเกาะรากับแหลมบ้านทุ่งนางคำ ซึ่งอยู่ห่างไปทางทิศตะวันออกเฉียง ใต้ ประมาณ ๒ ไมล์ ตรงปากช่องมีร่องน้ำลึกก่อนมาทางด้านเกาะรา(ภาพที่ ๑๙) โดยปกติเรือสินค้าชายฝั่งที่ กินน้ำลึกประมาณ ๓.๕ เมตร จะผ่านเข้า-ออก ทางช่องปากคุระเพื่อลำเลียงสินค้าของ อ.ตะกั่วป่า ได้เพียง ช่องเดียว

ช่องปากจก(ภาพที่ ๒๐) หรือช่องปากจิก เป็นช่องแคบๆที่อยู่ระหว่างปลายแหลมด้านทิศใต้ของเกาะ รา กับปลายด้านทิศเหนือสุดของเกาะพระทองตรงช่องปากจก มีสันดอนทรายน้ำตื้นและโขดหินจำนวนมาก

ขวางอยู่ตรงปากทางเข้า ชาวประมงจึงไม่นิยมใช้ช่องปากจกในการผ่าน เข้า-ออก จะมีเพียงแต่เรือหางยาวเล็กๆของชาวบ้านเท่านั้นที่ใช้ในการผ่านเข้าออก สำหรับเรือประมงจะเลี้ยวไปใช้ช่องปากคุระในการผ่านเข้าออก

เกาะรังนกและเกาะพ้อตาเป็นเกาะเล็กๆ ใกล้เคียง กัน ตั้งอยู่ที่ริมช่องปากจกลงไปทางทิศใต้ประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ ส่วนริมฝั่งทะเลของเกาะราดอนเหนือเป็นชายฝั่งหินที่มีลักษณะหาดชัน ตั้งแต่ประมาณกลางเกาะลงไปทางใต้ เป็นฝั่งหาดทราย มีเกาะลูกตุ้มเป็นเกาะเล็กๆ ตั้งอยู่ชิดฝั่งห่างจากปลายแหลมด้านทิศเหนือของเกาะราไปทางทิศใต้ประมาณ ๔.๒๕ ไมล์

ภาพที่ ๒๑ ช่องเกาะพระทอง ด้านทิศตะวันตก

ช่องเกาะพระทอง(ภาพที่ ๒๑) เกาะพระทองเป็นที่ราบต่ำ มีบ้านราษฎรอยู่รอบเกาะและมีการขุดแบริบบนเกาะแห่งนี้ ช่องเกาะพระทองหรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “ช่องปากครวญ” เป็นช่องที่อยู่ปลายด้านใต้สุดของเกาะพระทอง กับปลายด้านทิศเหนือของเกาะคอเขา มีความกว้างประมาณ ๑ ไมล์ มีแนวสันทรายแห้งโผล่หน้าเมื่อน้ำลงต่ำสุดจะยื่นออกไปเป็นจะงอยยาวประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ จากฝั่งทั้งสองด้านของปากช่องทางเข้าจะมีสันดอนทรายเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งมีน้ำลึกประมาณ ๓.๓ เมตร ขวางอยู่ที่ปากทางเข้า และอยู่ห่างจากปากทางเข้าไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๒-๒.๕ ไมล์ ในฤดูลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะมองเห็นเป็นคลื่นหัวแตกลูกใหญ่บนสันทรายแห่งนี้ ร่องน้ำภายในช่องเกาะพระทอง เมื่อผ่านปากทางเข้าไปแล้วจะมีความลึกตั้งแต่ ๕-๑๖ เมตร โดยร่องน้ำลึกจะอยู่ที่กึ่งกลางร่อง ระหว่างสันทรายตั้งตรงปากช่องและร่องน้ำลึกของเกาะพระทองมักไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง เรือยนต์และเรือต่างถิ่นที่เดินเรือเลียบฝั่งเกาะพระทองและเกาะคอเขาเมื่อเข้าใกล้ช่องเกาะพระทองควรเดินเรือให้ห่างจากปากช่องประมาณ ๓ ไมล์ เพื่อให้พ้นแนวสันทรายที่ยื่นออกมาจากปากช่องดังกล่าวทั้งสองด้าน เรือต่างถิ่นที่ไม่มีรัฐจกภูมิประเทศมาก่อนไม่ควรนำเรือเข้าไป

ภาพที่ ๒๒ เกาะคอเขา เมื่อมองจากทางทิศเหนือไปทางทิศใต้

ภาพที่ ๒๓ ขอบฝั่งของเกาะคอเขา และคลองปากเกาะ

เกาะคอเขาเป็นเกาะที่มีพื้นที่ราบต่ำอยู่บนเกาะเป็นจำนวนมาก มีภูเขาชื่อเขาปากคลองฝักเบ็ยอยู่ใกล้ปลายทิศเหนือสุดของเกาะ บนเกาะในอดีตมีการขุดแร่ดีบุก ปัจจุบันชาวบ้านทำการเพาะปลูกพืชไร่ และทำสวนมะพร้าวเป็นส่วนมาก หมู่บ้านที่อยู่ปลายทิศใต้สุดของเกาะชื่อว่า “บ้านปากเกาะ” (ภาพที่ ๒๓)

ภาพที่ ๒๔ ช่องปากเกาะ

ช่องปากเกาะ(ภาพที่ ๒๔) คือช่องเข้าสู่คลองปากเกาะ ซึ่งแยกเกาะคอเขาออกจากแผ่นดิน ช่องปากเกาะนี้อยู่ห่างจากช่องเกาะพระทองลงมาทางทิศใต้ประมาณ ๔ ไมล์ จากฝั่ง ปากช่องทั้งสองด้านมีแนวสันทรายแห้งยื่นเป็นจอยออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไกลประมาณ ๐.๒๕-๐.๗๕ ไมล์ บริเวณใกล้ปากร่องจะมีบริเวณน้ำตื้น ๐.๔-๑ เมตร และมีหินใต้น้ำที่มีน้ำลึกเหนือ ยอดหิน ๔.๖ เมตร อยู่ในบริเวณน้ำลึก ๗ เมตรซึ่งอยู่ห่างจากปลายทิศใต้สุดของเกาะคอเขาไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๒.๕ ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งประมาณ ๒ ไมล์ ในฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือคลื่นลมจะสงบ ในช่องนี้เรือประมงขนาดเล็กสามารถผ่านเข้าออกและมีท่าเทียบเรือขนส่งปลาห่างจากปากช่องน้ำเข้าไปประมาณ ๐.๕ ไมล์อยู่บนฝั่งแผ่นดิน โดยมีถนนออกไปถึงทางหลวงแผ่นดินที่บางม่วงระยะทาง ๓ กิโลเมตร ท่าแพปลาแห่งนี้มีชื่อว่า “ท่าบางม่วง” ที่ช่องปากเกาะมีสันคอนดินขวางอยู่ตรงปากทางเข้า เรือเล็กเท่านั้นที่สามารถผ่านเข้าออกได้ในเวลาน้ำขึ้น สำหรับเรือใหญ่สามารถนำเรือมาจอดได้ที่หน้าช่องปากเกาะ โดยให้เดินเรือผ่านขึ้นมาจากทิศใต้ห่างประมาณ ๒ ไมล์ แล้วถอยท้ายตรงกับแหลมทางด้านทิศใต้ของช่องทางเข้าในแบร้ง ๑๐๐ แล้วจึงจอดเรือที่น้ำลึก ๕-๖ เมตร ห่างจากปากช่องปากเกาะออกไปประมาณ ๑ ไมล์

คลองตะกั่วป่า(ภาพที่ ๒๔) เป็นคลองเล็กๆมีปากคลองโผล่บรรจบกับคลองปากเกาะทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะคอเขา ณ บริเวณเหนือช่องปากเกาะเข้าไปประมาณ ๒ ไมล์ คลองนี้มีน้ำไหลไปจนถึง อ. ตะกั่วป่า ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากปากคลองประมาณ ๔.๕ ไมล์ เป็นคลองน้ำตื้นเรือเล็กสามารถเดินผ่านได้ในเวลา

น้ำขึ้น และเป็นเส้นทางที่เรือเล็กๆ ใช้เดินทางลำเลียงสินค้าออกสู่ทะเลจากท่า ย่านยาว ซึ่งเป็นท่าขนส่งของ อ. ตะกั่วป่า จ.พังงา ในบริเวณนี้อุดมไปด้วยแร่ดีบุก

คลองปากเกาะ(ภาพที่ ๒๓) มีปากคลองไหลออกทะเลที่ช่องปากเกาะ ตัวลำคลองเกาะฝั่งตะวันออกของเกาะคอเขาไปออกตอนปลายทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของเกาะคอเขาอีกทางหนึ่ง และมีเกาะเล็กๆ ชื่อ “เกาะแมว” อยู่ที่กึ่งกลางของปากคลองทางด้านนี้ ในตำบลที่ประมาณ ละติจูด ๕ องศา ๕๘.๖ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๘๘ องศา ๑๕.๗ ลิปดา ตะวันออก

บทที่ ๒

จ.พังงา

คำบรรยายเกาะใกล้ฝั่งและลักษณะกระแสน้ำ รวมทั้งที่อันตรายจากช่องปากเกาะ – เขาหน้ายักษ์ และทะเลใน

ภาพที่ ๒๕ เกาะทางทิศตะวันตก

เกาะกา(ภาพที่ ๒๕) เป็นเกาะทรายและหินกรวด ลักษณะเตี้ยราบ มีกลุ่มต้นสนขึ้นอยู่ ๕-๖ ต้น ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จากจุดปลายแหลมด้านทิศใต้ของเกาะคอเขาห่างประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ และอยู่ห่างจากชายฝั่งเกาะคอเขาประมาณ ๑ ไมล์ มีหินชายฝั่งอยู่รอบเกาะ ระหว่างเกาะกากับฝั่งมีกองหินปะการังโผล่ขึ้นสูงประมาณ ๒.๕ เมตร เมื่อน้ำลง และมีกองหินกองหนึ่งอยู่ทางด้านทิศใต้ ของเกาะกาห่างจากเกาะกาประมาณ ๑ ไมล์

ลักษณะของกระแสน้ำในตอนทิศเหนือของชะวากทะเล อ.ตะกั่วป่า มีสายน้ำไหลในอัตราเร็วมากกว่า ๔ นอต ส่วนในตอนทิศใต้ลงมามีอัตราเร็วประมาณ ๒-๓ นอต ภายในช่องปากเกาะกระแสน้ำมีอัตราเร็วสม่ำเสมอ ประมาณ ๒-๓ นอต

ภาพที่ ๒๖ แหลมหัวกรังน้อย

แหลมหัวกรังน้อย(ภาพที่ ๒๖) เป็นแหลมที่มีหินปนทราย เป็นที่ราบต่ำอยู่ห่างไปทางทิศใต้จากช่องปากเกาะประมาณ ๑.๕ ไมล์ ตอนปลายแหลมมีหินปะการังล้อมอยู่โดยรอบ และยื่นออกไปทางทิศตะวันตกไกลประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ เรือที่ไม่ชำนาญพื้นที่ควรเดินเรือห่างจากแหลมหัวกรังน้อยประมาณ ๒ ไมล์ เพื่อให้ปลอดภัยจากหินใต้น้ำ

ภาพที่ ๒๗ แหลมหัวกรังใหญ่

แหลมหัวกรังใหญ่(ภาพที่ ๒๗) อยู่ห่างไปทางทิศ ซ.ของแหลมหัวกรังน้อย ประมาณ ๔.๕ ไมล์ มีป่าสนหนาแน่นเป็นฉากหลังที่บริเวณหัวแหลม ที่ปลายแหลมเป็นสันทรายที่ราบต่ำ มีหินปะการังล้อมรอบ ทางด้านทิศเหนือ และทางทิศใต้ก็มีแนวหินยื่นออกไปไกลประมาณ ๐.๕ ไมล์นอกจากนี้ในอ่าวระหว่าง แหลมหัวกรังน้อยกับแหลมหัวกรังใหญ่ยังมีหินปรี่มน้ำ และหินใต้น้ำอยู่หลายกอง ซึ่งเป็นอันตรายต่อเรือเล็ก ที่จะเข้าไปยังฝั่งหาดทรายภายในอ่าว เรือที่ไม่ชำนาญพื้นที่ไม่ควรนำเรือเข้าไปใกล้แหลมหัวกรังใหญ่

ภาพที่ ๒๘ แหลมหินใบ(๑)

แหลมหินใบ(ภาพที่ ๒๘) จากแหลมหัวกรังใหญ่ มีแนวขอบฝั่งเบนลงไปทางทิศใต้ ประมาณ ๑ ไมล์ จะถึงแหลมหินใบ ซึ่งเป็นเนินเขาริมฝั่งมีหน้าผาชัน ดันไม้ขึ้นปกคลุมหนาแน่น ขอบฝั่งระหว่างแหลมหัวกรังใหญ่กับแหลมหินใบเป็นฝั่งหาดทราย มีต้นสนขึ้นเป็นแนวยาวตามแนวขอบฝั่งและมีคลองขนาดใหญ่อีก ๒ คลอง ชื่อคลองคึกคัก กับ คลองบางเนียง ห่างฝั่งประมาณ ๐.๑๕ ไมล์ ยอดหินกรังนอกที่โผล่ น้ำสูงประมาณ ครึ่งเมตร และมีพื้นที่อันตรายเป็นบริเวณกว้างอยู่ระหว่างหินกรังนอกกับแหลมหินใบ มีหินปรี่มน้ำและหิน ใต้น้ำ เคลื่อนกลาดอยู่ในพื้นที่ บางกองมียอดโผล่เมื่อน้ำลง กองหินเหล่านี้มีทั้งที่อยู่ชิดฝั่ง และกระจายห่างฝั่ง ไปประมาณ ๐.๑๕ ไมล์ เรือที่ไม่ชำนาญภูมิประเทศไม่ควรนำเรือเข้าไปยังชายหาดในช่วงนี้ บนแผ่นดินช่วง แหลมหินใบ(ภาพที่ ๒๘) มีภูเขาสูงคือเขาหลักกับเขาลำดู เขาหลักจะมียอดเขาหลายยอดสลับซับซ้อน มียอด สูงสุดสูง ๕๒๘ เมตรที่ปลายสันเขาหลักด้านหนึ่งลาดลงมาทางทิศตะวันตกจนถึงทะเลคือแหลมหินใบซึ่ง ปัจจุบันมีร้านอาหาร และแหล่งสถานบันเทิงมากมายบนสันเขาหลักแห่งนี้ อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของที่ทำการ อุทยานแห่งชาติเขาหลักลำดู เขาลำดูตั้งอยู่ต่อเนื่องจากเขาหลักไปทางทิศตะวันออก และมียอดสูงกว่าเขา

หลัก แต่โดยลักษณะของภูเขาที่ติดกันเป็นพีค และมียอดเขาสูงหลายยอดอยู่ใกล้เคียงกัน จึงไม่เป็นที่หมาย
เด่นชัดสำหรับการเดินเรือ

ภาพที่ ๒๙ อ่าวเขาหลัก

ภาพที่ ๓๐ อ่าวเขาหลักตอนใต้(๑) แหลมอ่าวขาม(๒) คลองทุ่งมะพร้าว(๓)

อ่าวเขาหลัก(ภาพที่ ๒๙) เป็นอ่าวเล็กๆอยู่ระหว่างแหลมหินใบกับแหลมอ่าวขาม ลักษณะของอ่าว
แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง ด้วยแนวหินปะการัง ซึ่งเมื่อน้ำลงจะเห็นแนวหินปะการัง โผล่ออกมาจากฝั่งหาดทราย
บริเวณห่างออกไปทางทิศ ซซอ. ของแหลมหินใบ ประมาณ ๑ ไมล์ และที่สุดขอบนอกของหินปะการังที่ยื่น
ออกไปนี้ มีหินโผล่เหนือน้ำอยู่ก้อนหนึ่งสูงประมาณ ๓.๗ เมตร ชื่อ “หินจิ้งก” เป็นหินที่มีลักษณะคล้ายหลัง
เต่า บนหินกระโจมไฟหินจิ้งกตั้งอยู่ เพื่อใช้เป็นที่หมายในการนำเรือเข้าช่องทับละมุ ทางด้านทิศตะวันตก
เฉียงเหนือของหินจิ้งก มีที่อันตรายห่างประมาณ ๑๐๐ เมตร และจากฝั่งตอนที่อยู่ทางทิศใต้ของแนวหิน
ปะการังลงไป ๐.๕ ไมล์ เป็นพื้นที่อันตรายที่มีหินใต้น้ำอยู่เกลื่อนกลาด ขึ้นออกจากฝั่งประมาณ ๑,๒๐๐ เมตร
ที่ด้านทิศใต้ของอ่าวมีสันดอนทรายแห้งยื่นยาวเป็นจะงอยไปทางทิศ นนอ. (ภาพที่ ๓๐) ประมาณ ๐.๗๕
ไมล์จากฝั่ง สามารถนำเรือเล็กเข้าอ่าวเขาหลักได้เฉพาะทางตอนเหนือเท่านั้น

กระโจมไฟหินจิ้งก ตั้งอยู่บนหินจิ้งก ตัวกระโจมเป็นกระโจมเหล็กโปร่งทาสีขาวสูง ๓ เมตร ตั้งอยู่
บนฐานคอนกรีตสูง ๔ เมตร มีลักษณะไฟ FI(3) 10s 80m 10M

แหลมอ่าวขาม(ภาพที่ ๓๐) มีปลายแหลมอยู่ทางทิศ ซซว. ของแหลมหินใบ ห่างกันประมาณ ๒ ไมล์
และมีจุดที่อยู่ห่างทางทิศตะวันตกของทุ่งมะพร้าว ตอนปลายแหลมสุดมียอดเขาสูงเป็นยอดเขากลมสูง
ประมาณ ๕๐ เมตร และมีแนวหินชายฝั่ง แนวหินปะการัง แยกยื่นออกไปทางทิศตะวันตกและทิศเหนือของ
ปลายแหลมห่างประมาณ ๐.๒๕ ไมล์ เมื่อสุดแนวหินปะการังแล้วจะมีน้ำลึกชัน แหลมอ่าวขามนี้ คือ ปลาย
แหลมด้านทิศเหนือสุดของเขาน้ำยักษ์

เขาน้ำยักษ์ เป็นเขาที่ทอดตัวยาวในแนวเหนือ-ใต้ มียอดสูงไล่เลี่ยกันไปประมาณ ๓-๔ ยอด ยอดที่สูงที่สุดสูงประมาณ ๑๔๔ เมตร และที่ด้านทิศตะวันตกของเขาคือฝั่งหินชัน ส่วนด้านทิศตะวันออกติดกับคลองทุ่งมะพร้าวโดยเหตุที่เขาน้ำยักษ์เป็นเขาที่ติดทะเล และยื่นออกไปในทะเลมากกว่าแหลมอื่นๆตามขอบฝั่งตั้งแต่ เกาะราจนถึงเกาะภูเก็ต เขาน้ำยักษ์จึงเป็นที่สังเกตได้ง่าย เหมาะใช้เป็นที่หมายในการเดินเรือ

กระโจมไฟเขาน้ำยักษ์ ตั้งอยู่ปลายด้านทิศเหนือของเขาน้ำยักษ์ มีลักษณะไฟ

Fl 4s 30m 10M ตัวกระโจมเป็นโครงเหล็กโปร่งทาสีขาว(ภาพที่ ๓๐)

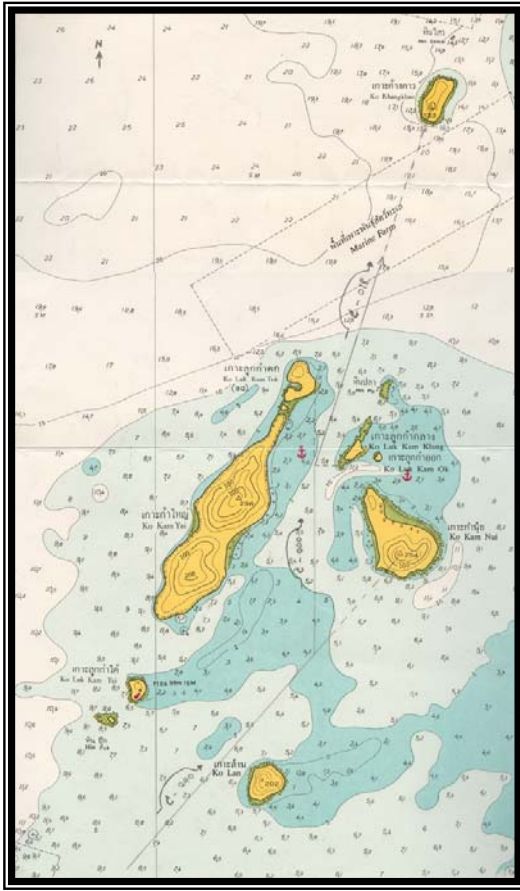
คลองทุ่งมะพร้าว(ภาพที่ ๓๐) มีน้ำไหลจาก ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ก่อนออกสู่ทะเลมีคลองหลายสาย ได้แก่ คลองลำแก่น คลองลำคู คลองทับละมุ คลองหิน มีน้ำไหลลงมาบรรจบกันเป็นชะวากทะเลกว้าง ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “ทะเลใน” มีปากทางอยู่ระหว่างแหลมตอนใต้ของอ่าวเขาหลัก กับปลายแหลมด้านทิศเหนือสุดของอ่าวขาม และฝั่งตะวันตกของฝั่งคลองทุ่งมะพร้าว(ทะเลใน) ก็คือฝั่งเขาน้ำยักษ์นั่นเอง ปากทางเข้าคลองทุ่งมะพร้าวกว้างประมาณ ๐.๕ ไมล์ และมีน้ำลึกประมาณ ๖-๑๐ เมตร กว้าง ๕๐๐ เมตร และตั้งแต่ปลายแหลมอ่าวขามเข้าไปประมาณ ๑ ไมล์ มีสันคอนดินมีน้ำเหนือสันคอน ๓ เมตร ซึ่งวางตัวขวางอยู่กลางช่องและเมื่อข้ามสันคอนนี้เข้าไปแล้ว จะมีร่องลึกประมาณ ๕-๖ เมตร อยู่ก่อนไปทางทิศตะวันออก อีกประมาณ ๑ ไมล์ต่อไป ลำน้ำในทะเลจะแยกออกเป็นสองทาง แยกแรก ไปทางทิศตะวันออก จนถึง ต.ทุ่งมะพร้าว จะมีเฉพะเรือแจวและเรือชาวบ้านขนาดเล็กเท่านั้น ที่เข้าไปได้ในเวลาน้ำขึ้น ส่วนอีกทางหนึ่งแยกไปไหลลงทางทิศใต้ ขนานกับฝั่งทะเล มีชื่อว่า “คลองหิน”

บ้านทับละมุและคลองทับละมุ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเลใน ห่างจากปากทางเข้าคลองทุ่งมะพร้าว ประมาณ ๑ ไมล์ ที่หมู่บ้านทับละมุ มีตลาดสด ร้านขายอาหารอยู่หลายร้าน ทำเทียบเรือประมงสำหรับขนถ่ายสัตว์น้ำ มีเรือนำเที่ยวจากทำเทียบเรือเดินทางไปเกาะสิมิลัน และหมู่เกาะสุรินทร์ด้วย จากบ้านทับละมุมีถนนออกไปสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) เป็นระยะทาง ๔ กิโลเมตร และบริเวณทำเทียบเรือ ยังเป็นที่ตั้งของศูนย์อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ทะเล ของโครงการวิจัยจุฬาลงกรณ์ด้วยเรือที่จะเข้ามาในคลอง “ทะเลใน”เมื่อนำเรือเข้ามาใกล้ปากอ่าวเขาหลักจะมองเห็นกระโจมไฟหินขึ้นกซึ่งตั้งอยู่บนหินขึ้นกได้อย่างชัดเจน ให้นำเรือโดยถือเข็มประมาณ ๑๔๐ ผ่านปลายแหลมอ่าวขามทางด้านทิศเหนือในระยะห่างประมาณ ๖๐๐-๘๐๐ เมตร เมื่อเห็นทวนไฟกำกับร่องก็ให้นำเรืออยู่ระหว่างกลางร่องระหว่างทวนเขียว ทวนแดง จนถึงที่จอดทอดสมอ ที่น้ำลึกประมาณ ๘-๑๐ เมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่สามารถป้องกันลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้ โดยอยู่ก่อนมาทางเขาน้ำยักษ์ ทวนกำกับร่องมีถึงทำเทียบเรือฐานทัพเรือพังงาเท่านั้น สำหรับเรือที่กินน้ำลึกน้อยกว่า ๒.๕ เมตรสามารถเลยเข้าไปจอดทอดสมอที่บ้านทับละมุ หรือที่ทำเทียบเรือประมงได้

ตอนที่ ๖

คำแนะนำการนำเรือผ่านหมู่เกาะกำ และที่จอดเรือบริเวณเกาะกำ

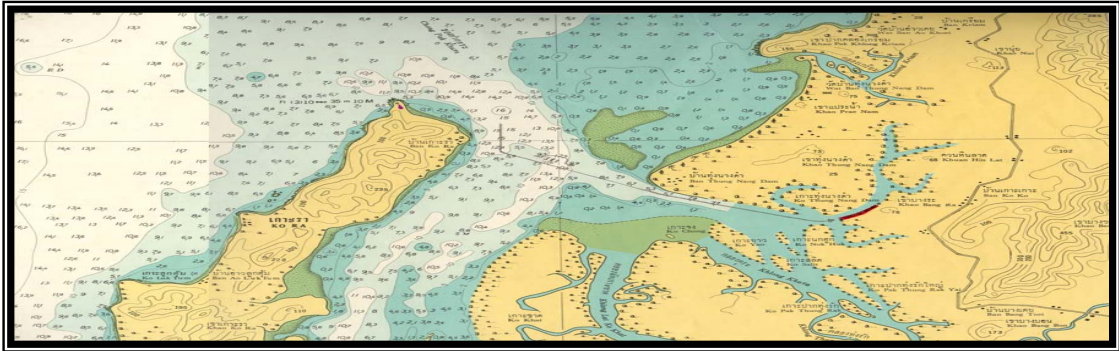
เรือที่กินน้ำลึกน้อยกว่า ๕ เมตร สามารถนำเรือแล่นผ่านระหว่างช่องหมู่เกาะกำได้ โดยเรือที่เดินทางมาจากทางทิศใต้ ให้ถือท้ายประมาณเข็ม ๐๔๐ ตรงยอดสูงสุดของเกาะน้อย(ภาพที่ ๒) โดยผ่านเกาะด้านด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ห่างประมาณ ๖๐๐ เมตร เข้ามาจนกระทั่งห่างเกาะกำน้อยประมาณ ๑.๒ ไมล์ จึงเปลี่ยนไปถือเข็ม ๐๐๐ ตรงกับขอบเกาะลูกกำตึกด้านทิศตะวันออกจนกระทั่งแบร์ริงเกาะเล็กๆที่อยู่ทางทิศใต้สุดของเกาะลูกกำกลางได้ ๐๕๐ จึงเปลี่ยนไปถือเข็ม ๐๑๘ ตรงยอดเกาะค้างคาว ออกจากหมู่เกาะกำ และภายในหมู่เกาะกำมีที่สามารถจอดเรือกำบังคลื่นลมได้(ตามภาพที่ ๑)นอกจากนี้พื้นที่ระหว่างหมู่เกาะกับฝั่งยังเป็นแหล่งที่มีกุ้งแพ้วัยที่ชุกชุม และมีน้ำตื้นคลุมออกมาจนถึงด้านทิศตะวันตกของหมู่

ภาพที่ ๑ แผนที่บริเวณหมู่เกาะกำและที่จอดเรือเล็ก

ภาพที่ ๒ หมู่เกาะกำด้านทิศใต้ ประกอบไปด้วย เกาะกำใหญ่(๑) เกาะลูกกำตึก(๒) เกาะกำน้อย(๓) เกาะลูกกำกลาง(๔)

คำแนะนำการนำเรือเข้าไปยังท่าเทียบเรือคุระบุรี

ภาพที่ ๓ แผนที่เดินเรือไทย หมายเลข ๓๓๒ บริเวณช่องปากคุระ

ภาพที่ ๔ เขาปากคลองเกรียม(๑) ช่องปากคุระ(๒) และกระโจมไฟเกาะรา

ภาพที่ ๕ ท่าเทียบเรือคุระบุรี และร่องน้ำเข้าท่าเทียบเรือคุระบุรี

ภาพที่ ๖ ปลายแหลมบริเวณหมู่บ้านหาดทรายดำ ที่เห็นกรอบสี่เหลี่ยมเป็นกลุ่มต้นมะพร้าวที่ขึ้น
บังอยู่

ภาพที่ ๗ ภาพขยายบริเวณท่าเทียบเรือกระบี่

ท่าเทียบเรือกระบี่หรือท่านางย่อน ตั้งอยู่ในเขต อ.กระบี่ จ.พังงา มีท่าเทียบเรือขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับเทียบเรือประมง และท่าเทียบเรือประมงซึ่งอยู่ถัดเข้าไป เรือตรวจการณ์ชายฝั่งสามารถเข้าเทียบท่าได้(ภาพที่ ๕)

การนำเรือเข้าช่องปากกระบี่ สามารถเข้ามาได้ ๒ ทาง คือเข้ามาทางด้านช่องเกาะพระทอง และอีกทางหนึ่งคือเข้าทางช่องปากกระบี่(ภาพที่ ๓) ในการนำเรือ เมื่อเรือเข้าใกล้ปากช่องกระบี่ ให้นำเรือถอยเข็ม ๐๕๐ ตรงกับยอดสูง๑๕๕ ของยอดเขาปากคลองเกรียม โดยผ่านทิศเหนือของกระโจมไฟเกาะราซึ่งจะอยู่ทางกราบขวา(ภาพที่ ๔)เมื่อเรือผ่านได้ฉากกับกระโจมไฟ ระยะห่างประมาณ ๑ ไมล์ จึงเลี้ยวขวาเข้ามาในช่องปากกระบี่ โดยห่างจากปลายแหลมด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะราประมาณ ๓๕๐ เมตร(ภาพที่ ๓) ซึ่งจะมีสะพานท่าเทียบเรือยื่นออกมา จึงเลี้ยวซ้ายเข้าร่องน้ำ ถอยเข็มประมาณ ๑๑๑ หัวเรือจะตรงกับปลายแหลมด้านทิศใต้ของหมู่บ้านทุ่งนางคำ(ภาพที่ ๖) แต่จะมองไม่เห็นหมู่บ้านเพราะมีต้นมะพร้าวซึ่งขึ้นเป็นกลุ่มบังอยู่ เมื่อนำเรือเข้ามาในร่องน้ำท่าเทียบเรือแล้วให้นำเรือชิดทางฝั่งซ้ายห่างประมาณ ๑๐๐ เมตร เพราะทางซ้ายจะมีน้ำตื้น(ภาพที่ ๕) เมื่อผ่านปลายแหลมบ้านทุ่งนางคำเข้าไปแล้ว ให้นำเรือชิดทางซ้ายเช่นเดิมโดยรักษาระยะห่างประมาณ ๓๐ เมตรจากฝั่งและควรเปิดเครื่องหยั่งน้ำเพื่อตรวจสอบความลึกในระหว่างที่นำเรือเข้า เมื่อผ่านปลายปากคลองด้านทิศใต้ของเกาะทุ่งนางคำซึ่งบริเวณปากคลองมีหมู่บ้านที่มีอาชีพเลี้ยงปลาในกระชัง จะมองเห็นท่าเทียบเรือกระบี่ในระยะไกลทางหัวเรือขวา ให้ถอยท้ายห่างฝั่งซ้ายออกมาโดยหัวเรือจะตรงที่เนินปลายแหลมของเขางาพระ เมื่อเข้ามาใกล้จะเห็นท่าเทียบเรืออยู่ทางฝั่งขวาของคลอง จึงนำเรือเลี้ยวซ้ายเข้าคลองโดยชิดมาทางฝั่งด้านขวา และให้ระวังสันดอนทรายบริเวณหัวโค้งก่อนที่จะเลี้ยวซ้ายเข้าคลอง เมื่อเลี้ยวซ้ายเข้ามาแล้วจะเห็นท่าเรือเป็นแนวยาวไปตามลำคลอง ทางฝั่งขวาของคลอง(ภาพที่ ๗) เป็นท่าเทียบเรือขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และท่าเทียบเรือ แพลลาของเอกชนอยู่ติดต่อกันไป มีศาลาที่พักผู้โดยสารที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยัง หมู่เกาะสิมิลัน และหมู่เกาะสุรินทร์ และที่บริเวณท่าเทียบเรือยังเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ นอกจากนี้ยังเป็นท่าที่สามารถรับน้ำจืดและน้ำมันเชื้อเพลิงได้ด้วย และจากท่าเทียบเรือกระบี่มีถนนปูนอย่างดี ออกไปสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ระยะทางประมาณ ๔ กิโลเมตร

ภาพที่ ๘ ขณะนำเรือออกจากท่าเทียบเรือคุระบุรี

ภาพที่ ๙ หมู่บ้านทุ่งนางดำ ขณะนำเรือออกจากท่าเทียบเรือคุระบุรีจะอยู่กราบขวา

ในขณะนำเรือออกจากท่าเทียบเรือคุระบุรี ถัดเข้มนโดยให้หัวเรือตรงกับปลายแหลมบ้านทุ่งนางดำ (ภาพที่ ๘) เมื่อเข้ามาใกล้ปลายแหลม(ภาพที่ ๙) จึงค่อยๆเปลี่ยนเข็มให้ออกห่างไปทางซ้ายเพื่อหลีกเลี่ยงที่ตื้น จนมองเห็นปลายสะพานท่าที่เกาะรา บนฝั่งเกาะราด้านทิศตะวันออก จึงใช้เป็นที่ยกหมายในการนำเรือตรงไปยังที่หมายดังกล่าวจนกระทั่งห่างประมาณ ๘๕๐ เมตร จึงเลี้ยวขวาออกจากช่องคุระต่อไป

คำแนะนำการนำเรือเข้าช่องปากคุระ-ช่องเกาะพระทอง และท่าเทียบเรือบริเวณใกล้เคียง

ภาพที่ ๑๐ เกาะพระทอง

ภาพที่ ๑๑ เกาะราดด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ ๑๒ สะพานท่าเทียบเรือบ้านทุ่งออง ที่หน้าเขาป้อไทร

ภาพที่ ๑๓ ศาลากลางน้ำในช่องเกาะพระทองที่เป็นที่ต้น

ภาพที่ ๑๔ สะพานท่าเทียบเรือ ที่ปากคลองห้างสูง(น้ำแห้งเมื่อน้ำลงต่ำสุดไม่สามารถเทียบเรือได้)

ภาพที่ ๑๕ ช่องเกาะพระทองด้านทิศตะวันตก เมื่อมองจากทะเลเข้าหาฝั่ง

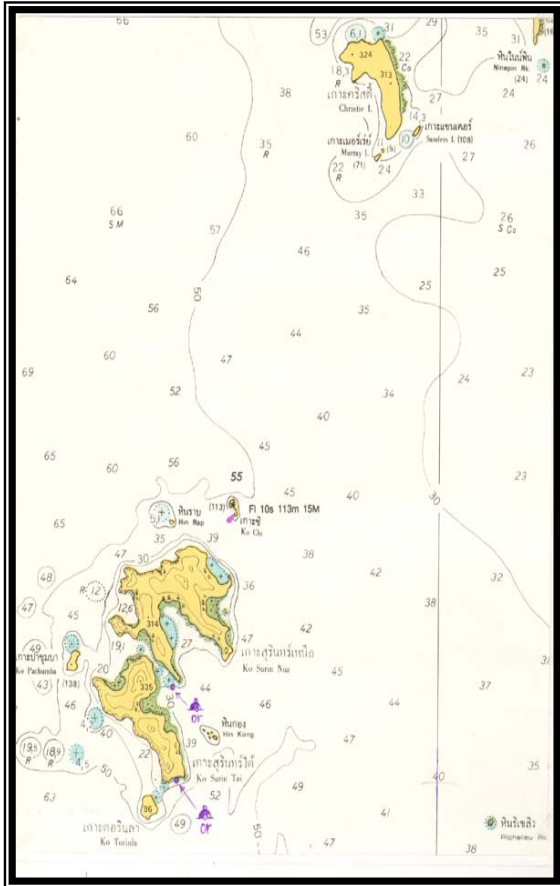
ภาพที่ ๑๖ ท่าเทียบเรือที่บ้านคอกเขา

การนำเรือเข้าปากช่องคุระ เมื่อเรือเข้าใกล้ปากช่องคุระให้ถือเข็ม ๐๕๐ ตรงยอดสูง ๑๕๕ เมตรของ เขาปากคลองเกรียม(ภาพที่ ๔) เรือจะผ่านทิศเหนือของกระโจมไฟเกาะรา เมื่อเรือผ่านได้ฉากกับกระโจมไฟ เกาะรา ระยะห่างประมาณ ๑ ไมล์ จึงเลี้ยวขวาเข้ามาในช่องปากคุระ โดยห่างจากปลายแหลมด้านทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือของหัวเกาะราประมาณ ๑๕๐ เมตร(ดูแผนที่เดินเรือไทยหมายเลข ๓๓๒) เมื่อผ่าน ปลายแหลมด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะราแล้ว จึงเปลี่ยนไปถือเข็มประมาณ ๒๐๔ เป็นเส้นทางชิด มาทางฝั่งเกาะรา(ภาพที่ ๑๑) และผ่านเนินผาสูงชันซึ่งสูง ๑๑๐ เมตร บนฝั่งด้านทิศตะวันออกของเกาะราใน ระยะห่างประมาณ ๔๐๐ เมตร จนถึงบริเวณทางทิศใต้ของเกาะรา แล้วจึงเดินเรือเข้าไปในช่องระหว่างเกาะ พระทองกับเกาะทุ่งทุ โดยก่อนไปทางเกาะทุ่งทุ แล้วจึงเปลี่ยนไปถือเข็มประมาณ ๑๖๑ ตรงกับยอดเขาบ่อ ไทร สูง ๔๖๑ เมตร(ละติจูด ๕ องศา ๐๒.๖ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๙๘ องศา ๒๑.๕ ลิปดา ตะวันออก) การ เดินเรือในฝั่งนี้จะก่อน ไปทางฝั่งเกาะพระทองระยะห่างประมาณ ๕๕๐ เมตร จนเกือบจะถึงทางสามแพร่ง (ภาพที่ ๑๐) เมื่อแบร์ริงยอดเขาหินเหล็ก สูง ๒๘๕ เมตร ได้ ๐๑๐ จึงเปลี่ยนเข็มไปเดินเรือในช่องระหว่างฝั่ง เกาะพระทองกับเขาบ่อไทร โดยถือเข็มประมาณ ๒๑๒ ซึ่งเข็มนี้จะเลี้ยวไปทางสะพานท่าเทียบเรือ บ้านทุ่ง อองที่อยู่หน้าเขาบ่อไทร(ภาพที่ ๑๒) ซึ่งเป็นสะพานคอนกรีตอย่างดี มีระดับน้ำหน้าท่าลึประมาณ ๓-๔ เมตร ขึ้นไป และมีถนนลาดยางอย่างดีจากบ้านทุ่งอองออกไปยังทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร จากสะพานท่าเทียบเรือทุ่งอองให้ถือท้ายเกาะฝั่งของเกาะพระทองด้านทิศ ใต้ จะมีศาลกลางน้ำทางกราบซ้าย และสะพานท่าเทียบเรือที่ปากคลองห่างสูงทางกราบขวา โดยไม่ควรนำ เรือเข้าใกล้ศาล(ภาพที่ ๑๓) เพราะเป็นบริเวณน้ำตื้นนอกจากนี้ที่บริเวณด้านตะวันตกและตะวันออกของ สะพานท่าเทียบเรือที่ปากคลองห่างสูงยังมีแนวน้ำตื้นยื่นออกมาเป็นระยะทางไกล จนถึงแนวสะพานท่าเทียบ เรือและจะมีทูนกลมสีส้ม ๒ ลูก วางกันแนวน้ำตื้นด้วย จึงไม่ควรนำเรือเข้าไปใกล้(ภาพที่๑๔) เมื่อเรือแล่น ผ่านปากคลองห่างสูงและแล่นอยู่ภายในฝั่งเกาะพระทองให้ถือท้ายไปในระหว่างกึ่งกลางช่องเกาะพระทอง จนถึงทางออก จึงถือเข็มประมาณ ๒๔๘ ออกสู่ทะเลเรือจะผ่านในช่องระหว่างสันดอนทรายตื้น ที่ยื่นเป็น จะงอยออกจากฝั่งทั้งสองด้านของเกาะพระทอง

เรือที่กินน้ำลึกไม่มากนักสามารถเดินเรือเข้าออก ทางช่องเกาะพระทองได้(ภาพที่ ๑๕) ในช่วงฤดู ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีคลื่นลมสงบทำให้ง่ายต่อการนำเรือเล็กที่กินน้ำตื้นผ่านช่องเกาะพระทอง โดยถือเข็มประมาณ ๐๑๕ ตรงยอดเขาบ่อไทรซึ่งสูงประมาณ ๔๖๑ เมตร เข้ามาจนกระทั่งแบร์ริงยอดเขาปาก

คลองฝักเบี้ย ยอดสูง ๑๑๓ เมตร ได้ ๐.๘๐ ระยะ ๐.๕ ไมล์จึงเปลี่ยนไปถือเข็ม ๑๒๓ ตรงไปยังปลายสะพาน
ทำเทียบเรือที่เกาะคอเขา(ภาพที่ ๑๖) ซึ่งในปัจจุบัน(พ.ศ.๒๕๕๔) สะพานซำรุศไม่สามารถเทียบเรือได้ แต่ก็มี
น้ำลึกพอที่จะจอดทอดสมอที่หน้าหมู่บ้านเกาะคอเขาได้(ภาพที่ ๑๐)

คำบรรยายกลุ่มเกาะชั้นนอก ที่จอดเรือ ที่อันตรายที่ควรระมัดระวังในการเดินเรือ

หมู่เกาะสุรินทร์ ตั้งอยู่ทางทิศ ซซว. ของ
เกาะคริสต์(ภาพที่ ๑๗) ซึ่งเป็นเกาะในน่านน้ำ
พม่า ห่างลงมาประมาณ ๑๐ ไมล์ และอยู่ห่าง
ฝั่งแผ่นดินจากเขาแหลมกลั้ว และเกาะหนู
ไปทางทิศตะวันตก ประมาณ ๓๐ ไมล์ หมู่
เกาะสุรินทร์จะมีเกาะใหญ่อยู่สองเกาะ คือ
เกาะสุรินทร์เหนือและเกาะสุรินทร์ใต้ซึ่งแยก
ออกจากกันด้วยช่องน้ำแคบๆและคดเคี้ยว
เป็นแหล่งปะการังน้ำตื้นที่สำคัญของประเทศไทย และมีที่ตั้งที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่
เกาะสุรินทร์ ที่พัก ร้านอาหาร ซึ่งตั้งอยู่บน
เกาะสุรินทร์เหนือ แต่เมื่อมองไกลๆแล้วจะ
เห็นว่าเป็นเกาะเดียวกัน บนเกาะทั้งสองมี
ต้นไม้ขึ้นหนาแน่นและมียอดสูงสุดอยู่บริเวณ
ด้านทิศเหนือของเกาะสุรินทร์ใต้เป็นยอดสูง
มองเห็นได้เด่นชัด มีความสูงถึง ๓๓๕ เมตร

ภาพที่ ๑๗ แผนที่เดินเรือไทย หมายเลข ๓๐๗ A หมู่เกาะสุรินทร์

กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ ได้นำทวนผูกเรือมาวางไว้ที่เกาะสุรินทร์จำนวน ๒ ลูก เพื่อป้องกันแนว
ปะการังที่อาจได้รับความเสียหายจากการทิ้งสมอ โดยทวนลูกแรกอยู่ที่บริเวณปากช่องด้านทิศตะวันออกของ
ช่องระหว่างเกาะสุรินทร์เหนือและเกาะสุรินทร์ใต้ที่ตำบลที่ ละติจูด ๕ องศา ๒๔.๖ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๙๗
องศา ๕๒.๘ ลิปดา ตะวันออก และทวนลูกที่สองอยู่ที่ทางใต้ของเกาะสุรินทร์ใต้ ที่ตำบลที่ ละติจูด ๕ องศา
๒๒.๗ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๙๗ องศา ๕๒.๕ ลิปดา ตะวันออก(ภาพที่ ๑๗)

ที่ทอดสมอที่ดีบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ เพื่อกำบังลมฝ่ายตะวันตก คือบริเวณอ่าวซึ่งประกอบขึ้นมา
จาก ฝั่งตะวันออกของเกาะสุรินทร์เหนือและเกาะสุรินทร์ใต้ในบริเวณน้ำลึกประมาณ ๔๕ เมตร ลักษณะพื้น
ท้องทะเลเป็นทราย สามารถแบร้งหินกองได้ ๑๖๗ ระยะห่างประมาณ ๑ ไมล์ **กลุ่มเกาะเล็กๆ และกอง
หินที่อันตรายรอบเกาะสุรินทร์ (ภาพที่ ๑๗)**

เกาะตอริลลา มียอดสูง ๑๕๖ เมตร อยู่ทางทิศใต้ ของเกาะสุรินทร์(ภาพที่ ๑๓)

เกาะชี และกระโจมไฟเกาะชี มียอดสูง ๑๑๓ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะสุรินทร์เหนือ ห่างประมาณ ๑.๒ ไมล์ มีกระโจมไฟเกาะชีอยู่บนเกาะ เป็นกระโจมเหล็กโปร่ง ๓ ขา ทาสีขาวสูง ๑๕ เมตร ความสูงของไฟเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑๑๓ เมตร ลักษณะไฟ FI 10s 115m 10M

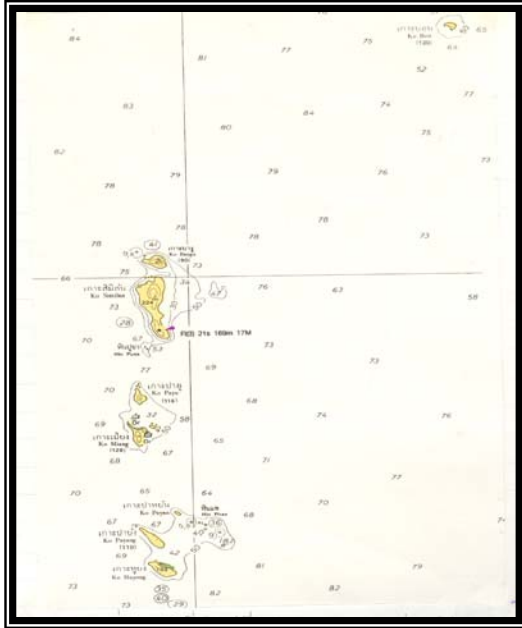
หินกอง เป็นกองหินโผล่ น้ำสูงประมาณ ๑๒.๘ เมตร มีแนวกองหินสูงประมาณ ๐.๕ เมตร เป็นแนวยาวติดต่อกันไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ หินกองนี้ตั้งอยู่ในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือของของปลายด้านใต้สุดของเกาะสุรินทร์ ห่างกันประมาณ ๑ ไมล์ น้ำรอบๆ กองหินนี้ลึกชัน และช่องระหว่างกองหินกับเกาะสุรินทร์ได้ กว้างประมาณ ๐.๕ ไมล์ น้ำในช่องลึกประมาณ ๓๗ เมตร

หินราบ เป็นหินโผล่ น้ำตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะสุรินทร์ ห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ มีน้ำรอบๆกองหินลึกชัน

หินมาแซล (แผนที่เดินเรือไทย หมายเลข ๓๐๗) เป็นหินใต้น้ำยอดแหลม มีความลึกน้ำต่ำสุดเหนือหิน ๑.๓ เมตร ตั้งอยู่บริเวณที่น้ำลึกประมาณ ๓.๖ เมตรทางทิศ วนว.ของจุดปลายด้านทิศใต้ของเกาะสุรินทร์ได้ห่างประมาณ ๒.๕ ไมล์

หินริเชลิว เป็นหินปะการังกองเล็ก มียอดแหลมโผล่ น้ำ เมื่อน้ำลงจะสูงประมาณ ๑.๒ เมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของเกาะตอริลลา ห่างประมาณ ๕ ไมล์ ในบริเวณน้ำลึกประมาณ ๓๖.๖ เมตร ในขณะที่น้ำขึ้นสูงและคลื่นลมแรงจะมองไม่เห็นหินก้อนนี้ ที่ตื้น ซึ่งมีลักษณะเป็น โขดใต้น้ำ ที่มีน้ำเหนือ โขด ประมาณ ๑๔.๖ เมตร ตั้งอยู่บริเวณทิศเหนือของเกาะจุมบา ห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ นอกจากที่ตื้นบริเวณนี้กับหินมาแซลแล้ว ไม่มีที่อันตรายใดอีกในหมู่เกาะสุรินทร์

เกาะตาชัย เป็นเกาะทางด้านทิศใต้ของเกาะสุรินทร์ได้ห่างประมาณ ๑๘ ไมล์ และอยู่ห่างจากเกาะพระทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๒๕.๕ ไมล์ มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นและมีน้ำลึกชันเกือบทุกด้านเว้นแต่ด้านตะวันออกที่มีหาดทราย และมีที่ตื้นที่มีน้ำลึกเพียง ๗ เมตร อยู่ห่างฝั่งหาดทราย ๕๕๐ เมตร หาดทรายที่กล่าวถึงนี้ จะอยู่ห่างจากจุดปลายด้านทิศเหนือของเกาะลงไปประมาณ ๐.๕ ไมล์ เกาะตาชัยมียอดสูง ๑๕๘ เมตร อยู่ตอนปลายด้านทิศเหนือของเกาะ ซึ่งมียอดแหลมสูง และยอดทางทิศใต้ของเกาะมียอดที่ต่ำกว่าเล็กน้อยอยู่อีกยอดหนึ่ง

เกาะบอง(ภาพที่ ๑๘) เป็นเกาะเล็กโดดเดี่ยวตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะตาสัย ห่างประมาณ ๑๔ ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งแผ่นดินใหญ่ จากแหลมหัวกรังน้อยไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๒๗ ไมล์ มีน้ำลึกชันเกือบรอบเกาะ เว้นแต่บริเวณทิศเหนือของปลายเกาะด้านทิศตะวันตก พบว่ามีที่ตื้นมีน้ำลึกประมาณ ๖.๔ เมตร อยู่ห่างเกาะประมาณ ๓๗๐ เมตร เกาะบองมียอดที่เห็นได้เด่นชัดอยู่ ๒ ยอด คือยอดทางทิศตะวันออกที่มียอดสูงที่สุดโดยมีความสูงประมาณ ๑๓๐ เมตร และยอดทางทิศตะวันตกของเกาะซึ่งมีโพรงทะเลเหนือขอบน้ำโพรงหนึ่งอยู่ที่ลาดเชิงเขาระหว่างยอดทั้งสอง

ภาพที่ ๑๘ แผนที่เดินเรือไทยหมายเลข ๓๐๗B หมู่เกาะสิมิลัน

หมู่เกาะสิมิลัน ประกอบไปด้วยเกาะ ๗ เกาะ และหินมีชื่ออีก ๒ กอง(ภาพที่ ๑๘) กลุ่มเกาะนี้ตั้งเรียงรายในแนวทิศเหนือ-ใต้ เกาะที่อยู่ทางด้านทิศเหนือสุด ตั้งอยู่ห่างลงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะบองประมาณ ๑๒.๕ ไมล์ มีชื่อเรียกว่า “เกาะบางู” ส่วนเกาะหุบซึ่งเป็นเกาะสุดท้ายของหมู่เกาะความยาวทั้งหมดของหมู่เกาะประมาณ ๑๒ ไมล์ หมู่เกาะสิมิลันตั้งอยู่ห่างฝั่งแผ่นดินบริเวณเขาหน้ายักษ์ไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๓๔ ไมล์ คนท้องถิ่นเรียกเกาะนี้ว่า “เกาะแก้ว”

เกาะบางู เป็นเกาะที่อยู่ทางทิศเหนือสุดของเกาะสิมิลัน มียอดสูง ๕๐ เมตร และมีหินโผล่หน้าก้อนหนึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ โผล่หน้าสูง ๑.๕ เมตร อยู่ห่างเกาะประมาณ ๑๘๕ เมตร ลักษณะของเกาะบางูจะมีหินแท่งมนใหญ่หลายแท่งเห็นโดดเด่นสวยงามอยู่ทั่วไป ส่วนรอบๆเกาะมีน้ำลึกชัน(ภาพที่ ๑๘)

เกาะสิมิลัน(ภาพที่ ๑๘) เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของหมู่เกาะนี้ แยกออกจากเกาะบางูด้วยร่องน้ำกว้างประมาณ ๕๕๐ เมตร น้ำในช่องลึก ๒๕ เมตร บนเกาะมีต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก ยอดของเกาะมีลักษณะแบนสูง ๒๒๔ เมตร อยู่บริเวณด้านทิศเหนือของเกาะ มีอ่าวที่มีหาดสั้นๆอยู่ทั่วไป มีปะการังที่สวยงามในระดับน้ำลึกไม่เกิน ๑๕ เมตร และมีกระโจมไฟเกาะสิมิลันตั้งอยู่ทางทิศใต้ มีลักษณะไฟ FI (3) 20s 169m 17M

หินปูชา เป็นหิน ๒ ก้อนขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะสิมิลัน ห่างประมาณ ๐.๘ ไมล์ มีน้ำรอบๆหินลึกชัน

เกาะปายู ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของหินปูชา ห่างลงมาประมาณ ๑.๔ ไมล์ เกาะนี้มียอดสูงประมาณ ๑๑๖ เมตร น้ำรอบๆเกาะลึกชัน และที่ด้านทิศเหนือของเกาะมีหินก้อนใหญ่ๆอีก ๒ ก้อน เป็นหินที่มีลักษณะมนสวยงามมาก

ภาพที่ ๑๕ เกาะเมียงด้านทิศเหนือ(๑) และทุ่นผูกเรือ(๒)

เกาะเมียง (ภาพที่ ๑๕) ตั้งอยู่ทิศใต้ของเกาะปายู ห่างลงมาประมาณ ๑ ไมล์ ที่ด้านทิศเหนือของเกาะเมียงมีลักษณะเป็นอ่าวสวยงาม มีแนวหินปะการังน้ำตื้นที่หน้าอ่าวแห่งนี้ นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน มีที่พัก ร้านอาหาร ไฟฟ้า โทรศัพท์ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครันไว้บริการนักท่องเที่ยว ที่หน้าอ่าวมีทุ่นที่กรมอุทกศาสตร์วางไว้จำนวน ๑ ทุ่น และที่ด้านทิศตะวันออกอีก ๑ ทุ่น ระหว่างอ่าวด้านทิศเหนือ และทิศตะวันออกมีทางเดินเชื่อมถึงกันได้

เกาะปายัน เกาะปายัง เกาะหุยง และหินแพ เป็นกลุ่มของเกาะที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะเมียง ห่างลงมาประมาณ ๓ ไมล์ น้ำโดยรอบเกาะลึกชัน ปัจจุบันยังไม่อนุญาตให้ประชาชนขึ้นเที่ยวชม

บทที่ ๓

ตั้งแต่เกาะภูเก็ต ถึง ปากร่องเกาะนกก จ.กระบี่

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๖๒,๓๐๘, ๓๓๕ และ ๓๓๕A)

เกาะภูเก็ต – จังหวัดภูเก็ต

เกาะภูเก็ต เป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย มีเนื้อที่ ๕๔๑ ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ใกล้ชายฝั่งของจังหวัดพังงา ถูกกั้นออกจากแผ่นดินใหญ่โดยช่องน้ำแคบ ๆ ชื่อว่า “ช่องปากพระ” ปัจจุบันมีสะพานสารสินข้ามช่องปากพระซึ่งสร้างทดแทนของเดิมคือสะพานท้าวเทพกษัตรี จากบ้านท่าปูน จังหวัดพังงา ไปยังบ้านฉัตรชัย จังหวัดภูเก็ต เกาะภูเก็ตมีลักษณะยาวเรียวยาวจากเหนือไปได้ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่สูงๆ ต่ำๆมีที่ราบเป็นตอน ๆ ความยาวของตัวเกาะประมาณ ๒๖.๕ ไมล์ และส่วนกว้างที่สุดประมาณ ๑๑ ไมล์ ล้อมรอบด้วยเกาะใหญ่น้อยกว่า ๓๒ เกาะที่อยู่ในเขตการปกครอง โดยมีเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ช่องปากพระ ซึ่งแบ่งเขตภูเก็ตออกจาก จ.พังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ่าวพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

จ.ภูเก็ต แบ่งการปกครองเป็น ๓ อำเภอ คือ อ.กลางอยู่ทางด้านทิศเหนือของเกาะ อ.กระบี่อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะ อ.เมืองอยู่ทางทิศใต้ของเกาะซึ่งมี ตลาด สถานศึกษา ห้างสรรพสินค้า และร้านค้าต่าง ๆ ของเกาะ ราษฎรมีอาชีพในการทำการเหมืองแร่ การประมง การเกษตร ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๗ เป็นต้นมาการท่องเที่ยวเป็นที่มาของรายได้หลักของจังหวัด สืบเนื่องจาก โรงแรม ภัตตาคาร บริษัทท่องเที่ยว และร้านค้าของที่ระลึก ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะทางฝั่งตะวันตกของจังหวัด อย่างไรก็ตามในขณะที่การทำเหมืองแร่ดิบุกได้ลดลงเป็นอย่างมากนั้น รายได้จากการประกอบอาชีพก็มีได้มาจากการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว การเกษตรยังคงมีความสำคัญสำหรับประชากรส่วนใหญ่ และ พื้นที่การเกษตรยังคงครอบคลุม พื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะ โดยมากคือ ยางพารา มะพร้าว มะม่วงหิมพาน และสับปะรด ส่วนชายฝั่งทางตะวันออกและทางใต้มีการทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ฟาร์มไข่มุก การประมง และการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์ทะเล ในด้านการลงทุนโดยมากเป็นการก่อสร้าง ไม่ว่าจะเป็นอาคารสำนักงาน โรงแรมและบ้านจัดสรร

จ.ภูเก็ตมีคลังน้ำมันของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย รวมทั้งมีเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่เข้ามาจอดเทียบท่าเรือท่าเรือภูเก็ต นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือของสถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเลภูเก็ตบริเวณปากแหลมพันวา

การคมนาคมขนส่งทางบกมีถนนอย่างดีจากตัวเมืองไปยังตำบลต่าง ๆ รอบเกาะภูเก็ต มีถนนไปเชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ที่โคกกลอย จังหวัดพังงา ติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ได้ลงไป และติดต่อกับกรุงเทพฯ ได้ โดยมีระยะทางประมาณ ๕๒๐ กม. มีรถโดยสารให้บริการทุกวัน ๆ ละหลายเที่ยว

การคมนาคมขนส่งทางอากาศ มีเครื่องบินของสายการบินในประเทศลงที่ภูเก็ตทุกวัน รายละเอียดสอบถามการบินไทย โทร. (๐๒) ๒๘๐๐๖๐ , ๖๒๘๒๐๐๐

การคมนาคมมีไปรษณีย์โทรเลข วิทยุ และโทรศัพท์ทางไกลติดต่อระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัด มีโรงพยาบาลทันสมัยของทางราชการและเอกชนในเมือง การสุขภาพในย่านชุมชนอยู่ในเกณฑ์ดี และไม่มีโรคติดต่อร้ายแรงในเมืองนี้

การซ่อมทำเครื่องจักรกลเล็กน้อย สำหรับเรือพوهاتที่ซ่อมแซมได้จากโรงกลึง และตามโรงงาน

เมืองแร่มืออยู่หลายแห่งในเมือง ไม่มีอยู่ซ่อมเรือขนาดใหญ่ได้แน่นอน มีเพียงคานเรือ (Slip way) ซ่อมทำตัวเรือเล็กขนาดเรือประมงเล็กเท่านั้น

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๘, ๓๓๔, ๓๓๕ และ ๓๓๕A)

ฝั่งด้านใต้ของเกาะภูเก็ต - ฝั่ง - กระจังไฟ - กำเนาะนำ

ฝั่งด้านใต้ของเกาะภูเก็ต มีเกาะบอนสูง ๕๗ ม. ตั้งอยู่ห่างไปทาง อนุ. ของเกาะแก้วใหญ่ราว ๑.๗๕ ไมล์

เกาะฮี สูง ๑๕๔ ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกของเกาะแก้วน้อย ห่างประมาณ ๓.๕ ไมล์ มีหินก้อนอยู่ติดปลายสุดตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะ

เกาะแอม สูง ๑๑๗ ม. ตั้งอยู่ทาง อนุ. ของเกาะฮีห่างกัน ๓/๔ ไมล์

เกาะต่าง ๆ ใกล้ฝั่งด้านใต้ของเกาะภูเก็ต ได้แก่ เกาะบอน เกาะฮี เกาะแอม ที่กล่าวข้างต้นเป็นเกาะ มีต้นไม้ น้ำรอบเกาะลึกชัน เว้นแต่ทางด้านเหนือของเกาะ ลัน เป็นพื้นน้ำตื้น

อ่าวฉลอง ปากอ่าวอยู่ระหว่างแหลมกากับแหลมพันวา ซึ่งอยู่ทาง อนุ. ของแหลมกา ห่างกันราว ๕ ไมล์ ปากอ่าวฉลองมีเกาะลัน ช่องด้านตะวันตกมีน้ำลึกกว่าตอนกลางช่องน้ำลึกราว ๗ ม. ส่วนช่องตะวันออกมีน้ำลึกประมาณ ๓ ม. เกาะลันสูง ๒๖๗ ม. เป็นเกาะเขาชัน มีต้นไม้ ทางเหนือของเกาะลันมีเกาะเล็ก ๆ ชื่อ เกาะทนาน อยู่ห่างเกาะลันราวครึ่งไมล์ อ่าวฉลองเป็นอ่าวเว้าลึก ในอ่าวน้ำตื้นและมีหาดโคลนแห่งเมื่อน้ำลด ขึ้นออกจากกันอ่าวไปไกลมีลำธารเล็ก ๆ ๒ แห่งที่กันอ่าว มีราษฎรอาศัยอยู่กันอ่าว ทำสวนมะพร้าวและหาปลา บริเวณใกล้ปลายแหลมพันวาฝั่งตะวันตกมีท่าเทียบเรือคอนกรีตยื่นออกจากฝั่งจนพื้นแนวโขดหินชายฝั่งหน้าท่าเทียบเรือน้ำลึกประมาณ ๔.๕๐ ม. เป็นของกรมประมงให้เรือประมงของสถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเลเทียบจอดพักบังคลื่นลม

ภาพที่ ๑.บริเวณท่าเทียบสถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเล

เรือสินค้าชายฝั่งที่เดินเลาะฝั่งด้านใต้ของเกาะภูเก็ตมักใช้เส้นทางผ่านเกาะแก้วน้อย เข้าช่องระหว่างเกาะบอนกับเกาะฮี ตรงไปกึ่งกลางระหว่างเกาะโล้นกับเกาะแฉวง และผ่านใกล้แหลมพันวา เพื่อเข้าท่าจอดเรือภูเก็ต

ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เรือเล็กท้องถิ่นเข้าไปหลบลมในอ่าวฉลองได้ แต่เรือกินน้ำลึกเกินกว่า ๓.๕ ม. ต้องทอดสมอหลบอยู่บริเวณด้านเหนือของเกาะบอนห่างเกาะประมาณ ๕๕๐ ม. บริเวณนั้นน้ำลึกประมาณ ๑๐ ม.

สายน้ำขึ้น – ลง (Tidal Streams)

ในช่องต่าง ๆ ระหว่างเกาะที่อยู่ใกล้ฝั่งด้านใต้ของเกาะภูเก็ต มีสายน้ำขึ้น – ลง ไหลไปทางตะวันออกและตะวันตก ด้วยอัตราเร็วระหว่าง ๑ - ๓ นอต

ท่าจอดเรือภูเก็ต – และบริเวณใกล้เคียง – สิ่งอันตราย – กระจังไฟ – เครื่องหมายช่วยการเดินทางเรือ

ท่าจอดเรือภูเก็ต อยู่ระหว่างแหลมพันวากับแหลมพิบผ้า ตั้งอยู่บริเวณอ่าวขาม มีพื้นที่ ทั้งหมด ๑๐๖ ไร่ (ถมในทะเล) มีท่าเทียบเรือ ๒ ท่า เป็นท่าขนถ่ายสินค้าทั่วไป ความยาวท่าๆละ ๑๘๐ ม. มีร่องน้ำทางเข้าท่าเรือยาว ๑.๕ ก.ม. กว้าง ๑๒๐ ม. ลึก ๕ ม. หน้าท่าเทียบเรือลึก ๑๐ ม. และบริเวณแอ่งกลับลำเรือมีรัศมี ๓๖๐ ม.

สิ่งอำนวยความสะดวก มีโกดังพักสินค้าขนาดกว้าง ๔๐ ม. ยาว ๕๐ ม. อาคารซ่อมบำรุงเครื่องจักรขนาดกว้าง ๑๐ ม. ยาว ๑๘ ม. รถยก ๒๕ คัน จำนวน ๑ คัน รถยก ๓ คันจำนวน ๘ คัน รถหัวลาก จำนวน ๗ คัน รถพ่วง จำนวน ๑๓ คัน และเรือลากจูง จำนวน ๑ ลำ

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๘, ๓๓๕ และ ๓๓๕A)

บริเวณใกล้เคียงท่าจอดเรือภูเก็ต มีเกาะต่าง ๆ คือ เกาะไก่อซึ่งเป็นเกาะในเขต จ.พังงา ตั้งอยู่ห่างไปทางอนอ. ของแหลมพันวาประมาณ ๑๒.๒๕ ไมล์ สูง ๖๘ ม. มีน้ำลึกชั้น เว้นแต่ทางด้านตะวันออกมีบริเวณน้ำลึกราว ๑๔ ม. มีหินใต้น้ำชื่อ หินหมูสัง

หินหมูสั้ง เป็นหินใน อ.เกาะยาว จ.พังงา กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๕๐ ม. โผล่พ้นน้ำประมาณ ๑.๒ ม. อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๓๔ อยู่ห่างไปทางเหนือของเกาะไก่อประมาณ ๓.๒๕ ไมล์ น้ำรอบกองหินลึกชัน และมีหินใต้น้ำหนึ่งกองอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของหินหมูสั้ง ห่างประมาณ ๑ ไมล์

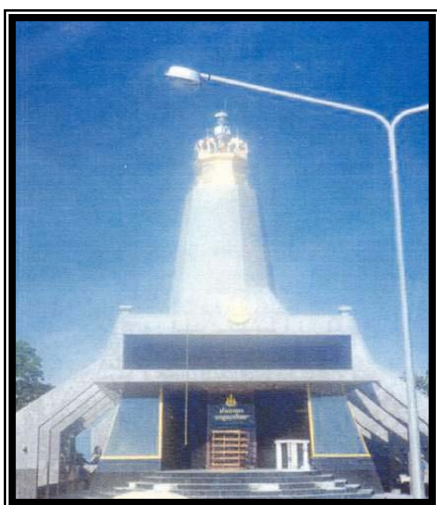
เกาะไก่อ เป็นเกาะใน อ.เกาะยาว จ.พังงากว้าง ๒๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. สูง ๖๘ ม.

เกาะไม้ท่อน สูง ๑๕ ม. ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของแหลมพันวาห่างประมาณ ๔ ๑/๒ ไมล์ มีบริเวณหินใต้น้ำที่มีน้ำเหนือยอดหิน ๓.๓ ม. ยื่นออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของปลายใต้สุดของตัวเกาะ ประมาณ ๔๐๐ ม. มีอ่าวหาดทรายเล็ก ๆ อยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของเกาะ เรือเล็กท้องถิ่นสามารถหลบเข้าไปกำบังลมในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ได้ในบริเวณน้ำลึก ๑๑ - ๑๔ ม. ในอ่าวนั้น ปลายเหนือสุดของเกาะเป็นที่ราบต่ำมีหาดทราย และซิดด้านเหนือของเกาะมีหินปริมน้ำกองเล็กหนึ่งกอง

เกาะดอกไม้ เป็นเกาะที่อยู่ใน อ.เกาะยาว จ.พังงา กว้าง ๑๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ ม. สูง ๖๕ ม. อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะไม้ท่อน ห่างประมาณ ๓ ไมล์ ตัวเกาะชันคิงเกือบทุกด้าน ตั้งอยู่ทางตะวันออกของแหลมพันวา ห่างประมาณ ๑ ไมล์ น้ำรอบเกาะลึกชันถึงตัวเกาะ เรือที่เดินทางจะเข้าท่าจอดเรือภูเก็ตซึ่งมาจากทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ มีเส้นทางที่ปลอดภัย คือผ่านเกาะไก่อทางตะวันตก แล้วเดินระหว่างเกาะไม้ท่อนกับเกาะดอกไม้

แหลมพันวา ความสูงที่ปลายแหลม ๖๕ ม. มีกระโจมไฟของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ลักษณะไฟ FI(3) WR15s 10m 15M) ตั้งอยู่ทางด้าน ซว. ของปลายแหลมสุดหรือทางปากทางเข้าอ่าวฉลอง มีกองหินโผล่ น้ำ และหินใต้น้ำห่างปลายแหลมประมาณ ๑๐๐ ม. ฝั่งด้านตะวันออกของปลายแหลมมีน้ำลึกชันถึงฝั่ง

เกาะตะเภาใหญ่ อยู่ขึ้นไปทางเหนือของแหลมพันวาประมาณ ๑.๕ ไมล์ มียอดสูง ๑๑๒ ม. มีต้นไม้ตัวเกาะตั้งอยู่ใกล้กลางที่ตื้นที่มีน้ำ ๑.๒ ถึง ๕.๕ ม. และห้อมล้อมด้วยพืดหินปะการังรอบเกาะ ด้านที่พืดหินยื่นยาวออกไปไกลมากคือด้านใต้ไกลถึง ๒๐๐ ม. ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของเกาะตะเภาใหญ่ตรงต่อจากแหลมน้ำบ่อ มีโรงแรมที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวชื่อเกาะใหญ่ รีสอร์ท

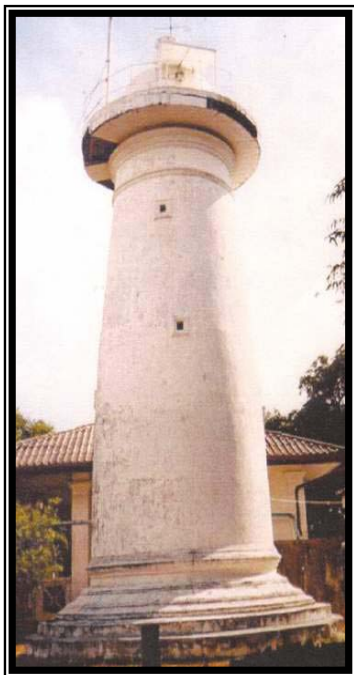

ประภาคารกาญจนานภิเษกแหลมพรหมเทพ ตั้งอยู่ทางปลายแหลมพระเจ้าเมื่อดูในแผนที่จะอยู่เกือบตรงข้ามกับเกาะแก้วใหญ่ สร้างขึ้นเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี(พ.ศ.๒๕๓๕) ตัวกระโจมเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กกรุหินแกรนิต รูปทรงสิบเหลี่ยม มีลักษณะไฟ FI 9s 94m 22M

ภาพที่ ๒. ประภาคารกาญจนานภิเษก

ลักษณะฝั่งเกาะภูเก็ต ตั้งแต่แหลมพันวาถึงแหลมน้ำบ่อซึ่งอยู่ห่างราว ๒.๕ ไมล์ ทางเหนือของแหลมพันวาประกอบด้วยอ่าวเล็ก ๓ อ่าว คือ อ่าวตังเจิน อ่าวขาม และอ่าวหมาน เรียงขึ้นไปตามลำดับ น้ำในอ่าวทั้ง ๓ ต้น มีหาดหินโผล่แห่งเมื่อน้ำลงยื่นออกจากกันอ่าวไกลถึงปากอ่าว ที่ปลายแหลมกล้วยซึ่งเป็แหลมด้านเหนือของอ่าวตังเจิน เป็นท่าเทียบเรือน้ำลึก จ.ภูเก็ต แหลมโต๊ะขุนเป็นแหลมด้านเหนือของอ่าวขาม อ่าวขามอยู่ห่างจากแหลมกล้วยไปทางเหนือประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ และอยู่เกือบทิศตะวันตกของปลายแหลมด้านตะวันตกสุดของเกาะตะกั่วใหญ่ มีทางลมหินยื่นจากปลายแหลมโต๊ะขุนยาวประมาณ ๓๐ ม. พันแนวหินชายฝั่งสุดทางมีโป๊ะสำหรับเทียบเรือเล็ก มีเครื่องกวนยกน้ำหนักได้ประมาณ ๕ ตัน ของบริษัทเอกชน ปลายสุดของท่านี้เป็นท่าขึ้นบกสำหรับคนไปมาระหว่างฝั่งกับเรือใหญ่ และเรือชุดแรที่ปฏิบัติงานอยู่ในทะเล และใช้ในการลำเลียงวัสดุสิ่งของด้วย มีถนนจากแหลมโต๊ะขุนเข้าไปยังตัวเมืองภูเก็ต ระยะทางประมาณ ๘ กม. ชาวภูเก็ตเรียกแหลมโต๊ะขุนว่าท่ามะขามหรือท่าอ่าวขาม บริเวณก้นอ่าวหมานที่ติดกับแหลมโต๊ะขุนมีถังน้ำมันขนาดใหญ่ของบริษัทน้ำมัน เรือน้ำมันเข้ามาเทียบท่ารับน้ำมันหน้าแหลมโต๊ะขุนแล้วสูบน้ำมันตามท่อขึ้นไปเก็บพักในถังน้ำมันบนฝั่งบริเวณตั้งแต่ท่าอ่าวขามขึ้นไปทางแหลมน้ำบ่อ บริเวณที่เป็นน้ำลึกจะเป็นที่จอดเรือใหญ่และเรือทั่ว ๆ ไประหว่างช่องเกาะตะกั่วใหญ่และ อ่าวหมาน

ร่องเดินเรือ มีร่องน้ำลึกระหว่าง ๖ - ๑๑ ม. ที่ใช้ในการเดินเรือได้ผ่านตั้งแต่แหลมพันวาขึ้นไปทางเหนือผ่านช่องระหว่างแหลมโต๊ะขุนกับเกาะตะกั่วใหญ่ แล้วมีแนวร่องขึ้นไปประมาณทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของแหลมน้ำบ่อ ออกไปสู่บริเวณน้ำลึกซึ่งอยู่ทางเหนือของเกาะตะกั่วใหญ่ ร่องลึกนี้มีตอนที่คับขันอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของแหลมน้ำบ่อมีความกว้างของร่องตอนนี้อย่าง ๕ ม. เท่านั้น (น้ำลึก ๖ ม. ขึ้นไป) กระแสน้ำในร่องมีอัตราเร็วระหว่าง ๑ - ๑.๕ นอต น้ำขึ้นไหลไปทางเหนือ น้ำลงไหลไปทางใต้ ทิศทางไปตามแนวร่อง

เกาะตะกั่วใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณน้ำตื้นซึ่งมีระดับน้ำต่ำกว่า ๕.๕ ม. ห่างจากเกาะตะกั่วใหญ่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๔๐๐ ม. ช่องระหว่างเกาะตะกั่วใหญ่กับเกาะตะกั่วใหญ่เป็นร่องน้ำลึกกว้าง ๖๐๗ ม. เป็นช่องที่เรือใหญ่ผ่านได้โดยปลอดภัยและใช้เป็นช่องเดินเรือมีหินใต้น้ำกองเล็ก น้ำเหนือยอดหิน ๕ ม. อยู่เกือบได้ตรงของแหลมปลายใต้สุดของเกาะตะกั่วใหญ่ ห่างปลายแหลมประมาณ ๖๕๐ ม. มีท่อนเครื่องหมายกำกับกองหินอยู่ชิดทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ

ประภาคารเกาะตะกั่วใหญ่ มีที่ทำการประภาคารอยู่บนยอดเกาะตะกั่วใหญ่ ตัวประภาคารเป็นหอคอย อิฐทาสีขาว สูง ๑๑ ม. สูงของไฟเหนือระดับทะเลปานกลาง ๕๕ ม. ลักษณะไฟ FI(2) 12s 55m 20M

ภาพที่ ๓.ประภาคารเกาะตะกั่วใหญ่

กระโจมไฟเกาะแก้วน้อย ตั้งอยู่บนเกาะแก้วน้อย ทางใต้ของเกาะแก้วใหญ่ ตัวกระโจมครึ่งล่างเป็นกระโจมคอนกรีตสามขาและครึ่งบนเป็นโครงเหล็กโปร่งสามขาทาสีขาว มีลักษณะไฟ FI 6s 51m 10M

ภาพที่ ๔. กระโจมไฟเกาะแก้วน้อย

เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ มีหลักนำและทุ่นช่วยการเดินเรือในร่อง คือ หลักนำคู่ A และ B เป็นแนวตั้ง Inline แบร์ริง ๓๓๓ หลักหน้า A(Bn.A) ตั้งอยู่ทาง วซว. ของกระโจมไฟเกาะตะเกาน้อย ห่างประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ และตั้งอยู่ในน้ำริมขอบนอกของแนวหินชายฝั่ง เสาหลัก B(Bn.B) ตั้งอยู่ริมฝั่งห่างจากหลัก A ประมาณ ๒๗๐ ม. หลักนำคู่ C(Bn.C) และ D(Bn.D) เป็นแนวตั้ง Inline ในแบร์ริง ๑๑๒ หลักนำ C ตั้งอยู่ทาง วซว. ของกระโจมไฟเกาะตะเกาน้อยห่างประมาณ ๑ ไมล์ หลัก D ตั้งอยู่ในริมฝั่งด้านของแหลมน้ำบ่อห่างจากหลักนำ C ประมาณ ๒๒๐ ม. หลักนำ E(Bn.E) ตั้งอยู่ปลายท่าขึ้นบกที่แหลมโต๊ะขุน หลักนำ E ใช้เป็นหลักตั้งผ่านกลางช่องในทิศ ๒๒๖ (หรืออยู่ในแบร์ริง ๐๔๖ เมื่อผ่านเข้ามาจากทางเหนือ) หลักนำ F อยู่ในทิศ ๒๒๖ ของหลัก E ห่างกันประมาณ ๒๗๐ ม. หลักนำ F นี้ปัจจุบันยกเลิกไม่ใช้ ในการนำเรือแล้วแต่ตัวหลักยังมีได้ทำลายและมีเขียนไว้ในแผนที่ ๓๓๕A จึงได้นำมากล่าวไว้ด้วยหลักนำ G (Bn.G) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของกระโจมไฟเกาะตะเกาน้อยห่างประมาณ ๑.๕ ไมล์ และตั้งอยู่ในน้ำริมขอบนอกของแนวหินชายฝั่ง ที่ยื่นออกไปจากแหลมพันวา

หลักนำที่กล่าวทั้งหมดนี้เป็นหลักเสาคอนกรีตทาสีขาว มีแผ่นป้ายเครื่องหมายติดที่ยอดหลัก มีทุ่นเครื่องหมายกลางวันกำกับร่อง ลักษณะทุ่นและระบบการวางเป็นไปตามระบบทุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยฝั่งเกาะภูเก็ตตั้งแต่แหลมน้ำบ่อไปถึงแหลมพิบผ้าเป็นฝั่งอ่าวว่ามีตัวเมืองภูเก็ตอยู่บนฝั่งในอ่าวนี้ ในอ่าวนี้ น้ำตื้นมาก มีหาดโคลนแห่งเมื่อน้ำลงยื่นออกจากกันอ่าวไปไกลประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ มีเกาะกุยเป็นเกาะเล็ก ๆ ตั้งอยู่ริมฝั่งและอยู่บนโขดหินแห่ง มีคลองภูเก็ตอยู่บริเวณกันอ่าว ปัจจุบันคลองภูเก็ตขึ้นเงินใช้การไม่ได้ทางการจังหวัดภูเก็ตได้ถมแผ่นดินตอนเหนือปากคลองภูเก็ตออกไป และจัดทำเป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศสำหรับประชาชน ตอนกลางคืนแสงไฟนีออนบนฝั่งในอ่าวบริเวณนี้จึงสว่างไสว

เห็นได้ไกลในทะเล การลำเลียงสินค้าเข้าออกของภูเก็ตได้เปลี่ยนไปลำเลียงผ่านคลองท่าจีนแทน เขาโต๊ะแซะ ยอดสูง ๒๘๕ ม. ตั้งอยู่ทางเหนือของเมืองภูเก็ต และอยู่ห่างฝั่งปากคลองภูเก็ตขึ้นไปทางเหนือประมาณ ๑.๕ ไมล์ สังเกตได้ง่ายเนื่องจากเขาโต๊ะแซะมีเสาอากาศวิทยุถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์

คลองท่าจีน เป็นคลองแคบคันแยกแผ่นดินปลายตะวันออกของเกาะภูเก็ตออกไป เรียกเป็นเกาะอีก เกาะหนึ่งชื่อเกาะสิเหร่ โดยมีเขาสิเหร่สูง ๒๐๒ ม. ตั้งอยู่ติดทะเล ปากคลองท่าจีนด้านใต้ไหลลงตะวันตกของแหลมตึกแกซึ่งอยู่ทาง นน.ว.ของแหลมพับผ้าห่างประมาณ ๑ ไมล์ จากปากคลองลึกเข้าไปภายใน ประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ มีท่าเทียบเรือเล็กซึ่งเรียกกันทั่วไปว่าท่าคลองท่าจีน เป็นท่าจอดพักเรือประมง เรือ ลำเลียงและเรือค้าขายฝั่งขนาดเล็ก และเป็นท่าขนถ่ายสัตว์น้ำขึ้นบกด้วย มีถนนจากท่าคลองท่าจีนไปถึงตัว เมืองภูเก็ตระยะทางประมาณ ๒ กม. มีร่องน้ำลึกประมาณ ๒ ม. เมื่อน้ำลงต่ำสุดจากการขุดลอกขึ้นตั้งแต่ ปากคลองเข้ามาถึงท่าเทียบเรือและจากปากคลองออกทะเลตรงไปทางใต้ประมาณ ๑๐๐ ม. เนื้อทำประมง ขึ้นไปเล็กน้อยมีสะพานข้ามคลองท่าจีนลำคลองเริ่มแคบและคดเคี้ยว แล้วจึงไหลออกทะเลทางเหนืออีกทาง หนึ่งในอ่าวทางตะวันตกของแหลมงา เรือประมงจะผ่านเข้าทางช่องเกาะตะเกาเล็กน้อยและเกาะตะเกาใหญ่เข้าสู่ สะพานปลาที่นี่

สิ่งอันตราย – เรืออับปาง – ทุ่นเรือจม

มีโชคทรายที่พื้นชั้นล่างเป็นหินดานแข็ง เมื่อน้ำลงต่ำสุดโชคหินอยู่ในทิศ ๒๔๐ ของปลายแหลมพับ ผ้า ห่างปลายแหลมประมาณ ๑ ไมล์ เป็นอันตรายต่อเรือประมงเล็กที่แล่นมาจากทางตะวันออกเพื่อเข้าร่องน้ำ ปากคลองท่าจีนในเวลากลางคืน มีทุ่นเครื่องหมายลูกเล็กวางกำกับไว้ใกล้โชคทรายแห่งนี้

ที่ทอดสมอ

ในอ่าวท่าจอดเรือภูเก็ตมีที่ทอดสมออยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของปลายแหลมเหนือสุดของ เกาะตะเกาเล็กน้อยห่างประมาณครึ่งไมล์ น้ำลึก ๘ - ๙ ม. พื้นทะเลเป็นโคลน

เรือค้าขายฝั่งกินน้ำลึกประมาณ ๓.๗๐ ม. ที่จะจอดเรือชั่วคราวเวลาไม่นานนักทอดสมอในที่น้ำลึก ๔.๕๐ - ๕ ม. ซึ่งอยู่ทาง ว.ชว. ของปลายเหนือสุดของเกาะตะเกาเล็กน้อยห่างประมาณ ๗๕๐ ม. ได้

คำแนะนำ – ข้อระมัดระวังเข้าท่าเรือน้ำลึกนำตามหลักนำและทุ่น มีทุ่นจตุรทิศกำกับอยู่(ตะวันออก)

เรือที่แล่นมาจากทางใต้เมื่อผ่านหินใต้น้ำ ๕ ม. (อยู่เกือบได้ตรงปลายแหลมใต้สุด (เกาะตะเกาเล็กน้อย) ขึ้นมาแล้วให้ถือท้ายเข้ากลางช่องเกาะตะเกาใหญ่กับเกาะตะเกาเล็กน้อย หัวเรือตรงยอดเนินตะวันออกของเขา โต๊ะแซะแท้จริงประมาณ ๑๔๘ และจอดเรือตามต้องการ

ร่องน้ำตั้งแต่แหลมพันวาผ่านช่องเกาะตะเกาใหญ่กับฝั่ง เรือสินค้าและเรือโดยสารขนาดใหญ่ สามารถเข้าออกได้ตลอดเวลา โดยมีทุ่นกำกับร่องและหลักนำช่วยในการเดินเรือ และมีของท่าเทียบเรือน้ำลึก ภูเก็ตเข้าท่าเทียบเรือ การนำเรือควรให้ตรงซ้ายเป็นหลัก เนื่องจากตรงขวาของร่องน้ำเป็นที่ตื้น

ในแผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๕A มีเส้นทางแนะนำการเดินเรือ (Recommended track) แสดงไว้ประมาณ กลางเดือนมีนาคม มักเกิดมีลมพัดแรงเป็นระยะ ๆ ๕ - ๗ วันก่อน/หลัง น้ำเกิดใหญ่ ขณะลมจัดจะคลื่นหัว

แตกซัดเข้าหาฝั่งแรง เรือที่เทียบท่าก็ไม่ปลอดภัย สำหรับเรือจอดทอดสมอควรระวังในการทอดสมอให้ชิด ดินแข็งแรงและห่างฝั่งพอสมควร เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายจากสมอเกาในฤดูที่มีลมแรง

ฝั่งด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต – ขอบฝั่ง

ฝั่งตั้งแต่แหลมพับผ้าขึ้นไปจนถึงแหลมสามแหลม (ปากช่องปากพระทางตะวันออก) ขอบฝั่งเบนขึ้นไปทางเหนือ ประกอบด้วยอ่าวหลายอ่าว และเป็นฝั่งหาดทรายที่มีที่ราบมีต้นไม้มิและต้นมะพร้าวชายฝั่ง ระหว่างแหลมพับผ้าถึงแหลมไม้ไผ่ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของแหลมพับผ้าห่างประมาณ ๑ ไมล์ เป็นอ่าวเล็ก ชื่ออ่าวติปะ จากแหลมไม้ไผ่ขึ้นไปทางเหนือประมาณ ๒ ไมล์ มีแหลมชื่อแหลมงา ระหว่างแหลมงาถึงแหลมขามูซึ่งอยู่ประมาณ นน.ของแหลมงาห่างประมาณ ๔.๕ ไมล์ เป็นอ่าวกว้าง มีเกาะมะพร้าวสูง ๑๕๓ ม. อยู่ในบริเวณน้ำตื้นห่างจากปลายแหลมงาไปทางเหนือประมาณ ๑ ไมล์ ใกล้เคียง ๆ ปลายเกาะมะพร้าวด้านตะวันออกเฉียงเหนือมีหินโผล่น้ำและหินใต้น้ำ

อ่าวท่าเรือ (เป็นชื่ออ่าวไม่ใช่ที่เดียวกับท่าจอดเรือภูเก็ต) มีปากอ่าวอยู่ระหว่างเกาะมะพร้าวกับแหลมขามูซึ่งอยู่ทางเหนือห่างประมาณ ๒.๑๕ ไมล์ ในอ่าวน้ำตื้นมีหาดโคลนแห้งเมื่อ น้ำลงยื่นจากกันอ่าวออกไปไกลประมาณครึ่งไมล์ กันอ่าวมีคลองเล็ก ๆ ชื่อคลองท่าเรือ และหมู่บ้านท่าเรืออยู่ริมคลองนี้ ลึกเข้าไปประมาณ ๑.๕ ไมล์ ในอดีตเรือค้าขายฝั่งแวงจอดปากอ่าวท่าเรือเพื่อรับสินค้าพื้นเมือง คือมะพร้าว และยางเป็นประจำจึงมีชื่อว่าอ่าวท่าเรือ แต่ปัจจุบันไม่ค่อยมีเรือสินค้ามาจอดอ่าวท่าเรือจึงเป็นเพียงท่าที่ราษฎรตามเกาะใกล้เคียงอาศัยขึ้นบกเท่านั้น ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะมะพร้าวประมาณ ๐.๖๕ ไมล์มีเกาะรังใหญ่อยู่ ยอดเกาะสูง ๘๑ ม. มีร่องน้ำลึก ๕ - ๑๐ ม.ระหว่างเกาะมะพร้าวกับเกาะรังใหญ่

เกาะรังน้อย เป็นเกาะใน อ.เมือง จ.ภูเก็ต กว้าง ๒๕๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. สูง ๕๕ ม. อยู่ทางทิศเหนือของเกาะรังใหญ่ งบประมาณ ๓๘๐ หลา อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๓๔ ระหว่างเกาะรังใหญ่กับเกาะรังน้อย มีหินมากเป็นพื้นที่อันตราย

เกาะมาลี เป็นเกาะใน อ.เมือง จ.ภูเก็ต กว้าง ๑๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ ม. สูง ๑๘ ม. เป็นเกาะเล็ก (Islets) อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะมะพร้าวห่างราว ๑ ไมล์ รอบเกาะมาลีเป็นบริเวณที่มีน้ำลึก

เรือที่จะเข้าจอดปากอ่าวท่าเรือเมื่อมาจากทางใต้ และผ่านเกาะมาลีขึ้นไปแล้วให้แล่นผ่านทางตะวันออกของเกาะรังใหญ่แล้วอ้อมทางเหนือของเกาะรังน้อยในระยะห่างประมาณ ๐.๕ ไมล์ เข้าหาที่ทอดสมอ ที่ทอดสมอที่เหมาะสมอยู่บริเวณน้ำลึกประมาณ ๕.๕ ม. แบริ่งปลายเหนือสุดของเกาะรังใหญ่ ได้ ๑๑๐ และแบริ่งยอดเกาะมะพร้าวประมาณ ๑๘๕ พื้นที่ท้องทะเลเป็นโคลน สำหรับเรือเล็กที่เมื่อมาจากทางใต้ อาจเดินลัดเข้าร่องระหว่างเกาะมะพร้าวกับเกาะรังใหญ่ได้ ร่องลึกนี้ก่อนไปทางเกาะรังใหญ่ ใกล้เคียง ๆ กับปลายตะวันออกเฉียงเหนือของแหลมขามูมีเกาะเล็ก ๆ เกาะหนึ่ง หรือจะเรียกเป็นหินก็ได้สูง ๒ ม. ชื่อเกาะเล็กตั้งอยู่บนโขดทรายแห้งเมื่อน้ำลงที่ติดต่อกับอ่าวท่าเรือ

อ่าวบางทราย เป็นอ่าวที่ติดกับอ่าวท่าเรือขึ้นไปทางเหนือ ปากอ่าวบางทรายโผล่ระหว่างปลายแหลมขามูกับปลายแหลมอ่าวปอ ซึ่งเป็นแหลมทางเหนือของแหลมขามูห่างกันประมาณ ๓.๒๕ ไมล์ ประมาณ ๓ ไมล์ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของแหลมของเกาะขามูมีเกาะนาคาน้อยตั้งอยู่ จากปลายใต้เกาะ

นาคาน้อยไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ มีเกาะแพ ทางใต้ของเกาะแพห่างประมาณ ๕๕๐ ม. มีหินปริ่มน้ำกองหนึ่งและทางตะวันตกของเกาะแพห่างประมาณ ๑ ไมล์ มีหินปริ่มน้ำอยู่กองหนึ่งชื่อหินบางทรายอยู่ระหว่างหินแพกับฝั่ง

แหลมยามู เป็นแหลมใน อ.กลาง จ.ภูเก็ต กว้าง ๖๕๐ ม. ยาว ๑.๔ ก.ม. อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะยามู ระยะห่างประมาณ ๒๕๐ หลา อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๓๔

เกาะแพ เป็นเกาะใน จ.ภูเก็ต กว้าง ๑๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. สูง ๖ ม. อยู่ทางทิศใต้ของเกาะนาคาน้อย ระยะห่างประมาณ ๑ ไมล์ อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๓๔

เกาะนาคาใหญ่ เป็นเกาะใน อ.กลาง จ.ภูเก็ต กว้าง ๑.๔ ก.ม. ยาว ๒.๕ ก.ม. สูง ๘๗ ม. อยู่ห่างขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของเกาะนาคาน้อยประมาณครึ่งไมล์ สูง ๘๗ ม. อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๓๔ ระหว่างปลายใต้สุดของเกาะนาคาใหญ่กับฝั่งเกาะภูเก็ตมีหินหลายกอง หินปริ่มน้ำค่อนข้างอันตราย เพราะอยู่กลางร่องน้ำลึก ร่องน้ำลึกที่กล่าวนี้คือร่องน้ำลึกตั้งแต่ ๗ - ๑๑ ม. มีแนวร่องเริ่มตั้งแต่ช่องระหว่างปลายใต้ของเกาะนาคาน้อยกับหินแพขึ้นไปทางเหนือจนถึงช่องระหว่างปลายแหลมทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของเกาะนาคาใหญ่กับเกาะแรด(เกาะแรดคือเกาะที่ไม่ได้เขียนชื่อไว้ในแผนที่ อยู่ทางตะวันตกจากปลายทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของเกาะนาคาใหญ่ห่างประมาณครึ่งไมล์) เรือเล็กที่ถล่มกันที่นั่นที่เดินในร่องนี้ห่างฝั่งตอนกึ่งกลางเกาะนาคาใหญ่ออกไปทางตะวันออกประมาณครึ่งไมล์ มีหินใต้น้ำกองหนึ่ง ซึ่งมีน้ำเหนือหิน ๗.๗ ม. อยู่ในบริเวณน้ำลึก ๑๕ ม.

แหลมยาง เป็นแหลมใน อ.กลาง จ.ภูเก็ต กว้าง ๑ ก.ม. ยาว ๘๐๐ ม. ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต อยู่ทางทิศเหนือของเกาะแรด อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของบ้านแหลมยางระยะห่างประมาณ ๔๕๐ หลา และอยู่ทางทิศ นอ.ของแหลมอ่าวปอประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ ทางทิศ นอ.ของแหลมยาง ห่างไปราวครึ่งไมล์มีหินปริ่มน้ำกองใหญ่ชื่อหินกลาง ตั้งอยู่ในบริเวณน้ำลึกทาง นอ.ของหินกลางห่างประมาณ ๑ ไมล์ มีบริเวณตื้นซึ่งมีน้ำเหนือที่ตื้น ๔.๖ ม. อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะทะนานห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์

ช่องปากพระ – ปากช่องด้านตะวันออก

ช่องปากพระหรือช่องปากพระยาว มีปากช่องด้านตะวันออก โผล่ระหว่างแหลมสามแหลมของเกาะภูเก็ตกับแหลมสามแหลม ของฝั่งแผ่นดินจังหวัดพังงากว้างประมาณ ๒ ไมล์ แหลมสามแหลม คือ แหลมของเขาดิดทะเล ชื่อ เขาสามแหลมมียอดสูง ๒๑๔ ม. ตอนปากช่องปากพระด้านนี้มีน้ำลึก มีเกาะหลายเกาะ คือ เกาะวะใหญ่(เป็นเกาะในเขต จ.พังงา) สูง ๑๒ ม.เกาะวะน้อย อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะวะใหญ่ห่างกันประมาณครึ่งไมล์ของปลายใต้ของแหลมสามแหลม (ฝั่งแผ่นดินจังหวัดพังงา) บนบริเวณน้ำตื้น ถัดเข้าไปมีเกาะปายูและเกาะเล็กอีกสองเกาะไม่มีชื่อในแผนที่ ตั้งเรียงกันเข้าหาฝั่งแหลมสามแหลมเกาะปายูอยู่ทางตะวันตกของเกาะวะน้อย ห่างกันประมาณ ๑.๕ ไมล์ และตั้งอยู่บริเวณน้ำตื้นเกาะเฮ เกาะง่า ตั้งอยู่ทาง

ตะวันตกของแหลมสามแหลมห่างเข้าไปประมาณ ๐.๕ ไมล์ และ ๑.๒๕ ไมล์ ตามลำดับ สองเกาะนี้ตั้งอยู่บน บริเวณน้ำตื้นทางใต้ของร่องเรือเดิน เกาะนก เป็นเกาะหินเล็ก ๆ ๒ ลูก ที่ชำนาญภูมิประเทศสามารถเข้าไป ในช่องปากพระจากปากช่องด้านตะวันออกจนถึงเกาะนก และทอดสมอบริเวณน้ำลึก ๖.๖ ม. ทางทิศ ซอ. ของเกาะนก ระหว่าง ๐.๖๕ ไมล์ ถึง ๑ ไมล์ ในช่องเหนือเกาะนกขึ้นไปน้ำตื้นมีโขดทรายและหินกีดขวางอยู่ มาก เรือประมงเล็กขนาดกินน้ำลึก ๒.๕ ม. ที่มีความชำนาญในการนำเรือผ่านร่องน้ำนี้ จึงจะสามารถเดิน ขึ้นไปได้จนถึงท่าจักรไชยหรือเชิงสะพานสารสิน

สายน้ำขึ้น - ลง – (Tidal Streams)

สายน้ำขึ้น - ลง ในช่องระหว่างฝั่งตะวันออกของเกาะภูเก็ตกับเกาะยาวใหญ่ น้ำขึ้นไหลไปทางเหนือ น้ำลงไหลไปทางใต้ อัตราเร็วระหว่าง ๑ - ๒ นอต

เกาะและสิ่งอันตรายที่อยู่ทางตะวันออกของเกาะภูเก็ต

เกาะยาวใหญ่ เป็นเกาะใน อ.เกาะยาว จ.พังงา กว้าง ๗.๗ ก.ม. ยาว ๒๖ ก.ม. สูง ๔๕๑ ม. อยู่ทางทิศเหนือของเกาะยาวน้อยระยะห่างประมาณ ๘๒๐ หลา อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๑๔ มีปลายใต้สุดของเกาะอยู่ในแนวตะวันออกของแหลมพิบผ้า ระยะทางประมาณ ๘ ไมล์ มียอดเขาสูงตั้งแต่ ๒๔๕ - ๓๔๑ ม. ต่อเนื่องกันเป็นพิคตั้งแต่หัวเกาะถึงท้ายเกาะ ตอนประมาณกึ่งกลางในทางยาวของเกาะคอดแคบกว่า ส่วนเหนือและส่วนใต้ของเกาะ ทางด้านตะวันตกของตอนคอดนี้เป็นอ่าวใหญ่เว้าลึกชื่อ “อ่าวลาบูน” น้ำในอ่าวลึกประมาณ ๓ - ๕ ม. ที่ปลายแหลมปากอ่าวลาบูนทางใต้มีเกาะเล็ก ๆ ชื่อ “เกาะหนูย” มีหินปรุมน้ำกองหนึ่งอยู่ประมาณ นนว. ของเกาะหนูยห่างราว ๐.๖๕ ไมล์ ตอนเหนือของอ่าวลาบูนไม่มีสิ่งอันตรายใด ๆ ในอ่าวนี้มีหมู่บ้านอิสลามตั้งอยู่ ชาวบ้านมีอาชีพจับปลา หาหอย ทำสวนมะพร้าว และเก็บรังนกนางแอ่น

ปลายใต้สุดของเกาะยาวใหญ่มีอ่าวชื่อ “อ่าวปลาไหล” เป็นอ่าวเว้าลึกประมาณ ๑.๕ ไมล์จากปากอ่าวถึงก้นอ่าว จากอ่าวปลาไหลด้านตะวันตกคือช่องลัดใหญ่ ด้านตะวันออกคือแหลมหัวล้าน เกาะช่องลัดใหญ่ เป็นเกาะที่ตั้งติดต่อมาจากเกาะยาวใหญ่โดยมีช่องน้ำแคบแยกจากกัน แต่ในช่องนี้มีหินชายฝั่งเมื่อน้ำลงแห้งสูงราว ๑.๕ ม. เกือบกลาดเต็มไปหมด แลดูคล้ายกับว่าเกาะช่องลัดใหญ่คือปลายแหลมสุดของเกาะยาวใหญ่ แต่เมื่อน้ำขึ้นสูงพอสมควรเรือเล็กต้องถลันผ่านช่องเกาะลัดใหญ่ได้ ต่อจากเกาะช่องลัดใหญ่ลงไปทางตอนใต้ห่างประมาณ ๒๖๐ ม. มีบริเวณหินใต้น้ำและหินโผล่น้ำ หินโผล่น้ำลูกหนึ่งมีชื่อว่าเกาะลัดน้อย ในอ่าวปลาไหลน้ำตื้น มีหาดโคลนแห้งโผล่เมื่อน้ำลงขึ้นจากก้นอ่าว และขึ้นจากทางตะวันออกของอ่าว ออกมาไกลถึง ๐.๖๕ ไมล์ แต่มีร่องทางน้ำที่น้ำไม่แห้งขาดและชิดด้านตะวันตกของอ่าว เป็นร่องน้ำไปสู่คลองหนึ่งที่อยู่ก้นอ่าว มีหมู่บ้านอยู่ริมคลองก้นอ่าวนี้ ปากอ่าวด้านทิศตะวันออกคือแหลมหัวล้าน เป็นแหลมสูงโล้นและหน้าผาชัน

อ่าวลาบูน เป็นอ่าวใน อ.เกาะยาว จ.พังงา ปากอ่าวกว้าง ๑.๕ ก.ม. อยู่ทางทิศใต้ของแหลมไม้แก้ว อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๑๔

เกาะหนูย เป็นเกาะใน อ.เกาะยาว จ.พังงา กว้าง ๓๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. ตั้งอยู่ทางทิศ นอ. ของเกาะยาวใหญ่ ระยะห่างประมาณ ๓๓๐ หลา ก้นอ่าวมีหมู่บ้านอูริมคลอง ปากอ่าวด้านตะวันออกคือแหลมหัวล้านนั้น เป็นแหลมสูง โล้นและหน้าผาชัน ขอบฝั่งด้านตะวันออกของเกาะยาวใหญ่ ตั้งแต่แหลมหัวล้านขึ้นไปทางเหนือ ประมาณ ๕ ไมล์ เป็นฝั่งหินเกลี้ยงชัน น้ำลึกชิดฝั่ง ต่อจากนั้นขึ้นไปถึงแหลมปลายสุด ตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ มีพื้นที่ชายฝั่งราบต่ำเป็นหาดทรายทาง นอ. ของแหลมหัวล้านห่างออกไป ประมาณ ๓ ไมล์ มีหินโผล่น้ำก้นหนึ่งสูงประมาณ ๑.๕ ม. ชื่อหินหมูสังเหนือ ช่องระหว่างหินหมูสังเหนือ กับฝั่งเกาะยาวใหญ่ เป็นช่องทางที่เรือเดินได้ มีพื้นที่อันตรายอยู่บริเวณปลายแหลม ไม่มีชื่อซึ่งอยู่ทางเหนือของแหลมหัวล้านขึ้นไปประมาณ ๕ ไมล์ บนพื้นที่อันตรายแห่งนี้มีเกาะหินโผล่น้ำ หินใต้น้ำคลุมยื่นออกจากปลายแหลมไปทางตะวันออกประมาณ ๑.๕ ไมล์ เกาะที่ใหญ่กว่าเพื่อนมีชื่อว่า เกาะรังนก ขอบฝั่งด้านเหนือของเกาะยาวใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบต่ำและเป็นหาดทราย นอกจากแหลมเสียด ซึ่งเป็นแหลมปลายสุด ตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะเป็นแหลมเขาสูงหน้าผาชัน

เกาะไข่นอก เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ใน อ.เกาะยาว จ.พังงา กว้าง ๑๕๐ ม. ยาว ๓๐๐ ม. ตั้งอยู่ทางทิศ ตะวันตกของเกาะไข่นอกใน ระยะห่างประมาณ ๓.๕ ก.ม. มีหาดทราย มีต้นไม้สูงอยู่ไล่เลี่ยกันอยู่ด้านใต้ของเกาะ มีหินโผล่น้ำเล็ก ๆ ๒ ก้อน อยู่ทาง อซอ. ของเกาะห่างราว ๓๓๐ ม. และมีพื้นที่กึ่งหินซึ่งมีหินโผล่น้ำก้นหนึ่งอยู่ทาง นนว. ของเกาะห่างราว ๕๐๐ ม.

เกาะไข่นอก สูง ๑๕ ม. ตั้งอยู่ทาง นอ. ของเกาะไข่นอกห่างประมาณ ๒ ไมล์ มีบริเวณหินปรี่มน้ำ หินใต้น้ำคลุมไปทางทิศ ชว. ของเกาะไข่นอก ห่างราว ๐.๖๕ ไมล์

เกาะลิปี เป็นเกาะในเขต จ.พังงา เป็นเกาะรูปกรวยตั้งอยู่แนวเหนือของเกาะไข่นอกห่างประมาณ ๓.๕ ไมล์

เกาะสูบ ตั้งอยู่ทางเหนือของเกาะลิปีห่างประมาณ ๓.๖๕ ไมล์ ทั้งเกาะลิปีและเกาะสูบเป็นเกาะหิน โดดชันตั้งรอบเกาะน้ำลึก

เกาะสูบ เป็นเกาะใน อ.เกาะยาว จ.พังงากว้าง ๕๐ ม. ยาว ๕๐ ม. สูง ๓๖ ม. ตั้งอยู่ทางทิศ นว. ของเกาะยาวใหญ่ ระยะห่างประมาณ ๒.๘ ก.ม.

เกาะยาวน้อย อยู่ในเขต อ.เกาะยาว จ.พังงา กว้าง ๗.๑ ก.ม. ยาว ๑๑.๘ ก.ม. สูง ๒๒๓ ม. เป็นเกาะมี ต้นไม้แน่นทึบ ถูกแยกออกจากฝั่งด้านเหนือของเกาะยาวใหญ่ด้วยช่องน้ำแคบ ซึ่งเรียกว่าช่องเกาะยาว น้ำใน ช่องไม่ลึกนัก บริเวณน้ำลึกต่ำที่สุดประมาณ ๑.๒ ม. ตอนปากช่องด้านตะวันออกมีร่องน้ำเดินเรือที่มีน้ำลึก ๖ - ๑๐ ม. กว้างประมาณ ๓๕๐ ม. เข้าไปในช่องเพียง ๐.๖๕ ไมล์ เท่านั้น มีหินโผล่น้ำสูงราวครึ่งเมตรชื่อหิน กลางร่อง ตั้งอยู่กลางช่องในตำบลที่ห่างไปทาง นนว. จากจุดปลายตะวันออกเฉียงเหนือถึงเกาะยาวใหญ่ ประมาณ ๑.๕๐ ม. ช่องเกาะยาวเรือต่างถิ่นไม่ควรเดินเรือลอดผ่านนอกจากเรือเล็กท้องถิ่นเท่านั้น เพราะเหตุ ที่ร่องน้ำแคบเชี่ยว น้ำตื้นและมีหินอันตรายดังกล่าว กับยังมีเกาะเล็ก ๆ เกาะหนึ่งไม่มีชื่อในแผนที่ตั้งอยู่ทาง ตะวันออกของปลายใต้สุดเกาะยาวน้อยห่างประมาณ ๑,๐๐๐ ม. และมีหินปรี่มน้ำก้นหนึ่งอยู่ชิดทางเหนือของเกาะนี้เช่นกัน

จากจุดปลายที่สุดของเกาะขาวน้อยห่างไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๔ ไมล์ มีเกาะชื่อ เกาะงั่ง เกาะที่อยู่ทางเหนือของเกาะงั่งห่างขึ้นไปราว ๑.๕ ไมล์ ชื่อเกาะห้อง สูง ๑๔๒ ม. ถัดขึ้นไปทางเหนือของเกาะห้องภายในระยะทาง ๓ ไมล์ มีกลุ่มเกาะเล็ก ๆ (Islets) อยู่กลุ่มหนึ่งประมาณ ๑๒ เกาะ เกาะเล็ก ๆ เหล่านี้เป็นเกาะและเป็นหินแกรนิต โพลีโดด ๆ ขึ้นจากพื้นน้ำสูงชันและน้ำรอบเกาะเล็ก เกาะในกลุ่มเกาะนี้ที่มีชื่อเขียนไว้ในแผนที่ ได้แก่ เกาะกะ อยู่ในแบร์ริง ๐๒๘ ของเกาะห้อง ห่างกันประมาณ ๑ ไมล์ เกาะกายอยู่ประมาณ ๓๐๐ ของเกาะกะห่างกันประมาณครึ่งไมล์ ช่องระหว่างเกาะกะกับเกาะกายมีน้ำลึกเป็นช่องที่เดินเรือได้ เกาะปางอยู่ในแบร์ริง ๓๓๔ ของเกาะห้องห่างกันประมาณ ๒ ไมล์ เกาะผักเบี้ยอยู่ในแบร์ริง ๐๘๐ ของเกาะปางห่างกันประมาณ ๐.๖๕ ไมล์ ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของเกาะผักเบี้ยห่างประมาณ ๘๐๐ ม. มีเกาะชื่อ เกาะปากุเลีย (ไม่ได้เขียนชื่อในแผนที่หมายเลข ๓๐๘) ระหว่างกลุ่มเกาะเหล่านี้กับฝั่งด้านตะวันออกของเกาะขาวน้อยเป็นช่องทางน้ำลึกกว้างราว ๒ ไมล์ ปลอดภัยใช้ในการเดินเรือได้

บริเวณปลายตะวันตกสุดของเกาะขาวน้อยห้อมล้อมด้วยหินชายฝั่ง และที่ชายนอกสุดของแนวคันหินชายฝั่ง มีเกาะเล็กชื่อเกาะใต้ ตั้งอยู่ต่อไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะใต้ห่างราว ๔๐๐ ม. มีเกาะโบยใหญ่ริมฝั่งด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะโบยใหญ่ มีพีคหินชายฝั่งซึ่งยื่นออกจากชายเกาะประมาณ ๐.๒๕ ไมล์ และมีหินหลายก้อนโผล่มาทางเหนือของเกาะโบยใหญ่มีช่องน้ำกว้างประมาณ ๐.๖๕ ไมล์ เป็นช่องน้ำคั่นระหว่างเกาะโบยใหญ่กับเกาะโบยน้อย ซึ่งสูง ๘๖ ม. ในช่องเกาะโบยใหญ่กับเกาะโบยน้อยมีเกาะเล็ก ๆ หรือหิน โผล่มา ๒ ลูก ชื่อเกาะทอง และเกาะแดง

พื้นที่ระหว่างด้านตะวันออกของเกาะโบยใหญ่กับเกาะโบยน้อย ไปถึงฝั่งด้านตะวันตกของเกาะขาวน้อยเป็นบริเวณพื้นที่น้ำตื้น มีโขดแห่ง หินใต้น้ำหลายแห่ง และมีเกาะหนึ่งชื่อเกาะพลอง

เกาะขาวใหญ่กับเกาะขาวน้อยและเกาะเล็ก ๆ ใกล้เคียงอยู่ในเขตปกครองของจังหวัดพังงาบนเกาะขาวใหญ่กับเกาะขาวน้อยมีราษฎรอยู่ และบนเกาะเล็ก ๆ บางเกาะก็มีราษฎรอยู่ด้วย ซึ่งมีฐานะเป็นกิ่งอำเภอ ชื่อ กิ่ง อ. เกาะขาว ขึ้นกับ อ.เมือง จ.พังงา

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๓๓)

อ่าวพังงา เป็นอ่าวกว้างและลึก ปากอ่าวเปิดระหว่างแหลมสอม (ละติจูด ๘ ๐๘ น. ลอง ๙๘ ๒๖ อ.) ซึ่งเป็นปลายแหลมของปากช่องพระทางตะวันออกกับแหลมหัวควาย ซึ่งเป็นแหลมฝั่งแผ่นดินที่อยู่ทางตะวันออกของแหลมสอม ห่างประมาณ ๑๘ ไมล์ (แหลมหัวควายไม่มีชื่อเขียนในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ เป็นแหลมทางเหนือของอ่าวท่าเลน)

ด้านตะวันตกของอ่าวพังงามีเกาะจำนวนมากตั้งอยู่ในระยะ ๓ ไมล์ ห่างจากฝั่งออกไป เกาะใหญ่ ๆ ในละแวกนี้ ได้แก่

เกาะพนัก สูง ๓๘๕ ม. ปลายที่สุดของเกาะพนักอยู่ในแนวประมาณทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของแหลมสอมห่างขึ้นไปประมาณ ๔ ไมล์

เกาะรายาหรีง มียอดแหลมเหมือนเขาสัตว์ สูง ๔๓๕ ม. ตั้งอยู่ห่างเกาะพนักขึ้นไปทางเหนือ ประมาณ ๔.๕ ไมล์ เกาะพระอาดหนุม มียอดแหลมเหมือนเขาสัตว์ สูง ๓๗๘ ม. ตั้งอยู่บนโขดหินแห่งหนึ่งผืนดินทาง นนว. ของเกาะพนักห่างประมาณ ๓ ไมล์ เกาะเล็ก ๆ มีเรียงรายอยู่ทางตะวันตกของร่องทางเดินเรือเข้าอ่าวพังงา มีเกาะนกคุ้มอยู่ทางตะวันออกของปลายเหนือเกาะพนักห่างประมาณ ๑ ไมล์ เกาะนกคุ้ม หากดูจากทางตะวันออกมีรูปร่างเหมือนนกกำลังหมอบอยู่ หรือเหมือนลูกไก่ ถัดเกาะนกคุ้มขึ้นไปทางเหนือ มีเกาะนากายา สูง ๑๖๖ ม. เกาะใหญ่ สูง ๓๑๐ ม. เกาะห้อง เกาะนาเค พื้นที่ระหว่างเกาะเหล่านี้กับฝั่งแผ่นดินทางตะวันตกมีโขดทรายตื้นและโขดแข็งเมื่อน้ำลง อยู่จำนวนมาก

จากปลายเหนือสุดของเกาะขาวน้อยขึ้นไปทางทิศ นอ. ประมาณ ๕๕๕ ม. มีเกาะกูดใหญ่ สูง ๔๔ ม. ติดกับเกาะกูดใหญ่ไปทางตะวันตกมีเกาะกูดน้อย เกาะกูดทั้งสองเป็นเกาะผาชัน น้ำลึกรอบเกาะช่องแคบระหว่างเกาะกูดกับเกาะขาวน้อยน้ำลึก ๓๐ ม. เรือใหญ่ผ่านได้ และทางเหนือของเกาะกูดใหญ่ก็เป็นบริเวณน้ำลึกที่ปลอดภัยเรือเดินผ่านไปมา จากปลายแหลมเหนือสุดของเกาะขาวน้อยไปทางตะวันออกประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ มีหินโผล่น้ำตั้งขึ้นอยู่ ๒ ก้อน ตั้งคู่กันสูงประมาณ ๔๗ ม. ชื่อหินดีโละหรือเกาะดีโละ ต่อจากหินหรือเกาะดีโละไปทางตะวันออกประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ มีเกาะหินโผล่น้ำโดดชันลูกหนึ่ง สูง ๒๓ ม. ชื่อเกาะปาลัย จากปลายเหนือสุดของเกาะขาวน้อยออกไปทางตะวันตกประมาณ ๑ ไมล์ มีเกาะโรย สูง ๑๒๑ ม. ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะโรยห่างประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ มีเกาะबाटัง สูง ๑๒๒ ม. มีน้ำลึกระหว่าง ๔ - ๕ ม. อยู่ระหว่างเกาะโรยกับเกาะबाटัง

หินมดแดง เป็นหินใน อ.เกาะขาว จ.พังงา กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๘๐ ม. กองหินอยู่ทางทิศ นอ. ของเกาะबाटังห่างประมาณ ๒ ไมล์ หินกองนี้เมื่อน้ำขึ้นเต็มทีเกือบมิดคงเห็นแต่เงาดำ ๆ (มองเห็นเป็นหินโผล่น้ำมานิดเดียว) ทาง นนอ. ของเกาะกูดใหญ่ห่างประมาณ ๒ ไมล์ มีเกาะขลุ่ย ยอดสูง ๑๖๘ ม. อยู่ตอนเหนือของเกาะ และมีน้ำลึกทางซีกตะวันตกของเกาะ

เกาะตัว สูง ๕๔ ม. เป็นเกาะหินเล็กอยู่ทางตะวันตกของปลายใต้สุดของเกาะขลุ่ย(เกาะรงมารง)ห่างราว ๑๔๐ ม. มีเกาะเล็ก ๒ เกาะชื่อ เกาะสุ่ม สูง ๖๕ ม. และเกาะไป สูง ๘๐ ม. อยู่ห่างจากเกาะขลุ่ยไปทางตะวันตกประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ เกาะไปอยู่ทางเหนือของเกาะสุ่ม เกาะช่องลัด มียอดสูง ๓๐๕ ม. อยู่ทางตอนใต้ของเกาะง่าม(เกาะหาม) เกาะช่องลัดตั้งอยู่ทางเหนือของเกาะขลุ่ยห่างประมาณ ๓๗๐ ม. มีหินโผล่น้ำ ก้อนเล็ก ๒ ก้อนอยู่ทางใต้สุดของเกาะช่องลัด ทาง นนว. ของเกาะช่องลัดห่างประมาณ ๒๕๐ ม. มีเกาะง่าม ต่อจากเกาะง่ามขึ้นไปทางเหนือมีโขดทรายแห้ง เมื่อน้ำลงเป็นสันขนานยาวไปกับฝั่งจนเกือบถึงปากคลองปากลาว หินใบเป็นหินโดดสูงประมาณ ๒ ม. อยู่ห่างไปทางเหนือของเกาะง่ามประมาณ ๑,๑๑๑ เมตร และหินใบอยู่ในร่องลึกทางตะวันตกของโขดทรายยาวที่กล่าวข้างบน ร่องน้ำแคบระหว่างเกาะช่องลัดด้านตะวันตกกับฝั่งแผ่นดินมีหินปริมน้ำและหิน โผล่น้ำอยู่ริมร่องหลายแห่ง แต่เรือเล็กที่อังกั้นที่รูร่องใช้เป็นทางลัดจรลัดเลาะฝั่งไปสู่คลองมะรุ่ยได้

ร่องน้ำลึกอีกร่องหนึ่งที่เรือเล็กท้องถิ่นชำนาญภูมิประเทศ ใช้สัญจรเข้าออกคลองบ่อแสน และคลองมะรุ่ย คือร่องที่ผ่านทิศทางตะวันตกของเกาะง่ามขึ้นไปทางเหนือ ผ่านหินไปขึ้นไปประมาณ ๓ ไมล์ แล้วจึงเข้า กิ่งกลางช่องระหว่างเกาะสองพี่น้อง

เกาะหมาก เป็นเกาะที่อยู่ใน จ.พังงา มีลักษณะราบต่ำมีเนินสูงอยู่กลางเกาะสูงประมาณ ๓๕ ม. ตั้งอยู่ในแนวตะวันตกของปลายเหนือสุดของเกาะช่องลัดห่างประมาณ ๑ ๓/๔ ไมล์ มีราษฎรอาศัยปลูกมะพร้าว และหมากรอบเกาะมีที่ทอดสมอที่ดีสำหรับเรือที่ชำนาญภูมิประเทศอยู่บริเวณทางทิศ นอ. ห่างจากปลายสุด ตะวันออกของเกาะหมากประมาณครึ่งไมล์ น้ำลึก ๘ - ๑๗ ม. พื้นทะเลเป็นโคลนปนทราย

คำแนะนำ

เรือที่เดินทางมาจากตอนใต้เพื่อไปยังคลองบ่อแสนและคลองมะรุ่ย (ก้นอ่าวพังงา) ให้ผ่านทาง ตะวันออกของเกาะยาวใหญ่กับเกาะยาวน้อย ผ่านเกาะสุม เกาะไป และช่องระหว่างเกาะง่ามกับเกาะหมาก ขึ้นไป

สายน้ำขึ้น – ลง (Tidal Streams)

สายน้ำในช่องด้านตะวันออกของเกาะยาวน้อย น้ำขึ้นไหลขึ้นไปทางเหนือ น้ำลงไหลลงไปทางทิศ ใต้ อัตราความเร็วประมาณ ๑ - ๒ นอต

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๓)

ก้นอ่าวพังงา – กระจังไฟ – จ.พังงา

ก้นอ่าวพังงามีลำน้ำใหญ่น้อยไหลออกสู่ทะเลหลายสาย ลำน้ำใหญ่ ๆ ได้แก่ คลองกระโสม กับคลองพังงา ออกมารวมกันทางตอนปลายทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของก้นอ่าว และคลองบ่อแสนกับคลอง ปากลาวไหลออกมารวมกันตอนปลายสุดทิศตะวันออกเฉียงเหนือของก้นอ่าว

ปากทางเข้าคลองกระโสมอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะรายห์ห่างประมาณ ๑ ไมล์ เป็นปากทางกว้างราว ๐.๕ ไมล์ ช่องทางเข้าคลองกระโสมอยู่ระหว่างเกาะหลายเกาะ มีโขดทรายกีด ขวางทางเข้าอยู่ตำบลกระโสมซึ่งเป็นที่ตั้ง อ.ตะกั่วป่า อยู่ลึกเข้าไปจากปากคลองประมาณ ๔.๕ ไมล์ เรือ เล็กท้องถิ่นเข้าไปในคลองได้

คลองเกาะปันหยี มีปากทางเข้าอยู่ทางตะวันออกของปากทางเข้าคลองกระโสม จากจุดปลายแหลม ด้านตะวันออกของปากทางเข้าคลองเกาะปันหยีมีโขดโคลนแห่งเมื่อน้ำลงยื่นออกไปทางทิศตะวันออกเฉียง ใต้ ไกลราว ๒ ไมล์ และจากจุดปลายแหลมเดียวกันนี้ห่างออกไปทางใต้ราว ๐.๗๕ ไมล์ มีเกาะนมสาวใหญ่ สูง ๕๘ ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกของร่องเดินเรือ และมีเกาะนมสาวน้อยเป็นเกาะหินเล็ก ๆ ตั้งอยู่ใกล้ทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะนมสาวใหญ่ห่างกันเพียง ๑๐๐ ม. บนยอดเกาะนมสาวน้อยมีกระจังไฟเกาะ นมสาวน้อย

กระโจมไฟเกาะนมสาวน้อย ตัวกระโจมไฟเป็นหอคอยคอนกรีตทาสีขาว สูง ๒ ม. สูงของไฟเหนือระดับทะเลปานกลาง ๒๕ ม. ลักษณะไฟ F11 3s 25m 9M

กระโจมที่ ๕. ไฟเกาะนมสาวน้อย (เมื่อมองจากทางทิศตะวันตกของเกาะ)

ห่างจากเกาะนมสาวน้อยไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ ๖๕๐ ม. มีสันคอนทรายแห้งเมื่อน้ำลงยาวประมาณ ๒.๕ ม. ทอดยาวไปในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ โขดแห่งที่กล่าวข้างต้นนี้อยู่ทางตะวันตกของร่องลึกเดินเรือ (แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๓)

เกาะปันหยี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะนมสาวน้อยห่างประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ มีหาดทรายปนโคลนแห้ง เมื่อน้ำลงยื่นออกจากปลายใต้สุดของเกาะไปทางใต้ยาวประมาณ ๔๖๐ ม. และหาดนี้ทอดขนานไป กับฝั่งทะเลด้านตะวันออกของเกาะปันหยี บ้านปันหยีเป็นหมู่บ้านใหญ่ประมาณ ๑๐๐ หลัง เป็นหมู่บ้านไทยอิสลาม ตั้งบ้านเรือนผูกติดกันเป็นแพต่อกันทุกบ้าน และมีเสาอยู่ในน้ำบนหาดโคลนแห้ง ด้านใต้ของเกาะมีโรงเรียน, โทรศัพท, ไฟฟ้า และไปรษณีย์ ต่อจากปลายเหนือสุดของเกาะปันหยีขึ้นไปทางเหนือประมาณ ๔๐๐ ม. มีเขา ๒ - ๓ ลูกต่อเนื่องกันไปตามฝั่งคลองเกาะปันหยี เป็นเขาหินแกรนิตสูงชันชื่อเขาสวน สูง ๒๒๐ ม. และเขาพังซึ่งอยู่เหนือสุดของพีค เขาที่สูง ๓๖๒ ม. ร่องน้ำเรือเดินจากเกาะนมสาวน้อยเข้าคลองปันหยีมีแนวร่องเขียดใกล้ทางตะวันตกของเกาะนมสาวน้อยในระยะห่างเกาะไม่เกิน ๒๐๐ ม. แล้วแนวร่องผ่านจุดปากทางเข้าแหลมด้านตะวันออกประมาณ ๕๐๐ - ๘๐๐ ม. ขึ้นไปทางตะวันออกของเกาะปันหยี เรือกินน้ำลึกประมาณ ๓.๗๐ ม. (๑๒ ฟิต) ที่รูร่องแล่นเข้าไปทอดสมอบริเวณในร่องทาง ซซอ.ได้ และน้ำขึ้นพอสมควรสามารถนำเรือเข้าจนถึงท่าด่านศุลกากรซึ่งอยู่ห่างจากเกาะปันหยีประมาณ ๑.๕ ไมล์ ต่อจากท่าด่านศุลกากรขึ้นไป ลำคลองเริ่มแคบคดเคี้ยว มีโขดหินหลายแห่ง และน้ำตื้นแม้แต่เรือโป๊ต เรือหางยาวเล็กท้องถิ่นก็ต้องคอยผ่านเข้าออกในเวลาน้ำขึ้น เรือเล็กเหล่านี้เข้าไปได้ถึงท่าวังหม้อแกงซึ่งอยู่ห่างจากด่านศุลกากรประมาณ ๑.๕ ไมล์ มีถนนจากท่าวังหม้อแกงไปถึงตัวเมืองพังงาระยะทางประมาณ ๒ กม. และมีถนนจากท่าศุลกากรออกไปสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ระยะทางประมาณ ๕ กม.

พังงามีตัวเมืองตั้งอยู่ในบริเวณเขาล้อมรอบ ภูมิประเทศเป็นที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ที่ลุ่มโดยมากอยู่ตามชายทะเลและลุ่มแม่น้ำ ส่วนที่ดอนนั้นส่วนมากเป็นป่าเขา ราษฎรมีอาชีพทำเหมืองแร่ ทำสวนยางเป็นหลัก นอกจากนั้นก็มีการทำไร่ ทำประมง สีนค้าออกที่เป็นหลัก ได้แก่ แร่ดีบุก กับ ยาง การขนส่งสินค้านำออก

ปัจจุบันขนส่งทางบกไปยังภูเก็ต จึงไม่มีเรือค้าชายฝั่งเข้ามาจอดในอ่าวพังงาเหมือนอดีต และในอ่าวพังงาก็มีเพียงเรือยนต์เล็กของราษฎรที่อยู่ตามเกาะต่าง ๆ สัญจรเข้าออกเท่านั้น

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๓)

ฝั่งกันอ่าวพังงาตั้งแต่ปากทางเข้าคลองเกาะปันหยีไปทาง อนอ. จนถึงจุดทางตะวันตกของปากทางเข้าคลองบ่อแสนมีระยะทางประมาณ ๖ ไมล์ เป็นฝั่งดินอ่อนที่มีไม้เลนน้ำเค็มเป็นทิวชายฝั่ง และเป็นบริเวณน้ำตื้น มีหาดโคลนแห้งเมื่อน้ำลงยื่นยาวออกไปจากขอบฝั่งไกลตั้งแต่ ๐.๗๕ ถึง ๒.๒๕ ไมล์

คลองบ่อแสนกับคลองมะรุ่ย น้ำไหลมาจากทางเหนือและทางตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับปากคลองทั้งสองบรรจบกัน ตอนออกสู่ทะเลมีเกาะเล็ก ๆ ๒ เกาะขนาดไล่เลี่ยกัน และตั้งอยู่คู่กันทาง ซ.ของจุดปลายแหลมร่วมคลองบ่อแสนกับคลองมะรุ่ย และห่างจากจุดปลายแหลมนี้ประมาณ ๑.๕ ไมล์ เกาะคู่นี้ชื่อเกาะสองพี่น้อง เกาะลูกด้านตะวันตกสูง ๑๐๘ ม. อีกลูกหนึ่งสูง ๑๐๕ ม. ช่องน้ำระหว่างเกาะคู่นี้ลึกประมาณ ๘ ม. กว้างประมาณ ๑๐๐ ม. ไม่มีสิ่งอันตรายในช่องและเรือเล็กท้องถิ่นใช้เป็นทางสัญจร ในคลองบ่อแสนและคลองมะรุ่ย เรือต่างถิ่นไม่ควรเดินเข้าไป เพราะร่องน้ำแคบเคี้ยวบางตอนก็มีที่ตื้นกีดขวางทางเดินอยู่

คำแนะนำ

เรือที่เดินมาจากทางใต้เพื่อเข้าอ่าวพังงา เมื่อผ่านทางตะวันออกของแหลมพิบฟ้าในระยะห่างประมาณ ๑.๕ ไมล์ ขึ้นมาแล้ว ให้เดินกึ่งกลางช่องระหว่างเกาะรังใหญ่กับเกาะลิปี แล้วจึงผ่านเข้าช่องระหว่างเกาะนาคาน้อยกับเกาะสุบ ต่อไประหว่างเกาะพนักกับเกาะโบน้อย โดยกำหนดให้ห่างปลายที่สุดของเกาะพนักไปทางตะวันออกประมาณ ๑.๕ ไมล์ และที่จุดนี้ให้เปลี่ยนไปเดินเข็ม ๐๐๘ เข็มนี้เมื่อผ่านเกาะนกลุ่มเรือจะอยู่ห่างเกาะนกลุ่มประมาณ ๑,๐๐๐ ม. เรือที่กินน้ำลึกมากไม่สามารถเข้าไปถึงกันอ่าวพังงาได้ ให้จอดเรือบริเวณน้ำตื้นที่เหมาะสมทางตะวันออกของเกาะนาค สำหรับเรือกินน้ำลึกประมาณ ๓.๗๐ ม. ถ้าจะเดินเข้าไปให้ถึงปากคลองเกาะปันหยีให้เดินเข็ม ๐๐๘ ต่อไป ขณะเมื่อควิวบนฝั่งกันอ่าวพังงาจากกระโจมไฟเกาะนมสาวน้อยไล่ไปทางตะวันออกจะเห็นเขามียอดชะโงก ๒ ลูก รูปร่างคล้ายคลึงกัน ให้ถือท้ายตรงแนวที่แ่งเขา ๒ ลูกซ้อนกัน เดินตาม แนวนี้ไปจนเห็นกระโจมไฟเกาะนมสาวน้อยใกล้จะทับกับปลายเขาเขียน จึงเปลี่ยนเข็มไปเดินในแนวทับกันของกระโจมไฟเกาะนมสาวน้อยกับปลายเขาเขียน (แนว Inline) ซึ่งเป็นเข็มประมาณ ๓๔๒ - ๓๔๓ จนใกล้จะถึงกระโจมไฟเกาะนมสาวน้อยประมาณ ๔๐๐ ม. จึงแล่นผ่านซิดทางตะวันตกของกระโจมไฟในระยะห่างราว ๒๐๐ ม. เมื่อหลีกผ่านกระโจมไฟขึ้นไปแล้วจึงเบนกลับไปทางตะวันออกเล็กน้อย แล้วถือท้ายกึ่งกลางร่องโดยให้หัวเรือตรงเกาะปันหยี ท้ายเรือตรง กระโจมไฟเกาะนมสาวน้อยจนถึงที่ทอดสมอทาง ซ.ของบ้านปันหยีห่างประมาณ ๑,๐๐๐ ม. ไม่ควรเดินเรือเข้าไปในคลองพังงา เพราะน้ำบริเวณปากคลองพังงาตื้นขึ้นกว่าเดิม(แผนที่ไทย หมายเลข ๓๐๘)

แหลมสัก (ละติจูด ๘ ๑๖ น. ลองจิจูด ๙๘ ๓๘ อ.) เป็นแหลมอยู่ใน อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ กว้าง ๑๐๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม. อยู่ทางทิศตะวันตกของอ่าวลึก ทิศตะวันตกของบ้านหัวแหลม ห่างประมาณ ๖๒๐ หลา เป็นแหลมฝั่งแผ่นดินอยู่ทางเหนือของปลายเหนือสุดของเกาะขาวน้อยห่างประมาณ ๕ ไมล์ ส่วนทางตะวันตกของตัวแหลมเป็นพีคเขาสูง โผล่ต่อเนื่องต่องันขึ้นไปทางเหนือ ส่วนตะวันออกของตัวแหลมมีปลายยื่นลงไปทางใต้มากที่สุด และเป็นที่ราบต่ำคลุมด้วยไม้เบญจพรรณแซมสวนมะพร้าว มีพืดหินปะการังบางส่วน โผล่เมื่อน้ำลงยื่นออกจากจุดปลายแหลมออกไปราว ๐.๒๕ ไมล์

อ่าวลึก เป็นอ่าวอยู่ใน อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ ปากอ่าวกว้างประมาณ ๑.๓ ก.ม. อยู่ทางทิศเหนือของแหลมถ้ำยูง อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และเป็นอ่าวที่เปิดอยู่ระหว่างจุดปลายแหลมสักกับแหลมแดงห่างกันประมาณ ๕ ไมล์ น้ำในอ่าวลึกตื้นมีหาดโคลนแห้ง เมื่อน้ำลงแผ่ยื่นออกไปก้นอ่าวออกไปไกล แต่มีร่องน้ำที่น้ำไม่แห้งขุด ๒ ร่องเข้าไปสู่คลองอ่าวลึกใหญ่ ซึ่งเป็นคลองใหญ่ที่อยู่ก้นอ่าวลึกมีเกาะ ๒ - ๓ เกาะ ที่มีต้นไม้ชายเลนน้ำเค็ม ชื่อ “เกาะค้างคาว” (เป็นเกาะไม่มีชื่อในแผนที่หมายเลข ๓๐๘) ตั้งอยู่บริเวณกึ่งกลางปากคลองอ่าวลึกใหญ่ทำให้มีร่องน้ำเข้าคลองอ่าวลึกอีก ๒ ร่อง คือร่องทางตะวันตกและร่องทางตะวันออกของเกาะค้างคาว บ้านอ่าวลึกเป็นหมู่บ้านชาวประมงอยู่ริมคลองอ่าวลึกตอนเหนือขึ้นไปประมาณ ๕ ไมล์ จากปากคลอง

แหลมแดง เป็นแหลมของพีคเขาหินชั้นยื่นออกจากฝั่งแผ่นดินไปในทิศ ซ. ยาวประมาณ ๒.๒๕ ไมล์ ยอดเขาที่สูงที่สุดของพีคเขานี้ชื่อเขาคาโรส สูง ๔๔๕ ม. อยู่ห่างจากปลายแหลมขึ้นไปทางเหนือประมาณ ๒ ไมล์ ตอนปลายแหลมเป็นหินโผล่ โกล้ฝั่งด้านตะวันออกของแหลมแดงหรือฝั่งด้านอ่าวลึกมีเกาะเล็ก ๆ ๓ - ๔ เกาะ คือ เกาะคา อยู่ประมาณ น.น. จากปลายตะวันตกสุดของแหลมแดงประมาณครึ่งไมล์

เกาะปาล์ม เป็นเกาะใน อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ สูง ๑๕ ม. เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดอยู่ห่างขึ้นไปทางเหนือจากปลายแหลมแดงประมาณ ๑ ไมล์ เกาะเล็กเกาะหนึ่งไม่มีชื่ออยู่ระหว่างเกาะคาจากปลายใต้สุดของแหลมแดงประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ มีกลุ่มเกาะเล็ก ๆ ขนาดไล่เลี่ยกันตั้งอยู่ ๓ เกาะ เกาะลูกที่อยู่กลางชื่อเกาะทะลุ สูง ๑๐ ม. และสูงที่สุด กลุ่มเกาะทะลุอยู่ทางเหนือของเกาะปาล์มห่างประมาณ ๑ ไมล์ ทาง น.น. ของเกาะทะลุห่างราวครึ่งไมล์ มีเกาะหินเล็ก ๆ โดดอยู่เกาะหนึ่ง ชื่อ เกาะจำปา

ฝั่งระหว่างแหลมแดงกับแหลมหัวควาย ซึ่งอยู่ลงไปทางใต้ของแหลมแดงประมาณ ๑ ไมล์ มีลักษณะเป็นอ่าว ในอ่าวนี้มีเกาะและหินสูงโผล่หน้าโกล้ฝั่งหลายลูก อ่าวปอเป็นอ่าวทางเข้าคลองคาโรส ซึ่งเกาะฝั่งแหลมแดงด้านตะวันออกขึ้นไปทางเหนือมีกลุ่มเกาะที่ประกอบด้วยเกาะ ๓ เกาะ ตั้งอยู่บนที่ตื้นปากอ่าวปอด้านตะวันออก เกาะที่อยู่แวนอกกว่าเพื่อนชื่อเกาะอ่าวปอสูง ๕๕ ม. ทางใต้ของเกาะอ่าวปอห่างลงไประหว่าง ๑ - ๒ ไมล์ มีกลุ่มเกาะและหิน โผล่หน้าเล็ก ๆ อีกกลุ่มหนึ่งประมาณ ๖ เกาะ ตั้งอยู่ในที่น้ำตื้นโกล้ฝั่งเกาะใหญ่ ๆ ของกลุ่มนี้คือเกาะสุเด่น สูง ๖๒ ม. และ เกาะยี่ สูง ๑๐๗ ม. ทาง วนว. ของแหลมหัวควายห่าง ประมาณ ๑ ไมล์ มีเกาะชื่อเกาะบงบง สูง ๑๑๘ ม. และทางใต้ของเกาะบงบง ห่างลงไปราว ๐.๑๕ ไมล์ มีหินปรี่มน้ำและหินใต้น้ำเป็นบริเวณกว้าง กองหินนี้อยู่ห่างออกไปทางตะวันตกของแหลมหัวควาย

ราว ๑ ไมล์ อ่าวท่าเลนมีปากอ่าวอยู่ทางใต้ของแหลมหัวควาย เป็นทางเข้าคลองท่าเลนซึ่งไหลลงสู่ฝั่งด้าน ตะวันออกของแหลม หัวควาย

เกาะบงบง เป็นเกาะใน อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ กว้าง ๒๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ ม.สูง ๑๑๘ ม. อยู่ทางทิศชว.ของ เกาะยี่ ขอบฝั่งต่อจากด้านแหลมหัวควายลงไปมีแนวฝั่งไปทางทิศ ซซอ. ยาวประมาณ ๑ ไมล์ ถึงแหลมทาง นาค ซึ่งเป็นแหลมทางใต้สุดของเขาหัวนาค สันเขาแหลมทางนาคได้สูงขึ้นทางเหนือจากฝั่งจนถึงยอดเขาหัว นาคมีระยะทางประมาณ ๔ ไมล์ ยอดเขาหัวนาคเป็นยอดเขารูปกรวยแหลมสูง ๔๘๘ ม. แหลมทางนาคเป็น เนินเขาเตี้ยมีต้นไม้ ปลายแหลมสุดยื่นออกไปจากฝั่งราว ๑๐๐ ม. มีเกาะเล็ก ๆ ๒ เกาะ คือเกาะแดงมีสีแดงกับ เกาะเสม็ด ตั้งอยู่ในแนว ซซว. ห่างจากแหลมทางนาคประมาณ ๑ ไมล์ และ ๒.๕ ไมล์ ตามลำดับทางเหนือ เกาะแดงมีหินปริมน้ำกองหนึ่งชาวเรือควรรระมัดระวัง เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายจากหินปริมน้ำกองนี้ให้แล่น เรือเลาะพื้นแหลมทางนาคในระยะห่าง ๔๐๐ - ๖๐๐ ม.

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๘, ๓๓๓ และ พ.๖

คำแนะนำ

เรือที่จะเดินทางออกจากกันอ่าวพังงาเพื่อไปแหลมทางนาคและอ่าวกระบี่ ให้เดินย้อนกลับตามร่อง น้ำออกมาจนถึงบริเวณน้ำลึกทางตะวันออกของเกาะนาคา เกาะใหญ่ เสียก่อน ต่อไปเรือกินน้ำลึกไม่เกิน ๓.๗๐ ม. อาจจะตัดข้ามไปทางตะวันออกได้ขณะน้ำขึ้นสูงพอสมควรและคลื่นลมสงบ โดยถือท้ายจากปลาย ใต้สุดของเกาะนาคะ ตรงไปทางเหนือของเกาะบาตัง ห่างปลายเหนือสุดของเกาะบาตังราว ๓๗๐ ม. เข็มนี้ ประมาณ ๐๔๒ และจะผ่านทางใต้ของหินมดแดงห่างประมาณ ๐.๕ ไมล์ พื้นที่ที่เรือตัดข้ามตอนนี้เป็น บริเวณน้ำตื้นและพื้นท้องทะเลเป็นโคลน ให้เรือเดินใกล้ปลายแหลมเหนือสุดของเกาะบาตังในระยะห่างก็ได้ เรือจะลอดช่องแคบระหว่างเกาะขาวน้อยกับเกาะกูญน้อยใหญ่ก็ได้ จากจุดปากช่องนี้มีเข็มเดินทางที่ตัดตรง ไปยังแหลมทางนาคโดยใช้เข็มเดียวคือเข็ม ๑๔๔ เข็มนี้จะผ่านเข้าไปในช่องระหว่างเกาะบากูเสียดกับเกาะ ผักเบี้ย แล้วตรงไปผ่านเข้าไปในช่องระหว่างเกาะกะกัับเกาะกายา ตรงไปยังแหลมทางนาค

เรือกินน้ำลึกเกินกว่า ๓.๗๐ ม. ที่จะออกจากอ่าวพังงาไปอ่าวกระบี่ จำเป็นต้องเดินย้อนลงใต้ไปทาง ใต้ของเกาะขาวใหญ่(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๘ และ ๓๔๐)

อ่าวกระบี่อยู่ระหว่างแหลมทางนาคกับปลายสุดทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของเกาะปู ซึ่งอยู่ทางทิศซอ. ของแหลมทางนาคประมาณ ๑๔ ไมล์ ทาง ซซอ. ของแหลมทางนาคห่างราว ๓.๕ ไมล์ มีกลุ่มเกาะบาต๊ะซึ่ง ประกอบด้วยเกาะรวมประมาณ ๑๔ เกาะ เกาะที่ใหญ่กว่าเกาะอื่น ๒ เกาะ คือเกาะด้ามหอกมียอดเรือแหลม สูง ๒๗๓ ม. และเกาะด้ามขวาน สูง ๒๑๑ ม. ช่องระหว่างเกาะด้ามหอกกับเกาะด้ามขวานมีโขดเตี้ยและหิน เรือผ่านไม่ได้ เกาะอื่น ๆ เป็นเกาะเล็ก ๆ (Islets) เกาะเล็กที่อยู่ทาง นนอ. ของเกาะด้ามหอกห่างราว ๑ ไมล์ ชื่อ เกาะยามัน เกาะเล็กคู่หนึ่งอยู่ใต้เกาะบาต๊ะชื่อเกาะต่อม และเกาะเล็ก ๆ อีกคู่หนึ่งซึ่งอยู่ทางตะวันตกสุดของ กลุ่มเกาะ ชื่อเกาะขาวซ่า เกือบทุกเกาะมีน้ำลึกชันรอบเกาะ

อ่าวนาง เป็นอ่าวที่อยู่ใน อ.เมือง จ.กระบี่ ปากอ่าวกว้างประมาณ ๖.๓ ก.ม.อยู่ทางทิศตะวันออกของแหลมหางนาค โดยมีปากอ่าวอยู่ระหว่างแหลมหางนาคกับแหลมนางซึ่งอยู่ทาง อชอ. ห่างจากแหลมหางนาคประมาณ ๔.๕ ไมล์ หลังฝั่งอ่าวนางมีเขาสูงปานกลางอยู่หลายลูกมีเกาะเล็กหินโผล่ น้ำสูงหลายก้อนบริเวณใกล้กันอ่าว ก้นอ่าวมีคลองซื่อคลองสนและคลองแห้ง เกาะเล็ก ๆ ๒ เกาะตั้งอยู่ปากคลองสนซื่อเกาะสามทางปลายตะวันออกของอ่าวนางประกอบด้วยเขาหินปูนหน้าผาชันต่อเนื่องกัน จากปลายสุดแหลมนางจุดเดียวกันนี้ไปทาง วนว. ระยะทางประมาณครึ่งไมล์มีเกาะนางตั้งอยู่ชิดฝั่ง ชายฝั่งอ่าวนางเป็นฝั่งราบแต่มีมะพร้าวและป่าละเมาะ

อ่าวน้ำเมา เป็นอ่าวใน อ.เมือง จ.กระบี่ ปากอ่าวกว้าง ๓.๔ ก.ม. อยู่ทางทิศตะวันออกของเขาน้อยอยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๔๐ และเป็นอ่าวระหว่างแหลมนางกับแหลมหินยาวซึ่งอยู่จากแหลมนางไปทางอนอ. ราว ๒.๕ ไมล์ ระหว่างแหลมหินยาวกับแหลมขาม ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของแหลมหินยาวห่างประมาณ ๔ ไมล์ เป็นอ่าวที่มีคลองจิหราวกับคลองกระบี่ไหลออกมารวมกันที่เว้าก้นอ่าว ฝั่งด้านตะวันตกของอ่าวตั้งแต่ปากคลองจิหราวไปแหลมหินยาวเป็นฝั่งราบต่ำมีต้นไม้ชายเลนน้ำเค็มและสวนมะพร้าว มีหาดทรายปนโคลนแห่งเมื่อน้ำลงยื่นออกจากฝั่งไกลประมาณ ๖๐๐ ม. และหาดทรายปนโคลนแห่งนี้ยื่นจากปากคลองจิหราวทางใต้ลงไปทิศ ซชอ. ไกลประมาณ ๑ ๑/๒ ไมล์ มีเกาะนกเป็นเกาะเล็ก ๆ ราบต่ำ มีต้นไม้ตั้งอยู่บนหาดแห่งนี้ และเกาะนกออยู่ห่างจากทางเข้าคลองกระบี่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ มีกระโจมไฟอยู่บนเกาะนก ร่องน้ำปากทางเข้าคลองจิหราวกับคลองกระบี่อยู่ทางตะวันตกของเกาะนก

กระโจมไฟเกาะนก ปากทางเข้ากระบี่มีตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง ๒๐ ม. สูงของไฟเหนือระดับทะเลปานกลาง ๒๐ ม. ลักษณะไฟ F11 3s 20m 9M

ภาพที่ ๖. กระโจมไฟเกาะนก

คลองจิคราด ปากคลองกว้างราว ๕๐๐ ม. น้ำลึกกว่าคลองกระบี่ ลึกเข้าไปในคลองจิคราด มีแควเล็ก แยกหลายสาขา มีโรงเผาถ่านและหลุมถ่านหลายแห่งในคลอง เรือเล็กเข้าไปบรรทุกถ่านอยู่เสมอ ๆ คลองกระบี่หรือแม่น้ำกระบี่ ที่ปากคลองมีเกาะหนูซึ่งเป็นเกาะราบต่ำมีต้นไม้ขวางอยู่ทำให้เกิดร่องน้ำ ๒ ร่อง ร่องทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะหนูเป็นร่องแคบและน้ำตื้น เรือประมงเล็ก เรือโป้ต เรือหางยาวใช้ร่องนี้เป็นทางลัดขณะที่มีน้ำขึ้นสูงพอสมควร ร่องเล็กของช่องนี้เลาะซิดฝั่งแผ่นดิน ส่วนร่องใหญ่ทางตะวันออกของเกาะหนูเป็นร่องกว้างกว่ามีน้ำลึกกว่า แต่บางตอนมีน้ำน้อยเพียง ๐.๕๐ ม. เรือประมง และเรือกินน้ำลึกประมาณ ๓ ม. ที่รู้ร่องน้ำดีเข้าออกร่องใหญ่ได้ในเวลาน้ำขึ้นสูงพอสมควร ร่องลึกของช่องที่เลาะซิดฝั่งแผ่นดิน ตัวเมืองกระบี่ตั้งอยู่บนตลิ่งฝั่งตะวันตกของคลองกระบี่ ห่างจากปากคลองเข้าไปประมาณ ๑.๕ ไมล์ มีท่าขึ้นบกชื่อท่าเจ้าฟ้าอยู่ที่เมือง จากตัวเมืองขึ้นไปทางเหนือราว ๑.๕ ไมล์ มีเขาหินเล็ก ๆ คู่หนึ่งชื่อเขานาบน้ำตึงแยกกันอยู่คนละฝั่งคลองกระบี่ เขาลูกที่อยู่ฝั่งตะวันตกของคลองมียอดแหลมคล้ายเขาสัตว์ เรือกินน้ำลึกประมาณ ๒.๕๐ ม. ที่ชำนาญร่องน้ำสามารถเข้าไปทอดสมอหน้าเมืองกระบี่ได้ แต่ต้องผ่านเข้าออกเฉพาะเวลาน้ำขึ้นสูงเต็มที่

เขานบนแผ่นดิน

มีเขาใหญ่บนแผ่นดินชื่อ “**เขานบนมบุญจา**” ยอดสูงสุด ๑,๓๕๐ ม. อยู่ทางเหนือของปากอ่าวกระบี่ลึกเข้าไปประมาณ ๑๕ ไมล์

กล่าวกันว่าในปัจจุบันคลองกระบี่ตื้นเขินกว่าเดิม เมื่อครั้งกรมอุทกศาสตร์สำรวจ พ.ศ.๒๔๗๖ เรือกินน้ำลึกเกินกว่า ๓ ม. ควรทอดสมอบริเวณระหว่างทางตะวันออกไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ของแหลมนาง ในน้ำลึกพอเหมาะสมกับขนาดของเรือ อย่าพยายามเข้าไปภายในคลองกระบี่โดยไม่รู้จักภูมิประเทศมาก่อน ฝั่งอ่าวปากทางเข้ากระบี่เป็นฝั่งราบต่ำ มีแนวไม้ชายเลนน้ำเค็มเป็นทิวตามขอบฝั่ง

เกาะนก ซึ่งมีกระโจมไฟเป็นเกาะราบเตี้ยมีต้นไม้คุดสั้นไปกับฝั่ง ตัวตะเกียงของกระโจมไฟสูงโผล่พ้นทิวไม้เพียงเล็กน้อย เรือที่เดินทางมาจากทางใต้มักใช้เข็มเหนือตรงแล่นตรงแหลมนางขึ้นมา ถ้าเป็นเรือแปลกถิ่นอาจจะสังเกตหาปากทางเข้าคลองกระบี่ได้ยาก ให้ได้วิวนฝั่งสังเกตหาเขานาบน้ำ ซึ่งมียอดคล้ายเขาสัตว์เอียง โผล่พ้นทิวไม้เล็กน้อย แปลกตาและสังเกตเห็นได้ง่าย เขานาบน้ำจะอยู่ทางซ้ายของเกาะนกเล็กน้อย มีที่ทอดสมอสำหรับเรือกินน้ำลึกไม่เกิน ๓ ม. อยู่บริเวณหนึ่งทางตะวันออกของแหลมปากคลองจิคราดฝั่งใต้ห่างปลายแหลมประมาณ ๓๐๐ ม. และแบร์ริงกระโจมไฟประมาณ ๑๗๒ ห่างกระโจมไฟประมาณ ๑,๐๐๐ ม. เป็นบริเวณน้ำลึกประมาณ ๑ - ๒ ม. พื้นท้องทะเลเป็นโคลน แต่การผ่านเข้าออกปากร่องต้องผ่านในวันน้ำเกิดขณะมีน้ำสูงเสมอ

จังหวัดกระบี่

จ.กระบี่อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศไทยทางฝั่งทะเลอันดามันระหว่าง ละติจูด ๗ องศา ๓๐ ลิปดา ถึง ละติจูด ๘ องศา ๓๐ ลิปดา เหนือ ลองจิจูด ๙๘ องศา ๓๐ ลิปดา ถึง ลองจิจูด ๙๙ องศา ๓๐ ลิปดา

ตะวันออก มีเนื้อที่โดยประมาณ ๔,๖๐๕ ตารางกิโลเมตร และแบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ดังนี้
อำเภอเมือง อำเภอเขาพนม อำเภอคลองท่อม อำเภอไพพญา อำเภอเกาะลันตา อำเภออ่าวลึก อำเภอแหลม
เทพ และอำเภอเหนือคลอง และมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จ.พังงาและ จ.สุราษฎร์ธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับ จ.ตรังและทะเลอันดามัน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จ.ตรังและ จ.นครศรีธรรมราช

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จ.พังงาและทะเลอันดามัน

จ.กระบี่มีตัวเมืองและสถานที่ราชการอยู่ริมตลิ่งทางฝั่งตะวันตกของคลองกระบี่ อาณาเขตที่ติดทะเล
ของจังหวัดนี้ เริ่มตั้งแต่อ่าวลึกลงไปถึงเกาะลันตา จ.กระบี่ มีเกาะน้อยใหญ่ประมาณ ๑๓๐ เกาะเกาะที่สำคัญ
คือเกาะลันตา ซึ่งเป็นที่ตั้งที่ว่าการอำเภอลันตา และมีแม่น้ำสายสั้น ๆ ที่สำคัญ คือ แม่น้ำกระบี่ไหลผ่านเมือง
และไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่ ต.ปากน้ำ ยังมีคลองที่สำคัญๆ อาทิ คลองปะกาสัย คลองกระบี่ใหญ่ คลอง
กระบี่น้อยซึ่งไหลจากเทือกเขาที่สูงที่สุดในจังหวัดคือเขาพนมเบญจา สำหรับจำนวนประชากรเมื่อ ก.ย.
๒๕๔๒ ประมาณ ๓๔๔,๖๑๐ คน โดยมากประกอบอาชีพประมง และเนื่องจากดินที่นี่มีลักษณะเป็นดิน
เหนียวปนทรายซึ่งเหมาะกับการทำการเกษตรจึงมีการทำสวนปาล์ม ยางพารา กาแฟ มะม่วงและมะพร้าว

การคมนาคมทางทะเล ปัจจุบันจะมีเรือยนต์บรรทุกเล็กเข้ามาบรรทุกสินค้าเป็นครั้งคราว มีโรงผลิต
กระแสไฟฟ้าซึ่งใช้ถ่านลิกไนท์เป็นเชื้อเพลิงอยู่ที่อำเภอคลองท่อม จ่ายกระแสไฟฟ้าไปให้ ๔ จังหวัดภาคใต้ คือ
จ.ตรัง, จ.ภูเก็ต จ.พังงา และ จ.นครศรีธรรมราช ในปัจจุบันยังมีสถานที่ที่สำคัญคือ พระตำหนักแหลมทาง
นาถ ซึ่งพสกนิกรทุกหมู่เหล่าในจังหวัดและที่ใกล้เคียงร่วมใจกันสร้างเพื่อน้อมเกล้าถวายแด่องค์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมีที่ตั้งเรียบชายฝั่งทะเลอันดามันห่างจากตัว อ.เมือง ประมาณ ๓๐ ก.ม.

การคมนาคมทางบก มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จากกรุงเทพเดินทางโดยทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๔ ผ่าน จ.เพชรบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ จ.ชุมพร จ.ระนอง และ จ.พังงา รวมระยะทางประมาณ ๕๔๖
ก.ม.หรือเดินทางโดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จนถึง จ.ชุมพรแล้วใช้เส้นทางหมายเลข ๔๑ ซึ่งจะผ่าน
อ.หลังสวน อ.ไชยา แล้วผ่านเข้าสู่ จ.สุราษฎร์ธานี ที่ อ.เวียงสระ จากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข ๔๐๓๕ จะผ่าน
จ.กระบี่ ที่ อ.อ่าวลึก และกลับมาใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ซึ่งจะนำไปสู่ตัว จ.กระบี่ ซึ่งจะมี
ระยะทางเพียง ๘๑๔ ก.ม. จาก จ.ภูเก็ต ใช้เส้นทางหมายเลข ๔๐๒ ต่อจากนั้นใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๔ จะผ่าน อ.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง อ.ทับปุด จ.พังงา เมื่อเข้าสู่ จ.กระบี่ จะผ่านไปทาง อ.อ่าวลึก ระยะทาง
รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑๕๕๕ ก.ม. การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางจาก จ.ภูเก็ต โทร.๐๗๖ - ๒๑๑๔๘๐

การเดินทางทางรถ จาก กรุงเทพฯ มีรถโดยสารออกในช่วงกลางคืนของทุกวัน การเดินทางใช้เวลา
ประมาณ ๑๒ ชม. การติดต่อสามารถติดต่อได้ที่ สถานีขนส่งสายใต้ ถ.บรมราชชนนี สำหรับรถโดยสารปรับ
อากาศ โทร.๐๒ - ๔๓๕๑๕๕๕ ,๔๓๕๕๐๖๑ และรถโดยสารธรรมดา โทร.๐๒ - ๔๓๔๕๕๕๓

การเดินทางโดยรถไฟ จาก กรุงเทพฯ ที่สถานีรถไฟหัวลำโพง เดินทางโดยรถไฟให้โดยสารเที่ยวที่
เดินทางไป จ.ตรัง อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี หรือ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งจาก สถานีเหล่านั้น จะ

มีรถโดยสารที่เดินทางไป จ.กระบี่ สอบถามตารางเวลาและอัตราค่าโดยสารที่ สถานีรถไฟหัวลำโพง โทร.
๐๒ - ๒๒๓๓๐๑๐ , ๒๒๓๓๐๒๐

การเดินทางทางอากาศ มีเที่ยวบินจากกรุงเทพฯ สัปดาห์ละ ๓ เที่ยวบิน คือ ในวันอังคาร วันศุกร์
และวันอาทิตย์ สามารถติดต่อจองตั๋วเครื่องบินที่ โทร.๐๒ - ๒๘๐๐๐๖๐ , ๖๒๘๒๐๐๐

ระยะทางถึงจังหวัดใกล้เคียงและอำเภอในเขตการปกครองดังนี้

จ.พังงา ๘๖ ก.ม.	อ.อ่าวลึก ๔๓ ก.ม.
จ.ภูเก็ต ๑๓๖ ก.ม.	อ.ไพรพญา ๖๖ ก.ม.
จ.ตรัง ๑๓๑ ก.ม.	อ.เขาพนม ๓๘ ก.ม.
จ.พัทลุง ๑๕๓ ก.ม.	อ.คลองท่อม ๔๒ ก.ม.
จ.สุราษฎร์ธานี ๒๑๑ ก.ม.	อ.เกาะลันตา ๑๐๓.๔๕ ก.ม.
จ.นครศรีธรรมราช ๒๓๓ ก.ม.	อ.แหลมเทพ ๖๗ ก.ม.
จ.สตูล ๒๓๖ ก.ม.	อ.เหนือคลอง ๑๗ ก.ม.

๓ เกาะนก - เกาะยาว สตูล

เกาะ - กระจังไฟ - หินอันตราย(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๖)

เกาะตะลึง (หรือลิบง) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะมุกห่าง ๖.๕ ไมล์ บนด้าน
ตะวันตกของเกาะเป็นพีคเขาพาดตั้งแต่ปลายเหนือลงไปจนถึงปลายใต้ของเกาะ เนินเขาปลายแหลมเหนือสุด
ชื่อแหลมโต๊ะชัย สูง ๑๕๓ ม. พีคเขานี้ไต่สูงชันเรื่อย ๆ มียอดเขาเกาะตะลึงเป็นยอดสูงสุด ๓๑๑ ม. อยู่
ตอนปลายใต้มี หมุดสามเหลี่ยมแผนที่ด้วย พื้นที่ที่เหลือนอกจากพีคเขานี้แล้วเป็นที่ราบทั้งสิ้น มีราษฎร
อาศัยกระจุกกระจายอยู่หลายแห่งมีบ้านบูคาตอนปลายทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะ บ้านมะพร้าว บ้านโคก
สะท้อนอยู่เกือบกลางเกาะ ชาวบ้านเข้าออกทางคลองมะพร้าวซึ่งปากคลองไหลทางด้านเหนือของเกาะ
ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นไทยอิสลาม ประกอบอาชีพประมง และเพาะปลูก เกาะตะลึงถูกแยกจากฝั่งแผ่นดิน
ด้วยช่องน้ำกว้างประมาณ ๑.๕ ไมล์ ในช่องนี้มีร่องน้ำที่บางตอนมีน้ำในร่องเพียง ๒.๕๐ ม. เรือเล็กกินน้ำ
ลึกไม่เกิน ๓ ม. ที่ชานาญร่องสามารถเข้าออกทางร่องนี้ได้ขณะน้ำขึ้นพอสมควร ร่องนี้เรียกว่าร่องตะวันตก
ทางเข้ากันตั้ง เรือต่างถิ่นไม่ควรผ่านร่องนี้ เพราะมีที่คับขันร่องแคบอยู่ตอนปากร่องทางใต้ของเกาะนก
เนื่องจากร่องถูกขนาบด้วยโขดทรายแห้งเมื่อน้ำลงที่ขึ้นลงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของเกาะนกและโขด
ทรายแห้งที่ขึ้นจากปลายแหลมด้าน (ซึ่งเป็นแหลมตะวันออกสุดของเกาะตะลึง) เป็นจะงอยขึ้นไปทาง
อนอ. และยังมีหินใต้น้ำ ๐.๒ ม. กองหนึ่งอยู่ใกล้ร่อง หินกองนี้อยู่ในแบร์ริง ๐๖๕ ห่างจากจุดปลายสุด
แหลมด้านประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ ปัจจุบันเกาะตะลึงมีไฟฟ้าใช้แล้ว

หินนอก เป็นหินปริมน้ำอยู่ทางปลายสุดตะวันตกของเกาะตะลึงห่างประมาณ ๔.๕ ไมล์ หิน
สำเภาจมเป็นกองหินปริมน้ำสองยอดติด ๆ กันอยู่ทาง วซว. ของปลายใต้สุดของเกาะตะลึงห่างออกไป

ประมาณ ๒.๕ ไมล์ เกาะกว้างตั้งอยู่บนขอบนอกของพืดหินปะการังแห่งเมื่อน้ำลงที่ขึ้นออกมาทางตะวันตกสุดของเกาะตะลิงยาวประมาณครึ่งไมล์มีกองหินใต้น้ำเหนือหิน ๓.๑ ม. อยู่ทาง ซซว. ของเกาะกว้างห่างประมาณ ๔๐๐ ม. ในที่น้ำลึกประมาณ ๕ ม. มีกองหินใต้น้ำ ๒ กอง กองหนึ่งมีน้ำเหนือหิน ๓.๑ ม. และ อีกกองหนึ่งมีน้ำเหนือหิน ๔.๘ ม. อยู่ทาง ซซอ. ของเกาะกว้างห่างเกาะกว้างประมาณ ๑ ไมล์ กับ ๑.๕ ไมล์ ตามลำดับ

ภาพที่ ๗. ปรากฏการณ์เกาะนกอ

(แผนที่หมายเลข ๓๓๖)

ที่ทอดสมอ ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเรือทอดสมอกำบังลมได้บริเวณแบริงปลายที่สุดของเกาะตะลิง ยาวประมาณ ๐๓๗ ห่างประมาณครึ่งไมล์น้ำลึก ๑๑ ม.

เกาะชั้นนอก (Outlying islets)

เกาะห้าใหญ่ เป็นเกาะใน อ.ลันตา จ.กระบี่ กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๓๕๐ ม. อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะลันตาใหญ่ ห่างประมาณ ๑๕.๖ ก.ม. อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ กลุ่มเกาะหินเล็ก ๆ จำนวน ๕ เกาะใกล้ ๆ กัน เกาะเหล่านี้มีสีขาว โฉนและมีผาชันติดทะเล น้ำรอบเกาะลึกเห็นได้ยากในเวลากลางคืน

เกาะรอกใน และเกาะรอกนอก เป็นเกาะที่อยู่ในอ.เกาะลันตา จ.กระบี่ เป็นเกาะที่อยู่ในความดูแลของอุทยานเกาะลันตา เป็นสถานที่แห่งสุดท้ายที่วนอุทยานดูแลให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด วางตัวอยู่ในแนวเหนือ-ใต้ โดยอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเกาะตะลิงยาวห่างประมาณ ๑๔ ไมล์ ทั้งสองเกาะนี้มีต้นไม้และผาชัน เกาะรอกนอกสูง ๒๓๘ ม. เกาะรอกในสูง ๑๓๖ ม. ทางด้านตะวันออกของเกาะรอกนอกมีลำธารน้ำตก น้ำไหลตกจากเกือบยอดเกาะลงทะเล ส่วนปลายที่สุดของเกาะนี้สูงและโล้น

หินแดง เป็นหินโผล่้ำสูง ๔ ม.อยู่ในเขต อ.ลันตา จ.กระบี่ กว้าง ๒๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ ม. อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะรอกนอกห่าง ๑๔ ไมล์ ประกอบด้วยหินสองยอด สังเกตเห็นยากในฤดูมรสุม

ตะวันตกเฉียงใต้มีสายน้ำขึ้นลงแรงเสมอ ๆ ในบริเวณใกล้เคียง น้ำรอบๆ หินแดงลึกระหว่าง ๖๕ - ๙๐ ม. มีที่ตื้นแห่งหนึ่งอยู่ในแนวทางใต้ของหินแดงห่างลงไปเกือบ ๑ ไมล์ น้ำลึกเหนือที่ตื้นประมาณ ๒๕ ม.

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๖)

ฝั่ง - ปากทางเข้ากันตังและบริเวณใกล้เคียง - หิน - เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ ทางตะวันออกของเกาะตะลึงคือปากแม่น้ำตรง(หรือจะเรียกว่าแม่น้ำกันตังหรือคลองกันตังก็ได้) แม่น้ำนี้ไหลลงสู่อ่าวกว้างอ่าวหนึ่งซึ่งในอ่าวเกลืออนกลางด้วยกองหิน ทั้งกองหินได้นำ โผล่น้ำ ปริ่มน้ำ และโขดหินแห่ง เรือกินน้ำตื้นที่ชำนาญร่องจะเข้าสู่ปากน้ำได้สองทางคือเข้าจากทางตะวันตกตามร่องน้ำที่อยู่ทางเหนือของเกาะตะลึง และเข้าจากทางใต้ที่เรียกว่าร่องใต้อีกทางหนึ่ง กระแสน้ำขึ้นลงในร่องตะวันตกและร่องใต้มีอัตราเร็วประมาณ ๑ - ๒ นอต

หินกองนอก อยู่ในเขต อ.เมือง จ.กระบี่ อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะประยูรห่างประมาณ ๖.๓ ก.ม. ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘ และ๓๔๐ เป็นกองหินใต้น้ำที่มีน้ำเหนือหินอย่างน้อยที่สุด ๐.๔ ม. อยู่ในแนวตะวันออกของปลายแหลมใต้สุดเกาะตะลึงห่างประมาณ ๕.๒๕ ไมล์ และอยู่ทางตะวันออกของร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำกันตังมีท่อนทอดไว้เป็นเครื่องหมายแสดงจุดทิศด้านทิศตะวันตกของกองหิน

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๖)

หินสายสมอ เป็นกองหินที่มียอดโผล่น้ำ ๒ - ๓ ยอด โผล่น้ำสูง ๑ ม. ยอดที่โผล่น้ำนี้อยู่ประมาณ ๑.๙๕ ไมล์ และอยู่ห่างจากเกาะนวกไปในทิศ ๑๕๘ ประมาณ ๒.๒๕ ไมล์ กองหินสายสมอเป็นกองหินยาวไปในแนวเหนือ - ใต้ มีหินไม่โผล่น้ำและหินปริ่มน้ำเกลืออนไปทางใต้ประมาณ ๐.๙๕ ไมล์ แล้วจึงมีหินโคดโผล่น้ำประมาณครึ่งเมตรอีกก่อนหนึ่งชื่อหินขึ้นก ต่อไปทาง ซซอ. และทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหินขึ้นกอีกราว ๐.๙๕ ไมล์ และ ๒ ไมล์ มีกองหินใต้น้ำและหินปริ่มน้ำเป็นบริเวณกว้างอีกสองบริเวณแต่อยู่ไกลจากร่องเดินเรือ ส่วนทาง นนว. ของหินสายสมอมีหินปริ่มน้ำกองเล็กอีกกองหนึ่ง อยู่ห่างจากยอดโผล่น้ำประมาณ ๔๐๐ ม. หินสายสมออยู่ด้านตะวันออกของร่องลึกเรือเดินห่างประมาณครึ่งไมล์

หินกองใน อยู่ใน อ.กันตัง จ.ตรัง อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะตะลึง ห่างประมาณ ๓.๖ ก.ม. แสดงอยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๘, ๓๓๖ และ ๓๕๔ เป็นหินกองเล็กยอดแหลมอยู่ประมาณ นนว. ของยอดหินสายสมอห่างประมาณ ๑ ไมล์ และอยู่ในทิศ ๑๖๐ ของเกาะนวกห่างราว ๑.๕ ไมล์ มีน้ำเหนือหิน ๒.๘ ม. เวล่าน้ำลง เป็นหินอันตรายเพราะอยู่ใกล้ร่องลึกเดินเรือ มีท่อนแสดงกองหินกำกับอยู่ทางตะวันตกของกองหิน

ลำน้ำตรงเหนือปากแม่น้ำขึ้นไป

แม่น้ำตรงมีต้นกำเนิดบนเทือกเขาหลวงไหลผ่านเขตอำเภอเมืองตรัง ผ่านอำเภอกันตัง ลำน้ำตรงตั้งแต่อำเภอกันตังถึงปากน้ำเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่าคลองกันตังหรือแม่น้ำกันตัง และไหลไปบรรจบกับคลอง

ปะเหลียนซึ่งมีต้นกำเนิดบนเทือกเขาบรรทัดออกสู่ทะเลที่ปากแม่น้ำตรัง โดยมีไหลมพระม่วงอยู่ทางฝั่งตะวันตก และแหลมบ้านพระม่วงอยู่ทาง นนอ. ของเกาะนกงางประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ ปากแม่น้ำกว้างประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ เรือสินค้าน้ำหนักประมาณ ๔๐๐ ตัน กินน้ำลึกไม่เกิน ๓.๗๐ ม. และตัวลำเรือไม่ยาวมากสามารถแล่นตามร่องน้ำขึ้นไปถึงท่าจอดเรือกันตัง ซึ่งอยู่ทางเหนือขึ้นไปจากปากน้ำประมาณ ๕ ไมล์ ตามลำน้ำตอนนี้มีเกาะและโขดหินหลายแห่ง มีหมู่บ้านอยู่บนฝั่งห่าง ๆ กัน ถัดบ้านพระม่วงขึ้นไปประมาณ ๑.๒๕ ไมล์มีหมู่บ้านชื่อบ้านหาดทรายขาว มีด่านศุลกากรอยู่ หมู่บ้านนี้เรือสินค้าต้องจอดรับการตรวจ มีบริเวณน้ำลึกระหว่าง ๖ - ๗ ม. อยู่หน้าบ้านหาดทรายขาว เรือใหญ่ที่ไม่สามารถเข้าไปถึง อ.กันตังได้มักจะจอดทอดสมออยู่กลางน้ำบริเวณนี้ ต่อจากบ้านหาดทรายขาวขึ้นไปประมาณ ๑.๕ ไมล์ มีเกาะหลายเกาะตั้งเรียงยาวขึ้นไปตามลำน้ำ และแบ่งลำน้ำออกเป็นสองร่อง คือร่องตะวันตกกับร่องตะวันออก สองร่องนี้จะไปบรรจบกันอีกครั้งที่ปลายเหนือเกาะคือใกล้ท่าจอดเรือกันตัง ร่องลึกที่เรือใหญ่เดินคือร่องตะวันตก เกาะดังกล่าวนี้ชื่อ เกาะแสน เกาะกลาง เกาะโต๊ะและเกาะค้อ เป็นเกาะราบต่ำมีไม้ชายเลน น้ำเค็มหนาแน่น ช่องน้ำระหว่างเกาะเหล่านี้แคบ น้ำตื้นและมีต้นไม้ล้มกีดขวางอยู่เกือบทุกช่อง ช่องที่เรือใหญ่เดินได้เพียงช่องเดียวคือช่องระหว่างเกาะกลางกับเกาะโต๊ะ ผ่านไปเข้าช่องปลายเหนือเกาะแสนกับฝั่งแผ่นดินแล้วต่อเข้าช่องระหว่างเกาะค้อกับฝั่งแผ่นดิน ส่วนร่องตะวันออกเรือเล็กชาวบ้านเดินผ่านได้ขณะน้ำขึ้น และเป็นทางลัดสั้นกว่าในการที่จะเข้าไปถึงกันตัง ลำน้ำตรังเหนือกันตังขึ้นไปเริ่มแคบ คดเคี้ยว น้ำตื้น เรือเล็กเรือหางยาวชาวบ้านเท่านั้นที่เดินต่อไปได้ถึง ควนธานีซึ่งอยู่เหนือกันตังขึ้นไปประมาณ ๔ ไมล์ และที่นั่นน้ำกร่อยจืด

กันตัง – เขากันตัง – จ.ตรัง

ลำน้ำหน้าท่าจอดเรือกันตังกว้างประมาณ ๓๐๐ ม. มีร่องน้ำลึกตั้งแต่ ๔ - ๖ ม กว้าง ๑๐๐ ม. มีท่าเทียบเรือคอนกรีตความยาวหน้าท่าเทียบ ๑๔๐ ม. ยื่นออกจากฝั่งตะวันออกของแม่น้ำประมาณ ๗๐ ม. ระดับน้ำหน้าท่าเทียบลึก ๕ - ๖ ม. เรือสินค้าที่ไม่เทียบท่าจะทอดสมอกลางลำน้ำได้มีด่านศุลกากร ด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ทำกากรเจ้าท่าเขต ที่ทำการไปรษณีย์ สถานีตำรวจน้ำ ธนาคาร โรงแรม เสนียงสาดสำหรับเรือจำนวนเล็กน้อยพอหาได้ที่ตลาดกันตัง แต่ถ้าต้องการเป็นจำนวนมากต้องไปหาจากตลาดใหญ่ในเมืองตรัง มีคานเรือสำหรับซ่อมเรือขนาดเล็ก การซ่อมทำเครื่องจักรกลเล็ก ๆ น้อย ๆ สามารถหาที่ซ่อมทำได้ทั้งกันตังหรือที่โรงกลึงในเมืองตรัง น้ำจืดจำนวนน้อยพอหาได้ แต่ในฤดูแล้งบางปีกันตังกันดารน้ำ

อ.กันตัง เป็นอำเภอขึ้นกับ จ.ตรัง ตัวอำเภอตั้งอยู่บนฝั่งด้านตะวันออกของลำน้ำตรัง การคมนาคมจากอำเภอไปจังหวัดไปได้โดยทางรถไฟ ระยะทางประมาณ ๒๐ กม. หรือโดยทางถนนสภาพดีระยะทางประมาณ ๒๕ กม. มีรถโดยสารรถบรรทุกวิ่งตลอดเวลา อำเภอนี้เป็น ท่าเลค้าขาย ขนถ่ายสินค้า มีเรือประมงจำนวนมากและเรือเล็กจากต่างอำเภอต่างเมืองเข้ามาจอดขนถ่ายสินค้ามีแพปลาหลายแพ ผู้คนเดินทางผ่านไปมาที่มาก เพราะเป็นปลายทางรถไฟที่แยกมาจากทางรถไฟสายใต้ที่ชุมทางทุ่งสง ราษฎรของอำเภอนี้เป็นไทยเกือบทั้งสิ้น มีจีนอยู่บ้างเล็กน้อย ชาวประมงที่อาศัยอยู่ริมทะเลส่วนใหญ่เป็นไทยอิสลาม

เขากันตัง เป็นเขาสูง ๓๕๓ ม. มีต้นไม้หนาแน่น ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของท่ากันตัง เขากันตังมียอดสูงทางใต้ไล่เลี่ยกัน ๒ - ๓ ยอด เห็นได้ไกลถึงย่านปากอ่าวกันตัง ช่วยให้รู้จักภูมิประเทศปากทางเข้าแม่น้ำตรังได้ดี

จ.ตรัง

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๖)

จ.ตรัง ในอดีตเป็นเมืองใหญ่ที่มั่งคั่งและยังเป็นเมืองท่าที่มีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ เป็นที่มีการปลูกยางพาราเป็นที่แรก ซึ่งพระยารัษฎานุประดิษฐ์นำมาจากประเทศมาเลเซียและนำมาปลูกที่นี่เป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.๒๔๔๒ จ.ตรังเป็นจังหวัดที่วางตัวบนชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย มีเกาะน้อยใหญ่ จำนวนทั้งสิ้น ๔๖ เกาะ ในจำนวนนี้ ๑๒ เกาะอยู่ใน อ.กันตัง ,๑๓ เกาะอยู่ใน อ.ปะเหลียน และ ๒๑ เกาะอยู่ใน อ.สิเกา มีพื้นที่รวมทั้งจังหวัดประมาณ ๔,๘๔๑.๔๘๘ ตร.กม.สำหรับการปกครองแบ่งออกเป็น ๕ อำเภอกับอีก ๑ กิ่งอำเภอ คือ อ.กันตัง อ.ห้วยยอด อ.ยันตะเขรา อ.ปะเหลียน อ.สิเกา อ.วังวิเศษ อ.นาโยง อ.รัษฎา และกิ่งอำเภอลาดสำราญ มีอำเภอที่มีอาณาเขตจดทะเล คือ อ.กันตัง อ.สิเกา อ.ปะเหลียน ซึ่งมีชายหาดยาวทั้งสิ้น ๑๕๕ ก.ม. และมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช และ อ.คลองท่อม จ.กระบี่
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อ.ทุ่งหว้า จ.สตูล และทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ.ควนขนุน อ.กงหรา อ.ตะโหนดใน จ.พัทลุง และ เทือกเขาบรรทัด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อ.คลองท่อม จ.กระบี่ และทะเลอันดามัน

ราษฎรนับถือศาสนาพุทธ แต่มีอิสลามบ้างที่อาศัยอยู่ริมทะเล อาชีพหลักได้แก่ ทำสวนยางพารา รองลงไปคือทำสวนปาล์ม ประมง ในเมืองมีตลาดใหญ่ การซ่อมแซมเครื่องจักรกลเรือเล็กและจัดหาอุปกรณ์อะไหล่เครื่องยนต์เรือเล็กพอหาได้ในเมือง

การเดินทางทางรถยนต์โดยสาร มีรถโดยสารปรับอากาศชั้น ๑ และ ชั้น ๒ ออกจาก กรุงเทพฯ ที่สถานีขนส่งสายใต้ ทุกวัน ซึ่งจะใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑๒ ชม.สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถติดต่อได้ที่ โทร.๐๒ - ๔๓๕๑๑๕๕(สำหรับปรับอากาศ) ,๐๒ - ๔๓๕๕๕๕๖ - ๘ (สำหรับธรรมดา) หรือ บริษัทขนส่ง จ.ตรัง โทร.(๐๗๕)๒๑๘๗๑๘

การเดินทางโดยรถยนต์

๑. ใช้เส้นทางหมายเลข ๔(กรุงเทพ - ชุมพร) จากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข ๔๑ (สุราษฎร์ธานี - ทุ่งสง - ห้วยยอด - ตรัง)ระยะทางประมาณ ๘๒๘ ก.ม.

๒. ใช้เส้นทางหมายเลข ๔(กรุงเทพ - ชุมพร) และผ่านทาง ระนอง - พังงา - กระบี่ - ตรังระยะทางรวมประมาณ ๑,๐๒๐ ก.ม.

๓. ใช้เส้นทางหมายเลข ๔๐๔ - ๔๐๖ (สตูล - ปะเหลียน-ตรัง) ระยะทางรวมประมาณ ๑๔๐ ก.ม.

๔. ใช้เส้นทางหมายเลข ๔ - ๔๐๗ (หาดใหญ่ - พัทลุง - ตรัง) ระยะทางประมาณ ๑๔๘ ก.ม.

๕. ใช้เส้นทางหมายเลข ๔ - ๔๐๒ (ภูเก็ต-พังงา-กระบี่-ตรัง) ระยะทางรวมประมาณ ๓๑๒ ก.ม.

การเดินทางโดยทางรถไฟ มีรถไฟออกจากสถานีหัวลำโพง กรุงเทพฯ ถึงสถานีรถไฟ จ.ตรัง ทุกวันใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑๕ ช.ม. ระยะทางรวมทั้งสิ้นประมาณ ๘๗๐ ก.ม. สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมสามารถติดต่อได้ที่ โทร.๐๒ - ๒๒๓๗๐๑๐ และ ๐๒ - ๒๒๓๗๐๒๐ หรือ ติดต่อสถานีรถไฟ จ.ตรัง โทร.(๐๗๕)๒๑๘๐๑๒

การเดินทางโดยทางอากาศ มีเที่ยวบินโดยตรงจาก กรุงเทพฯ ถึง จ.ตรัง ซึ่งใช้เวลา ประมาณ ๑ ช.ม. สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมสามารถติดต่อสอบถามได้ที่ โทร.๐๒ - ๒๘๐๐๐๖๐, ๖๒๘๒๐๐๐ หรือ บริษัทการบินไทย จ.ตรัง โทร.(๐๗๕)๒๑๕๕๒๓ และ ๒๑๘๐๖๖

การคมนาคมขนส่งทางน้ำมีเรือสินค้าไทยและต่างประเทศขนาด ๓๐๐ - ๔๐๐ ตัน เข้าออกวันละหลายลำ ติดต่อภายในประเทศกับ จ.ภูเก็ต และหัวเมืองชายทะเลเกือบทุกเมือง สินค้าออกได้แก่ ยางพารา (ยางแผ่นรมควัน ยางแท่งที่ทออาร์และยางเครฟ) น้ำมันปาล์มดิน แร่ต่าง ๆ (แร่ยิปซัม แร่โซเดียมเฟลสปาร์ และแร่แบไรท์) สินค้าสัตว์น้ำ รวมทั้งผลิตภัณฑ์อาหารทะเล

คำแนะนำ ร่องใต้ก้นตั้งเป็นร่องที่เรือกินน้ำลึกประมาณ ๓.๗๐ ม. (๑๒ ฟิต) เข้าออกเป็นประจำมา แต่อดีตเรือต้องคอยผ่านขณะน้ำสูงพอสมควรเพราะในร่องบางตอนตื้นและมีที่คับขัน กรมอุทกศาสตร์ได้วางทุ่นเครื่องหมายในการเดินเรือไว้ให้ คือทุ่นกำกับหินกองนอกและทุ่นกำกับหินกองใน คำแนะนำต่อไปนี้นำไว้สำหรับเรือต่างถิ่นที่ยังไม่เคยเข้าก้นตั้งเลย เมื่อนำเรือผ่านทางเหนือของเกาะเลี้ยงเหนือ ห่างประมาณ ๑ ไมล์ เข้าไปแล้วให้เดินเข็มตรงไปยังทุ่นปากร่อง และดูวิวนบนฝั่งปากทางเข้าก้นตั้งเป็นทางเข้าที่ควรระวังให้รู้จักไว้ก่อนเพราะอยู่ใน แบริ่งใกล้เคียงกับปากแม่น้ำตรัง เมื่อเรือใกล้จะถึงทุ่นปากร่อง ก็จะเห็นยอดหินสายสมอโผล่น้ำ (recommended track) ที่แสดงไว้ในแผนที่ เรือจะผ่านหินสายสมอในระยะห่างประมาณ ๑,๑๕๐ ม. และขณะเดียวกันจะเห็นเกาะนกออยู่ทางทิศ นน. เมื่อเรือแล่นผ่านทุ่นหินกองในทางทิศตะวันตกและอ้อมขึ้นไปทางเหนือ เปลี่ยนไปใช้เข็มประมาณ ๐๔๔ เข็มนี้หัวเรือตรงเนินเขาโคดข่อม ๆ ลูกหนึ่งชื่อ ควนตาลี สูง ๕๗ ม. เมื่อเรือผ่านปากทางเข้า เดินตามร่องลึกในลำน้ำแล้วก็เกือบไม่มีที่คับขันอันตรายอีกนอกจากตอนนำเรือเลี้ยวหักฉากเข้าช่องระหว่างเกาะ โต๊ะกับเกาะกลาง และเดินในช่องตอนนี้เท่านั้น เพราะเป็นการเลี้ยวฉากและช่องแคบ

หมายเหตุ ปัจจุบันกรมเจ้าท่าทำมาวางทุ่นสำหรับเข้าร่องน้ำก้นตั้ง ซึ่งเรือใหญ่สามารถเข้าได้ถึงหน้าอำเภอกันตัง (รายละเอียดพิมพ์เขียวของกรมเจ้าท่า)

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๖)

ติดกับปากน้ำตรังไปทางตะวันออกเป็นปากคลองปะเหลียนกว้างประมาณ ๑ ไมล์ ก่อนจะเข้าถึงปากคลองมีโขดทรายตื้นกีดขวางอยู่ทำให้ร่องน้ำลึกเดินเรือแคบลง มีเกาะเหลาดำเป็นเกาะเล็กرابต่ำอยู่ใกล้

ปากคลองปะเหลียนและแบ่งลำน้ำออกเป็น ๒ ร่อง คือร่องฝายเหนือของเกาะเหลาดำและร่องฝายใต้ของเกาะเหลาดำ เรือเดินได้ทั้งสองร่องแต่ถ้าจะผ่านร่องฝายเหนือต้องผ่านขณะน้ำขึ้นสูงพอสมควรเพราะมีบริเวณน้ำตื้นอยู่ปากทางเข้า ที่ปากคลองปะเหลียนฝั่งใต้มีคลองประหารน จากปากคลองประหารนเข้าไปประมาณ ๑.๕ ไมล์ ฝั่งเหนือมีคลองแรด ในคลองแรดมีโรงเผาถ่าน เรือยนต์ลำเลียงเล็กกินน้ำลึกประมาณ ๒ ม. เข้าไปปรับถ่านอยู่เสมอ คลองปะเหลียนลึกเข้าไปภายในมีหินและที่ตื้นมาก เรือเล็กที่ชำนาญภูมิประเทศสามารถเดินเข้าไปได้ถึงอำเภอปะเหลียนซึ่งตั้งอยู่ห่างจากปากคลองปะเหลียนระยะทางประมาณ ๑๐ ไมล์

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๓๖, ๓๐๕)

ขอบฝั่งตั้งแต่ปากคลองปะเหลียนฝั่งใต้แนวขอบฝั่งเบนลงไปประมาณทิศ ชขอ. ระยะทางประมาณ ๕ ไมล์ ถึงแหลมตาชะ เป็นฝั่งทรายมีมะพร้าวและต้นสนริมฝั่ง ชายฝั่งน้ำตื้นและมีหินอันตรายหลายกอง เป็นพื้นที่อันตราย เขาตาชะเป็นเขาริมฝั่งตั้งยาวไปตามแหลมตาชะ มีสองยอด ยอดเหนือสูง ๒๑๐ ม. และยอดใกล้ปลายแหลมสูง ๑๕๕ ม.

ขอบฝั่งตั้งแต่แหลมตาชะไปถึงแหลมหยงสตาร์ซึ่งอยู่ทาง อนุ. ของแหลมตาชะห่างประมาณ ๕ ไมล์ เป็นฝั่งที่มีคลองใหญ่น้อยหลายคลองไหลออกมาสู่ทะเล คลองที่อยู่ติดด้านตะวันออกของแหลมตาชะชื่อคลองตาชะ ภายในคลองมีหลุมเผาถ่าน ถัดจากคลองตาชะไปทางตะวันออกเป็นปากคลองหวายคณกับปากคลองท่าข้าม (หรือคลองสุโสะก็เรียก) ซึ่งอยู่ติดฝั่งตะวันตกของแหลมหยงสตาร์ คลองท่าข้าม (สุโสะ) ลึกขึ้นไปทางเหนือมีบ้านสุโสะอยู่ริมคลองและมีคลองสาขาเล็กแยกไปบ้านท่าข้ามซึ่งเป็นที่ตั้งอำเภอปะเหลียนย่านปากเกาะ ชื่อเกาะตู่เกีย เกาะนก และเกาะกลางสูง แหลมหยงสตาร์เป็นแหลมเนินดินเตี้ยมีสวนยางถึงยอดเขามีถนนลูกรังจากปลายแหลมหยงสตาร์เข้าไปตำบลหยงสตาร์และมีถนนต่อเข้าไป อ.ปะเหลียนก็ได้

ภาพที่ ๘. กระจังไฟหยงสตาร์

กระจังไฟหยงสตาร์ มีร้านอยู่ตรงปลายเนินติดกับทะเล ตั้งอยู่บนเนินปลายทิศตะวันตกเฉียงใต้ของแหลมหยงสตาร์ ตัวกระจังเป็นโครงเหล็กทาสีขาวสูง ๑๘ ม. สูงของไฟเหนือระดับทะเลปานกลาง ๕๑ ม. มีลักษณะไฟ F1 5s 51m 10M ตะเกียงโพล์พื้นยอดไม้เพียงเล็กน้อยสังเกตจากในเวลากลางวัน

เกาะสุกร (หรือเกาะหมู) เป็นเกาะที่อยู่ในเขต อ.ปะเหลียน จ.ตรัง กว้าง ๓ ก.ม. ยาว ๘.๔ ก.ม. อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๕ และ๓๕๔ เป็นเกาะอยู่ทางใต้ของแหลมตาชะห่างจากปลายแหลมตาชะประมาณ ๒ ไมล์ และปลายทิศตะวันออกเฉียงใต้สุดของเกาะอยู่ในแนวตะวันตกเฉียงใต้ของแหลม หงสตาร์ ห่างประมาณ ๓.๖๕ ไมล์ ยอดสูงแหลมเห็นเด่นชัดอยู่กลางเกาะสูง ๑๕๔ ม. พื้นที่ตั้งแต่กลางเกาะไปถึงปลายแหลมทิศตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งมีชื่อว่าแหลมจินเป็นที่ราบเพาะปลูกทุ่งนาและหนองน้ำ มีหินชายฝั่งและหาดแห่งเมื่อน้ำลงเกือบรอบเกาะ เว้นแต่ตอนปลายแหลมจินน้ำลึกชันเป็นร่องลึกทางเดินเรือ ในช่องระหว่างเกาะสุกรกับฝั่ง น้ำตื้น มีโขดโคลนแห่งเมื่อน้ำลงโผล่เป็นบริเวณกว้าง มีเกาะจับบีใหญ่ สูง ๖๕ ม. อยู่ทางใต้ของปลายแหลมตาชะห่างประมาณ ๐.๖๕ ไมล์ และอยู่ใกล้ฝั่งเกาะสุกร บนเกาะสุกรมีราษฎรอยู่ที่แหลมจิน ที่กลางเกาะและที่บ้านหาดทรายทอง (เดิมชื่ออ่าวแสมใหม่) บนฝั่งด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะมีฐานะเป็นตำบลขึ้นกับ อ.ปะเหลียน ราษฎรมีอาชีพประมงเพาะปลูกพืชไร่และทำนาข้าว มีเรือเล็กโดยสารประจำทางจากเกาะสุกรไป อ.ปะเหลียนทุกวันโดยผ่านเข้าทางคลองท่าข้าม (สุโสะ) มีถนนสภาพดีจากอำเภอไปยังตัวจังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ ๔๔ กม.

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๕)

ฝั่งต่อจากแหลมหงสตาร์ไปทางตะวันออกเป็นฝั่งของชะวากทะเลกว้าง มีคลองใหญ่น้อยไหลลงทะเลบริเวณนี้หลายคลอง เป็นฝั่งที่มีไม้เลนน้ำเค็ม จากปลายแหลมหงสตาร์เลาะฝั่งขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๒ ไมล์ มีที่ตั้งด้านศุลกากร จากท่าด่านศุลกากรแห่งนี้มีถนนไป อ.ปะเหลียน และมีรถยนต์ประจำทางวิ่ง ใกล้เคียง ๆ กับท่าด่านศุลกากรขึ้นไปทางเหนือมีคลองเล็ก ๆ ชื่อคลองท่าข้าม เรือเล็กติดเครื่องยนต์ทางยาวเดินในคลองถึง อ.ปะเหลียนได้และตรงกันข้ามกับท่าด่านศุลกากรมีเกาะราบต่ำชื่อเกาะเหลาตรง จากปลายใต้สุดของเกาะเหลาตรงห่างไปทางตะวันตกประมาณ ๔๐๐ ม. มีกองหินสองกองชื่อหินตูหมู เป็นกองหินตั้งอยู่บนหาดโคลนแห่งที่ยื่นออกมาจากฝั่งเมื่อน้ำลง แต่ขณะน้ำขึ้นสูงหินตูหมูจะจมน้ำ คลองใหญ่ ๆ ในชะวากทะเลนี้ได้แก่คลองหลักชัน คลองแร่ คลองยาระ (หรือคลองลิพังก็เรียก คลองวังกล้วยก็เรียก เนื่องจากคลองยาระ มีคลองสาขาแยกไปตำบลลิพังและบ้านวังกล้วยถึง อ.ทุ่งหว้า)

ทางตะวันออกเฉียงใต้ของแหลมหงสตาร์ห่างประมาณ ๒ ไมล์ มีเกาะตะบัน สูง ๒๒๘ ม. ตั้งอยู่บนหาดแห่งเมื่อน้ำลง เป็นเกาะหินปูนสูงชันยอดแบน เกาะตะบันสังเกตได้ง่าย

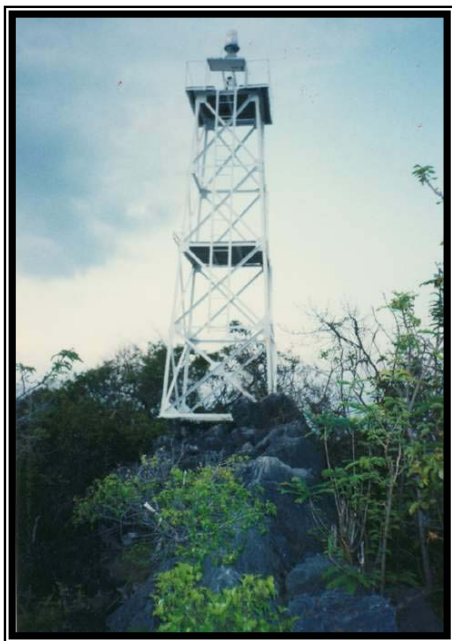
ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะตะบันห่าง ๑ ไมล์ มีเกาะเล็กสูงประมาณ ๕๓ ม. ชื่อเกาะปอย เป็นเกาะหินตั้งอยู่บนหาดโคลนแห่งเหมือนกัน

ฝั่งห่างลงไปทางใต้จากเกาะตะบันประมาณ ๕ ไมล์ มีปากคลองวังวน ภายในคลองวังวนมีคลองสาขาชื่อคลองทางยางและคลองราไว ปากคลองวังวนมีสันดอนแห่งกว้างเมื่อน้ำลง

ฝั่งต่อจากคลองวังวนลงไปทางใต้อีกประมาณ ๓ ไมล์ มีคลองตันหยงลาใน เป็นคลองใหญ่ปากคลองกว้างประมาณครึ่งไมล์ ในคลองน้ำลึกถึง ๘ ม. เรือกินน้ำลึก ๓.๖๐ ม. สามารถเข้าไปหลบกำบังมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในคลองได้แต่ต้องผ่านบริเวณน้ำตื้นก่อนเข้าปากคลองขณะน้ำขึ้นสูงพอสมควร และแล่นเข้าไปทอดสมอที่หน้าหมู่บ้านบูโบย (หรือบ้านหาดแสน) ประมาณ ๑ - ๑.๕ ไมล์ จากคลอง เรือยนต์เล็ก ๆ ของชาวบ้านเข้าคลองตันหยงลาในและสัญจรต่อไปยังลำคลองเล็ก ๆ ภายในไปถึง อ.ละงูได้ หมู่บ้านตันหยงลาในมีราษฎรชาวประมงอยู่ทั้งฝั่งเหนือและฝั่งใต้ (คือบ้านบูโบย) ของคลอง

เกาะใกล้ฝั่ง (offlying islands) และสิ่งอันตราย - กระจงไฟ (ดูรูปที่ ๕.๑๐)

เกาะเลี้ยงเหนือ เกาะเลี้ยงเหนือใต้ (หรือเรียกกันว่าเกาะเลี้ยงใน เกาะเลี้ยงนอกก็ได้) เป็นเกาะอยู่ในอ.ปะเหลียน จ.ตรัง ขนาดสูงใกล้เคียงกันตั้งอยู่คู่กัน สูง ๒๒๑ ม. และ ๒๔๑ ม. ตามลำดับ ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะตะลันห่าประมาณ ๖ ไมล์ เกาะเลี้ยงเป็นเกาะหินโกลนผาชันตกทะเลเกือบทุกด้าน (เว้นด้านตะวันออก) น้ำลึกไม่มีหินชายฝั่ง เรือผ่านซิดเกาะได้ น้ำในช่องระหว่างเกาะเลี้ยงเหนือและเกาะเลี้ยงใต้ลึก ๘ ม. ช่องระหว่างเกาะทั้งสองนี้ กว้างราว ๒๒๐ ม. ในช่องน้ำลึกไม่มีหิน หางเกาะออกไปทางตะวันออกภายในระยะทาง ๒ ๑/๔ ไมล์ มีหย่อมความลึกของน้ำไม่สม่ำเสมอและเป็นบริเวณที่มีหินใต้น้ำ เกาะเลี้ยงเหนือเป็นเกาะที่อยู่เหนือสุดของแนวเกาะและหินต่าง ๆ ซึ่งตั้งเรียงกันลงไปในแนวทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนถึงเกาะตะรุเตา เรือที่จะเข้าไปสู่ปากแม่น้ำตรังและคลองปะเหลียนต้องผ่านทางเหนือของเกาะเลี้ยงเหนือขึ้นไป

เกาะบูเหลาโบ๊ต (เป็นชื่อภาษามลายูแปลว่าเกาะเรือโบ๊ต) อยู่ในเขต อ.ปะเหลียน จ.ตรัง กว้าง ๓๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. อยู่ทางทิศใต้ของเกาะเลี้ยงใต้ เป็นเกาะเล็ก ๆ ตั้งอยู่ประมาณทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะเลี้ยงใต้ห่างประมาณ ๒.๕ ไมล์ มียอดแบนสูง ๓๒ ม. มีต้นไม้โปร่ง มีหาดทรายอยู่ด้านตะวันออกของเกาะ มีแนวปะการังอยู่เป็นพืด และมีหินดานใต้น้ำเป็นก้อน ๆ อยู่หน้าหาดนี้ห่างออกไปจากฝั่งหาดทรายประมาณเกือบ ๕๐๐ ม. เรือกินน้ำลึกที่ประสงค์จะจอดด้านตะวันออกของเกาะบูเหลาโบ๊ตควรจอดห่างฝั่งเกาะไกลประมาณครึ่งไมล์ในที่น้ำลึก ๘ - ๑๐ ม.

ภาพที่ ๕.กระจงไฟเกาะบูเหลาโบ๊ต

กระจงไฟเกาะบูเหลาโบ๊ต ตั้งอยู่บนยอดกลางเกาะบูเหลาโบ๊ต ตัวกระจงเป็นหอคอยกลมก่ออิฐทาสีขาว สูง ๑๒ ม. สูงของไฟเหนือระดับทะเลปานกลาง ๔๑ ม. ลักษณะไฟ F1 (2) 10s 14m 10M

หินแบริ (แบริเป็นภาษามลายูแปลว่าสัตว์จำพวกเลน, ตะกวดหรือเหี้ย) เป็นเกาะในเขต อ.ปะเหลียน จ.ตรัง กว้าง ๑๕๐ ม. ยาว ๓๐๐ ม. อยู่ในแผนที่เดินเรือหมายเลข ๓๐๕ และ ๓๕๔ อยู่ในทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะบุเหลาโบ้ตห่างประมาณครึ่งไมล์ มีลักษณะเป็นหินราบสูงเหนือน้ำประมาณ ๔ ม. ยาวประมาณ ๑๕๐ ม. จากยอดใหญ่เหนือน้ำนี้มีพืดหินใต้น้ำแผ่ยื่นเฉียงลงไปทางตะวันตกเฉียงใต้ยาวประมาณ ๒๗๐ ม. แล้วจึงมียอดหินเล็กโผล่หน้าอีกยอดหนึ่ง

หินจังกาบ เป็นเกาะหินเล็ก ๆ มียอดเรียวยาวแหลม ๒ ยอด ยอดเหนือสูง ๔๒ ม. ตั้งอยู่ทาง ตะวันออกของเกาะบุเหลาโบ้ต ห่างประมาณ ๓.๕ ไมล์

เกาะเกตรา อยู่ในเขต อ.ปะเหลียน จ.ตรัง เป็นเกาะที่น่าสังเกตที่สุดในละแวกนี้ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะตาใบห่างประมาณ ๒.๖ ไมล์ และอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะบุเหลาโบ้ตห่างประมาณ ๕ ไมล์ เป็นเกาะหินปูนล้วนมียอดตะปุ่มตะป่ำเรียงไปในแนวเหนือใต้ ยอดใต้เป็นยอดสูงสุดสูง ๓๗๗ ม. ยอดเหนือสูง ๒๖๗ ม. มีต้นไม้ตามไหล่เขาและเชิงเกาะด้านตะวันตก เหนือ และใต้ ผาชันตกทะเล น้ำลึก ส่วนด้านตะวันออกมีหาดทราย ซึ่งมีพืดหินปะการังกั้นอยู่เป็นแนวนอกตลอดหน้าหาด ขณะน้ำลงมากเรือเล็กไม่สามารถเข้าถึงหาดได้ เพราะติดแนวปะการัง

เกาะตุลู้ยน้อย และเกาะตุลู้ยใหญ่ อยู่ในเขต อ.ปะเหลียน จ.ตรัง เป็นเกาะที่น่าสังเกตอีก ๒ เกาะ สูง ๕๓ ม. และ ๑๑๕ ม. ตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกของเกาะเกตราห่างประมาณ ๑.๕ ไมล์ และ ๒ ไมล์ ตามลำดับ เกาะสองเกาะนี้เป็นเกาะหินล้วน โผล่ขึ้นมาโดด ๆ เหนือน้ำตั้งชัน รอบ ๆ เกาะทั้งสองไม่มีหินน้ำลึก ช่องระหว่างเกาะตุลู้ยทั้งสอง และเกาะเกตรา เรือใหญ่ผ่านสะดวก

หินรายา อยู่ในเขต อ.ปะเหลียน จ.ตรัง กว้าง ๑๕๐ ม. ยาว ๒๐๐ ม. มียอดโผล่หน้าสูง ๔ ม. ห่างไปทางตะวันออกจากปลายแหลมเหนือสุดของเกาะเกตราประมาณ ๑.๕ ไมล์ ต่อจากยอดที่โผล่หน้านี้ลงไปทางใต้เป็นกองหินไม่โผล่หน้าประมาณ ๖๐๐ ม. แล้วจึงมีกองหินใต้น้ำที่มีน้ำเหนือหินอย่างน้อย ๑.๕ ม. อีกกองหนึ่งห่างจากยอดโผล่หน้าประมาณ ๑,๓๐๐ ม. และยังมีหินใต้น้ำอีกกองหนึ่งที่มีน้ำเหนือหินอย่างน้อย ๑.๕ ม. อยู่ทางตะวันออกของยอดโผล่หน้าห่างประมาณเกือบ ๑ ไมล์

เกาะแดง (หรือแดงใหญ่) กับเกาะแดงน้อย อยู่ทางตะวันออกของเกาะเกตราห่างประมาณ ๓ .๕ ไมล์ เชิงเกาะเป็นหินผาสีแดง ยอดสูง ๔๒ ม. มีต้นไม้ มีหินโผล่หน้าอยู่ ๒ กอง ๆ หนึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะแดงห่างประมาณเกือบ ๔๐๐ ม. และอีกกองหนึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะแดงห่างประมาณ ๑,๐๐๐ ม. เป็นบริเวณ กองหินยอดโผล่หน้าเรียงกันอยู่ ๓ ยอด ยอดเหนือสูงราว ๐.๕ ม. ยอดกลางสูง ๒ ม. ยอดใต้สูง ๑.๐ ม. เกาะแดงน้อยอยู่ใกล้ ๆ กับเกาะแดงไปทาง อนอ. ห่างราวครึ่งไมล์ เป็นเกาะเล็ก ๆ ๒ เกาะชิดกัน ลูกใหญ่ซึ่งสูงกว่าอยู่ทางตะวันตกสูง ๑๖ ม. มีกองหินปะการังแห่งเมื่อน้ำลงต่ำสุดอยู่ไปทางตะวันออกของเกาะแดงน้อยห่างประมาณ ๒ ไมล์ และอยู่ข้างร่องน้ำทางเรือเดิน ระหว่างเกาะกล้วยกับเกาะสุกรพืดหินนี้ยาวประมาณ ๑,๓๐๐ ม. ขนานไปกับร่องน้ำ

เกาะตาใบ สูง ๒๒๖ ม. ตั้งอยู่ทางใต้ของเกาะเกตราห่างประมาณ ๒.๗๕ ไมล์ เป็นเกาะหินล้วน โดดผาชันตกทะเล สังเกตได้ง่ายเพราะมีรอยแยกเล็กเป็นร่องจากยอดลงมารอยหนึ่ง หินหลักหรือเกาะหลัก

ตั้งอยู่ตอนเหนือของเกาะตาใบประมาณ ๗๐๐ ม. เป็นเกาะหินโดด มีหินโดดผาชันตกทะเลอยู่ลูกหนึ่ง และหินโดดไม่มีชื่อที่กล่าวนี้ น้ำลึกเรือใหญ่เดินผ่านเข้าไปได้ สูง ๕๕ ม. น้ำรอบเกาะลึกชัน เรือใหญ่เดินผ่านเข้าใกล้ ๆ ได้

หินลาเหยียก เป็นหินเล็กไหล่น้ำสูง ๑๒ ม. อยู่ทางตะวันออกของเกาะตาใบ ห่างกันประมาณ ๒.๕ ไมล์

เกาะกล้วย อยู่ประมาณทิศตะวันออกของหินลาเหยียก ห่างกันราว ๑.๕ ไมล์ เป็นเกาะเล็กขยอราบไล่เลี่ยกันตั้งแต่หัวเกาะถึงท้ายเกาะ ตอนกลางเกาะสูง ๖๑ ม. มีต้นไม้ เกาะนี้เป็นปากทางเข้ร่องน้ำสู่ปลายแหลมจีนของเกาะสุกร

หินบงกัหรือเกาะบงกั ตั้งอยู่ทางใต้ของหินลาเหยียกประมาณ ๒.๑ ไมล์ เป็นเกาะหินโดด สูง ๑๘ ม. น้ำรอบเกาะลึกชันไม่มีหินชายเกาะ

เกาะตงกูหรือปูเลตงกู (เรียกเกาะสามก็ได้) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหินลาเหยียกห่างประมาณ ๔ ไมล์ ประกอบด้วยเกาะเล็ก ๆ ๓ เกาะเรียงอยู่ติด ๆ กัน ลูกเหนือสูง ๑๐๕ ม. ลูกกลางสูง ๗๗ ม. และลูกใต้สูง ๕๘ ม. เป็นเกาะหินผาชันน้ำลึก ช่องระหว่างเกาะต่อเกาะน้ำลึกเช่นกันและไม่มีหินในช่อง บนเกาะมี รังนก

เกาะลามา อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะตงกูห่างประมาณ ๑.๕ ไมล์ สูง ๑๘๘ ม. เป็นเกาะหินชันมีกองหินใต้น้ำยอดแหลมน้ำเหนือหินอย่างหิน ๒ ม. สองยอดอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะห่างประมาณ ๖๔๐ ม. ในบริเวณน้ำลึก ๑๐ ม.

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๕)

เกาะดอน อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะลามาห่างประมาณ ๓ ไมล์ สูง ๑๓๓ ม. มีต้นไม้ มีหินปะการังรอบเกาะ มีหาดทรายสั้น ๆ ด้านตะวันออกของเกาะและมีบ้านชาน้ำตั้งบ้านเรือนประมาณ ๒๐ หลังคาเรือน อยู่ที่หาดนี้

เกาะตาใบ หินบงกั เกาะตงกู เกาะลามา และเกาะดอน เป็นเกาะที่ตั้งเรียงในแนวเดียวกันลงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ระยะทางประมาณ ๑๐ ไมล์ เกาะเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเกาะโดด ๆ ผาชันตกทะเลมีถ้ำโพรงเป็นที่อาศัยของนกนางแอ่น

เกาะบุลิ้นเด ตั้งอยู่ทางตะวันตกของเกาะเขาใหญ่ ห่างประมาณ ๘ ไมล์ บนเกาะมีต้นไม้หนาแน่น ยอดสูงสุด ๑๕๕ ม. และยอดแบนราบ มีหินชายฝั่งเกือบรอบเกาะ ด้านเหนือขอบฝั่งเป็นทรายปนหินปะการัง ด้านตะวันออกเป็นหาดทรายที่มีต้นสน มีหินไหล่น้ำและหินปริ่มน้ำอยู่ใกล้ ๆ เกาะหลายกอง คือหินไหล่น้ำกองหนึ่งอยู่ทางเหนือของเกาะห่างขอบฝั่งประมาณ ๕๕๐ ม. ด้านตะวันออกมีหินใต้น้ำที่น้ำเหนือหิน ๓.๖ ม. ห่างจากขอบฝั่งเกาะประมาณ ๑,๐๐๐ ม. และด้านตะวันออกเฉียงใต้มีหินก้อนไหล่น้ำใกล้ฝั่งประมาณ ๓๐๐ ม. และด้านตะวันตกมีหินไหล่น้ำชิดเกาะใกล้ขอบแนวหินชายฝั่งหนึ่งก้อน มีชาวบ้านทะเลอยู่ทางตะวันออกของเกาะ ๒ - ๓ หลังคาเรือน

เกาะรังนก เป็นเกาะรูปกรวยสูง ๑๐๓ ม. มีต้นไม้ตั้งอยู่ทางใต้ของเกาะบุโหล่นเล ห่างกันประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ มีหินชายฝั่งรอบเกาะมีรังนก มีสัมปทานรังนกมีคนเฝ้าอยู่

เกาะอาย่า (หรือปูเลากุคาก็เรียก) เป็นเกาะและหินโพล่น้ำรวม ๓ ก้อน อยู่ทางตะวันตกของเกาะรังนกห่างประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ เกาะอาย่าลูกใหญ่สูง ๗๐ ม. มีต้นไม้ ถัดไปทางตะวันตกคืออาย่ากลางขนาดย่อม ลงไปมีต้นไม้ ถัดต่อไปเป็นหินโคดตั้งชันยอดมีสีขาวเพราะประอะเปื้อนขึ้นสูง ๑๑ ม.

เกาะบุโหล่นไม้ไฟ (หรือบุโหล่นกลางก็เรียกกัน) สูง ๑๑๐ ม. ตั้งอยู่ระหว่างเกาะบุโหล่นเล็กกับเกาะเขาใหญ่ และอยู่ห่างเกาะบุโหล่นเลไปทางตะวันออกประมาณ ๒.๕ ไมล์ มีต้นไม้ที่สังเกตเห็นเด่นชัดมีหินชายฝั่งรอบเกาะ มีหาดทรายอยู่ทางด้านตะวันออกมีบริเวณน้ำตื้นระหว่าง ๔ - ๖ ม. อยู่ในช่องระหว่างเกาะบุโหล่นเลไม้ไฟกับเกาะดอน มีกองหินใต้น้ำและหินโพล่น้ำใกล้ ๆ เกาะ คือหินโพล่น้ำก้อนหนึ่งอยู่ชิดปลายตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะมีกองหินใต้น้ำ น้ำเหนือหิน ๑.๑ ม. เป็นกองยาวไปในแนวเหนือใต้ประมาณ ๗๐๐ ม. ทางตะวันออกของเกาะห่างประมาณ ๑ ไมล์ และมีหินใต้น้ำยอดแหลมน้ำเหนือหิน ๑.๓ ม. ก้อนหนึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะห่างฝั่งเกาะประมาณ ๑.๕ ไมล์

พื้นที่ของทะเลบริเวณเกาะดอน เกาะบุโหล่นเลและเกาะบุโหล่นไม้ไฟมีความลึกของน้ำไม่สู้สม่ำเสมอมีพื้นที่น้ำตื้นเป็นหย่อม ๆ

สายน้ำขึ้นลง (Tidal Streams)

ระหว่างฝั่งแผ่นดินกับเกาะต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ฝั่งมีสายน้ำลงเข้าหาและออกจากฝั่งอัตราความเร็วไม่เกิน ๑ นอต ห่างเกาะบุเหลาโบคออกไปสายน้ำเปลี่ยนทิศทวนเข็มนาฬิกา อัตราความเร็วน้อยกว่าครึ่งนอตค่อนข้างสม่ำเสมอ ระหว่างเกาะบุโหล่นเล็กกับเกาะเล็กๆ ที่อยู่ชิดไปทางใต้ สายน้ำขึ้นลงทั่ว ๆ ไปค่อนข้างอ่อนและไม่สู้สม่ำเสมอ แต่ในวันน้ำเกิดจะมีสายน้ำไหลไปทางตะวันออกก่อนประมาณ ๓ ชั่วโมง จนกระทั่งน้ำขึ้นสูงและภายหลังน้ำขึ้นสูงแล้ว ๒ ถึง ๕ ชม. จึงจะมีสายน้ำไหลไปทางตะวันตก ด้วยอัตราความเร็วประมาณ ๑.๕ นอต

(แผนที่อังกฤษ ๓๕๔๒)

ณ ตำบลที่ห่างขึ้นไปทางเหนือของเกาะตะรุเตา ๒ หรือ ๓ ไมล์ ก่อนเวลาน้ำสูง ๔ ชั่วโมง สายน้ำไหลระหว่าง ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และ ทิศตะวันออกเฉียงใต้ และหลังจากน้ำขึ้นสูงแล้ว ๒ ถึง ๕ ชั่วโมง สายน้ำไหลระหว่าง ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และ ทิศตะวันตกเฉียงใต้ อัตราความเร็วอย่างสูงสุดราว ๑.๕ นอต

คำแนะนำ - ที่ทอดสมอ

เส้นทางเดินเรือตั้งแต่เกาะบุโหล่นไม้ไฟถึงแม่น้ำตรัง เมื่อเรือมาจากทางใต้จะใช้เส้นทางสายในควรรผ่านเกาะบุโหล่นไม้ไฟทางตะวันออกห่างไม่ต่ำกว่า ๒ ไมล์ ผ่านเกาะดอนไม่ต่ำกว่า ๑.๕ ไมล์ และผ่านเกาะ

ลามาไม่ต่ำกว่า ๑ ไมล์ แล้วจึงถือเข็มผ่านหินลาเหยือกทางตะวันตกในระยะ ๑ ไมล์ เช่นเดียวกัน แล้วจึงเดินผ่านด้านตะวันตกของเกาะเกตราในช่องระหว่างเกาะตุล้วยใหญ่ ตุล้วยน้อยกับเกาะเกตราตรงไปเข้าระหว่างเกาะปูเหลาโบตกับเกาะเลียงใต้ -เหนือ เข้าสู่ปากอ่าวตรัง (หรือกันตัง) ทางด้านเหนือของเกาะเลียงเหนือจะเป็นเส้นทางที่ปลอดภัย

เรือกินน้ำลึกไม่เกิน ๓.๗๐ ม. ที่จะเข้าไปยังเกาะสุกร เมื่อมาจากทางใต้ให้อ้อมทางตะวันตกของเกาะกล้วยห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ แล้วจึงถือเข็มตรงปลายแหลมสุดตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะสุกร (แหลมจีน) จนใกล้จะถึงปลายแหลมจึงเลี้ยวอ้อมแหลมไปจอดในทิศตะวันออกเฉียงเหนือของปลายแหลมสุดห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ น้ำลึก ๖ - ๘ ม. เรือกินน้ำตื้นกว่านี้ที่มีความชำนาญร่องสามารถเข้าไปถึงหน้าด่านศุลกากรหยงสตาร์ และในคลองแร่คลองยาระได้

หมายเหตุ น้ำในบริเวณนี้ค่อนข้างแรง ทิศในแผนที่ที่กำหนดให้ใช้เป็นส่วนประกอบได้เท่านั้น เมื่อเรือเข้าตอมน้ำลึกเรือจะตกขวา ทิศหัวเรือจะผิดกับทิศในแผนที่ไปทางซ้าย ๖ - ๗ องศา

ฝั่ง - กระโจมไฟ

บ้านปากบาราตั้งอยู่ริมฝั่งคลองบาราตอมน้ำลึกของเกาะกะเบ็ง และที่ฝั่งทางตะวันออกของเกาะเขาใหญ่ ในคลองปากบารามีน้ำลึกพอที่เรือประมงเข้าไปจอดเทียบท่าคอนกรีตปากคลองได้ ทำนี้เป็นท่าเทียบขนส่งสัตว์น้ำ เรือเล็กเครื่องยนต์หางยาวชาวบ้านเดินต่อจากปากคลองเข้าไปภายในได้ถึงตัวอำเภอละงู แต่บริเวณทางเข้าปากคลองน้ำตื้นเมื่อน้ำลงต่ำสุดโขดทรายปนโคลนไหลปิดทางเข้าหมด แม้แต่ร่องน้ำเข้าสู่ปากทางเข้าได้เฉพาะเวลาที่มีน้ำสูงพอสมควรเท่านั้น บ้านปากบาราเป็นทำเลที่จอดเรือประมงเพราะมีเกาะเข้ใหญ่กำบังลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ให้ บ้านปากบาราเป็นหมู่บ้านใหญ่ มีด่านศุลกากร มีถนนจากบ้านปากบาราไปถึง อ.ละงู ระยะทางประมาณ ๕ กม.

อ.ละงูขึ้นกับ จ.สตูล มีพลเมืองส่วนใหญ่เป็นไทยอิสลามอาชีพหลักคือทำนา รองลงไปได้แก่สวนยางพารา มะพร้าว ประมง และเผาถ่าน อำเภอนี้ติดต่อกับ จ.สตูล ได้โดยทางรถยนต์ระยะทางประมาณ ๕๐ กม.

ฝั่งตั้งแต่บ้านปากบาราไปถึงแหลมปยู มีแนวฝั่งไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ระยะทางยาวประมาณ ๓๐ ไมล์ ขอบฝั่งช่วงนี้เป็นฝั่งดินอ่อนมีไม้ชายเลนน้ำเค็มซึ่งน้ำทะเลท่วมถึงเป็นแนวชายฝั่ง บริเวณชายฝั่งน้ำตื้นมีหาดโคลนแห้งยาวยื่นออกไปไกลเมื่อน้ำลง มีคลองน้ำเค็มหลายคลองไหลลงสู่ทะเลคลองเหล่านี้คดเคี้ยวมีสาขาบรรจบกันภายใน เป็นทางสัญจรของเรือเล็กชาวบ้านที่อยู่กันห่าง ๆ บนฝั่งคลองที่ไหลออกทะเลเกือบทุกแห่งมักจะมีสันดอน และโขดทรายกีดขวางอยู่ชาวบ้านที่รู้จักภูมิประเทศและรูปร่างน้ำดีจึงผ่านเข้าออกได้

เกาะเขาใหญ่ เป็นเกาะตั้งอยู่ห่างไปทางใต้ของปลายใต้สุดของเกาะกะเบ็ง ประมาณ ๑ ไมล์ เป็นเกาะหินคมทั้งลูก มีต้นไม้โปร่งเตี้ย ยอดเหนือสูง ๒๖๒ ม. มีหมุดสามเหลี่ยมแผนที่ ยอดที่ค่อนข้างไปทางใต้สูงไล่เลี่ยกัน

ทางตะวันตกของเกาะเขาใหญ่ เกาะบุหลันเป็นเกาะหินสูง ๑๑๘ ม. ตั้งขนานไปกับเกาะเขาใหญ่ ช่องระหว่างเกาะบุหลันกับเกาะเขาใหญ่น้ำลึกและไม่มีหิน จากตอนปลายใต้ของเกาะบุหลันออกไปทางตะวันตกมีหินโผล่น้ำหลายลูกไม่มีชื่อ หินลูกที่ไกลออกไปทางตะวันตกและใหญ่กว่าเพื่อนสูง ๒๗ ม. ส่วนทางด้านตะวันออกของเกาะเขาใหญ่ก็มีหินโผล่น้ำใหญ่น้อยหลายก้อนตั้งชิดเกาะและเรียงลงไปถึงปลายเหนือไปจนถึงประมาณกึ่งกลางเกาะเขาใหญ่ หินเหล่านี้ไม่มีชื่อ

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๘)

ประมาณ ๔.๗๕ ไมล์ ห่างไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะเขาใหญ่มีเกาะริติ ตั้งอยู่ใกล้โขดแห่งที่ขึ้นออกมาจากฝั่ง เกาะนี้มีลักษณะคล้ายเป็นสองเกาะที่ตั้งอยู่ติดกันเพราะมีช่องน้ำแคบ ๆ กั้นอยู่ แต่เมื่อน้ำลงต่ำสุดน้ำในช่องแห่งนี้ติดต่อกันได้จึงเป็นเกาะเดียว ดินไม้บนเกาะมีมาก ยอดสูงทางเหนือสูง ๑๒๒ ม. มีหินโผล่และไม้โผล่น้ำกองหนึ่งยาวประมาณ ๔๐๐ ม. อยู่ด้านตะวันตกของเกาะริติ ห่างออกไปประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ ยอดหินที่โผล่น้ำสูง ๒.๓ ม. ถัดลงไปทางใต้ของหินกองนี้ประมาณ ๑ ไมล์ หรือทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะริติห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ มีเกาะเล็กชื่อเกาะตามะ มีหินโผล่น้ำและหินใต้น้ำอยู่กลุ่มหนึ่ง

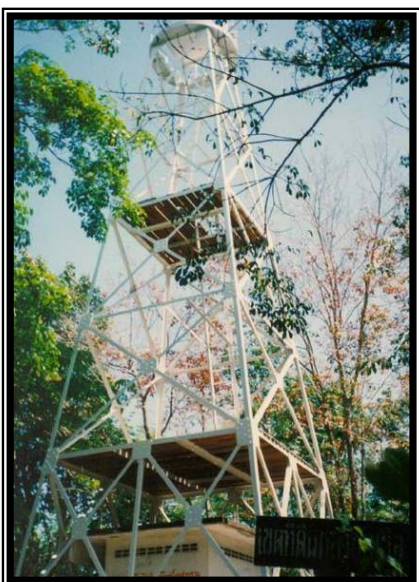
ฝั่งตั้งแต่ใต้เกาะริติลงไปถึงแหลมตันหยงโป (แลต ๖ ๓๕ น. ลอง ๙๙ ๕๗ อ.) มีระยะทางประมาณ ๑๕ ไมล์ ชิดกับฝั่งมีเกาะหลายเกาะ เกาะเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นเกาะราบเตี้ยน้ำและตั้งอยู่บนโขดหินแห่ง มีปะการังอยู่ทั่วไป เกาะที่มีราษฎรอาศัยได้แก่เกาะตั้งหยงอุม่า (หรือเกาะบากันใหญ่) เกาะยะระโด้คใหญ่ ซึ่งทางการตั้งชื่อใหม่ว่าเกาะสาหร่าย(ยะระโด้คเป็นภาษามลายูแปลว่าสาหร่าย) และมีฐานะเป็นตำบล มีด่านศุลกากร โรงเรียนและบ้านหนาแน่นอยู่ตอนปลายทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ เกาะยะระโด้คนี้ ตั้งอยู่ทางเหนือของเกาะยะระโด้คใหญ่ ส่วนเกาะเล็กเกาะน้อยและหินโผล่น้ำที่มีชื่อเรียกขานได้แก่เกาะแรดใหญ่สูง ๔๕ ม. ตั้งอยู่บนโขดหินแห่งเมื่อน้ำลงที่ขึ้นมาทางตะวันตกจากเกาะตันหยงอุม่า เกาะอ้อ (หรือปูเลาอ) สูง ๑๖ ม. อยู่ทาง วซว. ของเกาะแรดใหญ่ และมีเกาะเล็ก ๆ อีก ๒ เกาะ ชื่อเกาะลูกอ้อ (หรือหลักอ้อ) สูง ๒๖ ม. อยู่ติดไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะอ้อ เกาะกา เกาะกาน้อย เกาะกอ (หรือปูลากอ) ตั้งอยู่ที่ใกล้ ๆ กันทางตะวันตกของเกาะยะระโด้คใหญ่ เกาะฮันดู เกาะยะบัง เป็นเกาะเล็กตั้งอยู่บนโขดแห่งเมื่อน้ำลงใกล้ฝั่ง และอยู่ทางตะวันออกของเกาะยะระโด้คใหญ่ห่างประมาณ ๕ ไมล์ ส่วนเกาะอื่น ๆ ในย่านนี้บางเกาะไม่มีชื่อ บางเกาะมีชื่อสับสนไม่สำคัญต่อการเดินเรือจึงไม่บรรยายไว้ในที่นี้ มีร่องน้ำเรือเล็กที่ถ่อขึ้นเข้าออกได้ผ่านทางเหนือของเกาะตันหยงอุม่า (บากันใหญ่) ขึ้นไปสู่คลองลิเลียนที่อยู่ทางเหนือ และร่องน้ำเดียวกันนี้แยกอ้อมไปทางตะวันออกของเกาะตันหยงอุม่าไปเข้าคลองบาระเกตและคลองฟุงริน ซึ่งมีราษฎรอาศัยอยู่บนฝั่งคลองบ้านเจ๊ะบิลังอยู่บนริมเจ๊ะบิลังซึ่งเป็นคลองเล็กกว้างระหว่าง ๔๐ - ๖๐

ม. แต่น้ำในคลองเจ๊ะบิลังลึกระหว่าง ๔ - ๖ ม. ปากคลองเจ๊ะบิลังไหลมาบรรจบปากคลองเกาะเลอที่ตอนปลายเหนือของเกาะฮันตู (แลต ๖ ๓๕ น.ลอง ๙๕ ๕๗.๒ อ.) ทำเจ๊ะบิลังเป็นท่าที่เรือประมงเทียบขนถ่ายสัตว์น้ำและเป็นที่พักอาศัยด้วย เรือประมงใช้ท่านี้มากเพราะผ่านเข้าออกทะเลได้เกือบตลอดเวลาโดยไม่ต้องรอน้ำขึ้น มีถนนจากบ้านเจ๊ะบิลังเข้าสู่เมืองสตูลระยะทางประมาณ ๑๒ กม.

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๕)

มีคำแนะนำโดยสังเขปสำหรับเรือเล็กกินน้ำลึกไม่เกิน ๒ ม. ที่ประสงค์จะเข้าไปยังท่าเจ๊ะบิลังดังนี้ ให้เรือตั้งต้นถือท้ายเข้าร่อง ณ จุดที่อยู่ทางตะวันออกของเกาะโกยน้อย ห่างจากเกาะโกยน้อย ประมาณ ๓.๕ ไมล์ และเป็นจุดเดียวกับจุดที่ห่างจากปลายแหลมใต้สุดของตันหยงโปออกไปทางตะวันตก ๓.๕ ไมล์ ถือท้ายด้วยเข็ม ๐๑๕ เมื่อเรือผ่านได้ฉากกับปลายแหลมเหนือของตันหยงโปเรือควรจะห่างฝั่งตันหยงโป ประมาณ ๖๐๐ ม. ถือท้ายเข็มเดิมนี้ไปเรื่อยจนใกล้จะถึงฝั่งแผ่นดินข้างหน้า เมื่อห่างฝั่งประมาณ ๓๐๐ ม. เข้าช่องระหว่างเกาะฮันตูกับฝั่งพอนปลายเหนือสุดของเกาะฮันตูก็ถึงปากคลองเจ๊ะบิลัง จากปากคลองเดินกลางลำน้ำเข้าไปประมาณ ๑.๕ ไมล์ ก็จะถึงท่าเจ๊ะบิลัง ในคลองเจ๊ะบิลังไม่มีหินและที่อันตราย

ตำบลบ้านตันหยงโปตั้งอยู่บนแหลมตันหยงโป หมู่บ้านใหญ่ซึ่งเป็นที่ตั้งตำบลอยู่ที่ฝั่งด้านใต้ของแหลมฝั่งด้านตะวันตกตอนปลายเหนือเป็นฝั่งหาดทรายและมีหมู่บ้านชื่อบ้านหาดทรายยาว ชาวบ้านมีอาชีพประมงและทำสวนยาง มีคลองหลายคลองไหลมาบรรจบกันออกสู่ทะเลบริเวณทางใต้ของแหลมตันหยงโป คลองตะเมียงเป็นคลองที่ชาวบ้านใช้เรือเล็กสัญจรเข้าเมืองสตูล ปัจจุบันมีถนนลูกรังกำลังจะลาดยางเข้าสู่จังหวัดได้แล้ว ก็จะถึงท่าเจ๊ะบิลัง ภายในคลองตะเมียงลึกเข้าไปมีโขดหินอยู่ ๒ - ๓ แห่ง และคดเคี้ยวด้วยเรือเล็กต่างถิ่นที่ประสงค์จะเข้าคลองตะเมียงควรได้รับคำแนะนำให้รู้ร่องเสียก่อน

กระโจมไฟตันหยงโป ตั้งอยู่บนปลายแหลมเหนือสุดของตันหยงโป ตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ๔ ขา ทาสีขาวสูง ๑๕ ม. สูงของไฟเหนือระดับทะเลปานกลาง ๓๕ ม. ลักษณะไฟ Fl (2) 12s 35m 8M

ภาพที่ ๑๐. กระโจมไฟตันหยงโป

เกาะด้ามะลัง เป็นเกาะชนิดฝั่ง ด้านตะวันตกของเกาะเป็นด้านที่ติดทะเล มีแนวขอบฝั่งต่อจากแหลมตันหยงไปไปถึงปากน้ำสตูล มีเนินเขาสูง ๕๑ ม. ชื่อควนด้ามะลัง และมีหมู่บ้านประมงใหญ่ชื่อบ้านด้ามะลังอยู่ริมคลองด้ามะลังหรือคลองบ่าบัง

ปากน้ำสตูลไหลระหว่างปลายแหลมใต้สุดของเกาะด้ามะลังกับแหลมปยู ซึ่งอยู่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ห่าง ๑.๗๕ ไมล์ ปากน้ำสตูลเกิดจากคลองหลายสายน้ำไหลลงรวมกันออกทะเลบริเวณนี้ คลองเหล่านี้ได้แก่คลองท่าจีน คลองเส้นเต็น และคลองบ่าบัง (หรือด้ามะลังก็เรียก) ย่านทางเข้าปากน้ำสตูลน้ำตื้นและมีโขดทรายแห้งเมื่อน้ำลงกิดขวางร่องอยู่ มีเกาะ ๔ เกาะ ตั้งอยู่เป็นกลุ่มบริเวณปากน้ำ เรือที่ผ่านเข้าออกทางปากน้ำสตูลเป็นเรือประมงเล็ก และจำเป็นต้องมีน้ำขึ้นสูงพอสมควรจึงจะผ่านได้

คลองบ่าบัง เป็นทางสัญจรที่ใช้กันมากสำหรับเรือเล็กที่เข้าไปสู่เมืองสตูลแต่ต้องผ่านเฉพาะเวลาน้ำขึ้นพอสมควรเท่านั้น คลองนี้ผ่านหมู่บ้านด้ามะลัง จึงรู้จักกันอีกชื่อหนึ่งว่าคลองด้ามะลัง ปากคลองกว้างประมาณ ๒๐๐ ม. ลึกเข้าไปภายในคลองแคบลง บางตอนกว้างประมาณ ๖๐ ม. จากปากคลองเข้าไปประมาณ ๓ ไมล์ จะบรรจบกับคลองตะเมียงที่เกาะนกซึ่งเป็นเกาะเตี้ยน้ำใกล้ ๆ เกาะนกมีท่าเรือประมงที่เรียกกันว่าท่าเกาะนก มีถนนจากท่าเกาะนกเข้าสู่เมืองสตูลยาวประมาณ ๓ กม.

คลองเส้นเต็นและคลองท่าจีนเป็นทางเข้าไปถึงตัวเมืองสตูลได้เช่นกันและน้ำในคลองสองคลองนี้ลึกกว่าคลองบ่าบัง แต่เป็นทางอ้อมและระยะทางไกลกว่าทางคลองบ่าบัง เรือลำเลียงที่ต้องการเข้าไปให้ใกล้ตัวเมืองมักเข้าออกทางคลองเส้นเต็นและคลองท่าจีนเพื่อบรรทุกสินค้าพื้นเมือง เช่น ถ่าน เป็นต้น เรือเล็กต่างถิ่นที่ไม่เคยเข้าไปสตูลเลยควรสอบถามร่องน้ำจากชาวบ้านท้องถิ่นให้แน่นอนเสียก่อน

จ.สตูล

เป็นจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย มีเขตแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย จ.สตูลเป็น เมืองเล็ก ๆ ราษฎรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมถึง ๘๐ % มีอาชีพเกษตรกรรมและประมง สินค้าพื้นเมืองที่ส่งออกไปจังหวัดใกล้เคียงและรัฐเปอร์ลิสของมาเลเซียได้แก่ ถ่าน สัตว์น้ำ ยางพารา มี พ.ท.รวมโดยประมาณ ๒, ๔๗๘.๕๘ ตร.กม.มีชายฝั่งยาวทั้งสิ้น ๑๔๔.๘ ก.ม.การปกครองแบ่งออกเป็น ๖ อำเภอ และ ๑ กิ่งอำเภอ ดังนี้ อ.เมือง อ.ละงู อ.ทุ่งหว้า อ.ควนกาหลง อ.ควนโดน อ.ท่าแพ และกิ่งอำเภอมนัง และมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อ.รัตภูมิ จ.สงขลา อ.ป่าบอน จ.พัทลุง และอ.ปะเหลียน จ.ตรัง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปอร์ลิส ของ ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ.สะเดา จ.สงขลา และรัฐเปอร์ลิส ของประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

การเดินทางโดยทางรถยนต์ มีรถโดยสารออกเดินทางจากสถานีขนส่งสายใต้ทุกวัน สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อที่ โทร.๐๒ - ๔๑๕๑๑๕๕ ,๔๑๕๑๒๐๐

การเดินทางโดยทางรถไฟ มีรถไฟ กรุงเทพ – หาดใหญ่ ออกจาก กรุงเทพ ทุกวัน การเดินทางออกจากสถานีรถไฟหัวลำโพง กรุงเทพ ลงรถไฟที่ สถานีรถไฟ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา จากนั้นเดินทางต่อโดย รถแท็กซี่ รถเช่า หรือ รถเช่า เพื่อเดินทางไปยัง จ.สตูล

การเดินทางโดยทางอากาศ เดินทางโดยเที่ยวบินที่บินไปยังท่าอากาศยาน อ. หาดใหญ่ซึ่งมีเที่ยวบิน ออกจากท่าอากาศยาน กรุงเทพทุกวัน และเดินทางมายัง จ.สตูล โดยทางรถยนต์ สำหรับการคมนาคมขนส่งทางบกติดต่อกับ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เป็นส่วนใหญ่โดยผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ ถึงทางแยก อ.รัตภูมิ แล้วต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จนถึง อ.หาดใหญ่ ระยะทางยาวประมาณ ๑๐๐ กม.

เกาะใกล้ฝั่ง – ที่อันตราย - กระจังไฟ

เกาะละละ ตั้งอยู่ห่างลงไปทางใต้ของเกาะเขาใหญ่ประมาณ ๕ ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งประมาณ ๖ ไมล์ มีกระจังไฟอยู่บนยอดเกาะ สูงของไฟเหนือระดับทะเลปานกลาง ๖๖ ม. โครงสร้างตัวกระจังไฟ เป็นโครงเหล็กทาสีขาวสูง ๑๐ ม. ลักษณะไฟ FI 5s 66m 7M

เกาะโกยน้อย เป็นเกาะเล็กสูง ๒๕ ม. มีต้นไม้ตั้งอยู่ห่างลงไปทาง ซซอ. ของเกาะละละ ประมาณ ๑๒ ไมล์ มีพืดหินเมื่อน้ำลงยาวออกไปทางเหนือของตัวเกาะประมาณเกือบครึ่งไมล์

เกาะโกยใหญ่ สูง ๕๘ ม. ตั้งอยู่ทาง ซซอ. ของเกาะโกยน้อย ห่างกันประมาณ ๑.๕ ไมล์ ที่ยอดกลางเกาะมีต้นไม้ใหญ่ต้นเดียว (Isolated tree) สูงเด่นชัดอยู่ต้นหนึ่ง มีบ้านประมาณ ๑๐ หลังคาเรือน ช่องระหว่างเกาะโกยน้อยกับเกาะโกยใหญ่น้ำลึกระหว่าง ๖ - ๗ ม. ไม่มีอันตราย เรือผ่านได้มีกลุ่มเกาะเล็ก ๆ อยู่กลุ่มหนึ่ง ตั้งอยู่ระหว่างด้านตะวันออกของเกาะโกยใหญ่กับ เกาะดำมะลัง แต่ก่อนใกล้เข้าไปทางเกาะดำมะลังราว ๑ - ๒ ไมล์ คือ เกาะหัวมันสูง ๔๖ ม. อยู่ประมาณทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของปลายแหลมตันหยงโป ห่างประมาณ ๒ ไมล์ เกาะติกา มี ๓ ลูก ชื่อติกา ใหญ่สูง ๕๒ ม. อยู่เกือบได้ตรงจาก ปลายแหลมตันหยงโป ห่าง ๒ ไมล์ ติกากลางสูง ๒๕ ม. อยู่คู่กับติกาใหญ่และติกาเล็ก สูง ๒๐ ม. อยู่ห่างลงไปทางใต้ของเกาะติกาใหญ่และกลางประมาณ ๑ ไมล์ เกาะลอลาสูง ๑๕ ม. อยู่ทางตะวันออกของเกาะติกาเล็ก ห่างกัน ๒.๒๕ ไมล์ ช่องระหว่างกลุ่มเกาะเหล่านี้กับเกาะดำมะลังเป็นบริเวณน้ำตื้น มีโขดทรายและหินปะการังโผล่เมื่อน้ำลง เป็นอันตรายต่อเรือเล็กไม่ควรเดินเรือผ่านบริเวณปากน้ำสตูล ตั้งแต่ด้านใต้แหลมปูลงไป ระหว่าง ๑ - ๓ ไมล์ มีเกาะเล็กตั้งอยู่กลุ่มหนึ่ง จำนวน ๔ เกาะคือ

เกาะยาว (หรือชื่อในภาษามลายูเรียก ปูลือป็นยัง) ตั้งอยู่ห่างไปทาง ซ.ชว.ของปลายแหลมปยู ประมาณ ๑ ไมล์ มีบ้านราษฎรส่วนใหญ่เป็นอิสลามมีชาวพุทธอยู่เพียง ๒ - ๓ หลัง อาชีพทำสวนยางและประมง บนเกาะมีด่านศุลกากร มีสะพานเทียบเรือ เครื่องบิน, ฮ. สามารถลงจอดได้ แต่ปัจจุบันสะพานชำรุดทรุดโทรมมากขณะนี้กำลังสร้างใหม่อยู่ทางตะวันออกของเกาะ

กระโจมไฟเกาะยาว ตั้งอยู่บนยอดเกาะยาว ตัวกระโจมเป็นหอคอยก่ออิฐทาสีขาวสูง ๗ ม.สูง ของไฟเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๘๑ ม. ลักษณะไฟ F1 (3) 15s 81m 15M

ภาพที่ ๑๑. กระโจมไฟเกาะยาว

เกาะคูนิง ตั้งอยู่ ซ.ชว. ของเกาะยาวห่างประมาณ ๐.๕ ไมล์ น้ำในช่องระหว่างเกาะยาวกับเกาะคูนิงลึกประมาณ ๓ ม. เกาะกูร์บ ตั้งอยู่บนหาดโคลนแห้งเมื่อน้ำลง จะยื่นออกจากฝั่งและอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะคูนิงห่างประมาณ ๐.๕ ไมล์ เกาะบริศมานา สูง ๖๕ ม. อยู่ลงไปทางใต้ของเกาะกูร์บห่างกันราว ๑ ไมล์

กระโจมไฟแหลมปยู ตั้งอยู่ที่แหลมปยู ตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ๔ ขาทางสีขาว สูง ๑๕ ม. สูงของไฟเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑๗ ม. ลักษณะไฟ F1 3s 17m 8M

ภาพที่ ๑๒. กระโจมไฟแหลมปยู

ที่จอดเรือ ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ เมืองสตูลตั้งอยู่บนฝั่งทะเลน้ำตื้น เรือสินค้าชายฝั่งจึงไม่มีแวะจอด เรือที่กินน้ำลึกตั้งแต่ ๒.๕๐ ม. ขึ้นไปหากประสงค์จะจอดให้ใกล้ปากน้ำสตูล ควรทอดสมอบริเวณทางทิศตะวันตกลงไปถึงทางตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะยาวตามความลึกของน้ำที่เหมาะสม พื้นที่องทะเลเป็น

โคลนเรือกินน้ำลึกต่ำกว่า ๒ ม. ลงมาอาจเข้าไปจอดที่หน้าด่านสุลกากรทางตะวันออกของเกาะยาวได้ โดยผ่านเข้าออกทางช่องระหว่างเกาะยาวกับเกาะกูดได้เพียงช่องเดียวในขณะที่น้ำขึ้น และเมื่อผ่านเข้าถึงกลางช่องแล้วระวังอย่ารีบเลี้ยวเข้าหาเกาะยาว เพราะมีหินชายฝั่งกระแสน้ำกระสายออกมาจากบริเวณปลายด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะยาว

๔ หมู่เกาะตะรุเตา - เกาะราวีอ่าดัง

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๕)

เกาะตะรุเตา - ขอบฝั่งรอบเกาะและที่อันตราย

เกาะตะรุเตา มีปลายแหลมเหนือสุดของเกาะชื่อแหลมมาระอยู่ทาง ซซว. ของเกาะเขาใหญ่ห่างประมาณ ๕.๕ ไมล์ เป็นเกาะรูปร่างยาวในแนวเหนือใต้มียอดเขาตลับซับซ้อนเกือบไม่มีพื้นที่ราบบนเกาะ ยอดที่อยู่สูงสุดอยู่ก่อนลงไปตอนใต้ของตัวเกาะสูง ๗๑๒ ม. บริเวณกลางเกาะมียอดสูงระหว่าง ๖๐๐ - ๗๐๐ ม. อยู่หลายยอด มีต้นไม้ใหญ่หนาแน่นทั้งเกาะ มีลำธารน้ำจืดหลายสายรอบเกาะ ลักษณะฝั่งด้านตะวันตกตั้งแต่ปลายแหลมมาระไปทางใต้เป็นฝั่งหินผาชันยาวลงไปประมาณ ๒ ไมล์ มีคลองกว้างไม่มีชื่อคลองหนึ่ง คลองนี้ลึกเข้าไปในเกาะ น้ำในคลองลึกระหว่าง ๒ - ๓ ม. มีที่ทำกรอุทยานอยู่ใกล้คลอง ปากคลองมีหินใต้น้ำกีดขวางทางเข้าฝั่งต่อจากคลองลงไปทางใต้เป็นฝั่งหาดทรายยาวประมาณ ๒ ไมล์ หาดทรายนี้ชื่อหาดมะละกาหรือทะเลมะละกา ซึ่งเป็นภาษามลายู มีชาวประมงอาศัยอยู่บนหาดนี้หลายครัวเรือน จากหาดนี้มีทางเดินเท้าข้ามไปยังฝั่งด้านตะวันออกของเกาะได้ จุดที่ยื่นออกไปทางตะวันตกมากที่สุดอยู่ห่างจากแหลมมาระลงไปประมาณ ๕ ไมล์ ต่อจากจุดตะวันตกกลงไปทางใต้ประมาณ ๓ ไมล์ มีอ่าวเว้าเล็ก ๆ ชื่ออ่าวขามหรือทะเลขี้ลาย มีคนอยู่ที่อ่าวขามประมาณ ๔ - ๕ หลังคาเรือน ตอนปลายใต้ของเกาะมีลักษณะเรียวยาวไปจากกลางเกาะเป็นแหลมไม่มีชื่อ ความลึกของน้ำทางด้านตะวันตกของเกาะลึกและชัน เส้นชั้นความลึกเท่าของน้ำ ๖ ม. เกือบชิดฝั่งตอนเป็นหินผาชัน และตอนฝั่งที่เป็นหาดทรายแนวชั้นความลึก ๖ ม. ห่างฝั่งราว ๔๐๐ - ๕๐๐ ม. พื้นที่ท้องทะเลเป็นทรายปนโคลน

หินตะกนโป เป็นหินก้อนเดี่ยวโคดมียอดสูงประมาณ ๑ ม. อยู่ห่างไปทางด้าน ซซว. ของปลายสุดแหลมมาระประมาณ ๘ ไมล์ บริเวณที่มีน้ำลึก ๑๖ ม. เป็นหินอันตรายต่อการผ่านในเวลากลางคืนเพราะอยู่โดดเดี่ยวและเตี้ยน้ำ

ขอบฝั่งด้านตะวันออกของเกาะตะรุเตาส่วนใหญ่เป็นฝั่งหินน้ำลึกชันเข้าหาฝั่ง เว้นแต่ในอ่าวเพียงสองอ่าวคือ อ่าวว้าว และอ่าวทะเลดั่ง ซึ่งมีน้ำตื้น ๆ ลาดตื้นเข้าหากันอ่าว

อ่าวตะโตะ อยู่ห่างจากแหลมมาระหลังไปทางใต้ราว ๖.๕ ไมล์ ปากอ่าวอยู่ระหว่างเกาะปูเลานาสูง ๗๖ ม. กับเกาะกลางสูง ๘๔ ม. อยู่เกือบกลางอ่าวและอยู่ทางใต้ของเกาะปูเลานา ห่างประมาณ ๑ ไมล์ น้ำในอ่าวตะโตะลาดตื้นเข้าหาฝั่งและมีหาดโคลนปนหินโผล่ เมื่อน้ำลง ตามชายฝั่งในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อ่าวตะโตะเปิดรับลมเต็มที่แต่เป็นที่ทอดสมอกำบังคลื่นลมอย่างดีในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีหินชันเป็นแท่งโคดสีขามอ ๆ สูงประมาณ ๗๐ ม. อยู่ในอ่าวติดฝั่งบริเวณโขดแห่ง เมื่อน้ำลงหิน

ขามอ ๆ ก้อนนี้ใช้เป็นที่ยกในการนำเรือเข้าไปจอดในอ่าวได้ดี มีราษฎรประมาณ ๑๐ หลังคาเรือนอาศัยที่อ่าวนี้มีลำธารน้ำจืดที่มีน้ำตลอดปีชื่อ “ธารกระหมาด”

การนำเรือเข้าจอดในอ่าวตะโตะ เมื่อนำเรือเข้าถึงปากอ่าวให้ถือท้ายตรงหินขาวสูง ๓๐ ม. (กล่าวข้างบน) ในแบริง ๒๕๐ แล้วทอดสมอเมื่อปลายเหนือสุดของเกาะกลางอยู่ในแบริง ประมาณ ๑๔๐ บริเวณนั้น น้ำลึกประมาณ ๖ - ๗ ม. พื้นที่ท้องทะเลเป็นโคลน

มีเกาะและหินเล็กไหล่น้ำและไม่ไหล่น้ำตั้งอยู่ชิดฝั่งด้านตะวันออกของเกาะตะรุเตา ตั้งแต่ปลายแหลมมาระห์เรียงรายลงไปจนปลายใต้ของเกาะ เกาะและหินเหล่านี้มีชื่อเรียกพอรู้จักกันในท้องถิ่น ได้แก่ เกาะปูลานา เกาะกลาง (ปากอ่าวตะโตะกล่าวข้างบน) ถัดต่อไปมีเกาะกอละสูง ๘๘ ม. อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะกลางห่างราว ๐.๗๕ ไมล์ เกาะกามันสูง ๕๐ ม. อยู่ทาง ซ.ของเกาะกอละห่างประมาณ ๑.๗๕ ไมล์ เกาะนี้เมื่อมองจากด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นรูปร่างคล้ายสิงห์โตหมอบ เกาะเมลิคุงเบซา อยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของปลายสุดตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะตะรุเตาห่างราว ๐.๗๕ ไมล์ เกาะนี้มีรูปร่างบิด ๆ เบี้ยว ๆ แต่มียอดแหลมคุดปลายหอก สูง ๒๓๗ ม. เกาะปันนันสูง ๑๔๕ ม. ตั้งอยู่ชิดฝั่งและอยู่ระหว่างเกาะปาลิตงกับฝั่ง

ตะโตะดัง เป็นชื่อของอ่าวที่อยู่ตอนปลายตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะตะรุเตา ปากอ่าวกว้างประมาณ ๑.๕ ไมล์ มีเกาะปันนันตั้งอยู่ริมปลายแหลมตะวันออกของอ่าว เป็นอ่าวน้ำลึกประมาณ ๑ ไมล์จากปากอ่าวถึงก้นอ่าว น้ำในอ่าวตื้นประมาณ ๑ - ๒ ม. และมีแนวหาดโคลนปนหินแห้งเมื่อน้ำลงยื่นออกจากก้นอ่าวยาวประมาณ ๕๕๕ ม. มีธารน้ำจืดน้ำไหลตลอดปี ไม่มีราษฎรอาศัยในอ่าวนี้

หินใบ เป็นหินงั้งี่เหลี่ยมจตุรัสสูง ๔๐ ม. ตั้งอยู่ทางใต้ของเกาะเมลิคุงเบซาห่างราว ๑ ไมล์ และเป็นหินก้อน โดคที่อยู่นอกสุดทางด้านใต้ของเกาะตะรุเตา น้ำบริเวณรอบก้อนหินลึกชั้นประมาณ ๓๐ ม. และมีหินยอดแหลมกองเล็ก อยู่กองหนึ่งประมาณกึ่งกลางช่องหินใบกับ เกาะเมลิคุงเบซา น้ำเหนือกองหิน ๓.๕ ม.

ช่องตะรุเตา คือช่องระหว่างเกาะตะรุเตากับฝั่งแผ่นดิน ร่องน้ำลึกเกาะชิดฝั่งด้านเกาะตะรุเตา ตั้งแต่แหลมมาระห์ลงไปถึงปากอ่าวตะโตะ ด้านที่ตื้นคือ ด้านฝั่งแผ่นดินมีแนวน้ำ ๖ ม. ห่างจากฝั่งแผ่นดินไกลถึง ๕ ไมล์ และพื้นที่ท้องทะเลไม่สู้สม่ำเสมอ มีหอยอมตื้น ๔ - ๕ ม. อยู่หลายแห่งในบริเวณนอกแนวน้ำ ๖ ม. เรือกินน้ำลึกมาก ๆ เมื่อจะผ่านช่องตะรุเตาควรแล่นเลาะก่อนมาทางฝั่งเกาะตะรุเตาผ่านทางตะวันออกของเกาะกามันห่างเพียงครึ่งไมล์

(แผนที่อังกฤษ ๓๕๔๒) (แผนที่เดินเรือไทย ๓๕๐)

ช่องลังกาวิ (Langawi Sound) – กระแสน้ำ – ฝั่งด้านเหนือของเกาะลังกาวิ

ช่องลังกาวิมีปากช่องแยกระหว่างแหลมปลายใต้สุดของเกาะตะรุเตากับแหลมชินชิน ซึ่งเป็นแหลมปลายสุดตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะลังกาวิ (ของมาเลเซีย) กว้างประมาณ ๔ ไมล์ ร่องน้ำทางเรือเดินในช่องนี้ลึกตั้งแต่ ๑๘ - ๓๐ ม. ไม่มีสิ่งกีดขวางอันตรายในช่อง

กระแสน้ำในช่องลั้งกาวิ ตรวจ ณ ตำบลที่ แลต. ๖ ๒๘ .๕ อ. ลอง. ๘๘ ๔๒ .๕ อ. น้ำขึ้นไหลไปทางทิศตะวันออกความเร็ว ๑.๕ นอต น้ำลงทิศ ๒๕๕ ความเร็ว ๑.๗ นอต

ลักษณะฝั่งด้านเหนือของเกาะลั้งกาวิ มีแหลมชินชิน (Tanjong Chinchin) เป็นแหลมที่อยู่ปลายสุดด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะลั้งกาวิ ขอบฝั่งตั้งแต่แหลมชินชินไปทางตะวันออกประมาณ ๔.๗๕ ไมล์ เป็นฝั่งหินน้ำลึก ถัดต่อไปจึงเป็นฝั่งราบและหาดทรายยาวไปจนถึง แหลมเคมารอง (Tanjong Kemarong) มีหมู่บ้านชาวประมงและโรงทำปลาได้ตั้งแห่งอยู่บนฝั่งหาดทราย มีถนนจากหมู่บ้านนี้ไปยังที่ว่าการอำเภอลั้งกาวิ ซึ่งตั้งอยู่ที่อ่าวท่าเรือบาส (Bass Harbor) ด้านใต้ของเกาะลั้งกาวิ แหลมเคมารองเป็นแหลมที่อยู่เหนือสุดของเกาะสูงประมาณ ๑๑๕ ม. (แลต. ๖ ๒๙ น. ลอง ๙๙ ๕๐ อ.) ยอดไม้เด่นชัดมีเกาะและหินเล็กตั้งอยู่ติดฝั่งด้านเหนือของเกาะลั้งกาวิ คือเกาะดาไต (Pulau Datoi) เกาะดั่งรี และกลุ่มเกาะเล็ก ๆ อีก ๓ - ๔ เกาะไม่มีชื่ออยู่ใกล้กับเกาะดั่งรี

กลุ่มเกาะอาดัง

กลุ่มเกาะอาดัง ตั้งอยู่ระหว่าง ๑๕ ไมล์ ถึง ๒๗ ไมล์ จากด้านตะวันตกของเกาะตะรุเตา ประกอบด้วยเกาะอาดังเป็นเกาะใหญ่และสูงที่สุดโดยมีเกาะราวีขนาดใกล้เคียงกัน เกาะขนาดรองลงไป ได้แก่ เกาะหลิเป๊ะ เกาะบูตัง และเกาะตะง่าห์ นอกนั้นเป็นเกาะและหินเล็ก (Islets) เกือบทุกเกาะมีต้นไม้หนาแน่น น้ำลึกจนถึงฝั่ง กลุ่มเกาะอาดัง ยอดสูงสุดเป็นรูปโดมเด่น เพราะยอดเกาะราวีปานและเตี้ยกว่าจึงเห็นอัดซ้อนทับไปกับเกาะอาดัง และเกาะอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ในกลุ่มติด ๆ กันก็เตี้ยกว่าเกาะอาดัง และเกาะอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ในกลุ่มติด ๆ กันก็เตี้ยกว่าเกาะอาดังมาก

เกาะอาดัง เป็นเกาะเขาทั้งเกาะ ยอดสูงสุด อยู่ก่อนไปทางใต้ของตัวเกาะสูง ๖๕๐ ม. น้ำลึกชันเข้าหาฝั่งเกือบรอบเกาะ ลักษณะฝั่งด้านตะวันตกตั้งแต่ปลายเหนือสุดลงไปทางใต้ประมาณ ๒ ไมล์ เป็นฝั่งชันมีก้อนหินใหญ่ ๆ จำพวกหินมน (Boulder) ตั้งอยู่ตามชายฝั่ง มีหาดทรายยาวเพียงหาดเดียวทางด้านนี้ยาวประมาณ ๑.๕ ไมล์ ส่วนด้านอื่นของเกาะก็มีหาดทรายอยู่บ้างแต่เป็นหาดทรายสั้น ๆ ในอ่าวเล็ก ๆ และที่บริเวณปลายแหลมด้านตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะ หน้าหาดทรายทุกด้านมีแนวประการังกั้นอยู่ มีบ้านเพียง ๓ - ๔ หลังคาเรือนอยู่ที่หาดทรายยาว และหาดอื่น ๆ ก็มีบ้างแต่ไม่มาก ติดกับแหลมปลายสุดทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะอาดัง มีหินมนโดดเด่นหนึ่ง สูงประมาณ ๔ ม. มีสีขาว หินขาวก้อนนี้เด่นชัดใช้เป็นที่ยกการนำเรือได้

(แผนที่เดินเรือไทยหมายเลข ๓๐๘)

เกาะราวี เป็นเกาะเขาทั้งเกาะเช่นเดียวกับเกาะอาดัง ยอดสูงสุดอยู่ก่อนไปทางตะวันออกสูง ๔๕๑ ม. เกาะราวีแยกออกจากเกาะอาดังตอนปลายตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะอาดัง ลักษณะฝั่งเกาะราวีเกือบรอบเกาะเป็นฝั่งหินชัน และน้ำลึกชันติดฝั่ง เว้นแต่ในอ่าวเว้าลึกเล็ก ๆ ๒ อ่าว ที่อยู่ใกล้ปลายแหลมตะวันตกของเกาะ อ่าวที่อยู่ด้านเหนือของปลายแหลมนี้ชื่อว่าอ่าวดั่งโก๊ะ ไม่มีคนอยู่และอ่าวที่อยู่ด้านใต้ของปลายแหลมชื่อว่าอ่าวโลละเลียน มีชาวบ้านอยู่ราว ๑๐ หลังคาเรือนน้ำในอ่าวลาดตื้น

มีเกาะและหินเล็ก (Islets) หลายลูกตั้งอยู่ใกล้ฝั่งด้านตะวันตกของเกาะอาดังเรียงกันลงไปทางใต้ตั้งแต่ปากช่องอาดัง – ราวี คือเกาะกะด้า (หรือ ก.ยาง ก็เรียก) สูง ๑๐๐ ม. มีต้นไม้ใหญ่ที่ยอดตั้งอยู่ห่างฝั่งเกาะอาดังราว ๑ ไมล์ และห่างฝั่งด้านใต้ของเกาะราวีราว ๐.๕ ไมล์ ต่ลงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะกะด้าห่างราว ๑.๒๕ ไมล์เป็นเกาะบูราดมีรูปกลมสูง ๕๓ ม. ถัดเกาะบูราดลงไปอีก ๐.๓๕ ไมล์ มีเกาะบูโละสูง ๕๓ ม. หาดที่ยื่นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะบูโละมีสันหาดเกลื่อนกลาดด้วยหินสีดำเป็นมันทั้งหาดและมีหินโผล่ น้ำสูงราว ๒๐ ม. อยู่ห่างทางตะวันออกเกาะบูโละกึ่งหนึ่ง ลักษณะหินลูกนี้มีโพรงทะลุตั้งคล้ายประตู รูปร่างสะกดตาให้รู้จักง่ายไม่มีชื่อเรียกแน่นอนจากชาวประมงท้องถิ่น

เกาะบูตง เป็นเกาะที่อยู่ทางตะวันตกสุดของกลุ่มเกาะอาดัง มียอดสูงเป็น ๓ ตอน และยอดสูงสุดสูงประมาณ ๓๐๖ ม. เมื่อมองจากด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้เห็นยอดสูงสุดแหลมคม มีไม้ไผ่ตงและไม้ใหญ่รกแน่นบนเกาะ

ช่องน้ำที่แยกเกาะบูตงออกจากเกาะราวีเป็นช่องน้ำแคบ ๆ มีเกาะเล็ก ๆ สองเกาะชื่อเกาะฝั่งใหญ่ – น้อย อยู่ในช่องนี้และค่อนข้างไปทางเกาะบูตง ทำให้ช่องที่เรือผ่านได้แคบเหลือประมาณ ๔๐๐ ม. จึงไม่ขอแนะนำให้เรือต่างถิ่นลอดช่องนี้แม้ว่าน้ำในช่องลึกเกินกว่า ๒๐ ม. ขึ้นไป ถึงแม้จะไม่มีหินในช่องและเรือใหญ่ที่ชำนาญภูมิประเทศผ่านได้ก็ตาม

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๕)

เกาะสาวัง สูง ๒๖ ม. มีพุ่มไม้ที่ยอด ตั้งอยู่ทางใต้สุดของเกาะเล็ก ๆ ๒ - ๓ เกาะ ที่อยู่ทางใต้ของเกาะบูตงและห่างปลายด้านใต้สุดของเกาะบูตงประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ เกาะสาวังประกอบด้วยหินมน (Boulder) ใหญ่หลายก้อนอยู่บริเวณใกล้หัวเกาะ ต่อขึ้นไปทางเหนือของเกาะสาวังคือเกาะปะลัยสูง ๔๓ ม.

ภาพที่ ๑๓. กระจังไฟบนเกาะปะลัย

กระจังไฟบนเกาะปะลัย เป็นกระจังเหล็กโปร่ง ตัวกระจังสูง ๒๐ ม. ลักษณะไฟ Fl (2)12s 49m 16M

เกาะหลีเป๊ะ มียอดสองยอดยอดที่สูงกว่าอยู่ปลายสุดทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะสูงราว ๑๑ ม. มีหาดทรายขาวยาวที่มีมะพร้าว และต้นสนตลอดฝั่งด้านตะวันตก และด้านนี้มีน้ำตื้นและมีหินปะการังใต้น้ำคลุมอยู่ทั่วไป มีราษฎรมากเฉพาะที่เกาะนี้ปีละเพียงแห่งเดียวเป็น ชนชาวน้ำหรือชาวทะเลที่ทางการ จ.สตูล ให้ขึ้นมาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินบนเกาะ ชาวบ้านมีอาชีพประมงทำสวนมะพร้าว งามหอย หาไข่เต่า บริเวณอ่าวหน้าหมู่บ้านเป็นที่จอดเรือท่องเที่ยว

บริเวณช่องต่าง ๆ เหล่านี้มีหินปริมน้ำซัดเกาะอยู่หลายแห่ง จึงไม่เป็นช่องทางที่เรือเล็กจะผ่านได้

เกาะตาลัง สูง ๖๔ ม. มีต้นไม้หนาแน่น ตั้งอยู่จากฝั่งด้านตะวันออกของเกาะหลีเป๊ะออกไปประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ กลางช่องระหว่างเกาะตาลังกับเกาะนีปีส เรือใหญ่ผ่านได้

หินตะกนเจ็ด เป็นหินยอดโผล่หน้าตะปุมตะป๋าหลายยอด สูงประมาณ ๒ ม. อยู่ห่างฝั่งทางด้านตะวันออกของเกาะนีปีสออกไปประมาณ ๑.๒๕ ไมล์ ในบริเวณน้ำลึกชันถึงกองหิน เป็นที่อันตรายต่อการเดินเรือยามค่ำคืน น้ำขึ้นเต็มที่จะมองเห็นไม้ซัดน้ำขึ้นเกือบทั่วหมด

เกาะบีสซี เป็นเกาะมีต้นไม้แน่นทึบสูงราว ๑๑๕ ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกของปลายสุด ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะอาดัง ห่างราว ๑.๕ ไมล์ มีหินสูงน้ำ ๒ ก้อนอยู่บริเวณปลายใต้สุดของเกาะบีสซี หินลูกที่อยู่ไกลห่างราว ๐.๗๕ ไมล์ ไปทาง ซซอ.สูงราว ๑๕ ม. มีรูทะลุ ชาวบ้านเรียกว่าหินรูหรือหินทะลุ หินลูกใกล้เกาะชื่อหินบูรู ระหว่างหินบูรูกับปลายสุดเกาะบีสซีมีหินปริมน้ำกองเล็ก ๑ กอง

เกาะลังจา สูง ๓๐ ม. เป็นเกาะเล็กตั้งอยู่ทางตะวันออกของปลายแหลมเหนือสุดของเกาะอาดัง ห่างราว ๑ ไมล์

เกาะตะง่าห์ (หรือตั้งหวงแปลว่ากลางจึงถูกเรียกว่าเกาะกลางได้อีกชื่อหนึ่ง) ตั้งอยู่ประมาณกึ่งกลางทางระหว่างกลุ่มเกาะอาดังกับเกาะตะรุเตา และอยู่ห่างฝั่งตะวันตกของเกาะตะรุเตาประมาณ ๘ ไมล์เป็นเกาะเขาชันสูงประมาณ ๑๕๔ ม. มีต้นไม้รก มีลักษณะเป็นสองส่วน โดยที่เขาคืออยู่ส่วนเหนือสุดของเกาะ

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๕)

ถูกแยกออกด้วยช่องน้ำแคบมีหินปะการัง แต่เมื่อน้ำลงแห้งขาดจึงติดต่อกัน น้ำรอบเกาะลึกชันเข้าหาฝั่งด้านตะวันออกของเกาะมีหินใต้น้ำเป็นแนวอยู่ชายฝั่ง

เกาะชุกู เป็นเกาะเล็กมีต้นไม้สูง ๔๓ ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกของเกาะตะง่าห์ห่างประมาณ ๐.๗๕ ไมล์ มีหาดทรายขาวสะอาดอยู่ด้านตะวันตกของเกาะและมีเต่าขึ้นไข่มากบนหาดนี้ เกือบรอบเกาะมีหินปะการังชายฝั่ง ช่องระหว่างเกาะกระกับเกาะตะง่าห์เรือผ่านได้ เมื่อพื้นแนวหินชายฝั่งของเกาะทั้งสองออกไป น้ำชันตกเป็นร่องลึกและไม่มีอันตรายในร่องอีก

ช่องระหว่างเกาะตะรุเตากับเกาะตะง่าห์ไม่มีหินอันตรายใด ๆ นอกจากหินตะกนโป เพียงแห่งเดียว มีกระโจมไฟที่แหลมตอนใต้ของเกาะตะง่าห์ เป็นกระโจมเหล็กโปร่งตัวกระโจมสูง ๒๐ ม. ลักษณะไฟ FI 6s 86m 11M

ภาพที่ ๑๔. กระจังไฟเกาะตะง่าห์

ที่ทอดสมอ

ระหว่างฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ทอดสมอที่ดีที่สุดคือทางด้านตะวันตกของเกาะอาดัง ห่างฝั่งเกาะอาดังประมาณครึ่งไมล์ หรือใกล้กว่านั้นสำหรับเรือเล็ก พื้นที่องทะเลเป็นทราย เรือที่แล่นมาจากทางใต้เพื่อเข้าหาที่ทอดสมอให้นำเรือผ่านทางตะวันตกและผ่านปลายแหลมตะวันตกสุดของเกาะหลีเป๊ะในระยะประมาณครึ่งไมล์และรักษาระยะให้ผ่านหินขาวราว ๆ ครึ่งไมล์เช่นกัน แล้วจึงทอดสมอตามสะดวก สำหรับเรือที่แล่นมาจากทางเหนือให้ถือท้ายตรงปลายสุดตะวันตกของเกาะนีบีส เข็มประมาณ ๑๖๕ เข็มนี้จะผ่านกลางช่องอาดังราวีโดยไม่มีสิ่งอันตรายใด ๆ ในช่องนี้ ระหว่างฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ที่ทอดสมอพอกำบังคลื่นลมได้ จะมีบริเวณทางเหนือของปลายแหลมตะวันออกเฉียงใต้ ที่ทอดสมอพอกำบังคลื่นลมได้ จะมีบริเวณทางเหนือของปลายแหลมตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะบูตงเท่านั้น

คำแนะนำ

ช่องทางระหว่างเกาะอาดังกับเกาะหลีเป๊ะเป็นช่องกว้างเกือบ ๐.๗๕ ไมล์ แต่มีหินประกายใต้น้ำยื่นออกไกลทั้งด้านฝั่งเกาะอาดังและบริเวณปลายแหลมเหนือสุดของเกาะหลีเป๊ะ ทำให้ร่องน้ำลึก ๖ - ๑๐ ม. ที่เดินเรือได้แคบลงเหลือเพียงประมาณ ๔๐๐ ม. (ตอนแคบที่สุด) เรือกินน้ำลึกประมาณ ๓.๗๐ ม. หากจำเป็นต้องผ่านช่องนี้ ถ้ามาจากด้านตะวันออกให้แล่นผ่านซิดทางเหนือของหินตะกัณฑ์ในระหว่างประมาณ ๓๐๐ ม. หัวเรือตรงเกาะสาวัง เข็มประมาณ ๒๖๖ และใช้เข็มนี้เพียงเข็มเดียวจนพ้นปากช่องทางตะวันตก (ระหว่างหินขาวกับแหลมปลายตะวันตกสุดของ

เกาะหลีเป๊ะ) จึงเปลี่ยนเข็มต่อไปตามต้องการ และเมื่อจะผ่านเข้าทาง

(แผนที่ไทยหมายเลข ๓๐๕)

ปากช่องตะวันตกให้เลี้ยวเข้าช่องเมื่อแบริงท้ายเรือตรงเกาะสาวัง ๒๖๖ และเดินเข็มเข้าช่อง ๐๘๕ หัวเรือจะตรงประมาณปลายใต้ของเกาะตะรุเตา อย่างไรก็ตามเรือไม่ควรผ่านช่องนี้เพราะกลาง

ร่องลึกมีหินประกว้างเป็นหย่อม ๆ ในขณะที่ทะเลเรียบน้ำใสโปร่งแสงมองเห็นพื้นทรายและเงาคำของประกว้างชัดเจนอาจก่อให้เกิดความวิตกและไม่มั่นใจแก่ผู้นำเรือได้

ฝั่งตั้งแต่แหลมปูลูไปทาง ซซอ. ถึงปากน้ำเปอร์ลิส (Kuala Per lis) ระยะทางประมาณ ๖ ไมล์ ขอบฝั่งช่วงนี้มีไม้เลนน้ำเค็มเป็นแนวตลอดชายฝั่ง น้ำตื้นและหาดโคลนแห้งเมื่อน้ำลงยื่นออกจากฝั่งไกลถึง ๒ ไมล์ บ้านผาขาวหรือบ้านบาตูปูเต๊ะซึ่งเป็นบ้านติดพรมแดนระหว่างประเทศทั้งสองห่างจากแหลมปูลู ๕ ไมล์ มีบ้านอยู่ริมฝั่งประมาณ ๓ -๕ หลัง และลึกเข้าไปในฝั่งประมาณ ๔๐๐ ม. มีเขาชื่อบาตูปูเต๊ะหรือผาขาวและบนยอดที่ชะงักออกไปทางด้านตะวันตกสุดของเขามีหุบเขาเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย

ท่อนไฟ มีท่อนไฟวางไว้ ๒ ท่อนเพื่อแสดงแนวถึงเขตแดนทางทะเลระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ตามตำบลที่โดยประมาณดังนี้

No. B (ท่อนพิเศษรูปกระป๋องตัวท่อนทาสีเหลือง) อยู่ในตำบลที่ แลต. ๖ ๒๕ .๐ น. ลอง. ๑๐๐ ๐๐ .๐ อ. ลักษณะไฟ FI (2) 10s 5M

No. C (ท่อนพิเศษรูปกระป๋องตัวท่อนทาสีเหลือง) อยู่ในตำบลที่ แลต. ๖ ๓๓ .๐ น. ลอง. ๕๕ ๕๓ .๐ อ. ลักษณะไฟ FI (3) 8s 5M